

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

இரண்டாம் பருவம்

21A

பகுதி I – தமிழ் தாள் - II

Author:

DR. M.CHITHAMBARAM, Associate Professor in Tamil, Tamil Research Centre, Alagappa Government Arts College, Karaikudi-630003

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: 7361, Ravindra Mansion, Ram Nagar, New Delhi 110 055

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-291/Preparation and Printing of Course Materials/2018 Dated 19.11.2018 Copies 500

21A பகுதி I – தமிழ் தாள் - II
நோக்கம் : மொழி அறிவு , இலக்கண அறிவை வளர்த்தல்

பிரிவு –I தேம்பாவணி

கூறு 1

தேம்பாவணி காட்சிப்படலம்

பாடல் எண் (ஒவ்வொரு பாடலின் முதல் வரி)

14. சொல் தவிர்ந்த
15. அன்னை
16. அஞ்சுவார்
17. சொல்லக் கேட்டனள்
18. மற்செய்கை
19. மண் கனியப்
20. அழுது ஆர்ந்த

கூறு 2

தேம்பாவணி காட்சிப்படலம்

பாடல் எண் (ஒவ்வொரு பாடலின் முதல் வரி)

21. பொய் பொதுளும்
22. இன்பு அருந்தி
23. வழதாயின இன்பு
24. மறம் ஏவினர்

கூறு 3

தேம்பாவணி காட்சிப்படலம்

பாடல் எண் (ஒவ்வொரு பாடலின் முதல் வரி)

25. மண்ணோர்கள்
26. பொய்யா விதியோய்
27. விடியா இருள்
28. அழுவார் எவரும்

பிரிவு – II சிறுகதை, உரைநடை

கூறு 4

சிறுகதை – நீல பத்மநாபன் - வானவீதியில்

கூறு 5

உரைநடை – கம்பன் - புறத்திணை – தி. சொக்கலிங்கம்

பிரிவு – III இலக்கணம் - எழுத்தும் சொல்லும்

கூறு 6

1. முதல் எழுத்துகள், சார்பெழுத்துகள்
2. மொழி முதல் எழுத்துகள், மொழி இறுதி எழுத்துகள்

கூறு 7

1. ஒற்றெழுத்து மிகலும் மிகாமையும்
2. ஆகு பெயர், அன்மொழித்தொகை
3. வினா - விடை வகைகள்

கூறு 8

1. தமிழ்ச்சொல் அமைப்பின் சிறப்பு - பெயர், வினை, இடை, உரி வடிவங்கள்
2. பிறமொழிச்சொற்களைத் தமிழில் ஆளும் முறைகள்

கூறு 9

1. அல்வழி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சிகள்
2. திணை, பால், எண், இட இயைபு

பிரிவு - IV தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

கூறு 10

1. இக்கால இலக்கியங்கள்
(அ) மரபுக் கவிதை
(ஆ) புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

கூறு 11

1. உரைநடை இலக்கியங்கள் - தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
(அ) கட்டுரை (ஆ) சிறுகதை
(இ) புதினம் (ஈ) நாடகம்

கூறு 12

1. இக்கால இலக்கியக் களங்கள்
திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, வானொலி, இதழ்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிவரும் பணிகள்

கூறு 13

1. தமிழும் சமயங்களும்
(அ) சைவம் (ஆ) வைணவம் (இ) சமணம் (ஈ) பௌத்தம்
(உ) இசுலாம் (ஊ) கிறித்துவம்

கூறு 14

1. பிற்காலக் காப்பியங்கள்
(அ) கம்பராமாயணம் (ஆ) பெரியபுராணம்
2. இணையம் பற்றிய செய்திகள்

குறிப்பு

தேம்பாவணி என்னும் சொல்லிற்கு வாடாத பூமாலை போலும் பாமாலை என்பது பொருளாம். இந்நூல் இக் காப்பியத்தின் தலைவராகிய சூசையப்பர் வரலாற்றினைக் கூறுகிறது. இத்தகைய நூலினை இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர் என்பவர் ஆவார். வீரமாமுனிவர் சூசையப்பரை 'தேம்பா அணியான் வாடா அருள் மகன்' என்று போற்றிப் புகழ்ந்தமையால் இதுவே காப்பியத்தின் பெயர் ஆயிற்று,

இந் நூல் கிறித்துவ சமயம் சார்ந்தது. தேம்பாவணி 36 படலங்களாகப் பிரிக்கப்பெற்று 3615 பாடல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு அமைந்தள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்களாகிய சீவக சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் போன்றவற்றில் காணப்படும் கவிநலமும் கற்பனை நயமும் செறிந்த நூல் இந்நூல்.

வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டினைச் சேர்ந்தவர். தமிழகத்திற்குக் கிறித்தவ சமயம் பரப்ப வந்த இவர் தமிழின்பால் காதல் கொண்டு தமிழ் படித்து காப்பியம் செய்தார். இவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பதாம். இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் சதுரகராதி, வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், பரமார்த்த குரு கதை என்பவைகளாகும். பரமார்த்த குரு கதை தமிழில் அமைந்த முதல் உடைநடை நூல் ஆகும். எனவே வீரமாமுனிவர் தமிழ் உடைநடையின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார்.

முதற்காண்டம் - காட்சிப் படலம்:

தேம்பாவணி முதற்காண்டத்தின் காட்சிப்படலம் பாடப்பகுதியாய் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் சாந்தி தான் கேட்ட வேத உரையைக் கூறல், மரியாள் விளக்கம், புண் ஆற்றும் மருந்தாய் பாவம் தீர்க்க வந்த காலம், உலகோர்க்கு உயிரை ஈவான், இறைவன் பொறை, மிடி, தாழ்வு கொண்டதன் காரணம், நற்பலன் தருபவன் இவன், சாந்தி உள்ளம் உருகிப் போற்றல், ஆயர்கள் குழந்தையைப் போற்றல் போன்ற பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

குறிப்பு

கூறு: 1

தேம்பாவணி - காட்சிப்படலம்

சாந்தி தான் கேட்ட வேத உரையைக் கூறல்:

14. சொல் தவிர்ந்த அருள் தொழில் கால் இது என்று

உற்று அவிர்ந்த உடு முடியாள் உரைத்து,

இற்று அவிர்ந்த இடைச்சி உணர்ந்த பின்,

பற்று அவிர்ந்த உரைப் பயன் கூறுவாள்

இது சொல்லுக்கு அடங்காத கருணைச் செயலைக் கடவுள் செய்யும் காலம் என்று, மிகுதியாக ஒளிர்ந்த விண்மீன்களை முடியாக அணிந்த மரியாள் உரைக்கவும், ஒளிர்ந்த இடைச்சியாகிய சாந்தி இதனை உணர்ந்த பின்னும், தன் ஆசை விளங்கிய உரையைப் பயன்கருதிக் கூறுவாள்:

15. அன்னை தந்தை இலான், அறை நூற் படி,

என்னை இங்கு அளித்தோன் வரும் எல்வையின்,

மின்னை ஒன்றிய வேடம் எடுத்து, அவன்

தன்னை யாவரும் தாழ இறைஞ்சுவார்.

வேத நூலிற் சொல்லியுள்ளபடி, தாயும் தந்தையும் இல்லாமல் தானாய் விளங்கும் ஆண்டவன், என் போன்ற மனிதரை மீட்டுக் காப்பவனாய் இவ்வுலகில் வந்து தோன்றும் காலத்தில், மின்னல் போன்ற வேடம் எடுத்து வரவே, அவனை யாவரும் தாழ்ந்து வணங்குவார்.

அளித்தோன் - அளிப்பவன்: உறுதி பற்றி வந்த கால வழுவமைதி.

16. அஞ்சுவார் அவன் முன் உலகு ஆள்பவர்;

எஞ்சுவார் அவனை இறைஞ்சார் எனா

விஞ்சும் ஆரணம் ஆக விளம்பினார்

துஞ்சு மா தவரே? எனச் சொல்லினாள்.

தாயும் தந்தையும் இல்லாமல் தானாய் விளங்கும் ஆண்டவனிடத்தில் உலகாள்பவர் அஞ்சிப் பணி செய்வார். அவனை வணங்காதவர்களே உலகில் மிஞ்சுவர். மாதவர்களே அதனை வேதமாக உணர்த்தினர்.

மரியாள் விளக்கம்:

17. சொல்லக் கேட்டனள், தொன் மொழித் தன்மையும்

வெல்ல, கேட்பு அரும் வெஞ் சினத்து, எல்லை நாள்

ஒல்ல, கேட்டனர் உட்கு உற, ஆவதைப்

புல்லக் கேட்கில், யான் புகல்வேன், என்றாள்.

சாந்தி சொன்னதைக் கேட்ட மரியாள், உலக முடிவு நாள் வரவே, அது பற்றிப் பழமையாகச் சொல்லப்பட்ட செய்திகளை வெல்லும் வகையிலும் கேட்பதற்கு அரிய கொடிய சினத்தோடும், கேட்டவருமே அஞ்சி நடுங்குமாறும், நிகழவிருப்பதனைப் பொருந்திக் கேட்க நீங்கள் விரும்பினால், நான் சொல்வேன்” என்றாள்.

கேட்கில், யான் - கேட்கிலியான்: யகரம் வர மெய்யின் முன் இகரம் தோன்றியது.

18. மல் செய்கை முதிர்ந்து உயர்ந்தோன், இரு கால் இங்கண்

வந்து உதிப்பான் என, மறையால் அறிந்தேம்; அன்பின்

நல் செய்கை தளிர்ப்பதற்கே முன்னர்த் தோன்றி

நயன் தருவான்; மீண்டு அரிய திறத்து நீதி

பல் செய்கை காட்ட, இரு வினையால் யார்க்கும்

பயன் தர, நீ முன் உரைத்த வண்ணம் எய்தி,

முன் செய்கை அருள் செய்கை இக்கால் ஆய், பின்

குறிப்பு

குறிப்பு

முனிச் செய்கை உலகு அஞ்சத் தோற்றுவிப்பான்.

வலிமைச் செயல் முதிர்ந்து யாவற்றினும் உயர்ந்தோனாகிய ஆண்டவன், இரண்டு தடவை இவ்வுலகில் வந்து தோன்றுவான் என, வேதநூலால் அறிந்துள்ளோம்: முதலில் அன்பு தழுவிய நற்செயல்கள் தழைக்கச் செய்வதற்கென்று வந்து தோன்றி நன்மை தருவான்; மீண்டும் தன் அரிய வல்லமையோடு பொருந்திய நீதியின் பல திறப்பட்ட பயன்களைக் காட்டவும், நன்மை தீமையென்ற இரு வினைகளின் அளவுக்கு ஏற்ப எல்லோருக்கும் பயன் தரவுமாக, நீ முன் சொல்லிய வண்ணம் வந்து தோன்றுவான். முந்திய செயலாகிய அருளின் செய்கையை இக்காலத்தில் நிறைவேற்றி, பின் தன் சினச் செயலைக் கண்டு இவ்வுலகம் அஞ்சுமாறு காட்டி நிற்பான்.

புண் ஆற்றும் மருந்தாய் பாவம் தீர்க்க வந்த காலம்:

19. மண் கனியப் பொன் பொழிந்த மழை ஒத்து, ஆர்வம்

வழங்க உரிப் பொழுது என இன்று இறங்கிச் சேய் ஆய்,

கண் கனியப் பொற் கோலால் அரிதின் தீட்டிக்

கதிர் தவழும் ஓவியம் நல் உயிர் பெற்று அன்ன,

விண் கனியக் கவின் பூண்ட வடிவம் சூட்டி,

விழைவு இயற்றும் குழவி என இங்கண் தோன்றி,

புண் கனியக் குளிர்ந்து ஆற்றும் மருந்து போன்றான்,

புலவர் எலாம் வருந்தினும், தம் புகழின் மிக்கோன்.

புலவரெல்லாம் வருந்தி முயன்று கூற முற்படினும், அவர் தம் புகழுரைக்கும் மேலாக உயர்ந்து நிற்கும் ஆண்டவன், இம் மண்ணுலகம் இன்புறப் பொழிந்த பொன் மழை போல், தன் அன்பை வழங்க உரிய காலம் இது என்று வானுலகினின்று இறங்கி ஒரு மகனாய் வந்து, கண் மகிழுமாறு பொன் மயமான தூரிகையால் அரிய முறையாய்த் தீட்டிக் கதிரொளி பரப்பும் ஒரு சித்திரம் நல்ல உயிரும் பெற்ற தன்மை போல, விண்ணுலகமும் இன்புறத்தக்க அழகு பொருந்திய வடிவம்

தாங்கி, எல்லோருக்கும் விருப்பத்தைத் தூண்டும் குழந்தையாக இவ்வுலகில் வந்து தோன்றி, பாவமாகிய புண்ணைக் கனிவோடு குளிர்வித்து ஆற்றும் ருந்து போல் தோன்றியுள்ளான்.

குறிப்பு

உலகோர்க்கு உயிரை ஈவான்:

20. ”அழுது, ஆர்ந்த துயர்க் கரத்தில் பிறந்து, கைக்கும்

அரந்தையின் பால் அருந்தி வளர்ந்து அருள் வளர்த்த

பொழுது, அர்ந்த வஞ்சகத்தார் பகை செய்து ஆர்ப்ப,

பொறை ஏராய்ப் பூட்டி, செம்புனல் சேறு ஆக

உழுது, ஆர்ந்த ஆர்வ விதை வித்தி, பின்னும்

உரிய வர நீர் இறைத்து விளைந்த இன்பம்

வழுது ஆர்ந்த வையகத்தார் உய்தற்கு ஈவான்,மணிக்

கலத்து ஊடு அழுது ஏந்தும் அருள் மொய் மார்போன்.

மாணிக்கக்கலத்தின் உள்ளே அழுதத்தைத் தாங்கி நிற்பது போன்று அருள் நிறைந்த நெஞ்சங் கொண்ட ஆண்டவன், அழுதவண்ணமாய், நிறைந்த துன்பத்தின் கையிலே பிறந்து, கசப்பான துயரமென்னும் பால் அருந்தி வளர்ந்து எங்கும் அருளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், நிறைந்த வஞ்சகம் கொண்டோர் தன்மீது பகை கொண்டு எதிர்த்து முழங்க, தானோ, பொறுமையை ஏராகப் பூட்டி, தன் உதிரத்தை நீராகச் சொரிந்து சேறு பட உழுது, நிறைந்த தயவை விதையாக விதைத்து, அதன்மேல் உரிய வரங்களை நீராகப் பாய்ச்சி, அதன் மூலம் விளைந்த பேரின்பத்தைப் பொய் நிறைந்த இவ்வுலகத்தார் உய்வதற்கென்று தந்து உதவுவான்.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்,

1. தேம்பாவணி – பெயர்க்காரணம் தருக.

தேம்பாவணி என்னும் சொல்லிற்கு வாடாத பூமாலை போலும் பாமாலை என்பது பொருளாம். இந்நூல் இக் காப்பியத்தின் தலைவராகிய சூசையப்பர் வரலாற்றினைக் கூறுகிறது. இத்தகைய நூலினை இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர் என்பவர் ஆவார். வீரமாமுனிவர் சூசையப்பரை 'தேம்பா அணியான் வாடா அருள் மகன்' என்று போற்றிப் புகழ்ந்தமையால் இதுவே காப்பியத்தின் பெயர் ஆயிற்று.

2 வீரமாமுனிவர் குறித்து எழுதுக.

வீரமாமுனிவர் இத்தாலி நாட்டினைச் சேர்ந்தவர். தமிழகத்திற்குக் கிறித்தவ சமயம் பரப்ப வந்த இவர் தமிழின்பால் காதல் கொண்டு தமிழ் படித்து காப்பியம் செய்தார். இவரின் இயற்பெயர் கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பதாம். இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் சதுரகராதி, வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், பரமார்த்த குரு கதை என்பவைகளாகும். பரமார்த்த குரு கதை தமிழில் அமைந்த முதல் உடைநடை நூல் ஆகும். எனவே வீரமாமுனிவர் தமிழ் உடைநடையின் தந்தை என்று போற்றப்படுகிறார்.

3. சாந்தி தான் கேட்ட வேத உரையை விளக்குக.

இது சொல்லுக்கு அடங்காத கருணைச் செயலைக் கடவுள் செய்யும் காலம் என்று, மிகுதியாக ஒளிர்ந்த விண்மீன்களை முடியாக அணிந்த மரியாள் உரைக்கவும், ஒளிர்ந்த இடைச்சியாகிய சாந்தி இதனை உணர்ந்த பின்னும், தன் ஆசை விளங்கிய உரையைப் பயன்கருதிக் கூறுவாள்: தாயும் தந்தையும் இல்லாமல் தானாய் விளங்கும் ஆண்டவனிடத்தில் உலகாள்பவர் அஞ்சிப் பணி செய்வார். அவனை வணங்காதவர்களே உலகில் மிஞ்சுவர். மாதவர்களே அதனை வேதமாக இதனை உணர்த்தினர்.

4. புண் ஆற்றும் மருந்தாய் பாவம் தீர்க்க வந்த காலத்தினை விவரி

குறிப்பு

புலவரெல்லாம் வருந்தி முயன்று கூற முற்படினும், அவர் தம் புகழுரைக்கும் மேலாக உயர்ந்து நிற்கும் ஆண்டவன், இம் மண்ணுலகம் இன்புறப் பொழிந்த பொன் மழை போல், தன் அன்பை வழங்க உரிய காலம் இது என்று வானுலகினின்று இறங்கி ஒரு மகனாய் வந்து, கண் மகிழுமாறு பொன் மயமான தூரிகையால் அரிய முறையாய்த் தீட்டிக் கதிரொளி பரப்பும் ஒரு சித்திரம் நல்ல உயிரும் பெற்ற தன்மை போல, விண்ணுலகமும் இன்புறத்தக்க அழகு பொருந்திய வடிவம் தாங்கி, எல்லோருக்கும் விருப்பத்தைத் தூண்டும் குழந்தையாக இவ்வுலகில் வந்து தோன்றி, பாவமாகிய புண்ணைக் கனிவோடு குளிர்வித்து ஆற்றும் மருந்து போல் தோன்றியுள்ளான்.

5.உலகோர்க்கு உயிரை ஈவான் - சுட்டி எழுதுக

மாணிக்கக்கலத்தின் உள்ளே அமுதத்தைத் தாங்கி நிற்பது போன்று அருள் நிறைந்த நெஞ்சங் கொண்ட ஆண்டவன், அமுதவண்ணமாய், நிறைந்த துன்பத்தின் கையிலே பிறந்து, கசப்பான துயரமென்னும் பால் அருந்தி வளர்ந்து எங்கும் அருளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், நிறைந்த வஞ்சகம் கொண்டோர் தன்மீது பகை கொண்டு எதிர்த்து முழங்க, தானோ, பொறுமையை ஏராகப் பூட்டி, தன் உதிரத்தை நீராகச் சொரிந்து சேறு பட உழுது, நிறைந்த தயவை விதையாக விதைத்து, அதன்மேல் உரிய வரங்களை நீராகப் பாய்ச்சி, அதன் மூலம் விளைந்த பேரின்பத்தைப் பொய் நிறைந்த இவ்வுலகத்தார் உய்வதற்கென்று தந்து உதவுவான்.

கூறு: 2 - தேம்பாவணி - காட்சிப்படலம்

இறைவன் பொறை, மிடி, தாழ்வு கொண்டதன் காரணம்:

21. பொய் பொதுளும் ஐம் பொறி பின் மனமும் செல்லப்

போக்கிய கால், பொருள் புகழ் இன்பு எவரும் வெஃகி,

மை பொதுளும் வினை பொதுள விளைந்த பாவ

குறிப்பு

மருள் சீய்க்கப் பொறை மிடி தாழ்வு உரியது அல்லால்,
கை பொதுளும் கனி விடம் என்று, “ஒருவுக” என்றான்

கனிவு என்னத் தான் அருந்திப் பொன்றல் போல,
மெய் பொதுளும் மறை தந்தோன் விலகும் தீமை

விழைந்து உற்றால் உலகிற்கும் பொருந்தும் பாலோ?

பொய் நிறைந்த ஐம்பொறிகளின் பின் தம் மனமும் போகுமாறு
செலவிட்டபோது, எல்லோரும் பொருள் புகழ் இன்பம்
ஆகியவற்றையே விரும்பி, அதன் மூலம் இருள் செறிந்த
செயல்களே நிறைவதனால் விளைந்த
பாவமென்னும்மயக்கத்தைப் போக்க வேண்டுமாயின்,
அவ்வாண்டவனுக்குப் பொறுமை வறுமை தாழ்மை என்ற
இயல்புகளே உரியனவாகப்பொருந்தும். அல்லாமல், தன்
கையில் செறிந்துள்ள கனி நஞ்சுள்ளது என்று தெரிந்து,
“அதனை விலக்குக” என்று பிறருக்கெல்லாம் கூறிய ஒருவன்,
அது கனிவுடையது என்று தானே அதனை உண்டு
மடிந்தாற்போல, மெய் செறிந்த வேதத்தைத் தந்த ஆண்டவன்
பிறரெல்லாம் விலகி நடக்கும் தீமையைத் தானே விரும்பிக்
கைக்கொண்டால், அது உலகியலுக்குப் பொருந்தும் தன்மைய
தோ?

நற்பலன் தருபவன் இவன்:

22. இன்பு அருந்தி, நாம் உண்ட விடத்தைத் தீர்க்க

இயல்பு ஆம் கைப்பு என, நாமே உண்டால் நன்றே.

துன்பு அருந்தி, தான் மருந்து நமக்கே ஆகி,

துயர் துய்த்த பயன் எல்லாம் நமக்கே ஈவான்,

அன்பு அருந்தி, அமுது ஏந்தும் மணிக் கலத்தின்

அன்னான்” என்று இறைஞ்சினள் தாய். துயர் முன்
இன்பம்

பின்பு அருந்திக் கேட்டு எவரும் வணங்கி நிற்ப,

பேர் அறிவு ஓங்கிய சாந்தி தொழுது சொல்வாள்:”

இன்பமென்று பாவத்தை அருந்தி, அவ்வாறு நாம் உண்ட நஞ்சைத் தீர்க்கக் கசப்பு மருந்தே இயல்பான வழியென்று, நாமே அம்மருந்தை உண்டால் நல்லதே. ஆனால், அமுதத்தைத் தாங்கிய மாணிக்கக் கலம் போன்ற இவ்வாண்டவன், நம்பால் அன்பு பூண்டு, நமக்காகத் தானே துன்பத்தை அனுபவித்து, தானே நமக்கு மருந்தாகி, தான் துயரம் அனுபவித்ததனால் உண்டான பயனையெல்லாம் நமக்கே தந்தருள்வான்” என்று கூறி தாயாகிய மரியாள் தன் திருமகனை வணங்கினாள். முன்னே துயரமும் பின்னே இன்பமும் அருந்திய வண்ணம் இவற்றையெல்லாம் கேட்டு நின்ற இடையர் யாவரும் அவ்வாறே குழந்தையை வணங்கி நின்றனர். அப்பொழுது, பேரறிவால் உயர்ந்த சாந்தியும் சேர்ந்து தொழுது, பின் வருமாறு சொல்லுவாள்;

குறிப்பு

சாந்தி உள்ளம் உருகிப் போற்றல்:

23. வழது ஆயின இன்பு உண நான், மனம் உள்

பழுது ஆயின பாவியினால். இறைவா,

அமுதாய்கொல்? உளைந்து அயர்வாய்கொல்?” எனாத்

தொழுதாள்; அழுதாள்; பினை சொற்றுவள் ஆல்:

ஆண்டவா, நான் பொய்யான இன்பத்தை உண்டதனால் மனத்துள் பழுது கொண்ட பாவி. இப்பாவியின் காரணமாகவே நீ அழுவாயோ? வருந்திச் சோர்வாயோ?” என்று கூறிச் சாந்தி அழுதாள்; திருக்குழந்தையைத் தொழுதாள்; பின்னும் தொடர்ந்து சொல்லுவாள்:

24. ”மறம் மேவினர் கை வசம் ஆகுப, ஈங்கு

உற மேவிய காதல் உள் ஆயினையோ?

திறம் மேவிய சீவனியே, அமுதே,

அறமே, அருளே, கருணாகரனே!”

குறிப்பு

உயிரைக் காக்கும் திறமுள்ள மருந்தே, அமுதமே, அறமே, அருளே, கருணையின் இருப்பிடமானவனே! கைக்கு எட்டும் பொருளாய் அமையுமாறு, இவ்வுலகில் வந்து பிறக்கவேன்று பொருந்திய காதலுக்கு உள்ளாகினாயா என உள்ளம் உருகிப் போற்றி நின்றாள்

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இறைவன் பொறை, மிடி, தாழ்வு கொண்டதன் காரணங்கள் யாவை?

பொய் நிறைந்த ஐம்பொறிகளின் பின் தம் மனமும் போகுமாறு செலவிட்டபோது, எல்லோரும் பொருள் புகழ் இன்பம் ஆகியவற்றையே விரும்பி, அதன் மூலம் இருள் செறிந்த செயல்களே நிறைவதனால் விளைந்த பாவமென்னும்மயக்கத்தைப் போக்க வேண்டுமாயின், அவ்வாண்டவனுக்குப் பொறுமை வறுமை தாழ்மை என்ற இயல்புகளே உரியனவாகப்பொருந்தும். அல்லாமல், தன் கையில் செறிந்துள்ள கனி நஞ்சுள்ளது என்று தெரிந்து, அதனை விலக்குக என்று பிறருக்கெல்லாம் கூறிய ஒருவன், அது கனிவுடையது என்று தானே அதனை உண்டு மடிந்தாற்போல, மெய் செறிந்த வேதத்தைத் தந்த ஆண்டவன் பிறரெல்லாம் விலகி நடக்கும் தீமையைத் தானே விரும்பிக் கைக்கொண்டால், அது உலகியலுக்குப் பொருந்தும் தன்மைய தோ?

2. நற்பலன் தருபவன் இறைவன் விவரி இன்பமென்று பாவத்தை அருந்தி, அவ்வாறு நாம் உண்ட நஞ்சைத் தீர்க்கக் கசப்பு மருந்தே இயல்பான வழியென்று, நாமே அம்மருந்தை உண்டால் நல்லதே. ஆனால், அமுதத்தைத் தாங்கிய மாணிக்கக் கலம் போன்ற இவ்வாண்டவன், நம்பால் அன்பு பூண்டு, நமக்காகத் தானே துன்பத்தை அனுபவித்து, தானே நமக்கு மருந்தாகி, தான் துயரம் அனுபவித்ததனால் உண்டான பயனையெல்லாம் நமக்கே தந்தருள்வான்”

குறிப்பு

3. என்று கூறி தாயாகிய மரியாள் தன் திருமகனை வணங்கினாள். முன்னே துயரமும் பின்னே இன்பமும் அருந்திய வண்ணம் இவற்றையெல்லாம் கேட்டு நின்ற இடையர் யாவரும் அவ்வாறே குழந்தையை வணங்கி நின்றனர்.

3. சாந்தி உள்ளம் உருகிப் போற்றி நின்றதனை விளக்கி வரைக.

ஆண்டவா, நான் பொய்யான இன்பத்தை உண்டதனால் மனத்துள் பழுது கொண்ட பாவி. இப்பாவியின் காரணமாகவே நீ அழுவாயோ? வருந்திச் சோர்வாயோ?" என்று கூறிச் சாந்தி அழுதாள்; திருக்குழந்தையைத் தொழுதாள்; பின்னும் தொடர்ந்து சொல்லுவாள்: உயிரைக் காக்கும் திறமுள்ள மருந்தே, அமுதமே, அறமே, அருளே, கருணையின் இருப்பிடமானவனே! கைக்கு எட்டும் பொருளாய் அமையுமாறு, இவ்வுலகில் வந்து பிறக்கவேன்று பொருந்திய காதலுக்கு உள்ளாகினாயா என உள்ளம் உருகிப் போற்றி நின்றாள்

கூறு: 3 - தேம்பாவணி – காட்சிப்படலம்

சாந்தி உள்ளம் உருகிப் போற்றல்:

25. மண்ணோர்கள் வருந்து இல வாழ்வு அயில,
விண்ணோர் தொழும் ஓர் தனி வேந்து எனும் நீ,
புண் நோக உடல் துயர் பூத்திடவோ?
கண் ஓர் மணியே, கனிவு ஆர் உயிரே! ”

குறிப்பு

கண்ணுக்கு ஒப்பற்ற கருவிழி போன்றவளே, கனிவு நிறைந்த உயிராய் அமைந்தவனே! வானவர் தொழும்ஒரு தனி வேந்தனாகிய நீ, இம் மண்ணுலகத்தோர் வருத்தம் இல்லாத பேரின்ப வாழ்வை அனுபவிக்கும் பொருட்டு, உடல் புண்பட்டு நோகத் துன்பம் அடைதல் தகுமோ? ”

26. ”பொய்யா விதியோய், பொருவா அருளோய்!

உய்யா உலகு என்னில், உனக்கு இழிவோ?

அய்யா, பயன் நிற்கு இதன் ஆகுவதோ?

கொய்யா வலியே, குறையாத் திருவே! ”

பொய்ப்படுதல் இல்லாத விதிமுறைகளை உடையவனே, ஒப்பற்ற அருள் கொண்டவனே, பறிக்கப்படாத வலிமை உடையவனே, குறையாத செல்வம் படைத்தவனே! இவ்வுலகம் வாழ்வு பெறாது போகுமாயின், அதனால் உனக்கு இழிவு ஏற்படுமோ? ஐயோ, அது வாழ்வு பெறுவதாகிய இதன் மூலம் உனக்கு, இல்லாத பயன் எதுவும் புதிதாய் ஆவது உண்டோ?”

27. விடியா இருள் முடிய மேதினிமேல்

முடியா ஒளி முற்றிய செஞ்சுடரே

அடியாள் ணயிரே அணியே என மென்

கொடி ஆடென நொந்து குழைந்தமுவாள்

இருளைத் துறத்துகின்ற செஞ்ஞாயிறே என்னனைப் போன்ற அடியார்கள் உயிரே அழகே எனக் கொடி ஆடுதலைப் போன்று அகம் நொந்து குழைந்து அமுவாள்

ஆயர்கள் குழந்தையைப் போற்றல்:

28. அமுவார் எவரும் மயாவார் எவரும்

தொழுவார் பகழ்வார் துணர் மெல்லடிமேல்

விழுவார் சிரமேற் கொளுவார் மிடைவார்

எழுவார் நாணுவார் பெயரார் இனிதே

சாந்தி இறைவனின் பெருமைகளாகக் உரைரத்தவற்றைக் கேட்ட ஆயர்கள் எல்லோரும் அழுதனர், தொழுதனர், புகழ்ந்தனர், இறைவன் அடிமேல் விழுந்தனர், இறைவன் திருவடிகளைச் சென்னிமேல் கொண்டனர். எழுந்தனர், அருகிரல் சென்றனர். ஆனார் ஒழுவரும் அவரை விட்டு விலகினர் இல்லை.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.சாந்தி உள்ளம் உருகிப் போற்றியதை விளக்குக.:

கண்ணுக்கு ஒப்பற்ற கருவிழி போன்றவளே, கனிவு நிறைந்த உயிராய் அமைந்தவனே! வானவர் தொழும்ஒரு தனி வேந்தனாகிய நீ, இம் மண்ணுலகத்தோர் வருத்தம் இல்லாத பேரின்ப வாழ்வை அனுபவிக்கும் பொருட்டு, உடல் புண்பட்டு நோகத் துன்பம் அடைதல் தகுமோ? என்றும் பொய்ப்படுதல் இல்லாத விதிமுறைகளை உடையவனே, ஒப்பற்ற அருள் கொண்டவனே, பறிக்கப்படாத வலிமை உடையவனே, குறையாத செல்வம் படைத்தவனே! இவ்வுலகம் வாழ்வு பெறாது போகுமாயின், அதனால் உனக்கு இழிவு ஏற்படுமோ?

ஐயோ, அது வாழ்வு பெறுவதாகிய இதன் மூலம் உனக்கு, இல்லாத பயன் எதுவும் புதிதாய் ஆவது உண்டோ? என்றும் ருளைத் துறத்துகின்ற செஞ்ஞாயிறே என்னைப் போன்ற அடியார்கள் உயிரே அழகே எனக் கொடி ஆடுதலைப் போன்று அகம் நொந்து குழைந்து அழுது போற்றி நின்றாள்.

2.ஆயர்கள் குழந்தையைப் போற்றியதை விவரி

: சாந்தி இறைவனின் பெருமைகளாகக் உரைரத்தவற்றைக் கேட்ட ஆயர்கள் எல்லோரும் அழுதனர், தொழுதனர், புகழ்ந்தனர், இறைவன் அடிமேல் விழுந்தனர், இறைவன் திருவடிகளைச் சென்னிமேல் கொண்டனர். எழுந்தனர், அருகிரல் சென்றனர். ஆனார் ஒழுவரும் அவரை விட்டு விலகினர் இல்லை.

குறிப்பு

கூறு: 4 சிறுகதை – நீலபத்மநாபன் - வானவீதியில்

நீலபத்மநாபன் 1938 இல் பிறந்தவர். தன் பள்ளிப்பருவம் தொடங்கி எழுதி வருபவர். கேரளப்பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பியல் பட்டமும் மின் பொறியியல் பட்டமும் பெற்று கேரள மின்வாரியத்தில் தலைமைப் பொறியாளராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்.

பொறியியல் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்து போதே இவர் எழுதிய இன்ஜீனியர் ஓரங்கநாடகம் அகிலஇந்திய வானொலியின் நாடகப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. தலைமுறைகள், பள்ளிகொண்டபுரம், உறவுகள், மின் உலகம், வட்டத்தின் வெளியே, இலை உதிர்காலம், தேரோடும் வீதி, கூண்டினுள் பட்சிகள் என்பன போன்ற இருபது நாவல்களை எழுதியவர்.பத்து சிறுகதைத்தொகுதிகள், நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள், ஒன்பது கட்டுரைத்தொகுதிகள் முதலியவற்றை வெளியிட்டவர். இவரது படைப்புகள் ஆங்கிலம், ஜெர்மன், ரஷிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.சாகித்ய அகாதெமியின் விருதினை இலைஉதிர் காலம் படைப்பிற்காகப் பெற்றவர். மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்காக ஐயப்ப பணிக்கரின் கவிதைகள் எனும் நூலிற்கு சாகித்ய அகாதெமியின் விருதினைப் பெற்றவர். உறவுகள் நாவலுக்காக ராஜா சர் .அண்ணாமலைச் செட்டியார் விருது, தேரோடும் வீதிக்காக தமிழக அரசு விருது, போன்றவற்றையும் தஞ்சைத் தமிழ்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் அன்னை விருதியையும் கோவை ரங்கம்மாள் பரிசினையும் பெற்றவர். சாகித்ய அகாதெமி இவர் எழுத்தையும் வாழ்வையும் குறும்படமாக வெளியிட்டுள்ளது.

குறிப்பு

நீல பத்மநாபனின் 'வானவீதியில்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு பதினெட்டுக் கதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு அமைந்துள்ளது. இந்நூல் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாகும். இதன் முதல் கதை வைபோகம் என்பதாம். இச்சிறுகதை வாழ்க்கைக்குப் பொருள் தேடி இளமையைத் தொலைக்கும் தம்பதியரைப் பற்றிய கதை ஆகும். திருமணமான புதிதில் மனைவியை விட்டு வெளிநாடு பிரிந்து சென்ற கணவன். வெளிநாட்டில் வேலையில் கிடைக்கும் விடுமுறையில் தன் வீட்டிற்கு வருகிறான். அவனின் வருகை அறிந்த நட்பும் உறவும் அவன் வெளிநாட்டில் இருந்து கொண்டு வந்த பொருள்களைப் பிரித்துத் தான் கொண்டு போவதிலேயே கவனம் செலுத்துகிறது. அத்தகைய உறவுகளும் நட்புகளும் கலைந்து சென்ற பின் தன் அருமையான மனைவியைப் பார்க்கிறான். தன் மனைவியின் இளமையையும் அழகையும் கண்டு மகிழ்வதற்குக் கூட நேரம் இல்லாமல் பிரிந்து போன அந்த நாட்கள் நெஞ்சினில் வந்து நிழலாடுகின்றன. மனைவியோ வெளிநாட்டில் இருந்த காலங்களில் தன் நினைப்பு வருமா? என்று வினவுகிறாள். அதற்கு கணவன் காலை ஏழு மணிக்கெல்லாம் வேலை நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டு ரெண்டு மணிக்கு வீட்டிற்குத் திரும்புவது, பின் சொந்தமாய் சாப்பாடு தயாரிப்பது, மாலையில் கூட்டாளிகளின் வருகை, டிவியில் படங்கள் பார்ப்பது என்று கடந்து போகும் பொழுதுகளில் நினைப்பதற்குக்கூட நேரமிருக்காது. இரவில் தனிமைப்படுக்கையில் வாழும்போது தான் சித்திரவதை, உன் போட்டோவினைப் பார்த்துக் கொண்டே விழித்திருக்கும் இரவுகள் அதிகம் என்கிறான். வெளிநாட்டு வேலைகளில் துயரங்களைச் சந்திக்கும் ஆண்களின் நிலையினை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. கணவனும் நீயும் அப்படித்தானே என்று மனைவியிடம் வினவுகிறான். அதற்கு அவளோ ஆண்களைப் போல் பெண்களால் எதையும் வெளியில் சொல்ல முடியாது என்கிறாள்.

குறிப்பு

இத்தகைய கூற்று ஆண் பெண் வாழ்வியல் நிலைகளில் காணப்படும் கட்டமைப்புகளை விளக்கி நிற்கிறது எனலாம். தன் மனைவியை தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லலாம் எனில் அவ்வாறு மனைவியை அழைத்து வந்த அருமைராஜ் தன் கம்பெனியில் முதலாளியின் கவனத்தை மனைவியின் மூலமாகக் கவர்ந்து உயர்பதவி அடைந்த நிலை கண்முன் வந்து நிற்கிறது. அத்தகைய மோசமான வாழ்க்கை தன்னால் இயலாது என்றே கருதுகிறான். அதேநிலையில் மனைவியைத் தாய்நாட்டில் விட்டுப்போன கணவன்கள் ஏமாந்த நிலையும் கண்முன் வந்து போகிறது, இவ்விரு சிந்தனைகளில் தடுமாறும் கதையின் நாயகன் வெளிநாடு செல்லவேண்டாம் என்றும் முடிவெடுக்க இயலவில்லை.

வெளிநாடு செல்வதற்காக வாங்கிய கடன் தற்போதுதான் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே வாழ்வதற்கான பணத்தினைத் தேட மீண்டும் செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது, உடன் மனைவி, நான் எஸ். எஸ். எல். எல். பாஸ் செய்திருக்கிறேன். ஒரு வேலை வாங்கிக் கொடுங்கள் என வேண்ட அருமைராஜ் மனதினுள் வந்து போகிறான். எனவே வேறு வழியின்றித் தானே வெளிநாடு செல்வதற்கு விண்ணப்பித்து வருகிறான். மனைவிக்கு டாட்டா காட்டி பிரிந்து மீண்டும் வெளிநாடு செல்கிறான் என்பதாய்க் கதை முடிகிறது.

வைபோகம் என்னும் இக்கதை தன் வாழ்விற்குத் தேவையான பணத்தினைத் தேட வெளிநாடு செல்லும் கணவன்களின் மன உளைச்சலைத் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

வானவீதியில்

வானவீதியில்என்னும் சிறுகதை முதன் முதலில் விமானப் பயணத்தை மேற்கொள்ளும் ஒருமனிதனின் மனதினுள் ஏற்படும் பயம் கலந்த போராட்டங்களை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. ரன்வேயில் இருந்து மேலேழும் விமானத்தினை வருணிக்கும் காட்சியில் கதையும் மேலேழும்பத் தொடங்குகிறது. சபரிநாதன் கதையின் நாயகன். விமானப் பயணத்திற்குப் புதிதான அவன் விமானத்தில் பெல்டினை அணியத் தடுமாறுகிறான். அப்பொழுது அருகில் இருப்பவர் உதவுகிறார். சபரிநாதன் அவரைக் கவனிக்கிறான். அவர் பெயர் சுஜாதன். இருவரும் ஏழுமீட்டர் ஆண்டுகள் ஒன்றாய்ப் படித்தவர்கள். சபரி சுஜாதனை அவனின் திருமணத்தின் போது சந்தித்தது. பதினெட்டு வருடங்கள் கடந்து போயிற்று. சுஜாதன் திருமணம் ஒரே மேடையில் நடந்த இரண்டு திருமணங்கள். சுஜாதனின் தங்கை மாப்பிள்ளை சுஜாதன் மனைவியின் அண்ணன் ஆவார். சுஜாதன் தன் மனைவியுடன் நன்றாகவே வாழ்ந்தான். ஆனால் அது எல்லாம் இரண்டு வருடங்கள்தான். சுஜாதன் மனைவி தன் குழந்தையைப் பிரசவிப்பதற்காகத் தாய்வீடு சென்றவள், திரும்பி வந்ததில் இருந்தே வாழ்க்கையில் புயல் வீசத்தொடங்கியது. பிரச்சினை பெரிதாக சுஜாதன் மனைவி அவனைப் பிரிந்து தாய் வீடு சென்று விட்டாள். பலர் சமாதானம் பேசியும் வர மறுத்து விட்டாள். அதில் இருந்து சுஜாதன் தனியாக வாழத் தயாராகி விட்டான். சபரி அதனைப் பற்றி வினவ அதற்கு சுஜாதன் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பவர்கள் மனைவியும் குழந்தைகளுமே என்கிறான். பிரிவற்கான காரணம் வினவுகிறான் சபரி. அதற்குச் சுஜாதன் தன் மனைவி கெட்டவனுடன் வாழப்பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னதாய்க் குறிப்பிடுகிறான். அதனைக் கேட்ட சபரி நீ கெட்டவனா? என்று வினவ அதற்குச் சுஜாதன் தன் மனைவி தன்னைப் பிரிந்து செல்லும் வரை தான் நல்லவனாகவே இருந்தேன் என்கிறான். மேலும் தன் குடும்பம் மிகப்பெரிய குடும்பம் என்றும்

குறிப்பு

குறிப்பு

தன்வீட்டில் பலர் வேலை செய்தனர் என்றும் தன் தாய்க்குப்பிறகு அவர்களை வைத்து வேலை வாங்கத் தெரியாத மனைவி அவர்களுள் சிலர் சொன்ன பொய்யான கதைகளை நம்பி தன்னைச் சந்தேகித்தாள் எனவும் குறிப்பிடுகிறான். அதன் காரணமாய்த் தங்களுக்குள் இரவு நேரத்தில் சண்டை வரும்போதெல்லாம் சண்டை போடப் பிடிக்காமல் தோட்டத்தில் சென்று சிறிது நேரம் அமர்ந்து விட்டு வருவதைத் தன் மனைவி தவறாய் புரிந்து கொண்டு பிரச்சினை செய்தாள் என்கிறான். அதுவே தங்கள் பிரிவிற்குக் காரணமாய் அமைந்தது என்றும் விளக்குகிறான் சுஜாதன். இந்நிலையில் சபரி தன் மனைவியை நினைத்துக் கொள்கிறான். தன் மனைவியும் சுஜாதன் மனைவியைப் போலச் சண்டையிடுபவள்தான், ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கை இன்று வரை தொடர்ந்து சென்று கொண்டதான் இருக்கிறது எனக் கருதுகிறான். ஆனால் சுஜாதன் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கலுக்கு அவன் மனைவியின் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளையை வளர்த்த வளர்ப்பு முறை சரியில்லாமல் அமைந்ததே காரணம் என்பதனை உணர்கிறான். சபரி சுஜாதனிடம் மகனைப் பார்ப்பது உண்டா என்று வினவுகிறான். எப்பொழுதாவது தான் சென்று பார்ப்பதாகவும் அவன் படிப்பிற்குத் தேவையான பணத்தினை கொடுத்து வருகிறேன் என்று கூறுகிறான். இந்த நிலையில் விமானம் கீழே இறங்குகிறது. ஒருமனிதன் எவ்வளவுதான் உறவுகளை வெறுத்து வானில் ஏறிப் பறந்தாலும் ஒருநிலையில் கீழே இறங்கித்தான் ஆக வேண்டும் என்பதனை உணர்த்துவதாய் இக்கதை அமைகிறது.

தாய்

‘தாய்’ என்னும் இக்கதை சரவணன் என்னும் பாத்திரத்தினை மையமாக வைத்துச் சுழல்கிறது. சந்தோஷ் என்னும் பெயரினை உடைய இன்ஸ்பெக்டர் சரவணனின் வீட்டிற்குச் சாதாரண உடையில் வருகிறார். அவரும் சரவணனும் நல்ல நண்பர்கள். சரவணனுக்குச் சந்தோஷை முதலில் அடையாளம் தெரியவில்லை. சந்தோஷ் சரவணன் இருவரும் நீலகிரியில் வேலை பார்த்தபொழுது இருவரும்

குறிப்பு

சேர்ந்து கிளப்பில் அமர்ந்து ரம்மி ஆடியதை நினைவுறுத்தியதும் சரவணனுக்குப் புரிகிறது, நீலகிரியில் பார்த்த சரவணனுக்கும் இன்று பார்க்கிற சரவணனுக்கும் மிகப்பெரிய அளவில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் சரவணனுக்கு வந்த டயபட்டிக்கோமா அவனின் வாழ்க்கையைப் புரட்டிப்போட்டு விட்டது. இந்த வியாதி சரவணனின் கை, கால் போன்றவற்றை செயலிழக்கச்செய்து விட்டது. எனினும் தன் மனைவி மனோன்மணி இருப்பதால் தன் காரியங்கள் நடக்கின்றன என்கிறான் சரவணன். தான் வேலைக்குச் சென்று வீடு திரும்புவதே கடினமாக இருப்பதாகவும் தான் வீட்டில் இருக்கும் போது யார் வந்தாலும் தன் மனைவி சமாளித்துவிடுவாள் என்றும் தன் மகன் கடைகளுக்குப் போவது போன்ற பணிகளைச் செய்கிறான் என்றும் கூறுகிறார். அதனைக் கேட்ட சந்தோஷ் தான் சொல்ல வந்த செய்தியை எப்படிச் சொல்வது? என்று தெரியாமல் தடுமாறுகிறார். பையனை அதற்குள் வேலைக்கு அனுப்பியாச்சா? என்று மீண்டும் வினவுகிறார் சந்தோஷ். அதற்குச் சரவணன் அவனுக்குப் படிப்பு சரியாக வரவில்லை என்பதாலும் வீட்டில் பிரிட்ஷ் வாஷிங்மிஷின் என்பனவற்றின் செலவும் வீட்டுக்கடனின் சுமையும் அதிகமாகி விட்டபடியால் அவனும் இப்போது வேலைக்குச் செல்கிறான். மேலும் படிப்பில் அவனுக்குக் கவனம் இல்லாமல் போயிற்று என்கிறார் சரவணன். நீலகிரியில் பார்த்த சரவணனா இவன் என்று சந்தோஷிற்குத் தோன்றுகிறது, சரவணன் நீலகிரியில் பணியாற்றிப்போது தன் மனைவி அடுத்த வீட்டில் போய் அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதற்காக ஆபிசில் இருந்து இடையில் வந்து சோதனை செய்து கண்டுபிடித்து ரோட்டில் போட்டு அடித்ததும் தான் குடிக்கும் பிராண்டு சிகரெட்டை மனைவி வாங்கி வைக்க மறந்துவிட்டால் என்பதற்காக அவளை நள்ளிரவில் வீட்டிற்கு வெளியே தள்ளிக் கதவைச் சாத்தியதும் அவள் தன் வீட்டில் அந்தப் பொழுதில் வந்து தன்னிடம் இருந்த சிகரெட்டில் ஒன்றினை வாங்கிக்கொண்டு போய் கொடுத்ததும் சந்தோஷ் மனதில் நிழலாடுகிறது.

காலம் மனிதர்களை எவ்வளவு மாற்றிப்போடுகிறது? என்று அதிசயப்படுகிறார் சந்தோஷ். பேச்சு மீண்டும்

குறிப்பு

சரவணனின் பையன் பக்கம் திரும்புகிறது. சரவணன் தன் மகன் எங்காவது கலெக்சனுக்குப் போயிருப்பான் என்கிறார். சந்தோஷிற்கு சரவணனின் மகன் பற்றிய சிந்தனை ஓடுகிறது. நேற்று கல்லூரிக்கு அருகில் திருடிய திருட்டு தொடர்பாக ஒருவனைப் பிடித்தபொழுது அது சரவணனின் மகன் என்று தெரியவருகிறது. அவனை அடிக்க கம்பினை ஓங்கியபொழுது இதற்குமேல் அடிக்கவேண்டாம் என்று தன் சட்டையைக் கழட்டுகிறான். முதுகெங்கும் காயங்கள், நகக்கீறல்கள், அதனைக் கண்டு அதிர்ந்து போகிறார் சந்தோஷ். அப்போது கானஸ்டபிள் அவன் அம்மாவின் போக்கு சரியில்லை. அவள் தவறான நடத்தை உடையவள். அதற்கான பணத்தினை வசூல் செய்து வரச் சொல்லியே இப்படி அடித்துத் துன்புறுத்துகிறாள் என்கிறார். இதனை சரவணனிடம் சொல்ல வந்த சந்தோஷ் சரவணனின் நிலையைப் பார்த்து சொல்ல இயலாத வருத்தத்துடன் திரும்புகிறார். அப்பொழுது வழியில் மனோன்மணியைப் பார்க்கிறார். அதீதமான முக ஒப்பனையுடன் காரில் வந்து இறங்கும் அவளைப் பார்த்ததும் இந்தப் பெண்ணா அந்த மனோன்மணி? என்கிற வருத்தத்துடன் காணாததுபோல் கடந்து போகிறார் என்று முடிகிறது கதை. இக்கதை காலத்தின் சுழற்சியும் மனித வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் தேவையும் மனிதனின் வாழ்க்கையைப் புரட்டிப்போட்டு விடுகின்றன என்பதனை விளக்கி நிற்கிறது. காலத்தின் கடினமான சுழற்சியில் தாய்மைப் பண்புகூடத் தப்புவதில்லை என்பது தெரியவருகிறது,

சாளரத்தின் ஊடே

இக் கதை அதன் கதைத்தலைப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் சாளரத்தின் ஊடே தெரியும் காட்சிகளைக் கொண்டு புனையப்பட்டுள்ளது. கதையின் நாயகன் ஓர் இரவுப் பொழுதில் விழிப்பு ஏற்பட்ட உடன் சாளரத்தின் ஊடே வெளியே பார்க்கிறான். ஆங்காங்கே இருட்டு தன் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. நெஞ்சிற்குள் நிரம்பி நிற்கும் பயத்துடன் எதிர்த்திசையைப் பார்க்கிறான். எதிர்த்திசையில் இருட்டின் பிம்பத்தில் ஒரு வீடு தென்படுகிறது. அதனை வீடு என்பதா? அல்லது குடிசை என்பதா என்று தோன்றவில்லை.

குறிப்பு

அந்த வீட்டில் இருக்கும் வயதான அம்மா அதன் இளமைக்காலத்தில் கட்டியது என்று அனைவரும் சொல்லிக் கொண்டனர். அதிலும் பாகப்பிரிவினைகள்.நடுபோர்ஷனில் வயதான அம்மா, இரு பக்கங்களிலும் தனித்தனி போர்ஷன்களில் மூன்று மகள்கள், ஒரு மகன் என்று ஐந்து குடித்தனங்கள். அந்த அம்மாவின் மூன்று மகள்களும் திருமணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டவர்கள் எனினும் தன் கணவனுடன் வாழாமல் இங்கு வந்து வாழ்ந்தனர். அந்த அம்மாவின் மூத்த மகன் வேலப்பன் மட்டும் தன்பக்கவாட்டு அறையில் இருந்தான். மூன்று பெண்களில் நடுவில் உள்ள பொன்னியின் கணவனுக்குச் சாராய வியாபாரம் அவனும் எப்பொழுதாவது வந்து சண்டையிட்டுப் போவான். துறைமுகத்தின் பக்கம் அவனுக்கு இன்னொரு பெண்ணுடன் தொடர்பு உண்டு என்னும் பேச்சு உண்டு. இவ்வாறு ஓடிக்கொண்டிருந்த அந்தக் குடும்பத்தின் வாழ்க்கைப் பாதையில் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை திடீரென்று அழகை ஒலி கேட்டது. வேலப்பன் உத்திரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான். வேலப்பனுக்குக் கல்யாணமாகி ஐந்து வருடங்கள் இருக்கும்.அவன் மனைவி மாதவி பக்கத்தில் உள்ள பனைவிளை என்னும் பகுதியைச் சார்ந்தவள்.வேலப்பனுக்கு முனிசிபாலிட்டியில் வேலை. அவனின் சம்பளத்தினை நம்பித்தான் மாதவியை அவனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தனர். ஆனால் திருமணம் ஆகி இங்கு வந்த நாளில் இருந்து ஓயாத சண்டை தான். மாதவி சண்டை போட்ட கையோடு பனைவிளைக்குக் கிளம்பி விடுவாள்.வேலப்பனும் உடன் சென்று விடுவான். அதனைப் பிறர் ஏளனமாகப் பேசுவதும் உண்டு.

மாதவி இரண்டாவது பிரசவத்திற்கு தாய் வீடு சென்ற போது பொன்னி அழுது கொண்டே சென்றது தெரியவந்தது. மாதவிக்குத் தாய் மாமனுடன் ஏற்கனவே தொடர்பு உண்டாம். அதனைத் தெரிந்த வேலப்பன் கிணற்றில் குதிக்க அருகில் இருந்தவர்கள் காப்பாற்றினர். ஆனால் கால் ஓடிந்து மருத்துவம் பார்த்தனர். அப்பொழுதும் பொன்னிதான் கவனித்தாள். மாதவி கண்டு கொள்ளவில்லை.இந்நிலையில் மாதவியின் தங்கச் சங்கிலியை வாங்கிச் சென்றான் பொன்னியின் புருஷன்.வேலப்பன் நடக்கத் தொடங்கி மாதவியின் வீட்டிற்குச்

குறிப்பு

சென்ற போது தங்கங்கச்சங்கிலியுடன் வா என்று விரட்டிவிட்டனர். பொன்னியின் புருஷனோ அதனை விற்று விட்டான். அது இல்லாமல் மனைவியுடன் சேர்ந்து வாழ்தல் இயலாது என்று தெரிந்த வேலப்பன் மனம் உடைந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் தெரிந்த சாளரத்தின் வழி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கதை சொல்லிக்கு, வேலப்பனின் உருவம் இருளில் தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போல் தெரிகிறது என்பதாய்க் கதை முடிகிறது,

வேளை காலம் தெரியாமல்

வேளை காலம் தெரியாமல் என்னும் இக்கதை கறார் கந்தசாமி என்பவரை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்டிருக்கிறது. கறார் கந்தசாமி மிகவும் கறார் ஆனவர். அதனாலே அவருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது. கந்தசாமி தன் இளமைக்காலத்தில் ஒரு சின்னக் காபிக்கடையை வைத்து வாழ்க்கையைத் தொடங்கியவர். தனது கடின உழைப்பின் மூலமும் கறார் தன்மையாலும் பெரும் பணக்காரர் ஆகிவிட்டவர். அதனாலே அவருக்கு ஊரில் எதிரிகள் மிகவும் அதிகம். ஆனால் அதனை நினைத்து அவர் வருந்தியது இல்லை. தன் சுயமரியாதையை யாருக்காகவும் அவர் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை. தன் மகன்களிடமும் தன் மரணத்தினைப் பற்றிச் சொல்லி வைத்திருந்தார். தனக்கு எழுபத்தைந்து வயதாயிற்று. பிரஷர், சுகர் எல்லாம் உண்டு. எனவே தனக்கு ஏதாவது ஒன்று நேர்ந்தால் யார் வருகிறார்கள். வரவில்லை என்று பார்க்காதே, ஒருமணி நேரத்தில் தூக்கிவிடு என்பதுதான் அது. முதல்நாள் இரவு எட்டு மணிவலரை தன் மகன் மாசிலாமணியின் மகள் அதாவது தனது பேத்தியின் திருமணத்திற்காக ஓடி உழைத்தவர். திடீரென்று ஒரு மாதிரி வருகிறது என்று சொன்னார். உடன் மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். ஆனால் ஆசுபத்திரியில் காலை ஏழுமணிக்கு அவர் இறந்து விட்டதாய்க் கூறினர். ஆனால் மாசிலாமணி அதனை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் திருமணத்தினை முடித்தான். பிறகு கந்தசாமிக்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்து அனுப்பிவைத்தனர். ஆனால் ஊர்

அதனைப் பற்றிப் பலவிதமாகப் பேசியது. அதாவது மாசிலாமணி தந்தைக்கு ஏற்ற மகன் என்றெல்லாம் பேசினார். அதற்குக் கதைசொல்லி இன்றைய சூழலில் ஒரு திருமணத்தினை ஏற்பாடு செய்து அதற்கான செலவுகளைச் செய்து நடத்துவது என்பது அவ்வளவு எளிதானதன்று. மேலும் காலம் தாழ்த்தினால் இப்பொழுது கிடைத்த ஐ.ஏ.எஸ் மாப்பிள்ளை வீட்டார் மனம் மாறி விடலாம். இப்பொழுது செய்ததே சரி என்று கூறுகிறார். இதன் வழி காலத்தின் போக்கிற்கேற்ப தன் வாழ்வியல் நிகழ்வுகளைத் திட்டமிடல் என்பதே புத்திசாலித்தனமானது என்பது வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

குறிப்பு

தேடிப்போனபோது..

தேடிப்போனபோது என்னும் சிறுகதை வானவீதியில் சிறுகதைத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள ஆறாவது சிறுகதை ஆகும். இக்கதை கல்லூரிக்காலத்து நட்பினைத் தேடிச்செல்லும் மனிதன் அடையும் அனுபவத்தினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. கதையின் நாயகன் பிரசாத் கன்னியாகுமரியில் நடக்கவிருக்கும் கான்பரன்ஸ் ஒன்றில் பங்கேற்பதற்காகப் பேருந்தில் பயணம் செய்கிறான். அப்பொழுது அந்தப் பேருந்து, செல்லும் வழியில் உள்ள குழித்துறைப் பாலத்தில் மராமத்து வேலை நடைபெறுவதால் சுற்றுப்பாதையில் செல்கிறது. அதனால் ஒருமணி நேரத்தில் கடக்க வேண்டிய பயணநேரம் இரண்டு மணி நேரமாக நீடிக்கின்றது. வயல்வெளிகள் அடர்ந்த பகுதியின் வழியாகப் பேருந்து சென்று கொண்டிருந்த பொழுது ஒரு கிராமத்தின் பெயர் கண்ணில் படுகிறது. உடன் மூளையில் பளிச்சென்று ஒரு மின்னல் வெட்டுகிறது. சென்ற ஆண்டு மதுரையில் ஒரு திருமண வீட்டில் வைத்து ராஜேஸ்வரியைச் சந்தித்த நிகழ்வு அது. ராஜேஸ்வரி கல்லூரிக்காலத்தில் உடன் படித்த தோழி. படிக்கும் காலத்தில் அவ்வளவு நெருக்கமான தோழி இல்லை என்றாலும் தற்பொழுது சந்தித்த பொழுது பாசமாய்ப் பேசினாள். ஒரு முறை குலசேகரப்பட்டினம் வரும்பொழுது பிரம்மபுரம் எஸ்டேட் வாருங்கள். அங்குதான் நான் என் கணவனுடன் வசிக்கிறேன். ஒருநாள் தங்கிவிட்டுப்

குறிப்பு

போவதுபோல் வாருங்கள் என்று அழைத்தாள். அந்த அழைப்பும் அதனுள் இருந்த அன்பும் ஆவலும் கண்ணின் முன் நிழலாடின. தற்போது அந்த ஊரின் பெயர் கண்ணில்பட்டவுடன் கதையின் நாயகன் கன்னியாகுமரி செல்வதனை விடுத்து குலசேகரத்தில் இறங்கினார். ராஜேஸ்வரியின் வீட்டினை நோக்கி நடக்கத்தொடங்கினார். மனதுக்குள் பிள்ளைகள் எல்லாம் பெரியவர்களாய் வளர்ந்ததன் பின் என்ன இது ரொமான்ஸ் என்ற போராட்டம் தொடங்கியது. எனினும் அதனை வென்று சாலையில் மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினார். அந்தப் பகுதியில் அவர் நடப்பதனைப் பார்த்த கிராம மக்கள் எங்கு செல்லவேண்டும் எனக் கேட்க பிரம்மபுரம் எஸ்டேட் எங்கு இருக்கிறது? என வினவினார். அந்த மக்கள் இப்படி நேரா கூப்பிடு தூரம் சென்றால் வலது கை பக்கம் போர்டு வைத்திருக்கும் என்றனர். மெதுவாக நடந்து அந்தப் போர்டினைப் பார்த்து அதன் வழியில் சென்றார். எதிரே பெரிய இரும்புக் கேட்டும் அதன் உள்ளே பிரமாண்டமான பங்களாவும் தெரிந்தது, உள்ளிருந்து ஒரு வேலைக்காரன் வந்தான். அவனிடம் ராஜேஸ்வரி வீடு எது என கேட்கச் சிந்தித்து பின் அதனை நீக்கி அவளின் கணவனான அனந்தசுப்பிரமணியன் வீடு என்றார். உடன் அந்த வேலையாள் துக்கம் விசாரிக்க வந்தீங்களா? என வினவி அவர் போனதுக்கு முந்தின வியாழக்கிழமை காலமாயிட்டார். எப்பப் பார்த்தாலும் குடி, பாவம் அந்த அம்மா உள்ளே போய் தேறுதல் சொல்லுங்கோ! என்றார், மேட்டை நோக்கி ஓரடி எடுத்து வைத்த கதையின் நாயகன் ஆகிய பிரசாத்தை அவனின் மனட்சாட்சி கேள்வி கேட்டது.

அன்று வீட்டுக்கு வாங்கோ ஒருநாள் தங்கறாப்புல வாங்கோ அப்படின்னு அழைக்கும்போது ராஜேஸ்வரியின் அன்பும் ஆவலுந் தெரிவதுபோல் தோன்றி தனக்கு அதன் ஆழத்தில் புதைந்திருந்த வெறுமையை உணரமுடியாமல் போயிற்றே என்ற குற்ற உணர்வு உறுத்த ராஜேஸ்வரியின் வீட்டினுள் நுழையாமலே பஸ் நிறுத்தத்தினை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான் பிரசாத்.

இக்கதை மனிதர்களை அவர்களின்
வெளிதோற்றத்தினையும் வார்த்தைகளையும் வைத்து

அளவிடுவதனைவிட உள்ளுணர்வுகளை வைத்து அளவிடுதலே சிறந்தது என்பதனை விளக்கி நிற்கிறது.

குறிப்பு

அன்புள்ள கல்பனாவிற்கு

இக் கதை தனிமனித பாலியல் குறைகளை விவாதிப்பது போல் அமைந்ததாகும். ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்த குணசீலன் தான் கூறிய பாலியல் குறையினை மிகைப்படுத்திப் பிரிந்து சென்ற மனைவிக்குக் கடிதம் எழுதுவதாய் இக்கதை அமைந்துள்ளது. முதன்முதலில் கடிதத்தினைத் தொடங்கும் குணசீலன் இக்கடிதத்தினை எழுதுபவன் உன்னைக்கட்டிய கணவன் என்பதற்காக படிக்காமல் கிழிந்தெறிந்து விடாதே! என்ற வேண்டுகோளின்படிதான் தொடங்குகிறான். ஒருமுறையேனும் படித்துவிட்டுக் கிழித்தெறி என்கிற வேண்டுகோள் அவனின் குண இயல்பினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது,

சென்ற மாதம் நிகழ்ந்த திருமண வீட்டில் தன்னை காயப்படுத்திப் பேசிய தன் மனைவியின் வார்த்தைகளை அப்படியே பதிவு செய்கிறான் குணசீலன். ஒரு புதுமணப்பெண்ணின் ஆசைகளை அபிலாசைகளைப் புரிந்து கொள்ளும் கற்பனை உங்ககிட்ட இருந்திருந்தா நீங்க இந்த கல்யாண நாடகத்தில் மாப்பிள்ளை வேஷம் போட்டுக்கிட்டு வந்திருக்கமாட்டீங்க! நீங்களும் ஒரு ஆண்பிள்ளையா? என்ற கேள்வி தன்னைத் தகிப்பதாய்க் கூறுகிறான். இத்தகைய குற்றச்சாட்டிற்குப் பயந்து போய் தற்கொலை செய்து கொண்ட தெருமுனை வரதனைப்போல் தான் தற்கொலை செய்து கொள்ளப்போவதில்லை என்றும் கூறுகிறான். மேலும் நடந்து போன தவறுகளுக்குத் தன் தந்தை, தாய், உற்றார், உறவினர் யாரும் பொறுப்பாளிகளாய் இல்லை. தான் மட்டுமே பொறுப்பாளி. உன்னுடைய வீட்டினர், உனக்கு அப்படி ஒரு சந்தேகம் இருந்திருந்தால் டாக்டரைப் பார்த்து இருக்கலாமே என்று கூறினார்களாம். நான் டாக்டரைப் பார்க்காமல் இல்லை. அவர்தான் இது ஒரு பெரிய குறையில்லை. திருமணம் ஆனால் சரியாகும் என்றார். நீ நினைப்பதுபோல் இது ஒன்றும் தீர்க்க

குறிப்பு

இயலாத குறை இல்லை. ஆனால் இந்தக் குறையினால் என்னைப் பார்ப்பது கூட உனக்கு அருவெறுப்பானதாய் மாறிவிட்டது. இந்த அருவெறுப்பை எப்படி உன்னிடம் இருந்து நீக்கப்போகிறேன் என்னும் போது சற்று தயக்கமாய் இருக்கிறது. எனினும் காலம் நீக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

உனக்கு புது மாப்பிள்ளை பார்ப்பதாய்ப் பிறர் கூறக்கேட்டேன். இன்றைய காலத்தில் ஆணிற்குப் வேறு பெண்கிடைப்பதோ பெண்ணிற்கு வேறு ஆண் கிடைப்பதோ கடினமில்லை. மறுமணம் செய்வதும் செய்யாதிருப்பதும் அவரவர் விருப்பத்தினைப் பொறுத்தது. எனினும் நான் பத்துநாட்கள் மருத்துவமனையில் இருந்து விட்டுக் குறைகளைச் சரிசெய்து விட்டு இன்றுதான் வருகிறேன்.

எனக்கு சிகிச்சை அளித்த மருத்துவர் சத்தியநேசனை உன் பெற்றோரைப் போய்ப் பார்க்கச் சொல். வீணாக அவசரப்பட்டு எந்த முடிவையும் எடுத்துவிடாமல் இருப்பதற்கு கடவுள் அருள்பாளிக்கட்டும் என்பதாய் இக்கடிதம் நிறைவடைகிறது. நீல பத்மநாபன் இக்கதையில் கடித உத்தி என்னும் உத்தி வகையினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இந்தக் கதை சமூகத்தில் பாலியல் தொடர்பான புரிந்துணர்வு இன்மையையும் தெளிவின்மையால் அதனுள் பலவிதக் கற்பனைகளை ஏற்றி சிதைவுறும் தம்பதியினரின் வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் பாலியல் குறைபாடு என்பது தீர்க்க இயலும் ஒரு குறைபாடே என்பதனையும் விளக்கி நிற்கிறது.

தீர்த்த கட்டம்

தீர்த்த கட்டம் என்னும் இச்சிறுகதை பரசுராம தீர்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்ததாகும். சிறுகதையின் தொடக்கமே பரசுராம தீர்த்தம் அமைந்துள்ள பகுதியின் இயற்கைத் தன்மையை விளக்குவதாய் அமைந்துள்ளது. நிறைந்து நிற்கும் காற்றும் பச்சைத்தன்மை கொண்ட இலைகளின் மணமும் கதையின் நாயகனுக்கு ஒருவிதமான முன்ஜென்மத்தின் தொடக்க உறவினை

குறிப்பு

வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. இப்பகுதியை கண்டடைய முற்பட்ட கதைத் தலைவனுக்கு ஒரு விறகுவெட்டியே வழிகாட்டுகிறான். அவன் காட்டிய வழியே தொடர்ந்து வந்த நாயகன் பரசுராம் பரசுராமர் இருக்கும் ஆலயத்தினை அடைகிறார். கண்சிமிட்டும் நட்சத்திரங்களின் வானத்தில் விடியல் இன்னும் நேரமிருக்கிறது என்பது வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. அக்கோயிலின் அருகே அமைந்திருந்த மணற்பரப்பில் படுத்திருந்த பரசுராம் தன் வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகளைப் பின்னோக்கிச் சிந்திக்கிறான். பரசுராம் மேஜர் ஜெகந்நாதனின் மகன். யாரேனும் நீ யார் மகன் என்று கேட்டால் மேஜர் ஜெகந்நாதனின் மகன் என்று சொல்வதில் பெருமை இருந்தது. அப்பாவின் காக்கி உடைகளின் வழியே வெளிப்படும் கம்பீரம் அவன் பார்த்து ரசித்தவை ஆகும்.

பரசுராமனின் தந்தை மேஜர் ஜெகந்நாதன் வீட்டிற்கு வந்துபோன சில நாட்களில் சிவத்த இளைஞன் ஒருவன் வந்து பரசுராமிடம் நீ ரேணுவின் மகனா என்று வினவியது பரசுராமிற்குப் பிடிக்கவில்லை. தன் தந்தை தன் அம்மாவைச் செல்லமாய் அழைக்கும் ரேணு என்ற உச்சரிப்பை பிறன் ஒருவன் வாயில் இருந்து கேட்டபோது நான் மேஜர் ஜெகந்நாதன் மகன், எங்க அப்பா ராணுவத்தில் வேலை செய்கிறார். எங்க அம்மா பேர் ரேணு அல்ல, ரேணுகா என்று சொல்லி நகர்ந்திருக்கிறான். பிறிதொருநாள் தன் தாயை அந்த சிவத்த இளைஞனுடன் சந்தேகப்படும் நிலையில் காணநேர்ந்தது. அதற்குப்பின் அவள் திடீரென்று இறந்து போனாள். அவள் ஏன் இறந்து போனாள் என்பது ஊருக்குப் புதிராய் இருந்தது. ஆனால் தந்தைக்குத் தெரிந்திருந்தது. பிறகு அவளின் முதல் திவசத்தில் ஜகந்நாதன் உடன் இருந்தார். பின் ஏகாந்த வாழ்வு. பரசுராம் கனவில் தந்தை அடிக்கடி வந்து போனார். காக்கி உடை களைந்து மரவரி தரித்து ஜடாமுடி தரித்து ஜகந்நாதன் மறைந்து போய் ஜமதக்கினி முனிவராய் தோன்றிப் போனார். அதன்பின் பரசுராம் மாத சம்பளம் தரும் வேலையைத் துறந்து இமயமலைச்சாரல் சென்று தேடிஅலைந்து ஒரு குகையில் துறவி ஒருவரைச் சந்திக்கிறான் அவர்தான் பரசுராம் தீர்த்தம் செல்! என்று வழிகாட்டுகிறார். அதனால்தான் இங்கு வந்து நிற்கிறான். தான் வாழ்க்கையில் எதிலும் நிலைத்து நிற்க

குறிப்பு

முடியாமல் தடுமாற்றம் நிறைந்து நின்றதற்கான காரணம் இங்கு கிடைக்கும் என நம்புகிறான் பரசுராம்.

இங்கு பித்ருதர்ப்பணம் செய்து விட்டால் தன் பாரம் குறையும் என்றும் நம்புகிறான். தான் பலநாள் மேற்கொண்ட தீர்த்தயாத்திரையின் நிறைவு இன்று கிட்டும் என்றும் கருதுகிறான்.

மணலில் படுத்தபடி நினைவுகளுக்குள் மூழ்கிப்போன பரசுராம் கிழக்கு வெளுத்ததை அறிந்தான் இல்லை. அவன் அருகே ஒரு புரோகிதர் என்ன? பித்ருதர்ப்பணம் தானே எனக் கேட்ட குரல் அவன் முளையைச் சென்று எட்டவில்லை. அவனின் தீர்த்த யாத்திரை நிறைவுபெற்றிருந்தது

ஊர்ப்பெயர்

தினகரன் தெரியாத சந்து பொந்துகளில் நுழைந்து ஒரு வழியாகப் பேருந்து நிலையத்தை வந்தடைந்தான். பேருந்தில் பெரிய கூட்டம் ஏதும் இல்லை. கண்டக்டர் டிக்கட்டைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். பஸ்சை சீக்கிரம் எடுக்க மாட்டார்களா என்று தினகரனுக்குத் தோன்றியது. அந்த நேரத்தில் பின்பக்கமாகப் பலர் வந்து ஏறினர். அவர்கள் தன்னைத்தான் தேடி வருகின்றனர் என்பது தினகரனுக்குத் தெரிந்தது. எனினும் தன்னை நிதானமாக வைத்துக் கொண்டான். அவர்கள் பின்பக்கம் வந்து அவனின் சட்டடையைப்பிடித்து, உடனே கிளம்பினால் எப்படி? தலைவர் இன்னும் பேச வேண்டியது இருக்கிறது கூட்டிவரச் சொன்னார் என்றனர். தினகரனுக்கு சென்றால் உயிருடன் திரும்பி வர மாட்டோம் என்பது தெரிந்தது. அந்த நேரத்தில் டிரைவர் பஸ் எடுக்கத் தொடங்கினார். வந்தவர்கள் தினகரனுடன் விவாதம் செய்தனர். கண்டக்டர் சண்டை செய்பவர்கள் இறங்குங்கள் என்று கூறி இறக்கிவிட்டார், இப்போது அவர்கள் தினகரனைப் புடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு நடந்தனர். அவர்களின் செயலினைக் கண்ட ஒரு பெரியவர் அவன்தான் வரமாட்டேன் என்கிறானே விடவேண்டியதுதானே என்றார். அதற்கு அவர்கள் இவன் ஒரு ஒத்தன் என்றனர். தினகரன் நான் ஒத்தன் இல்லை

பொய் சொல்லுகின்றனர் என்றான். இருந்தும் அவர்கள் விடும்படி இல்லை.

தினகரன் வேறு வழியின்றி நான் ஒத்தன் எனில் போலீஸ் நிலையத்தில் வைத்துப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்றான். அதற்குக் கூட்டத்தில் நின்றுருந்த பலர் ஆதரவாகக் குரல் கொடுத்தனர். அப்போது முன்னால் வந்து பேசிய அதே பெரியவர் அவன் சொல்வது சரிதான் போலீஸ் நிலையத்தில் வைத்துப் பேசிக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்றார். அப்போதுதான் அந்தப் பெரியவர் தினகரனைக் கூர்ந்து கவனித்தார். தம்பி உனக்கு எந்த ஊர்? என்றனர். தினகரன் உங்க ஊர்தான் என்றான். மேலும் நீங்க உண்ணாமலைக்கடை, பஸ்ஸ்டேசன் பக்கம் கஜமுகவிலாசம் ராமரெட்டி தானே! எனக்கு ஊர்ப்பெயரையும் அம்மன் பெயரையும் சொல்லித் தந்ததே நீங்கள்தான். ஒருமுறை நான் ஊர்ப்பெயரை உண்ணாமலைக்கடை என்று சொன்னபோது அம்மன் படத்தினைக்காட்டி உண்ணாமலை அல்ல, உண்ணாமலை என்று திருத்தியதுடன் அபீதகுசம்மா என்கிற சமஸ்கிருதச் சொல்லையும் சொன்னது நீங்கள்தான் என்றான். இப்பொழுது பிரச்சினை செய்தவர்கள் இவன் பொய் சொல்லுகிறான் நம்பாதீர்கள் என்றனர். ஆனால் அந்தப் பெரியவர் போலீஸ் நிலையம் நோக்கி தினகரனுடன் நகர்ந்தார். பிரச்சினை செய்தவர்கள் காணாமல் போயினர். பெரியவர் தினகரனை பேருந்தில் ஏற்றி இது நம்ம ஊர்தான் போகிறது செல் என்று அனுப்பி வைத்தார்.

ஒழுங்காக உச்சரிக்கப்பட்ட ஊரின் பெயரால் கிடைத்த ஞானம் தன்னை காத்ததை எண்ணி மகிழ்ந்தான் தினகரன்

விமோசனம்

ஞானம்பிகா கல்லூரிப் பேராசிரியை. பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றில் பணியாற்றி வருகிறார். அவர் பணியாற்றும் கல்லூரி அமைந்திருக்கும் ஊரில் அமைந்துள்ள ஹோட்டலில் காபரே நடனம் நடைபெறுகிறது. ஞானம்பிகா அதனை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கிறார். அந்நடனம் பெண்களை இழிவுபடுத்துவதாய் அமைகிறது என்பது அவருடைய வாதம்.

குறிப்பு

குறிப்பு

அதற்குப் பெண்களிடம் அதிகமான ஆதரவு கிடைக்கப் போராட்டம் வலுக்கிறது. இந்நிலையில் அவர் பணிபுரியும் கல்லூரியில் விழா ஒன்று நடைபெறுகிறது. அதற்கு மிகச்சிறந்த பாடகரான புஷ்பராஜ் வருகை தருகிறார். அவருடைய பாடலைக் கேட்ட மாணவிகள் ஆர்ப்பாட்டம், கூச்சல் போன்றவற்றைச் செய்கின்றனர். மேலும் ஒருபடி மேலே சென்று புஷ்பராஜ் மேல் விழுவதும் அவருக்கு முத்தங்கள் கொடுப்பதுமாய் எல்லை மீறுகின்றனர். இதையெல்லாம் பார்க்கும் ஞானாம்பிகா அரங்கத்திலிருந்து வெளியேறுகிறார். தன் அறையில் அமர்ந்து மாணவிகளின் செயலினைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்: ஒருவேளை எதிர்பாலினக் கவர்ச்சி என்றாலும் இதற்கு முன் பாடகி சர்மிளா அருகில் இருந்த ஆண்கள் கல்லூரிக்குப் பாட வந்திருந்த போது அங்கிருந்த மாணவர்கள் கூச்சல் போட்டு தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனரே அன்றி இவ்வாறு எல்லை மீறி நடந்து கொண்டதில்லையே. ஒருவேளை பெண்கள் தங்களுடைய இன்னும் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதோ? என்று பலவாறாகச் சிந்திக்கின்றார்.

அத்தகைய நேரத்தில் பெண்கள் விமோசன சங்கம் என்பதில் இருந்து கனகாம்பாள் பேசுகிறார். காபரேயினை எதிர்த்து ஊர்வலம் இன்று ஐந்து மணிக்குத் தொடங்குகிறது. நீங்கள் வரவேண்டும் என்கிறார். கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்வைப் பார்த்த ஞானாம்பிகா வரஇயலாது என்கிறார். அதற்கு கனகாம்பாள் ஊர்வலத்திற்கு வர முடியாவிட்டாலும் ஊர்வலம் நிறைவடையும் ஹோட்டல் சொர்க்கத்திற்கு ஆறரை மணிக்கு வந்து விடுங்கள் என்கிறார். மறுக்க இயலாது ஞானாம்பிகா ஒத்துக்கொள்கிறார். ஹோட்டல் சொர்க்கத்திற்குக் கிளம்பும் போது உடற்கல்வி இன்ஸ்ட்ரக்டர் ஹர்ஷ்வர்த்தன் தான் இந்த வழியில்தான் செல்கிறேன் உங்களை அங்கு விட்டுவிடுகிறேன் என்று அழைத்துச் செல்கிறான். காரில் செல்லும்போது செக்ஸ் என்பது ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொதுவானதுதான் காபரே நடனத்தைப் பார்ப்பவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமல்ல அந்த ஆண்களுடன் வரும் அவர்களின் மனைவியராகிய பெண்களும் தான் இவ்வளவு ஏன்? என்னுடைய மனைவியே என்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினாள்

என்கிறான். ஞானாம்பிகா அவனுடன் விவாதம் செய்ய விரும்பாது கேட்டுக்கொண்டே பயணிக்கிறார்.

ஞானாம்பிகா ஹோட்டல் வாசலில் காத்து இருந்தபோது போலீஸ் வருகிறது. கிரிக்கெட் ஆட்டம் முடிந்து அறைகளில் தங்கியிருந்த ஆட்டக்காரர்களுடன் பெண்களும் அரைகுறை ஆடைகளுடன் வெளியே வந்தனர். பெண்கள் குழறல் மொழியுடன் வெளிவந்ததுடன் நாங்கள் ரசிகைகள் அதனால் என்ன? என்று பேசினார். அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு பேச என்ன இருக்கிறது? என போலீஸ் வினவியது. பெண்களின் இத்தகைய நிலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஞானாம்பிகா ஆபாச எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தின் நிறைவில் பங்குபெறாது திரும்பினார்.

இக்கதை பெண்கள் தங்களை சரிசெய்து கொள்ளாது நடத்தும் போராட்டங்களால் ஒருபயனும் விளையப்போவதில்லை என்பதனை விளக்கி நிற்கிறது.

முவந்தி

தெருவில் ஆட்டோ வந்து நிற்கும் ஓசை கேட்டது, மோந்தி வரும் நேரத்தில் தெருக்கதவை இப்படியா அடைத்துக் கொண்டு படுத்திருப்பாய்! என்று கேட்டவாறு உள்ளே நுழைந்தாள் காமாட்சி. அதனைக் கேட்டவாறே படுத்திருந்தார் ஹரிஹரபுத்திரன். மேலும் முவந்தி நேரத்திலே வீட்டிற்கு வரும் மகாலட்சுமிக்கு உன்னைப்போல் கதவைத் திறந்து கொண்டு வரத் தெரியாதா? என்றொரு கேள்வியையும் கேட்டுவைத்தார். காமாட்சி அதனைக் காதில் வாங்காததுபோல் முகம் கைகால்களைக் கழுவிக்கொண்டு விளக்கைப்பொருத்தி பூவை வைத்து வழிபட்டாள். காமாட்சி தும்பைப் பூப்போல் நரைத்துவிட்ட தலைமுடி. ஆனால் கிழவியென்று பாட்டி என்றோ பிறர் அழைப்பதைத் தாங்காத மனம். ஹரிஹரபுத்திரன் காமாட்சியைவிட நூறு சந்திரோதயங்களைக் கண்டு விட்ட கிழவன் என்ற தோற்றம் கொண்டவர். காமாட்சி சாமி கும்பிடும்வரை காத்திருந்தவர் போன விசயம் என்னவாயிற்று என்று கேட்டுவைத்தார். உங்களிடம் சொல்லாமல் யாரிடம் சொல்லப்போகிறேன் என்றவள் ஒரு

குறிப்பு

குறிப்பு

மடக்கு நீரை குடித்துவிட்டு அருகில் வந்து அமர்ந்தாள். உங்கள் மருமகள் உங்களை ரொம்ப விசாரித்தாள். பெயரனையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்து உங்களைக் காணவேண்டும் என்று நினைத்தாளாம். ஆனால் வேலைப்பளுவால் முடியவில்லையாம். அதனை நம்புகிறாயா காமாட்சி என்றார் ஹரிஹரன் காமாட்சி நம்பாமல் என்ன செய்வது? என்றாள்.

அப்போது அவருக்குத் தன் மகனின் நினைவு வந்தது. வேகமாக எழுந்திருத்து ஐயப்பன் படம் அருகே சென்று வணங்கியவர் அதனுள் இருந்து பழுப்பேறிப்போன காகிதத்தினை எடுத்தார். அது அவரது மகன் அவருக்கு எழுதிய கடிதம். அப்பா. நான் உங்களையும் அம்மாவையும் தூரத்தில் விட்டுவிட்டு இங்கு வந்ததை சரியென்று சாதிக்கவோ நியாயப்படுத்தவோ எழுதவில்லை. எவ்வளவு நாள்தான் வேலை இல்லாமல் உங்கள் சொற்ப பென்ஷன் பணத்தில் பங்கு போட்டுக்கொண்டு வாழ்வது. கிரேஸிக்கு இங்கு ஜெர்மனியில் நல்ல வேலை என்று தெரிந்து கொண்டுதான் வந்தேன். மற்றதெல்லாம் ஐயப்பன் சித்தம் என்று எழுதியிருந்தான். படித்தபொழுது அவருக்கு கண்ணீர் வந்தது. அவ்வாறு எழுதிய தன் மகன் கார் விபத்தில் இறந்து போனான் என்று செய்திதான் வந்தது. கார் விபத்தில் செத்தானோ, இல்லை கிரேஸிக்கு அடங்கிப் இருக்கவில்லை என்பதற்காக கொல்லப்பட்டானே? இந்தக் குழந்தை கூட அவனுக்குப் பிறந்ததோ வேறு எவனுக்கும் பிறந்ததோ என்றார் ஹரிஹரபுத்திரன். காமாட்சி வாயை மூடுங்கள் என்றாள் அவர் அடங்கிப்போனார். கிரேஸியின் டிரைவர் மூலம் தனக்குக் கிடைத்த செய்தியை மனைவியிடம் இருந்து மறைத்தார். தன்மகன் கொல்லப்பட்டான் என்பதனை மனைவியிடம் சொல்லும் தைரியம் அவருக்கு வரவில்லை. தன் மகனும் தன்னிடம் வந்து நீங்கள் செய்ததுதான் சரி, அம்மாவயதானவள் தாங்கமாட்டாள் என்று சொல்வதுபோல் அவருக்குத் தோன்றியது.

வழிபாடு

முத்துக்குமரன் பேசும் வரைக்கும் முத்து அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். முன்பு முத்துவின் முகத்தில்

குறிப்பு

இல்லாத முதிர்ச்சி இப்போது இருப்பதுபோல் தோன்றியது. சென்னை நண்பன் உமாமகேஸ்வரனிடம் இருந்து தான் முத்துவினைப் பற்றிய கடிதம் முத்துக்குமரனுக்கு வந்தது. என் தம்பி மகன் முத்து அங்கு வருகிறான். அவன் யாரிடமும் அவ்வளவு எளிமையாகப் பழகுகிறவன் இல்லை. எனவே அவன் தங்க இடம் பார்த்துவை என்ற வந்திருந்தது. அதனை ஏற்று பக்கத்தில் இருந்து கும்பலிங்கம் பிள்ளை லாட்ஜில் இடம் பார்த்து வைத்தார். பின் முத்துக்குமரனுக்கு மாற்றலாகி வேறு ஊர் சென்றுவிட பார்ப்பது அரிதாகிவிட்டது, பின் எப்போதாவது அவனுடன் வேலைபார்க்கும் கல்யாணராமனைப் பார்க்கும் போது விசாரிப்பதோடு சரி. இப்போது முத்து மதம் மாறப்போவதாய் செய்தி அதனாலே முத்துக்குமரன் அவனைச் சந்திக்க வரச்சொல்லி இருந்தார். முத்துவே தொடங்கினான். நீங்க என்னை ஏன் வரச்சொன்னீர்கள்? என்பது எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் நினைப்பது போல் பீட்டர் கெட்டவன் இல்லை. என்னுடன் வேலை பார்ப்பவன். நான் கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் பெரியார் இயக்கவாதிகளிடம் சேர்ந்து கடவுள் மறுப்பு போஸ்டர்கள் ஒட்டி வீட்டில் அடி வாங்கியிருக்கிறேன். எனவே எனக்கு வழிபாடு பற்றிய கேள்விகள் உண்டு. பீட்டர் சர்ச்சுக்கு என்னை அழைத்ததில்லை. அவன் கூட நான்தான் சென்றேன். தொடக்கத்தில் சர்ச்சு வாசலில் நிற்பேன். பின் சர்ச்சுக்குள் சென்று வழிபடத் தொடங்கினேன். ஒருமுறை பீட்டர் அழைத்தான் என்று அவன் ஊருக்குச் சென்று இருந்தேன். அதனால் நான் மதம் மாறப்போகிறேன் என்றும் அவன் தங்கையைத் திருமணம் செய்யப்போகிறேன் என்றும் கூறுகிறார்கள் என்றான். இப்பொழுது முத்துக்குமரன் அது உண்மையில்லையா? என்றதற்கு முத்துவிடம் இருந்து பதில் இல்லை. அவன் கூட நடந்து வந்த முத்துக்குமரன் கோவிலினுள் சென்றார். முத்து வர மறுத்தான். அவரைச் சந்தித்த கல்யாணராமன் முத்து என்ன சொல்கிறான்? என்று கேட்டான். அதற்கு முத்துக்குமரன் நேற்று அவன் வீட்டிற்குப் போயிருந்தேன். முத்து மதம்

குறிப்பு

மாறப்போகிறானாம், வீட்டில் பெரிய ஏசு படம் வைத்து வழிபடுகிறானாம், ஏதாவது கேட்டால் ஊரைவிட்டு போய்விடுவேன் என்கிறானாம் என்று மட்டும் அவனின் பெற்றோர் கூறினர் என்பதாய் கதை முடிகிறது, இக்கதை வழிபாடு நிலையில் ஏற்படும் கருத்துக்களை முன்மொழிகிறது.

கோணல்மாணல்

அருண் கலிங்கத்து மாமன்னன் கங்கைகுல நரசிம்மதேவன் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய சூரிய கோவிலுக்கு வந்தான். அதன் அமைப்புமுறைமை சிற்பங்களின் சித்திரம் அவனை மயக்கியது. கோயிலுக்குள் நுழைந்ததும் குப்பென்று வியர்த்தது. உள்ளுக்குள் நடுக்கம். வாரத்தின் ஏழுநாட்களைக் குறிக்கும் வகையிலான ஏழுகுதிரைகள் இழுக்கும் ஒற்றைச் சக்கர ரதம் இருபத்து நான்கு மணி நேரங்களைக் குறிக்கும் இருபத்து நாலு சக்கரத் தேரின் குறியீடு. கோயிலினுள் நுழைந்தால் நிர்வாணச் சிற்பங்கள். தனக்கு விவரம் தெரியாத வயதில் வந்து கண்ட கோணல்மாணல் சிற்பங்களின் அழகு. பின் போலீஸ் வேலையில் சேர்ந்து கண்டவர்களுடன் உறவு கொள்ள அந்தப் பாவத்தின் சம்பளமாய் உயிர்க்கொல்லி நோய். அதற்குத் தீர்வு கிடையாதா என்று தேடி வந்தான். கோயிலினுள் செல்லச் செல்ல யாரோ வந்து அழைத்துச் செல்வதுபோல் தோன்றியது. அழைத்துச் சென்றவன் நாங்கள் கும்பகோணம் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தக் கோயில் கட்ட வந்தோம். அரசன், குறித்த காலத்தில் கோயிலை முடிக்கவில்லை என்றால் சிரச்சேதம் என்று கூறினான். உணவு உறக்கம் மறந்து உழைத்தோம். குடும்பம் பிள்ளைகளை மறந்தோம். எனினும் கலசத்தை மேலேற்ற முடியவில்லை. அப்போதுதான் என் மகன் ஆறு வயதானவன் வந்தான். எங்களை எல்லாம் உறங்கச் சொல்லிவிட்டு ஒரே இரவில் கலசத்தை மேலேற்றினான். ஆனால் எங்களால் முடியாததை அவன் முடித்தான் என்றால் எங்கள் மானம் போய்விடும் அல்லவா? அதனால் கோபுரத்தின் மேலிருந்து குதித்து உயிரை விட்டான் என்று கூறினான். அந்தப்பிரமையில் இருந்தான் அருண். மறுநாள் வந்த சுற்றுலாப் பயணிகள், கைடுகள் கண்ட காட்சி

கோரமாய் இருந்தது. அருண் கோபுரத்தின் மேலிருந்து குதித்து உயிரை விட்டிருந்தான்.

பகுதி I
தமிழ் தாள் - II

குறிப்பு

கருணைமனு

காலையில் படுக்கையில் இருந்து எழுந்த துணைவேந்தர் ராமசுந்தரத்தின் நெஞ்சினை அந்தச் செய்தி ஏதோ செய்தது. தமிழ் எழுத்தாளர் குமரேசன் நேற்றிரவு மாரடைப்பால் காலமானார் என்பதுதான் அது. மேலே அவரால் பத்திரிக்கையைப் படிக்கமுடியவில்லை. கடந்த ஐந்து மாதங்களுக்கு முன் சூலையில் அவரிடம் இருந்து ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. அந்தக் கடிதத்தின் கடைசி வாசகங்கள் இப்படி இருந்தன. பிழைப்புக்காக ஒரு வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு நல்ல இலக்கியம் படைக்க போதிய ஓய்வின்றி இரவில் உழைத்ததால் இதயத்தில் வியாதி பீடித்து ஒவ்வொரு கணமும் மரணத்தை நேருக்கு நேர் கண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்நேரத்தில் என் ஆசை என் மகளை மருத்துவம் கற்பித்து என்னைப் போன்ற இதய நோயாளிகளுக்கு உதவும் ஒரு ஹார்ட் ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஆக்க வேண்டும் என்பதுதான். தார்மீக நியாயத்தையும் இறையருளையும் மிக்க வலிமையுடையவை என்று மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் தாங்கள் இவ்விஷயத்தில் இப்போது உதவாமல் இருந்து விட்டால் பிறகு பச்சாதாபப்பட வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன் என்பதாகும். அந்தக் கடிதம் வந்தபோது துணைவேந்தர் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் தற்போது அப்படியே நடந்து விட்டது. இது பச்சாதாபமா! என்று ஒருமுறை கேட்டுக் கொண்டார். பழைய நிகழ்வுகள் அவருக்குள் வந்து போயின. கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு விழா மண்டபத்தில் வைத்து நடந்தது தமிழ்விழா. தமிழ் எழுத்தாளர்களை அழைத்துக் கௌரவித்த விழா. குமரேசனுக்கும் அழைப்பு போயிருந்தது. அவரின் ஆடம்பரமில்லாத எழுத்து ஆசிரியர் மத்தியிலும் துணைவேந்தர் மத்தியிலும் பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அந்த விழாவில்தான் மருத்துவ சீட்டு தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் பிள்ளைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்

Self-Instructional
Material

குறிப்பு

என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்குத்தான் குமரேசன் விண்ணப்பித்திருந்தார். அப்பொழுது துணைவேந்தர் அதற்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இப்போது தோன்றிய கருணையில் குமரேசன் மகளின் மருத்துவக்கல்லூரி அட்மிஷன் பைலை எடுத்து வருமாறு கூறினார். அதில் குமரேசன் எழுதிய கவிதை ஒன்று இருந்தது. அதில் குமரேசன்,

பண்பலம் ஆள்பலம் இல்லை

அரசியல் செல்வாக்கும் இல்லை

கொடுத்தே கரம் சிவந்த

கொடைவள்ளல் தங்களை

கண்ணணை நாடிய

குசேலனாய் நாடி

யாசிக்கிறேன்

என்று எழுதி இருந்தார். உடன் துணைவேந்தர் கல்லூரி முதல்வரைத் தன்னை வந்து பார்க்குமாறு தன் செயலரிடம் சொல்லி அனுப்பினார்.

தூது

தண்டாயுதத்தின் மகளின் கல்யாணத்திற்கான வேலைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஊர்ப்பெரியவர்களான நமசிவாயமும் சுப்பையாவும் சிவாநந்தமும் தண்டாயுதத்தைப் பார்க்க வந்திருந்தனர். தண்டாயுதம் சிரித்துக்கொண்டே அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். என்ன? இன்று மூன்று பேரும் சேர்ந்தே வந்திருக்கிறீர்கள்? மூவரும் எப்படிப் பேச்சைத் தொடங்குவது என்று தெரியாமல் விழித்தனர். பிறகு சிவானந்தமே தொடங்கினார். தண்டாயுதம் என்ன இருந்தாலும் உன் மகளின் கல்யாணத்திற்கு உன் அப்பா, அம்மாவை அழைக்காமல் எப்படி? இதுவரை அமைதியாயிருந்த தண்டாயுதம் தன்

குறிப்பு

கோபத்தைக் காட்டினார். போய் அழைக்காமல் இல்லை, பலமுறை போய் அழைத்தாயிற்று. கல்யாணம் நிச்சயித்தபோதே நேரில்போய்ச் சொல்லியாச்சு, அதுக்கு அப்புறமும் நானும் என் பெண்டாட்டியும் மகனும் நேரே போய்ச் சொல்லிட்டோம். அவர்கள் பேத்தி கல்யாணம் தானே, தானே வரவேண்டியதுதானே! அவர்கள் எல்லாம் சொல்லி வரவேண்டியவர்களா? நான் தெரியாமல்தான் கேட்கிறேன்? அவர்கள் இந்த பூர்வீக வீட்டில் இருந்திருந்தால் அழைக்க வேண்டும் அப்படின்னு சொல்லமுடியுமா? தம்பி வீட்டில் போய் இருப்பதால்தானே இவ்வளவு சிக்கல்களும் என்றார்.

ஆனால் தண்டாயுதத்தின் அப்பாவோ பஞ்சாயத்திற்கு வந்திருந்த மூவரிடமும் என்ன இருந்தாலும் நாங்கள் பெற்றவர்கள் இல்லையா? ஒருமுறை வந்து அழைத்தால் என்ன குறைஞ்சா போய்விடுவான் என்று சொல்லி அழுதனர். இந்த உருக்கம்தான் மூவரையும் தண்டாயுதத்தை நோக்கி அனுப்பியது, இதை தண்டாயுதத்திடம் சொல்லினர் மூவரும். தண்டாயுதம் மேலும் கோபம் ஆனார். அவருக்கு அந்த வயதில் இவ்வளவு வீம்பு இருக்குமானால் அவரை விட முப்பது வயது கம்மியானவன் எனக்கு ரத்தம் எவ்வளவு சூடா இருக்கும். குப்பனும் சுப்பனும் வந்து சொன்னால் எல்லாம் கூப்பிட முடியுமா? என்று அவமானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டார். திருமணம் முடிந்தது. மூவரும் திருமணத்திற்கும் போகவில்லை. திருமணத்திற்கு வந்தவர்கள் எல்லாம் தண்டாயுதத்தின் தாய் தந்தையரைப் பார்த்து விசாரித்து விட்டுத்தான் சென்றனர். அவர்கள் எல்லாரிடமும் ராமலெட்சுமி தன் மகன் அழைக்காததைச் சொல்லி அழுது தீர்த்தாள். இரவு மணி பனிரெண்டு இருக்கும். ராமலெட்சுமி தன் கணவனிடம் மெதுவாகக் கேட்டாள் எல்லாரும் போய் இருப்பார்கள். நாம போய் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு வருவோமா? அதற்கு அவர் சொன்னார், இந்நேரத்திலா? அதுவும் நமக்காகத் தூது போன மூவரையும் அவன் அவமானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டான் என்பதற்காக அவர்கள் மூவரும் கல்யாணத்திற்குப் போகவில்லை.

நாம் போனால் நன்றாக இருக்குமா? என்றார். ராமலெட்சுமி அமைதியானாள். அவள் மனதிற்குள் விசம்புவது கேட்டது. உறவுகளைத் தாண்டி கோபம் போன்ற உணர்வுகள்

மனிதனை சில சமயம் தன்னிலையில் இருந்து தாழ்ந்து போகச் செய்கிறது என்பது இதன் மூலம் தெரிகிறது.

குறிப்பு

இரு கணவர்கள்

ஊரின் கலகலப்பில் இருந்து சற்றே விலகி இருந்தது அந்தப் தென்னந்தோப்பு. அந்தத் தென்னந்தோப்பில் தனியாக வளர்ந்து நின்ற அந்தப் பலாமரம் அதன் அருகில் வந்து நின்றார் அந்த மனிதர். ஒரு காலத்தில் அரசன் ஒருவன் பிறந்த போது அவனுடன் சேர்த்து கழுமரம் ஒன்றும் பிறந்ததாய்ப் புராணத்தில் படித்த நினைவு அவர் மனதினுள் ஓடியது. அதைப்போல் அந்தப் பலாமரமும் தனக்காகத் தோன்றியிருக்குமோ? என்று நினைத்தார். வீட்டில் வார்த்தைகளால் குத்திக்கிழிக்கும் மனைவி சற்றும் மதிக்காத சக ஊழியர்கள். ஏளனமாய்ப் பார்க்கும் உறவுகள் அவற்றால் முதல் கார்ட் அட்டாக்கைச் சந்தித்ததுதான் மிச்சம். அப்போது டாக்டர் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளப் பழகிக்கொள்ளுங்கள்! அதுதான் நல்லது என்று அறிவுரை கூறியிருந்தார். ஆனால் அவரால் அது முடியவில்லை. எனவே வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்வது என்று இங்கு வந்தார். மரத்தில் ஏறி கயிற்றைப் போட்டுத் தூக்கில் தொங்க எத்தனித்தபோது யாரோ வருவது தெரிந்தது. உடன் கயிற்றைக் கழட்டிக்கொண்டு மரத்தின் பின்னால் ஒளிந்து நின்றார். வந்தவன் இருபத்தைந்து வயது இளைஞன். அவனும் மரத்தின் அடியில் வந்து நின்றான். மரத்தினை உற்றுப்பார்த்தான், பின் தன் பையில் இருந்த போட்டோவினை ஒருமுறை எடுத்துப் பார்த்தான். அழுவது தெரிந்தது. தான் கையில் கொண்டு வந்திருந்த நைலான் கயிற்றை எடுத்து மரத்தில் போட்டுத் தூக்கிட முயற்சித்தான். உடனே அந்த மனிதர் ஓடிப்போய்த் தடுத்தார். அவன் தன் முயற்சியை நிறுத்திவிட்டு அவரைப்பார்த்தான், இந்த வயதில் என்ன பிரச்சினை? உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள? என்றார். மனைவிதான் பிரச்சினை? மாமியாரை என் மனைவி மதிப்பதில்லை. என் அம்மாவும் விட்டுக் கொடுத்துப் போவதில்லை. தினந்தோறும் சண்டைதான் என்றான். அதற்கு அந்த மனிதர் இதுவெல்லாம் பெரிய பிரச்சினையா?

குறிப்பு

அடுத்தவர்கள் செய்யும் தவற்றிற்கு நாம் ஏன்? உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளவேண்டும்? பசிக்கிறது வா ஏதாவது சாப்பிடலாம் என்று கூறி அழைத்துச் சென்றார். இந்தச் சிறுகதை கண்ணேரத்தில் எடுக்கும் முடிவே தற்கொலை என்பதையும் அந்த நிமிடம் கடந்து போனால் ஒருவர் தற்கொலை செய்து கொள்வதைத் தவிர்த்து விடலாம் என்பவதையும் இந்த உலகத்தில் எல்லாருக்கும் பிரச்சினைகள் உண்டு, பிரச்சினைக்குத் தீர்வு தற்கொலை அல்ல என்பதனையும் விளக்கி நிற்கிறது.

திறந்த கடிதம்

தான் கையில் வைத்திருந்த கடிதத்தினைப் படிக்கவேண்டும் என்று கூடத் தோன்றவில்லை ரமால்கோபிகுமாருக்கு. ஆத்திரம் ஆத்திரமாய் வந்தது. ராதாகிருஷ்ணனின் நாவலுக்கு தான் எழுதிய விமரிசனத்திற்கான பதிலாய் அந்தக் கடிதம் வந்திருந்தது. ரராதாகிருஷ்ணனின் கடைசி அத்தியாயம் நாவல் ஆயிரத்து ஐந்நூறு பக்கங்களைக் கொண்டது. அதை அப்படியே ஒரே மூச்சில் படிக்க வைக்கும் எழுத்து சுவாரசியம் ராதாகிருஷ்ணனின் எழுத்தில் இருந்தது என்பது உண்மைதான். எனினும், அந்த நாவலின் தாக்கம்தான் இந்த விமரிசனத்தை எழுதத் தூண்டியது. **கிதம்** என்கிற ஆங்கிலப் பத்திரிக்கைதான் இந்த நாவலுக்கு விமரிசனம் கேட்டிருந்தது. அதற்காக தான் எழுதியதை வெளியிட்டதுடன் அதற்கு ராதாகிருஷ்ணன் எழுதிய பதில் கடிதத்தினையும் தனக்கே அனுப்பியுள்ளது. இது இருவரையும் சண்டையிடச் செய்யும் உத்தியாக இருக்குமோ என்று கூடத் தோன்றியது.

நாவலை ஒரு வாசகனாகப் படிக்காமல் அவசரஅவசரமாகப் படித்து விட்டு அதில் வரும் பாத்திரங்களை நடைமுறை வாழ்வில் இருக்கும் யாருடனாவது முடிச்சப் போட்டு அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை தான் எழுதியிருப்பதாய் விமரிசனம் செய்வதில் ஒரு விதமான தந்திரம் இருப்பதாய் ராதாகிருஷ்ணன் குற்றம் சாட்டியிருப்பது உண்மையோ என்று கூட ரமாவிற்குத் தோன்றியது.

குறிப்பு

இதனால்தான் இவ்வளவு கோபம் வருகிறதோ என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. தன்னுடைய நோக்கம் அவனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டதால் ஏற்பட்ட கோபமோ என்று கூடத் தோன்றியது ரமாவிடமிருந்து. ராதாகிருஷ்ணன் அவனின் நாவலை சுயசரிதம் என்று தான் விமரிசனம் செய்ததற்குப் பதில் எழுதியிருந்தான். எனது நாவலை சுயசரிதை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். இலக்கியம் என்பதே வாழ்க்கைதான் என்பது தாங்கள் அறியாததல்ல.

இன்னா செய்தாருக்கும் அவர்கள் நாண நன்னயம் செய்யாவிட்டாலும் அவர்களை சந்திசிரிக்கச் செய்வதல்ல நாவலாசிரியரின் நோக்கம். அதைக் கூடத் தெரியாதவராய் பொய்த்தூக்கம் நடித்து நாவலையும் நாவலாசிரியரின் வாழ்வையும் கதைசொல்லியையும் எல்லாம் குழப்பி விஷம் துப்பியிருக்கிறீர்கள்.

வக்கணையாக கதைப்பின்னல் இல்லை என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். குறிப்பிட்ட சில பாத்திரங்கள் கதைப்பின்னல்களை வைத்துக்கொண்டு எட்டிரியோ டைப் கதைகளை என்னால் எழுத முடியாது. கடைசி அத்தியாயம் போன்ற நாவல்களை ஜீரணிக்க நீங்கள் பல ஜென்மம் எடுக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதாய் விரிந்த அந்தக் கடிதத்தினை தொடர்ந்து படிக்க முடியாது ஆத்திரத்தில் கிழித்தெறிந்தார் ரமா.

உத்தியோக காண்டம்

முரளி ஓர் இலக்கியவாதி, சிறந்த எழுத்தாளன். அவனைத் தேடி அவனின் வீட்டிற்கு வருகிறான் ரமணா. அவர்கள் இருவருக்குமான உரையாடலாய் இக்கதை நகர்கிறது. ரமணாவை எதிர்பார்க்காத முரளி நீ கல்பில் அல்லவா இருந்தாய் எப்பொழுது இந்தியா வந்தாய்? லீவு ஏதும் கொடுத்திருக்கிறார்களா? என்று வினவுகிறான். அதற்கு ரமணா, இல்லை இனிமேல் கல்ப் செல்லப் போவதில்லை இங்கேதான் என்பதுடன் நீ வீட்டில் இருப்பதாய்க் கேள்விப்பட்டே வந்தேன். என்ன ஆயிற்று என்றான் ரமணா. அதற்கு முரளி என்னை கடைக்கோடியில் இருக்கும் பகுதிக்கு

இடமாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். உடல்நலம் சரியில்லை என்பதால் விடுப்பில் இருக்கிறேன் என்கிறான்.

முதன்முதலில் இடமாறுதல் தொடர்பாக வந்த ஆணையில் முரளியின் பெயர் இடம்பெறவில்லை. முரளி இலக்கியவாதி என்பதினாலோ என்னவோ நிருவாகம் அவரைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்தப் பட்டியலைப்பார்த்த அஸோஸியேசன் பிரசிடெண்ட் அப்புவிற்சுக் கோபம் வந்தது. எப்படி முரளியை டிரான்ஸ்பர் பண்ணாமல் இருக்கலாம்? என்று கோபமாகக் கத்தியதுடன் அதனை மேலதிகாரியின் கவனத்திற்கும் கொண்டு சென்றான். அப்புவுடன் ராமய்யரும் சேர்ந்து கொண்டார். இருவரும் மேலதிகாரியிடம் எப்படி முரளியை மட்டும் டிரான்ஸ்பர் பண்ணாமல் இருக்கலாம். அவன் இங்கே வந்து ஐந்து வருடங்களுக்கு மேல் ஆயிற்று. அவனை மட்டும் எக்ஸம்ட் செய்வதாக இருந்தால் நாங்கள் எல்லோரும் வேலையை விட்டுப் போய்விடுகிறோம். வேலையை எல்லாம் விட்டு விட்டு கதை, கவிதை என்று எழுதிக்கொண்டு இருக்கப் போகிறோம் என்று சண்டை இட்டு டிரான்ஸ்பர் செய்ய வைத்தனர். அதிலும் முரளி வேலைநேரத்தில் கதை, கவிதை எழுதுவது இல்லை. வேலை முடிந்து வீட்டிற்கு வந்ததும் தான் கதை எழுதுவான். ஆனால் அதையும் குற்றமாக்கி டிரான்ஸ்பர் செய்ய வைத்தனர். ஓர் எழுத்தாளன் இன்னொரு எழுத்தாளனைப் பார்த்து பொறாமைப்படுவதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால் மறந்தும் கூட எழுத்தின் பக்கம் செல்லாத அப்புவும் ராமய்யரும் இச் செயலைச் செய்தது பொறாமையின் தன்மையாலே ஆகும்.

இதே துறையில் வேறு இடத்தில் வேலை பார்த்த அப்பு முரளி வேலைபார்க்கும் அலுவலகத்தில் வேலைபார்த்த சீதாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டபின் இந்த அலுவலகத்திற்கு வருவதற்காக தன் அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி முரளியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டே வந்து சேர்ந்தான். மீண்டும் முரளி இங்கு வர மிகச் சிரமப்படவேண்டி இருந்தது. அந்த உணர்வுகூட இல்லாத அப்பு மீண்டும் முரளிக்குத் தீங்கு செய்கிறான். அலுவலகத்தின் வேறு பகுதியின் கிளைக்கு பதவி உயர்வில் செல்லவேண்டிய குமார் வெளிநாடு போயிருப்பதால் அதனை முரளிக்குத் தருவதாய்க் கூறியது நிருவாகம். அதற்கு முரளி இரண்டு மாதங்களில்

குறிப்பு

குறிப்பு

குமார் திரும்பி வந்ததும் தான் மீண்டும் பதவி இறங்க வேண்டி வரும். அப்பொழுது இந்த இடமும் இல்லாமல் போகும் என மறுத்த போதும் டிரான்ஸ்பர் செய்து அனுப்பினர். அதில் இருந்து முரளி பாதிக்கப்படுகிறான் என்பதே இக்கதை ஆகும். இக்கதையின் வழி இலக்கியப் பணி ஆற்றுபவர்கள் தம் சகஊழியர்களாலே பழிவாங்கப்படும் அவலம் சமூகத்தில் தொடர்கிறது என்பது வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. நீலபத்மநாபன் குறித்து எழுதுக.

நீலபத்மநாபன் 1938 இல் பிறந்தவர். தன் பள்ளிப்பருவம் தொடங்கி எழுதி வருபவர். கேரளப்பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பியல் பட்டமும் மின் பொறியியல் பட்டமும் பெற்று கேரள மின்வாரியத்தில் தலைமைப் பொறியாளராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்.

பொறியியல் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்து போதே இவர் எழுதிய இன்ஜீனியர் ஓரங்கநாடகம் அகிலஇந்திய வானொலியின் நாடகப்போட்டியில் முதலிடம் பெற்றது. தலைமுறைகள், பள்ளிகொண்டபுரம், உறவுகள், மின் உலகம், வட்டத்தின் வெளியே, இலை உதிர்காலம், தேரோடும் வீதி, கூண்டினுள் பட்சிகள் என்பன போன்ற இருபது நாவல்களை எழுதியவர். பத்து சிறுகதைத்தொகுதிகள், நான்கு கவிதைத் தொகுதிகள், ஒன்பது கட்டுரைத்தொகுதிகள் முதலியவற்றை வெளியிட்டவர். இவரது படைப்புகள் ஆங்கிலம், ஜெர்மன், ரஷிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. சாகித்ய அகாதெமியின் விருதினை இலைஉதிர் காலம் படைப்பிற்காகப் பெற்றவர். மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்காக ஐயப்ப பணிக்கரின் கவிதைகள் எனும் நூலிற்கு சாகித்ய அகாதெமியின் விருதினைப் பெற்றவர். உறவுகள் நாவலுக்காக ராஜா சர் . அண்ணாமலைச் செட்டியார் விருது, தேரோடும் வீதிக்காக தமிழக அரசு விருது, போன்றவற்றையும் தஞ்சைத் தமிழ்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் அன்னை விருதியையும்

கோவை ரங்கம்மாள் பரிசினையும் பெற்றவர். சாகித்ய அகாதெமி இவர் எழுத்தையும் வாழ்வையும் குறும்படமாக வெளியிட்டுள்ளது.

2. வானவீதியில் கதையினை விளக்கி எழுதுக.

வானவீதியில் என்னும் சிறுகதை முதன் முதலில் விமானப் பயணத்தை மேற்கொள்ளும் ஒருமனிதனின் மனதினுள் ஏற்படும் பயம் கலந்த போராட்டங்களை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. ரன்வேயில் இருந்து மேலேறும் விமானத்தினை வருணிக்கும் காட்சியில் கதையும் மேலேறும்பத் தொடங்குகிறது. சபரிநாதன் கதையின் நாயகன். விமானப் பயணத்திற்குப் புதிதான அவன் விமானத்தில் பெல்டினை அணியத் தடுமாறுகிறான். அப்பொழுது அருகில் இருப்பவர் உதவுகிறார். சபரிநாதன் அவரைக் கவனிக்கிறான். அவர் பெயர் சுஜாதன். இருவரும் ஏழுமீட்டர் ஆண்டுகள் ஒன்றாய்ப் படித்தவர்கள். சபரி சுஜாதனை அவனின் திருமணத்தின் போது சந்தித்தது. பதினெட்டு வருடங்கள் கடந்து போயிற்று. சுஜாதன் திருமணம் ஒரே மேடையில் நடந்த இரண்டு திருமணங்கள். சுஜாதனின் தங்கை மாப்பிள்ளை சுஜாதன் மனைவியின் அண்ணன் ஆவார். சுஜாதன் தன் மனைவியுடன் நன்றாகவே வாழ்ந்தான். ஆனால் அது எல்லாம் இரண்டு வருடங்கள்தான். சுஜாதன் மனைவி தன் குழந்தையைப் பிரசவிப்பதற்காகத் தாய்வீடு சென்றவள், திரும்பி வந்ததில் இருந்தே வாழ்க்கையில் புயல் வீசத்தொடங்கியது. பிரச்சினை பெரிதாக சுஜாதன் மனைவி அவனைப் பிரிந்து தாய் வீடு சென்று விட்டாள். பலர் சமாதானம் பேசியும் வர மறுத்து விட்டாள். அதில் இருந்து சுஜாதன் தனியாக வாழத் தயாராகி விட்டான். சபரி அதனைப் பற்றி வினவ அதற்கு சுஜாதன் ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் முட்டுக்கட்டையாக இருப்பவர்கள் மனைவியும் குழந்தைகளுமே என்கிறான். பிரிவிற்கான காரணம் வினவுகிறான் சபரி. அதற்குச் சுஜாதன் தன் மனைவி கெட்டவனுடன் வாழப்பிடிக்கவில்லை என்று சொன்னதாய்க் குறிப்பிடுகிறான். அதனைக் கேட்ட சபரி நீ கெட்டவனா? என்று வினவ அதற்குச் சுஜாதன் தன் மனைவி தன்னைப் பிரிந்து செல்லும் வரை தான் நல்லவனாகவே இருந்தேன் என்கிறான். மேலும் தன் குடும்பம் மிகப்பெரிய குடும்பம் என்றும்

குறிப்பு

குறிப்பு

தன்வீட்டில் பலர் வேலை செய்தனர் என்றும் தன் தாய்க்குப்பிறகு அவர்களை வைத்து வேலை வாங்கத் தெரியாத மனைவி அவர்களுள் சிலர் சொன்ன பொய்யான கதைகளை நம்பி தன்னைச் சந்தேகித்தாள் எனவும் குறிப்பிடுகிறான். அதன் காரணமாய்த் தங்களுக்குள் இரவு நேரத்தில் சண்டை வரும்போதெல்லாம் சண்டை போடப் பிடிக்காமல் தோட்டத்தில் சென்று சிறிது நேரம் அமர்ந்து விட்டு வருவதைத் தன் மனைவி தவறாய் புரிந்து கொண்டு பிரச்சினை செய்தாள் என்கிறான். அதுவே தங்கள் பிரிவிற்குக் காரணமாய் அமைந்தது என்றும் விளக்குகிறான் சுஜாதன். இந்நிலையில் சபரி தன் மனைவியை நினைத்துக் கொள்கிறான். தன் மனைவியும் சுஜாதன் மனைவியைப் போலச் சண்டையிடுபவள்தான், ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கை இன்று வரை தொடர்ந்து சென்று கொண்டதான் இருக்கிறது எனக் கருதுகிறான். ஆனால் சுஜாதன் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சிக்கலுக்கு அவன் மனைவியின் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளையை வளர்த்த வளர்ப்பு முறை சரியில்லாமல் அமைந்ததே காரணம் என்பதனை உணர்கிறான். சபரி சுஜாதனிடம் மகனைப் பார்ப்பது உண்டா என்று வினவுகிறான். எப்பொழுதாவது தான் சென்று பார்ப்பதாகவும் அவன் படிப்பிற்குத் தேவையான பணத்தினை கொடுத்து வருகிறேன் என்று கூறுகிறான். இந்த நிலையில் விமானம் கீழே இறங்குகிறது. ஒருமனிதன் எவ்வளவுதான் உறவுகளை வெறுத்து வானில் ஏறிப் பறந்தாலும் ஒருநிலையில் கீழே இறங்கித்தான் ஆக வேண்டும் என்பதனை உணர்த்துவதாய் இக்கதை அமைகிறது.

3. கருணைமனு கதைப்பொருண்மையை விரித்தெழுதுக.

காலையில் படுக்கையில் இருந்து எழுந்த துணைவேந்தர் ராமசுந்தரத்தின் நெஞ்சினை அந்தச் செய்தி ஏதோ செய்தது. தமிழ் எழுத்தாளர் குமரேசன் நேற்றிரவு மாறடைப்பால் காலமானார் என்பதுதான் அது. மேலே அவரால் பத்திரிக்கையைப் படிக்கமுடியவில்லை. கடந்த ஐந்து மாதங்களுக்கு முன் சூலையில் அவரிடம் இருந்து ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது. அந்தக் கடிதத்தின் கடைசி வாசகங்கள் இப்படி இருந்தன. பிழைப்புக்காக ஒரு வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு நல்ல இலக்கியம் படைக்க போதிய ஓய்வின்றி இரவில்

உழைத்ததால் இதயத்தில் வியாதி பீடித்து ஒவ்வொரு கணமும் மரணத்தை நேருக்கு நேர் கண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்நேரத்தில் என் ஆசை என் மகளை மருத்துவம் கற்பித்து என்னைப் போன்ற இதய நோயாளிகளுக்கு உதவும் ஒரு ஹார்ட் ஸ்பெஷலிஸ்ட் ஆக்க வேண்டும் என்பதுதான். தார்மீக நியாயத்தையும் இறையருளையும் மிக்க வலிமையுடையவை என்று மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் தாங்கள் இவ்விஷயத்தில் இப்போது உதவாமல் இருந்து விட்டால் பிறகு பச்சாதாபப்பட வேண்டியிருக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன் என்பதாகும்.

அந்தக் கடிதம் வந்தபோது துணைவேந்தர் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் தற்போது அப்படியே நடந்து விட்டது. இது பச்சாதாபமா! என்று ஒருமுறை கேட்டுக் கொண்டார். பழைய நிகழ்வுகள் அவருக்குள் வந்து போயின. கடந்த பிப்ரவரி மாதத்தில் பல்கலைக்கழக பட்டமளிப்பு விழா மண்டபத்தில் வைத்து நடந்தது தமிழ்விழா. தமிழ் எழுத்தாளர்களை அழைத்துக் கௌரவித்த விழா. குமரேசனுக்கும் அழைப்பு போயிருந்தது. அவரின் ஆடம்பரமில்லாத எழுத்து ஆசிரியர் மத்தியிலும் துணைவேந்தர் மத்தியிலும் பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அந்த விழாவில்தான் மருத்துவ சீட்டு தமிழ் இலக்கியவாதிகளின் பிள்ளைகளுக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதற்குத்தான் குமரேசன் விண்ணப்பித்திருந்தார். அப்பொழுது துணைவேந்தர் அதற்குப் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இப்போது தோன்றிய கருணையில் குமரேசன் மகளின் மருத்துவக்கல்லூரி அட்மிஷன் பைலை எடுத்து வருமாறு கூறினார். அதில் குமரேசன் எழுதிய கவிதை ஒன்று இருந்தது. அதில் குமரேசன்,

பண்பலம் ஆள்பலம் இல்லை

அரசியல் செல்வாக்கும் இல்லை

கொடுத்தே கரம் சிவந்த

குறிப்பு

குறிப்பு

கொடைவள்ளல் தங்களை

கண்ணணை நாடிய

குசேலனாய் நாடி

யாசிக்கிறேன்

என்று எழுதி இருந்தார். உடன் துணைவேந்தர் கல்லூரி முதல்வரைத் தன்னை வந்து பார்க்குமாறு தன் செயலரிடம் சொல்லி அனுப்பினார்.

4.விமோசனம் கதை உணர்த்தும் பெண்களின் நிலையினை தொகுத்துரைக்க

ஞானம்பிகா கல்லூரிப் பேராசிரியை. பெண்கள் கல்லூரி ஒன்றில் பணியாற்றி வருகிறார். அவர் பணியாற்றும் கல்லூரி அமைந்திருக்கும் ஊரில் அமைந்துள்ள ஹோட்டலில் காபரே நடனம் நடைபெறுகிறது. ஞானம்பிகா அதனை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கிறார். அந்நடனம் பெண்களை இழிவுபடுத்துவதாய் அமைகிறது என்பது அவருடைய வாதம். அதற்குப் பெண்களிடம் அதிகமான ஆதரவு கிடைக்கப் போராட்டம் வலுக்கிறது. இந்நிலையில் அவர் பணிபுரியும் கல்லூரியில் விழா ஒன்று நடைபெறுகிறது. அதற்கு மிகச்சிறந்த பாடகரான புஷ்பராஜ் வருகை தருகிறார். அவருடைய பாடலைக் கேட்ட மாணவிகள் ஆர்ப்பாட்டம், கூச்சல் போன்றவற்றைச் செய்கின்றனர். மேலும் ஒருபடி மேலே சென்று புஷ்பராஜ் மேல் விழுவதும் அவருக்கு முத்தங்கள் கொடுப்பதுமாய் எல்லை மீறுகின்றனர். இதையெல்லாம் பார்க்கும் ஞானம்பிகா அரங்கத்திலிருந்து வெளியேறுகிறார். தன் அறையில் அமர்ந்து மாணவிகளின் செயலினைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்: ஒருவேளை எதிர்பாலினக் கவர்ச்சி என்றாலும் இதற்கு முன் பாடகி சர்மிளா அருகில் இருந்த ஆண்கள் கல்லூரிக்குப் பாட வந்திருந்த போது அங்கிருந்த மாணவர்கள் கூச்சல் போட்டு தங்கள் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனரே அன்றி இவ்வாறு எல்லை மீறி நடந்து கொண்டதில்லையே. ஒருவேளை பெண்கள் தங்களுடைய இன்னும் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறதோ? என்று பலவாறாகச் சிந்திக்கின்றார்.

குறிப்பு

அத்தகைய நேரத்தில் பெண்கள் விமோசன சங்கம் என்பதில் இருந்து கனகாம்பாள் பேசுகிறார். காபரேயினை எதிர்த்து ஊர்வலம் இன்று ஐந்து மணிக்குத் தொடங்குகிறது. நீங்கள் வரவேண்டும் என்கிறார். கல்லூரியில் நடைபெற்ற நிகழ்வைப் பார்த்த ஞானாம்பிகா வரஇயலாது என்கிறார். அதற்கு கனகாம்பாள் ஊர்வலத்திற்கு வர முடியாவிட்டாலும் ஊர்வலம் நிறைவடையும் ஹோட்டல் சொர்க்கத்திற்கு ஆறரை மணிக்கு வந்து விடுங்கள் என்கிறார். மறுக்க இயலாது ஞானாம்பிகா ஒத்துக்கொள்கிறார். ஹோட்டல் சொர்க்கத்திற்குக் கிளம்பும் போது உடற்கல்வி இன்ஸ்டிரக்டர் ஹர்ஷ்வர்த்தன் தான் இந்த வழியில்தான் செல்கிறேன் உங்களை அங்கு விட்டுவிடுகிறேன் என்று அழைத்துச் செல்கிறான். காரில் செல்லும்போது செக்ஸ் என்பது ஆண், பெண் இருவருக்கும் பொதுவானதுதான் காபரே நடனத்தைப் பார்ப்பவர்கள் ஆண்கள் மட்டுமல்ல அந்த ஆண்களுடன் வரும் அவர்களின் மனைவியராகிய பெண்களும்தான் இவ்வளவு ஏன்? என்னுடைய மனைவியே என்னை அழைத்துச் செல்லுமாறு கூறினாள் என்கிறான். ஞானாம்பிகா அவனுடன் விவாதம் செய்ய விரும்பாது கேட்டுக்கொண்டே பயணிக்கிறார்.

ஞானாம்பிகா ஹோட்டல் வாசலில் காத்து இருந்தபோது போலீஸ் வருகிறது. கிரிக்கெட் ஆட்டம் முடிந்து அறைகளில் தங்கியிருந்த ஆட்டக்காரர்களுடன் பெண்களும் அரைகுறை ஆடைகளுடன் வெளியே வந்தனர். பெண்கள் குழறல் மொழியுடன் வெளிவந்ததுடன் நாங்கள் ரசிகைகள் அதனால் என்ன? என்று பேசினர். அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு பேச என்ன இருக்கிறது? என போலீஸ் வினவியது. பெண்களின் இத்தகைய நிலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஞானாம்பிகா ஆபாச எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தின் நிறைவில் பங்குபெறாது திரும்பினார்.

இக்கதை பெண்கள் தங்களை சரிசெய்து கொள்ளாது நடத்தும் போராட்டங்களால் ஒருபயனும் விளையப்போவதில்லை என்பதனை விளக்கி நிற்கிறது.

குறிப்பு

5.நீலபத்மநாபனின் கதைகள் வெளிப்படுத்தும் சமுதாயச் செய்திகளைத் தருக.

நீலபத்மநாபனின் கதைகளில் காணப்படும் சமுதாயச் செய்திகளைத் தொகுத்து எழுதுதல் வேண்டும்.

கூறு: 5 - கம்பன் புறத்திணைகள்

கம்பன் புறத்திணைகள்

உழிஞைப் போர்

தொல்காப்பியம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறும் புறத்திணைகளுக்கு ஏற்பக் கம்பன் இராமாயணத்தில் போர்ச் செய்திகளை அமைக்கிறான்.

இராவணனின் தலைநகர் இலங்கையாகும். இதைச் சுற்றி மதிலும் அகழியும் இருந்தன. இதற்கு இராவணன் தெய்வக் காவலும் அரக்கர் காவலும் அமைத்திருந்தான்.

அனுமன் கோட்டையைக் கடந்து இலங்கை புகுந்து எரியூட்டிச் சென்ற பின்னர் இராவணன் கோட்டைக்குப் பலத்த காவல் அமைத்திருந்தான்.

இராவணனின் மந்திராலோசனை

அங்கு கும்பகன்னன் பகைவரை வேரோடு அழிக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறான். இராவணன் விரைந்து செயற்படாமையால் இராமன் அணைகட்டி வாரைப் படையோடு இலங்கைக்கே வந்து விட்டான். வந்த பின்னரும் அரக்கர்

படை போர் செய்யாது கோட்டைக்குள் இருந்தது. இராமனே போர் தொடங்க வேண்டியதாயிற்று.

மதிற்போர்

வானரப்படை எழுபது வெள்ளம். அது செய்யும் முதற்போர் மதிற்போரே. இலங்கையின் நான்கு வாயில்களிலும் வானரப் படைகள் நின்றன.

அங்கதன் தூது

இராமன் தூது விடுவதே மறமும் நீதியும் என அறிந்து அங்கதனைத் தூதனுப்புகிறான். அவன் இராவணனிடம்.

“ஒளித்துப் புக்கு உன் ஊரிலே பட்டாய் என்றால் பழி” என்று கூறினான் இராவணன் அங்கதன் உரையைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

உழிஞையும் நொச்சியும்

நொச்சித் திணை காத்தலைக் குறிப்பது. உழிஞைத் திணை எயில் வளைத்தலாகும். அங்கதன் வந்தபின் வானரங்கள் ‘எயிலை வளைத்தனர்’. இலங்கை மதிலைத் தாக்கியும் அகழியைத் தூர்த்தும் வானரங்கள் போரைத் துவக்கின. முதலில் வானரங்கள் அரக்கரை வென்றன. இராவணன் வடக்கு வாயில் வழியாகக் களம் வந்தான்.

ஒற்றன் சார்த்தாலன் இராவணனிடம் மாருதி மேலை வாயில் உழிஞை வருவதானான் என்று பகர்கிறான். அப்போது நிகும்பன் கூறும்

ஆயிரம் வெள்ளமன்றே

குறிப்பு

குறிப்பு

உழிஞையைத் துடைக்க நொச்சி

உச்சியில் கொண்ட துன்னார்” என்ற கூற்று சேனைப் பெருக்கத்தையும் கோட்டை காத்தலையும் குறிக்கிறது.

நொச்சிப் போரும் உழிஞைப் போரும் அணிவகுப்புப் படலத்தில் துவங்கி அங்கதன் தூதுப்படலம் முதற்போர் புரி படலம் எனத் தொடர்கின்றன. இங்கு இத்திணைகளுக்கிரிய புறத்துறைகள் அமைவது பொருந்தும். ஆனால் இவற்றிற்கு முன்பே ஒற்றுக்கேள்விப் படலம் வீடணன் அடைக்கலப் படலம் ஆகியவற்றிலும் உழிஞைத்துறைகள் இடம்பெறுகின்றன.

புறத்துறைகள்

உழிஞைத் திணையில் எட்டுத் துறைகளும் தும்பைத் திணையில் ஒரு துறையும் போர்ச் செய்திகளாக இங்கு குறிக்கப் பெறுகின்றன.

கொள்ளார் தேளயம் குறித்த கொற்றம்

இது தொல்காப்பியர் கூறும் உழிஞைத்திணையின் முதல் துறையாகும். இதன் பொருள் தான் வெற்றி கொள்வதற்கு முன்பே பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றியது போலக் கருதித் தனக்கு வேண்டியவருக்கு அதைக் கொடுப்பதாகும். இத்துறைக்கு உரைதரும் நச்சினார்க்கினியர் “இராமன் இலங்கை கொள்வதன் முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது” என்று எழுதுகிறார். இச் செயல் இராமனது வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது. இலங்கை மீது இராமனது பற்றின்மையையும் காட்டுகிறது.

புறத்திறை

வீடணன் அடைக்கலம் புக்கபின் இராம இலக்குவரும் வானரப் படைகளும் படைவீடு அமைத்து சுவேலமலையின் மேல் தங்குகின்றனர். இது புறத்திருப்பது என்னும் துறையாகும். இத்துறையைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுகிறது.

குற்றுழிகை

இராமனும் படைகளும் வடக்குக் கோபுரத்தில் நின்ற இராவணனைப் பார்க்கின்றனர். சுக்கிரீவன் இராவணன் மேல் பாய்கிறான். இருவரும் மதிற்புறத்தும் அகழியிலும் கடும்போர் புரிகின்றனர்.

இதைத் 'திறப்பட ஒரு தான் மண்டிய குறுமை' என்கிறது தொல்காப்பியம். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை குற்றுழிகை என்கிறது. இப்போரில் சுக்கிரீவன் இராவணன் முடியிலுள்ள மணிகளைப் பறித்துக் கொண்டு இராமன் பால் மீள்கிறான். 'மகுடபங்கப் படலத்தில்' வரும் பாக்கள் குற்றுழிகைக்கு விளக்கம் தருவன.

இகல் மதில் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலம்

இதற்கு இளம்பூரணர் 'தம்முடன் இகலி மதில் மேல் நின்றானை அட்டு அவன் முடிக்கலம் கொண்ட மண்ணுமங்கலம்' என உரை தருகிறார். இவ்வாறே புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் குறிக்கிறது.

இதற்கு ஏற்பச் சுக்கிரீவன் இராவணனது முடிமணிகளை இராமன் திருவடிகளில் வைக்கிறான். இச் செயலால்

குறிப்பு

சுக்கிரீவன் வானரப் படைகளுக்கு ஓர் உயிர்போல் விளங்கினான் என்று கம்பன் பாடுகிறான்.

குறிப்பு

இவ் வெற்றியை வீடணன்

“முடி மணி பறித்திட்டாயோ?

இவன் இனி முடிக்கும் வென்றிக்கு

ஆடிமணி இட்டாய் அன்றே”

என்று பாராட்டுகிறான்.

கொள்ளார் தேயம் குறித்த கொற்றம் போலச் சுக்கிரீவன் செய்கையும் இராமன் வெற்றியை உறுதி செகிறது என்று நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

சுக்கிரீவன் தனி ஒருவனாக மதிற்போர் செய்வதைக் கம்பன் ‘மகுடபங்கப் படலம்’ எனத் தனிப்பலமாகவே பாடுகிறான்.

வானரங்கள் மதிற்போர் செய்வதை ‘முதற்போர்ப் படல’த்தில் பாடுகிறான்.

இராமன் ‘கொடுமதில் குடுமித் தலைக் கொள்க’ என்றான். வானரங்கள் அகழியைத் தூர்த்து மதிலைக் கைப்பற்றின.

கொற்ற உழிஞை

மகுடபங்கம் அடைந்த இராவணன் நான்கு வாயில்களிலும் அரக்கர் படையை நிறுத்தினான். மறுநாள் இராமன் கட்டளைப்படி வானரர் எயிலை முற்றும் வளைத்தனர்.

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பு

இதை நச்சினார்க்கினியர் 'வேந்தனது சிறப்பினை அவன் படைத்தலைவன் முதலியாரும் வேற்று வேந்தன் பால் தூது செல்வோரும் எடுத்துரைத்தல்' என்று விளக்கம் தருவர். அதற்கேற்ப அங்கதன் தூதுப் படலத்தைக் கம்பன் பாடுகிறான்.

அங்கதன் தூது வெற்றி பெருதபோது இராவணன் அங்கதனைப் பிடிக்க ஆணையிடுகிறான். அங்கதன் வந்த அரக்கரைக் கொன்று பேசுகிறான்.

“ஏமம் சார எளியவர் யாவரும்.....போமின் புறத்து” என்கிறான். இவ்வாறு அறம் தழுவுதலை “அறவுழிகை” எனப் பெயரிட்டுப் புதுத் துறையாக உழிகைத் திணையில் சேர்க்கலாம் என்ற கருத்தினை நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பாசிநிலை

போர் துவங்குகிறது. வானரங்கள் அகழியைத் தூர்க்கின்றன. மதில்மீது போர் செய்கின்றன

புறத்தோன் அணங்கிய பக்கம்

உழிகைப் போர் தோல்விப் போராகிறது. வானரப் படை தோற்று ஓடுகின்றன. அரக்கர்படை கோட்டைக்கு வெளியே வந்து போரிட ஆயத்தமாகிறது.

குறிப்பு

குறிப்பு

கூழை தாங்கிய எருமை

வானரங்கள் நிலைகுலைந்து ஓடுவதைக் கண்ட சுக்கிரீவன் இராவணனின் நால்வகைச் சேனைக்கும் முன்னே தான் ஒருவனாக நின்று தடுக்கின்றான். இதைக் 'கூழை தாங்கிய எருமை' எனத் தொல்காப்பியரும் 'எருமை மறம்' எனப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாரும் குறிப்பார். எருமை மறம் தும்பைத் திணையில் வருவதாகும்.

இலங்கையில் நடக்கும் முதற்போர் உழிஞைப் போராக அமைகிறது. முதலில் வானரங்கள் இகல் மதில் குடுமி கொண்டு வெற்றி பெற்றன. பின்னர் அரக்கர்கள் வானரங்களைத் துரத்தி வென்றனர்.

தொல்காப்பிய நெறியிலும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வழியிலும் கம்பன் உழிஞைப்போரை அமைக்கிறான்.

2. தும்பைப் போர்

இலங்கைக் கோட்டையின் புறத்தே இராமனுக்கும் இராவணனுக்கும் நடக்கும் தும்பைப் போசைக் கம்பன் முதற்போர்ப் படலத்தில் சித்தரிக்கிறான். மைந்து பொருளாக நடப்பது இந்தப் போர்.

பூச்சுடுதல்

முதல்நாள் போரில் இராமனும் இராவணனும் தும்பைப்பூச் சூடிப் போருக்கு வருகின்றனர். மேலும் இரு பூக்களை இராமன் சூடிக் கொள்கிறான். சூரிய குலத்தில்

தோன்றியதால் ஆத்தியையும் தெய்பநிலையால் துழாய்
மாலையையும் அணிகிறான். இவை அடையாளப் பூவாக
சமயப் பூவாக போர்ப்பூவாக அமைகின்றன. 'தும்பை சூடிய
இராவணன்' என்று கம்பன் பாடுகிறான்.

முதல்நாள் போரில் இராவணன் தோல்வி காண்பதால்
வாகைப்பூச் சூடிச் சென்றதாகக் கம்பன் பாடவில்லை போலும்
என்கிறார் நூலாசிரியர்.

தும்பைப்போர்

பிரம்மாஸ்திரப் படலத்தில் இந்திரசித்தும் இலக்குவனும்
போரிடுகின்றனர். அரக்கவீரர்களைக் கம்பன் 'தும்பையந்
தொடையலார்' எனச் சுட்டுகிறான். இலக்குவனோ
வாநரப்படையோ பூச்சூடவில்லை. இறுதிப் போரில் இராமன்
எவ்வகைப் பூவும் அணியவில்லை.

இராம இராவண யுத்தத்திற்கு முன்னர் பல போர்கள்
நிகழ்கின்றன. திரிசிரா தூடணன் கரன் முதலியோருடன்
இராமனம் போர் புரிகிறார்.

இராமன் தாடகையைக் கொன்ற போர் வேள்வி காக்க-அறம்
காக்க நிகழ்ந்த போர். அதில் இராமன் பூச்சூடவில்லை.
இலக்குவன் கும்பகன்னன் அதிகாயன் இந்திரசித்து ஆகியோர்
எவ்வகைப் பூவும் சூடலர். வானரப்படையும் பூப்
புயையவில்லை.

குறிப்பு

குறிப்பு

வுலி சுக்கிரீவன் போரில் இராமனுக்கு அடையாளம் தெரிவதற்காகச் சுக்கிரீவன் “கொடிப்பூச்” சூடுகிறான்.

இதைத் தவிரக் கம்பன் யுத்த காண்டத்தில் நிகழும் போரையே தும்பைப் போராக விளக்குகிறான்.

வேட்சிக்குக் கரந்தையும் நொச்சிக்கு உழிஞையும் எதிர்த்திணை யாதல் போல ஆகாமல் தும்பைக்குத் தும்பையே எதிர்த்திணையாகிறது. ஆகவே இராம இராவணப் போர் தும்பைப் போராகிறது. அதனால் தும்பைத் திணைக்குரிய துறைகள் இங்கு பேசப்படுகின்றன.

வெருவரு நிலை

இத்துறை போர் புரியும் வீரனுடைய அஞ்சாமையைப் புலப்படுத்துகிறது. போரில் வீரர்களின் அறுபட்ட உடல் ஆடும். இதனைக் கம்பன் திணைப் பாகுபாடின்றி எல்லாப் போர்க் களங்களிலும் புனைகிறான்.

படைத்தலைவர் வதைப் படலத்தில் பிசாசன் இலக்குவனோடு போரிடுகிறான். போரில் தலை அறுபடுகிறது. அதன் பின்னரும் கொலைத் தொழில் புரிகிறான்.

அதிகாயன் போரில் இலக்குவன் எண்ணிலா அரக்கர்களைக் கொல்கிறான். அவர்களுடைய உடற்குறைகள் ஆடின. துலை அறுபட்ட பின்னும் வில் வீரர்கள் அம்பைச் செலுத்தினர். இப் போரில் கவந்தங்கள் ஆடுவதைக் கம்பன் பல பாடல்களில் புனைகிறான்.

இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும் நடக்கும் போரில் துவக்கத்திலேயே கவந்தங்கள் ஆடுகின்றன.

மூலபல பதைப் படலத்தில் கவந்தங்கள் கூட்டமாக ஆடுகின்றன. வானர வீரர்கள் களங் காணச் சென்றபோது அதை வீடணன் காட்டுகிறான். கவந்தங்கள் ஆடப் பேய்கள் தாளமிடுகின்றன என்கிறான் கம்பன்.

ஒரு கவந்தம் ஆடினால் போரில் நாற்பத்தெட்டாயிரம் வீரர்கள் மடிந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கணக்கு.

'வேருவரும் நிலை' என்னும் கவந்தம் ஆடும் துறை போரில் இறந்தோரைக் கணக்கிடும் துறையாகவும் அமைகிறது என்கிறார் நூலாசிரியர்.

தார்நிலை

தனி ஒருவனின் தறுகண்மையையும் வீரத்தையும் காட்டுவதாகும்.

மன்னனை எதிரிகள் சூழ்ந்தபோது வீரன் ஒருவன் தானே சென்று பகைவர்களைத் தாக்குவது 'தார்நிலை' என்பர் தொல்காப்பியர்.

குறிப்பு

புடையை நானே தடுப்பேன் என வீரம் பேசுவது தார்நிலை என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுகிறது.

குறிப்பு

இராவணன் சுற்றத்தாரும் படைவீரரும் தங்கள் வீரத்தை மன்னனிடம் கூறிப் பின்னர் போருக்குப் போகின்றனர். கும்பகன்னன் ஒருவனைத் தான் இராவணனே தேடிப் போய்ப் போருக்கு அனுப்புகிறான்.

தம்பி கும்பகன்னன் சாவைக் கேட்டு இராவணன் துயருறுகிறான். அங்கு இராவணன் மகன் அதிகாயன் வீரம் பேசிப் போருக்குப் புறப்படுகிறான். அடுத்து இராவணனின் சிறந்த மகனான இந்திரசித்து போருக்குக் கிளம்புகிறான். “கொன்றார் அவரோ கொலை சூழ்க என நீ கொடுத்தாய்” எனத் தந்தையைக் கடிகிறான்.

இதே மாதிரி அசோகவனத்தை அனுமன் அழித்த போதும் “கொன்றனை நீயேயன்றோ அரக்கர் தம் குழுவை எல்லாம்” என்று சினத்து பேசுகிறான்.

இலக்குவன் கணைக்குப் புறமுதுகிட்டு ஓடிவந்த மாபெரும் பாக்கனையும் புகைக் கண்ணனையும் கடிந்து பின்னர் இராவணன் போருக்கு அனுப்புகிறான். புறமுதுகிடல் என்றதன் இழிபும் இங்கு சுட்டப் பெறுகிறது. புடைத்தலைவர்களும் வதைப்படுகின்றனர். பின்னர் கரன் மகன் மகரக் கண்ணன் பலிவாங்கப் புறப்படுகிறான்.

கும்பகன்னன்

இவன் பெருவீரன் இராவணன் இவனை மதித்தான். முதல் நாள் போரில் தான் தோற்றும் கும்பகன்னனை எழுப்பிப் போருக்கு அனுப்புகிறான்.

அவனோ “என்னை வென்றுளர் என்னில் இலங்கை காவல

உன்னை வென்றுயர்தல் உண்மை” என்று

தெளிவாகக் கூறிச் செல்லுகிறான்.

யுத்த காண்டம் தவிர ஆரணிய காண்டம் சுந்தர காண்டம் ஆகியவற்றிலும் தார்நிலைத் துறை காணப்படுகிறது.

கரன்

சூர்ப்பனகை தனக்கு ஏற்பட்ட இழிவைக் கரனிடம் தெரிவித்தாள். அவன் போருக்குப் புறப்படுகிறான். அவனைத் தடுத்த அவன் படைத்தலைவர் பதினால்வர். “தருக இப்பணி என் வயின்” என்றனர். நன்று சொன்னீர்கள். இச்சிறார் மேல் நான் போர் செயின் தேவர் சிரிப்பர்’ என்று கூறி அவர்களைப் போருக்கு அனுப்புகிறான்.

பின்னர் கரனே போருக்கு வருகிறான். இலக்குவன் அவனோடு போரிட விரும்புகிறான். ஆனால் இராமனோ “முனிவர்களுக்கு நிருதர் ஆவி யானே பறிக்குவன்” என்று உறுதி கூறியுள்ளேன். ஆதனால் நானே போரிடுவேன் என்று கரனை அழிக்கிறான்.

குறிப்பு

குறிப்பு

மூவகை நிலை

தொல்காப்பியம் 'தானே யானை குதிரை' என்று மூவகை நிலையைக் குறிக்கும். வெண்பாமாலை யானை மறம் குதிரை மறம் தேர் மறம் தானை மறம் என நால்வகை சுட்டும். இராமன் படைகளில் தானை தவிரப் பிற இல்லை.

கும்பகன்னன் வதையில் யானை குதிரை தேர்நிலைகள் பேசப்படுகின்றன. இலக்குவனோடும் கும்பகன்னன் ஆற்றிய போரில் இம்மூவகை நிலைகளும் பங்கு பெறுகின்றன. படைத்தலைவர் வதையிலும் இம்மூன்றனையும் காண்கிறோம்.

யானைமறம்

அதிகாயன் போரை யானைப் போராகக் கம்பன் காட்டுகிறான். இலக்குவன் அம்புகளால் யானைகளைச் சிதைக்கிறான். ஆயிரம் யானைகளைக் கொண்டு பரணி பாடுவதற்குரிய தலைவனாக இலக்குவன் இங்கு விளங்குகிறான்.

எருமை மறம்

இராம இராவண யுத்தத்தின் முதல் நாள் போரில் அரக்கப்படையின் தாக்குதலுக்கு ஆற்றாது வானரப் படை ஓடியது. சுக்கிரீவன் அதைக் கண்டு எதிர்வரும் படையோடு மராமரம் ஒன்றைக் கையேந்திப் போரிட்டான். அவன் தானையும் அவனைச் சேர்ந்து போரிட்டது.

இந்திரசித்துப் போரிலும் மூலபலப் படைப்போரிலும் வானரப்படை ஓடியது. இராமன் ஏவலின் பேரில் அங்கதன்

சென்று வானரப்படைகளின் அச்சம் போக்கித் திரும்ப அழைத்து வருகிறான்.

ஆரணிய காண்டத்தில் இராமனுக்கு ஆற்றாது திரிசிரன் படை சிதறி ஓடியது. திரிசிரன் சாவு அரக்கருக்கு அச்சத்தைத் தந்தது. தூடணன் அவர்களைத் தடுத்து இராமனோடு போரிடச் செய்தான்.

படையறுத்துப் பாழி கொள்ளும் ஏமம

இதை வெண்பாமாலை ஏம எருமை என விளக்குகிறது. ஒரு படைக்கலனை விடுத்து வேறொரு படைக்கலன் கைக் கொள்ளுதலை இத்துறைப் பாற்படுத்தலாம் என்கிறார் நூலாசிரியர்.

அகம்பன் அனுமன் போரில் அகம்பன் அம்பு எய்து போர் செய்தான். வில்லினால் அனுமனை வெல்ல முடியாது என உணர்ந்ததும் தண்டாயுதத்தைக் கைக் கொள்ளுகிறான்.

நூழிலாட்டு

இலக்குவ இந்திரசித்துப் போரில் இலக்குவன் இந்திரசித்தின் தோப் பாகனைக் கொன்றான். இந்திரசித்து தானே தேரையும் செலுத்திக் கொண்டு தன் மார்பில் பாய்ந்த அம்புகளைப் பறித்து இலக்குவன் மீதும் அனுமன் மீதும் வீசினான்.

இத் தும்பைப் போரில் தனி வீரர்களின் வீரம் காட்டும் துறைகளே மிகுதியாக உள்ளன

குறிப்பு

குறிப்பு

3.காகுத்தன் கன்னிப்போர்

கன்னிப்போர்

கன்னிப்போரென்பது முதற் போர் எனப் பொருள்படும். காப்பிய மாந்தரின் முதல் நிகழ்ச்சிக்கு முதன்மையும் தலைமையும் தந்து காப்பியப் புலவர்கள் பாடுவர். அவ்வாறு அமைந்ததுதான் காகுத்தனின் கன்னிப்போர்.

சீவகன் நிரை மீட்க வேடரோடு போர் புரிகிறான். அதுவே அவன் தொடங்கிய முதற் போராகும். அதைத் திருத்தக்க தேவர் “முதல் விளையாடினானே” என்று பாடுகிறார். திவிட்டன் ஆற்றிய முதற்போரைச் சூளாமணி ஆசிரியர். “கன்னிப் போர்” என்று குறிக்கிறார். கண்ணப்பரின் முதல் வேட்டையைச் சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில் ‘கன்னிவேட்டை’ என்பர். இவ்வழியே கம்பனும் காகுத்தன் செய்யும் முதற்போரைக் ‘கன்னிப்போர்’ என்று இயம்புகிறான். முதற்போர் தாடகையோடு செய்யும் போராகவும் அமைகிறது. இது பெண்ணோடு செய்யும் போராக அமைந்து பெயரும் பொருந்துகிறது.

தாடகை ஆற்றலும் தறுகண்மையும்

தாடகை பெண்ணாயினும் பேராற்றல் உடையவன். ஆயிரம் கிளறு ஒன்று சேர்ந்தாற் போன்ற வலிமை உடையவள். பிரமன் வரத்தால் இத்தகைய ஆற்றல் பெற்றவன். அவளுடன் போர் செய்கு தோற்றவர் பலர். அவள் பெண்ணாயினும் ஆணைப் போலச் செயற்பட்டாள்.

‘இக்காடு என் காவலில் உள்ளது. இங்கு யாவும் கெடக் கரு அறுத்தனன். நீங்கள் வந்த பரிசு என்ன?’ என்று கேட்டு காசுத்தன் மேல் சூலத்தை எறிய எதிர் நிற்கிறாள்.

கோசிக முனிவர் தயரதனிடம் “என்வேள்வி காக்க நிருதரைத் தடுக்க இராமனைத் தா” எனக் கேட்கிறார். தாடகையை வதம் செய்ய என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இராமன் எதிரில் தாடகை வந்ததும் கூறுகிறார். “இவள் நாணமற்றவள் இவள் பேர் சொன்னாலே ஆடவர் தோற்பார். இவள் ஆண் போலவே செயற்படுபவள்” நெறி திறம்பிய செயல் புரிவோர் யாராயினும் அரசரால் அழித்தற்குரியர். கியாதி குமதி ஆகிய பெண்கள் முறையே திருமாலாலும் இந்திரனாலும் கொல்லப்பட்டனர். அதனால் அவர்களுக்குப் புகழே பெருகியது. இவளைப் பெண்ணென்று நினையாதே. இவளோடு போர் செய்தலே உண்மையான வீரம் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

காசுத்தன் கலக்கமும் தெளிவும்

தாடகையைப் பெண்ணென நினைத்த இராமன் முதலில் அவளோடு போர் செய்யத் தயங்கினான். முனிவர் அறம் அறிவுறுத்திய பின்னர் தெளிவு பெறுகிறான்.

அறன் அல்லவும் எய்தினால் அது செய்து என்று ஏவினால் நின் உரை வேதம் எனக் கொண்டு அது செய்தலன்றோ அறம் செய்யும் ஆறு’ என்று நினைக்கிறான். முனிவர் கட்டளையே இப்போது இராமன் உள்ளத்தில் இருக்கிறது. அதனால் தாடகையைக் கொல்கிறான்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இதன் தொடர்ச்சியாக சுவாகு மாரீசன் போர் நிகழ்கிறது. இப்போர்கள் வேள்விப்படலத்தில் வருகின்றன. இராமனுடைய தெய்வ வாளி சுவாகுவைக் கொன்றது மாரீசனைக் கடலில் தள்ளியது.

இராமன் வாழ்வில் நிகழும் இக் கன்னிப் போர் அரக்கரை அழிக்கும் முதற்போராகத் திகழ்கிறது.

தாடகை வதையால் இராமன் பெற்ற பயன்கள்

இராமனுக்கு எண்ணற்ற தெய்வப் படைக்கலங்கள் கிடைக்கின்றன. கோசிக மாமுனிவர் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச் சொல்லித் தருகிறார்.

“உம்பர் தம் படைகள் எல்லாம் ஊறிய உவகையோடு இராமன் பால் வந்தன” என்று கம்பன் பாடுகிறான். இக் கன்னிப் போரால் படைக்கலச் சேர்க்கையையும் படைப்பயிற்சியையும் இராமன் பெறுகிறான்.

குானகம் செல்ல நேர்ந்தபோது கோசலையைத் தேற்றுகிற இராமன். இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறிக் கோசிக முனிவன் போல கானக முனிவர் பாலும் நல்ல பயன்களைப் பெறலாம் என்று கூறுகிறான்.

பெண்கொலை

கைகேயியின் மனத்தைத் திரிக்க வந்த கூனி தாடகை வதையால் இராமன் பெண்கொலை புரிந்தவன் என்று கூறுகிறான்.

குறிப்பு

“ஆடவர் நகையுற ஆண்மை மாசுறத்

தூடகை என்னுந் தையலாள் படக்

கோடிய வரிசிலை இராமன்” என்று

இராமனது ஆண்மையை இகழ்கிறாள்.

பேண்ணைக் கொன்றவன் பெண்பாலார் இடத்து இரக்கம் காட்டுவானா. அவன் முடிபுனைந்தால் உனக்கும் கேடு வரக் கூடும் என்று கூறிய கூனி கைகேயியின் தூய சிந்தையையும் திரிக்கிறாள்.

தாடகை இயக்கர் குலத்தில் பிறந்து சுந்தனை மணக்கிறாள். சுவாகுவும் மாரீசனும் இவர்களின் மக்கள் ஆவர். சுந்தன் அகத்தியரால் அழிந்தான். முனிவரை முடிக்கப் போருக்குத் தாடகையும் சுவாகுவும் மாரீசனும் எழுந்தனர்.

“அழிவன செய்தலால் அரக்காரகியே இழிக என” முனிவர் சபித்தார். அரக்கரான அவர்கள் இராவணன் பாட்டன் சுமாலியிடம் சென்று உனக்குப் புதல்வராவோம் என்று கூறி உறவு பூண்டனர்.

தாடகை அங்கநாடு சென்று இராவணன் ஆணையால் அதை அழித்து அருந்தவர்க்கு அல்லல் புரிகிறாள்.

இராவணன் மாரீசனை மானாகப் போகச் சொன்னபோது “உன் தாயை ஆருயிர் உண்டானை யான் கொலச் சமைந்து நின்றேன்” என்று கூறுகிறான். மாரீசன் முதலில் மறுத்தாலும் பின்னர் ஏற்று அதன்படி நடக்கிறான்.

துடகை வதையைக் கம்பன்.

குறிப்பு

“முடியடை அரக்கற்கு அந்நாள் முந்தி உற்பாதம் ஆக
படியுடை அற்று வீழ்ந்த வெற்றியம் பதாகை
ஓத்தாள்” என உவமை மூலம் விளக்குகிறார்.

துடகை வதை அரக்கர் வீழ்ச்சிக்குக் கால்கோள்
நிகழ்ச்சியாக அமைகிறது.

4. புறத்துறை மகளிர்

ஆடவரைப் போலவே பெண்டிரும் வீரம் மிக்கவராய்த்
திகழ்ந்தனர். இதைப் புறத்திணையில் அமைந்த
முதினமுல்லைத் துறை உணர்த்துகிறது.

தமிழ் மரபில் போர்க்களம் சென்று கருவி எடுத்து
மகளிர் போரிடுவதில்லை. ஆனால் போரில் கொல்லப்பட்ட
மணவாளனையோ மைந்தனையோ காணப்போர்க்களம் புகுவர்.
இறந்தவர் உடல் கண்டு கதறுவர் உயிர் விடுவர்.

மகளிர் வரும் புறத்திணைகள்

ஆநிரை கவர்தலும் மீட்டலும் ஆகிய வெட்சி கரந்தைத்
திணைகளிலும் எயில் காத்தலும் வளைத்தலுமாகிய நொச்சி
உழிஞைத் திணைகளிலும் மகளிர் போர்க்களம் வருவதில்லை.
காரணம் இப் போர்கள் வேற்று இடங்களில் நிகழ்கின்றன.

காஞ்சி வாகை தும்பைத் திணைகளில் பெண்கள் இடம்பெறும் துறைகள் காணப்படுகின்றன.

கம்பன் இராமாயணத்தில் யுத்தகாண்டம் எனத் தனியாகவே ஒன்று அமைவதால் போர்ச் செய்திகளைப் புனைகிறான். எல்லாப் போர்க் களங்களிலும் பெண்கள் வருவதாக அவன் குறிக்கவில்லை.

தும்பைப்போர் நிகழ்ச்சிகளில் மகளிர் தோன்றுதலைப் பாடுகிறான்.

கும்பகன்னன்

அருமைத் தம்பி கும்பகன்னன் சாவு கேட்டுப் புலம்புகிறானே தவில இராவணன் போர்க்களம் வரவில்லை.

அக்க குமாரன்

தன் மகன் அக்க குமாரன் சாவே முதல் இழப்பாகிறது. அதற்கு இராவணனோ மண்டோதரியோ களத்திற்கு வரவில்லை. மண்டோதரி இராவணனிடம் போய்ப் புலம்புகிறாள். முகனை இழந்த தாயின் அவலத்தைச் சுருக்கமாகக் கம்பன் காட்டுகிறான்.

இந்திரசித்து

இவன் இராவணனின் மூத்த மகன் சிறந்த மகன். இவன் இறந்தபோது இராவணனே களம் புகுந்து தேடித் தலையற்ற உடலை அரண்மனைக்குக் கொண்டு போகிறான். அதைப் பார்த்து மண்டோதரி வயிறலைத்துப் பெரிதாக அரற்றிப் புலம்புகிறாள்.

குறிப்பு

குறிப்பு

அதிகாயன்

இராவணனுடைய மற்றொரு மனைவி தானியமாலி. அவள் மகன் அதிகாயன் போரில் மாண்டான். அவள் இராவணனிடம் அவனது வீரத்தையும் மக்கட் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறி மாளாத் துயரில் மூழ்கினாள். இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுவதாகவும் அவள் புலம்பல் அமைகிறது.

“பேதையாய்க் காமம் பிடிப்பாய் பிழைப்பாயோ

சீதையால் இன்னம வருவ சிலவேயோ” என்றும்

“உம்பி உணர்வுடையான் சொன்ன உரை கேளாய்

நம்பி குலக் கிழவன் கூறும் நலம் ஓராய்”

என்றும் கூறிப் பிறர்மனை நயத்தலைக் கண்டிக்கிறாள்.

மண்டோதரியும் தானிய மாலியும்

இராவணன் மனைவியரான இவர்கள் கூட மக்கள் இறந்த போது போர்க்களம் வரவில்லை. ஆனால் இராவணன் மாண்டபோது மண்டோதரி களத்திற்கு வருகிறாள். “நினைந்ததும் மறந்ததும் இலாத நெஞ்சினாள்” எனக் கம்பன் அவளைக் குறிப்பிடுகிறான். இது ‘தன்னை வேட்டல்’ என்னும் புறத்துறையாகும். மண்டோதரி அழுது அரற்றி உயிர் நீத்தான்.

அநுமனால் விளைந்த அவலம்

இராமன் இலங்கை வரும் முன்பே அனுமன் தனியனாக வந்து பெரும்போர் செய்தான். இது சுந்தர காண்ட நிகழ்ச்சியாகும். அனுமனோடு போரிட்டு அக்க குமாரன் உயிர்

இழக்கிறான். அவனோடு அரக்கர் பலர் மாண்டனர். அரக்கியர் தம் கணவர் உடலைக் காணக் களத்துக்கு வந்தனர். அவர்களின் அவலத்தைக் கம்பன் பாடுகிறான். மனைவியர் தம் கணவர்கள் உடல் மீது விழுந்து உயிர்ப்பின்றிக் கண்ணிமைப்பின்றிக் கிடந்தனர். “ஆவி ஒன்று உடல் இரண்டு ஆயதாலே போலும்” அவ்வாறு கிடந்தனர் என்று கம்பன் அரக்கர் இனத்தும் உயர்ந்த அன்பைக் காட்டுகிறான்.

மண்ணுலகில் இருந்து உரிமை மகளிர் வந்தமையால் கணவரை முன்பு தழுவியிருந்த விண்ணுலக மகளிர் ஊடனர் என்றும் கம்பன் பாடுகிறான்.

களத்துக்கு மகளிர் போவது ‘தன்னை வேட்டல்’ என்னும் துறையாகும். கணவனோடு உயிர் துறத்தல் காஞ்சித் திணைக்குரிய ‘தலையொடு முடிதல்’ என்னும் துறையாகும்.

கவந்தம் ஆடுதல்

கணவனைத் தேடிக் களம் வந்த பெண்ணெருத்தி கவந்தம் ஆடுதலைக் கண்டாள். அதனோடு தலையினைப் பொருத்தினாள். அது கணவனுடைய தோழனாக இருப்பதைக் கண்டாள். ‘என் கணவனைக் காட்டு’ என அதனோடு உரையாடுவதாகக் கம்பன் பாடுகிறான்.

அடுத்து கணவனுடைய கவந்தத்தையே பார்க்கிறாள். ‘நீ நெடுநேரம் ஆடுகிறாய்’ ஆட்டத்தை விடு என்று தழுவிக் கொள்கிறாள்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இந்திர சித்து அதிகாயன் மகரக் கண்ணன் போன்ற பலர் இறந்தாலும் அவர்கள் மனைவியர் போர்க்களம் வரவில்லை.

இராம இராவண யுத்தத்தின் முதல்நாள் போரில் பல அரக்கர்கள் மாண்டனர். அரக்கியர் களம் புகுத்து கணவன்மாரைத் தேடினர். அரக்கர்களின் தலைகள் யானை முகமாகவும் குதிரை முகமாகவும் இருந்தன. ஆகவே அவர்கள் இறந்தபின்னர் அவர்களை அடையாளம் காணமுடியவில்லை. அதனால் விலங்குகளின் யானை முகங்களையும் குதிரை முகங்களையும் தழுவி அரக்கியர் உயிர் விட்டனர். பிறர்மனை நயந்த அரசனுடைய குடிமக்கள் இயல்பாகவே கற்பு மாறிய நிலையைக் கம்பன் குறிப்பாக உணர்த்துகிறான் என்று நூலாசிரியர் நுட்பமாகச் சுட்டுகிறார்.

தொட்ட காஞ்சி

படைத்தலைவர் வதைப் படலத்தில் அரக்கர் மகளிர் போர்க்களம் வருவதாகக் கம்பன் புனைகிறான். பேய்கள் அரக்கர் தலையை வைத்துக் கொண்டு அரக்கியர்க்குக் கொடாது திரிகின்றன. அரக்கியர் பேய்களின் வாயைப் பிளந்தனர். இது காஞ்சித் திணையில் தொட்ட காஞ்சி என்னும் துறையாகும்.

இராவணன் களம் காண் படலத்தில் கம்பன் ஒரு காட்சியைப் பாடுகிறான். இறந்த அரக்கன் வானாடு செல்கையில் பேய் ஒன்று அவனைப் பின்பற்றிப் புண்ணைக் குடைந்து புதுநிணம் சாப்பிடுகிறது. அதைக் கண்ட அரக்கி

தன் நகங்களால் பேயின் கண்களைத் தோண்டுகிறாள். இதை இராவணன் காண்கிறான்.

மூதானந்தம்

அனுமன் இலங்கையில் பலரைக் கொன்றான். அவர்களுடைய குருதி வெள்ளத்தில் அரக்கியர் பலர் மூழ்கி மாண்டனர் என்று கம்பன் பாடுகிறான். தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் இதை வழிச் செல்வோர் கூற்று என்று குறிப்பிடும். இங்கு இது கவிஞன் கூற்றாகிறது.

இலங்கை மகளிர் அவலமுற்று இறப்பதாகவே கம்பன் காட்டுகிறான்.

“வென்றது பாசத்தாலும் மாயையின் விளைவினாலும்”

என்று கூறுகிறான்.

இந்திர சித்து ‘விசும்பின் ஏகுமேல் வெல்வன்’ என்று வீடணனால் குறிக்கப் பெறுகிறான்.

இந்திர சித்தின் நாகபாசம் கருடன் வருகையால் விடுபடுகிறது.

இராம இலக்குவரோடு போராற்றப் படைத்தலைவர்கள் வருகின்றனர்.

மீண்டும் போர்க்களம் புகுந்த இந்திரசித்து இலக்குவன் ஆற்றலுக்கு நிற்க மாட்டாது விண்ணிடைக் கரந்தான். அயன் படை தொடுத்து அவனை அழிப்பேன் என்ற இலக்குவனை இராமன் தடுக்கிறான்.

குறிப்பு

இந்திரசித்து நிகும்பலை யாகம் நடத்துகிறான்.
மகோதரன் போருக்கு வருகிறான்.

குறிப்பு

மகோதரன்

இவன் போராற்ற வரும் போதே தன் மாயத் திறத்தைக் காட்டுகிறான். போர்க்களம் முழுவதும் இருள் பரவுகிறது. மாயையால் மயங்காதவன் அநுமன் ஒருவனே. இலக்குவனும் படைத்தலைவர்களும் வேறு வேறாக நிற்கின்றனர். இலக்குவன் நானொலி கேட்டு வந்த அநுமன் 'தெய்வப் படையால் போராற்று. இல்லை எனில் ஒருவரும் மிஞ்சார்' என்கிறான். இலக்குவன் பாசுபதாஸ்திரம் தொடுக்கிறான். மாயை நீங்குகிறது மகோதரன் மறைகிறான்.

இரண்டாம் முறை களம் புகுந்த மகோதரன் இந்திரனாக உருமாறி வருகிறான் அரக்கர்கள் வானவர்களாக உருமாறி வருகின்றனர். இம் மாயத்தால் இலக்குவன் மயங்குகிறான். இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்திரசித்து இலக்குவன் மீது பிரம்மாஸ்திரம் தொடுக்கிறான். அநுமன் மருத்துமாமலையைக் கொணர்ந்து எல்லோருடைய மயக்கத்தையும் போக்குகிறான்.

இலக்குவன் அநுமன் யாவரும் போய் நிகும்பலை யாகத்தை அழிக்கின்றனர்.

இறுதிப்போரில் இந்திரசித்து தன்னுடைய தேரை இழந்ததும் விண்ணேகிக் கல் மழை பொழிகிறான். இலக்குவன் தன் தெய்வப் படைக்கலங்களால் ஒவ்வோர் உறுப்பாக அறுத்துப் பின்னர் தலையை அறுத்து இந்திரசித்தை வெல்லுகிறான்.

மகரக் கண்ணன்

இவனும் மாயப்போரில் வல்லவன். கரனுடைய மகன். இராமனைப் பழிவாங்குவதற்காகக் களத்திற்கு வருகிறான். இராமன் அம்புகளுக்கு முன்னே நிற்கலாற்றாது வானிலே மறைகிறான். இடி காற்று தீயை உண்டாக்குகிறான். 'இது வரத்தால் வந்தது' என வீடணன் இராமனுக்கு உணர்த்துகிறான். இந்த ஆற்றலை இராமன் அழிக்கிறான். பின்னர் மகரக் கண்ணன் போர்க்களம் முழுவதுமாகத் தன் உருவத்தைத் தோன்றச் செய்கிறான். இராமன் தன் நுண்ணறிவால் எந்த உருவில் குருதி பொழிகிறதோ அதைப் பார்த்து அம்பு எய்கு மகரக் கண்ணனைக் கொல்கிறான்.

இராவணன்

இராவணன் வரம் பெற்ற பெருவீரன். மாயப்போர் புரிவதிலும் வல்லவன்.

முதல் நாள் போரில் இராவணன் தோல்வி உறுகிறான். அதில் அவன் மாயம் செய்யவில்லை.

இராவணன் இலக்குவன் மீது மோகனப் படையை ஏவுகிறான். வீடணன் இம் மோகப் படையை 'ஆழியான் படையால் அறுத்தி' என்கிறான். அவ்வாறே செய்து இலக்குவன் வெல்கிறான்.

இறுதியில் இராவணன் இராமன் மீது மயன் படையைத் தொடுக்கிறான். இராமன் கந்தருவக்கணை எய்து வெல்கிறான். அடுத்து இராவணன் மாயைக் கணையைத் தொடுக்கிறான். இறந்த அரக்க வீரர் எல்லோரும் உயிர் பெற்று வருகின்றனர். தங்களைக் கொன்றவர்கள் பேரை எல்லாம் சொல்லிக்

குறிப்பு

களத்தில் திரிகின்றனர். பேய்களும் பூதங்களும் களத்தில் தோன்றின.

குறிப்பு

இராமன் ஞானமாக்கணை தொடுத்து மாயையை அழிக்கிறான். இராவணன் மாண்டு போகிறான்.

போரில் இராமன் வெற்றி பெறுவதற்கு உறுதுணையாக வீடணன் விளங்குகிறான். தங்கள் தோல்விக்குக் காரணம் வீடணன் என்பதை இராவணனும் உணர்ந்தான்.

இராமனுடைய தெய்வத் தன்மை மாயப் போரை அழிக்கிறது.

கம்பன் இராமாயணத்தில் புறத்திணைப் போர் நெறியை மட்டும் காட்டாது மாயப் போர்களையும் காட்டிக் காப்பியத்திற்கு அழகு செய்கிறான்.

அல்தமிழ்ப் புறத்திணை

இராமாயணக் கதை வடநாட்டுக் கதை. அதைத் தமிழில் கம்பன் பாடுகிறான். அதனால் பல போர்கள் தமிழ்ப் புறத் திணை நெறிக்கு மாறாக அமைகின்றன. அதை அல்தமிழ்ப் புறத்திணை என்னும் இக் கட்டுரையில் ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.

வெட்சி கரந்தை

மகாபாரதப் போர் வெட்சி கரந்தையாகத் தொடங்குகிறது. இராமாயணத்தில் சீதையை இராவணன் கவர்வதால் போர் தொடங்குகிறது. இது பிறர்மனை நயத்தலால் விளையும் போராகும்.

இக் காப்பியத்தில் வரும் வாலிஇ சுக்கிரீவன் மனைவியைக் கவர்கிறான்.

அதனால் வாலியும் இராவணனும் இராமனால் கொல்லப்படுகின்றனர்.

தமிழ்ப் புறத்திணையில் பிறர்மனை நயத்தால் எழும் போருக்கு இடமில்லை.

அறப்போரும் அறம் வழுவிய போரும்

படைத்தலைவர் போரில் இலக்குவன் மரலியின் தோளை அறுத்தெறிந்தான். மாலி பின்னரும் போர் செய்ய வந்தான். ஆனால் இலக்குவன் 'இருகை சுமந்து வாழ்வேன் ஒரு கையுடையவனோடு போர் செய்வலோ' என்று கூறிப் புறம் போகிறான்.

இந்த அறப்போக்கைக் கும்பகன்னனோடு இராமன் செய்த போரில் காண முடியவில்லை. இராமன் கும்பகன்னனின் வலக்கையை அறுத்தான். தொடர்ந்து நடந்த போரில் அவனது இடக்கையையும் அறுத்தான்.

தேவர்கள் துணை செய்தல்

இராம இலக்குவர் அரக்கரோடு போராற்றும் போது தேவர்கள் தோன்றிக் குறிப்பிட்ட கணைகளைக் கூறி ஏவுமாறு அறிவுறுத்துகின்றனர். இஃது அறந்தழுவிய நெறி ஆகாது.

ஆதிகாயன் இலக்குவன் போரில் வாயுதேவன் தோன்றிப் பிரம்மாஸ்திரத்தை விடுமாறு இலக்குவனுக்கு உரைக்கிறான்.

குறிப்பு

அறம் நிறம்பிய இலக்குவன் போர் நெறி இங்கு
பின்பற்றப்படவில்லை.

குறிப்பு

இராமன் திறத்தார் வெற்றிக்குத் தேவர்கள்
துணைநிற்கின்றனர். அதற்குக் காரணம் இராமன்
தேவர்களுக்காகவே போராடுகிறான். அவன் அவதாரமே
தேவர் துயர்களைய எடுத்தாகும்.

தெய்வப் படைகள்

தெய்வப் படைகளுக்கு உாயி முறையில் பூசனை
செய்து போரில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை இராமாயணம்
உணர்த்துகிறது. வான்மீகியை ஒட்டிக் கம்பன் இதைக்
குறிக்கின்றான்.

கரன் திரிசரா தூடணன் முதலிய அரக்கர்களை
இராமனே பொருது வெல்கிறான். இலங்கையில் நடக்கும்
முதல் நாள் போர் கும்பகன்னன் போர் மூலபலப்போர்
முதலியவற்றில் இராமனே போரிடுகிறான். பிறபோர்களில்
இலக்குவனிடம் படை காக்குமாறு கூறி இராமன்
அத்திரபூசைக்குச் செல்கிறான்.

“தெய்வ வான் பெரும் எடைகட்கு வரன்முறை திருந்து

மெய்கொள் பூசனை இயற்றினம் விடும் இது விதியால்”
என்று இராமன் பிரம்மாத்திரத்தை அருச்சித்துத்தான்
தொடுக்கிறான்.

இந்திர சித்து இலக்குவன் மீது சிவன் படையை
விடுகிறான். அதைக் கம்பன்

“மனத்தான் மலர் புனல் சாந்தமொடு அவி தூபமும் வகுத்தான்” என்று கூறுகிறான். அதனை மாற்ற இலக்குவனும் அப் பொன்படை ‘மனத்தால் நினைந்து அர்ச்சித்ததை யழிப்பாய்’ என விடுகிறான்.

இந்திரசித்து பிரம்மாஸ்திரம் விடுமுன் மூலவேள்விக்கு ஆலமாமரத்தை அடைந்து வேண்டுவ செய்கிறான்.

வியூகப் போர்

வியூகம் வகுத்துப் போரிடுதல் சங்க இலக்கியங்களிலோ புறத்திணைகளிலோ காண முடியாத ஒன்று. சிந்தாமணி வியூகம் வகுத்துப் போரிடுதலைக் குறிக்கிறது.

இந்திர சித்துப் போரைப் பாடும்போது கம்பன் வியூகம் பற்றிப் பேசுகிறான். பாரதத்தில் வியூகப் போர்கள் பேசப் படுகின்றன.

பிரம்மாத்திரப் படலத்தில் இந்திரசித்து படையை கிரவுஞ்ச வியூகமாக அமைக்கிறான். ஆனால் இராம இலக்குவர் தங்கள் படையை வியூகமாக அமைக்கவில்லை. கிரவுஞ்சம்அன்றில் பறவை இந்திரசித்தின் படை வலிமையையும் பயிற்சியையும் காட்டக் கம்பன் இவ்வாறு புனைகிறான்.

இந்திரசித்து நிகும்பலை வேள்வி புரியும் போது அதை அவன் படை சக்கர வியூகமாக அமைந்து காக்கிறது. இதை நொடிப்பொழுதில் இலக்குவனும் அனுமனும் அழிக்கின்றனர்.

குறிப்பு

குறிப்பு

உண்ணாத உறங்காத வில்லி

இலக்குவன் பதினான்கு ஆண்டுகள் உணவை உறக்கத்தைத் துறந்தான். இவ்வாறு இருந்தவனால் தான் தான் வெல்லப்பட வேண்டும் என்பது இந்திரசித்துப் பெற்றவரம்.

இலக்குவன் உறங்காமையைக் குகன் பரதனிடம் “கண்கள் நீர் சொரியக் கங்குல் எல்லை காண்பளவும் நின்றான் இமைப்பிலன் நயனம்” என்று கூறுகிறான்.

இராவணனுக்கு இலக்குவன் பற்றிக் கூறும் சாரன்.

“துறக்கம் எய்தியவரும் துறவாத

உறக்கம் என்பதனை ஓட முனிந்தான்”

என்று குறிப்பிடுகிறான்.

மறைந்து நின்று செய்த போர்கள்

சுக்கிரீவனுக்காக இராமன் மறைந்து நின்று வாலியைக் கொன்றான். மறைந்து நின்று கொல்லல் தமிழ் மரபுக்கும் போர் முறைக்கும் முரண்பட்டதாகும்.

புகைவர் வலிமையில் பாதிபெறும் வரம் வாலிக்கு உண்டு. அதனால் இராமன் மறைந்து நின்று போராற்றினான்.

இதை இராவணனும்,

“இரங்கி யான் நிற்ப என்வலி அவன் வயின்
எய்த வரம் கொள் வாலி பால் தோற்றனென்” என்று
கூறுகிறான்.

இராமாவதாரத்தில் கம்பன் தமிழ்ப் புறத்திணைக்குரிய
துறைகளை அமைத்திருப்பதைப் போலவே அல்தமிழ்ப்
புறத்திணைக் கூறுகளையும் அமைத்திருக்கிறான். வடமொழிக்
கதையைத் தழுவியதாலும் தேவர் அரக்கர் கதை
மாந்தர்களாக அமைந்ததாலும் இத்தகைய போர் மரபுகளைக்
கையாள்கிறான்.

7.போர்ச் செய்தித் தொடர்பு

செய்தித் தொடர்பு இன்றியமையாதது. அதுவும் போர்க்
காலங்களில் செய்தித் தொடர்பு மிகமிக
இன்றியமையாததாகிறது.

படைகளுக்கு இடையே இத்தொடர்பு மிக விரைவாகவும்
பகைவர் அறியா வண்ணமும் நடக்க வேண்டும். இது பற்றி
இக் கட்டுரையில் ஆசிரியர் விரிவாக விளக்குகிறார்.

ஒரு திறந்தாரின் செய்தியோ நிகழ்ச்சியோ பகைவர்
அறியும் வண்ணம் அமைந்து விடுமானால் அது பகைவருக்கு
ஆக்கத்தைத் தரும். அதனால் போர்க் காலத்தும்
போரில்லாக் காலத்தும் பிறநாட்டுச் செய்திகள் அறிய
ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒற்றர் படை அல்லது உளவுப்படை
இயங்கிவரும். அதன் செயற்பாடுகள் போர்க் காலத்தில்
மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெரும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இராமன் திறத்தார் நிலையையும் எண்ணங்களையும் செயற்பாடுகளையும் இராவணன் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிவதாகக் கம்பன் கூறுகிறான். அதுபோலவே இராவணன் திறத்து நிகழ்வுகள் இராமஇலக்குவர்க்கு வீடணன் மூலமே கிடைக்கின்றன. இராமஇலக்குவர் வெற்றிக்கு வீடணன் மூலக்காரணமாகிறான்.

இராவணன் தம்பி வீடணன். இவன் இலங்கையைப் பற்றியும் இலங்கை வீரர்கள் பற்றியும் நன்கு அறிந்தவன். எந்த சிரமும் இல்லாமல் இராம இலக்குவர்க்குப் பகைபற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

மாயா சீதையைக் கொண்டு விட்டு அயோத்தி போவதாகச் சொன்ன இந்திரசித்தின் உண்மை நிலையை அறிய வீடணனே வண்டு உருவில் இலங்கை போய் வருகிறான். ஆகவே போர் தொடங்குமுன்னரே இலங்கை இலங்கை பற்றிய எல்லாச் செய்திகளையும் இராமஇலக்குவர் அறிகின்றனர்.

இலக்குவன் இந்திரசித்தைக் கொண்டு தலையொடு வந்தபோது இராமன். “வீடணன் தந்த வென்றி” என்று குறிப்பிடுகின்றான்.

வானரப்படை

இராம இலக்குவர் வானரப்படை கொண்டு போராற்றினர். வானரங்களின் வலிமை இராம இலக்குவரின் தலைமையைச் சார்ந்திருந்தது.

கும்பகன்னன் மகரக்கண்ணன் மூலபலப்படை இராவணன் ஆகியோருடன் இராமனே போரிட்டான். இராமன் கருவி வழிபாட்டில் இருந்தபோது இலக்குவன் படைத் தலைமை ஏற்றுப் போர்புரிகிறான். அனுமன் சுக்கிரீவன் அங்கதன் போன்றோரும் போர்களைச் சூழலுக்கு ஏற்பப் போரிடுகின்றனர்.

இந்திரசித்து

நாகபாசத்தாலும் பிரம்மாஸ்திரத்தாலும் இந்திரசித்து இலக்குவனைத் தாக்கிய போது போர்க்களத்தில் இராமன் இல்லை.

இலக்குவனை நாகபாசம் கட்டியபோது அனலனே போய்ச் சேதி சொன்னான். பிரம்மாஸ்திரம் விடுத்த போது போர் முடிந்து இலக்குவனும் வானரரும் வரவில்லையே என்று இருளில் நெருப்புக் கணையின் ஒளியில் இராமனே களம் வருகிறான்.

அங்கதன்

இராவணன் தூதுவந்த அங்கதனை தன்பால் இழுக்க நினைக்கிறான். ஆனால் அவனோ இராவணன் பக்கம் சேர விரும்பவில்லை. அதனால் இராவணன் சுகன் சாரன் என்ற ஒற்றர்கள் மூலம் இராமன் தரப்புச் செய்திகளை அறிகிறான்.

சுகனும் சாரனும் வானராக உருமாறி வானரப்படையொடு கலந்தனர். இந்த அரக்கர்களை யோகி ஜீவான்மா பரமான்மாவை அறிவதுபோல வீடணன் கண்டுபிடித்து இராமன் முன் நிறுத்துகிறான்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இராமனே தன்னைப் பற்றிய செய்திகளை எல்லாம் சொல்லி அவர்களை விடுதலை செய்து அனுப்புகிறான். “இன்று போய் நாளை வா” என்று சொன்னவன் அல்லவா இராமன். அதனால் எதையும் அவன் மறைக்க விரும்பவில்லை.

இராவணன் பக்கம் சார்த்தாலன் என்ற ஒற்றனும் இருந்தான். இவனே இராமன் அணிவகுப்புத் திறத்தை இராவணனுக்கு உணர்த்துபவன். இவர்களன்றிப் பெயர் தெரியாத பல ஒற்றர்களும் இராவணன் பக்கம் பணியாற்றினர்.

தூது

இராமன் படைகள் வந்ததை ஒற்றர் மூலம் அறிந்திருந்தும் இராவணன் போருக்கு எழவில்லை. இராமன் அங்கதனைத் தூதனுப்புகிறான்.

அதிகாயன் இலக்குவனோடு போரிட விரும்புகிறான். மயிடனைத் தூதனுப்புகிறான்.

இராவணன் போர் முடிவுகளை அறிதல்

இராவணனுக்குப் போர்க்களச் செய்திகள் கிடைப்பதைப் பலவகையாகக் கம்பன் பாடுகிறான்.

கும்பகன்னன் போரே இராவணன் தரப்பில் நிகழ்ந்த முதல் தோல்விப் போராகும். அசோகவனத்தில் சீதையைக் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்த இராவணனிடம் அரக்கர் செய்தி சொல்லுகின்றனர். மாயா சனகனும் அங்கு இருக்கிறான். இராவணன் செவிக்கருகில் சென்று ‘கும்பகன்னன் இறந்தனன்’

என்றனர். சீதை முன்னிலையிலேயே இராவணன் புலம்புகிறான். இதனால் இராமனின் வெற்றிச் செய்தியைச் சீதை அறிகிறாள்.

அதிகாயன் செய்தி

இராவணனிடம் ஒற்றர்கள் ஓடி 'அதிகாயன் முதல்வராய கோக்குலக் குமரர் எல்லாம் உயிர் கொடுத்தனர்' என்றனர். இராவணன் துன்பத்தால் புழுங்குகிறான். ஆனால் தாயான தானியமாலிதான் அரற்றிப் புலம்புகிறாள்.

ஆதிகாயன் சாவை அரக்கியர் புலம்பலால் இந்திரசித்து அறிகிறான்.

நாக பாசத்தால் வானரவீரரும் இலக்குவனும் பிணிக்கப்பட்டபோது அந்த வெற்றியை-இந்திரசித்தின் வெற்றியை இராவணன் கொண்டாடச் சொல்லுகிறான். ஆனால் அந்த வெற்றி நிலைக்கவில்லை. கருடன் வந்ததும் நாகபாசம் விலகுகிறது. இலக்குவனும் வானரரும் உயிர் பெறுகின்றனர். இராவணன் இந்திரசித்தை மறுமுறையும் போருக்கு அனுப்புகிறான்.

படைத்தலைவர் மறைவு

இதற்கு இடையில் போருக்குச் சென்ற படைத்தலைவர்களும் மாண்டனர். இச்செய்தியைத் தூதர் "மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி இல்லை"

மகரக் கண்ணன் மறைவு

இதற்குப் பின்னர் இராவணனிடம் விடைபெற்று மகரக் கண்ணன் போருக்குச் செல்கிறான். அவன் மாயைப் போர்

குறிப்பு

குறிப்பு

செய்து இராமன் கணையால் மாண்டான். இச் செய்தி இராவணனிடம் சொல்லப்பட்டபோது அவன் அழுவொ அரற்றவோ இல்லை இந்திரசித்தைக் கூப்பிடுங்கள் என்றான்.

இந்திரசித்து அழிவு

போருக்கு வந்த வீரர் அனைவரையும் இராமன் தரத்தார் அழித்தனர். இலக்குவன் இந்திரசித்தின் கங்கனம் கவசம் ஆகியவற்றைச் சிதைத்தான். இந்திரசித்து மறைந்தான்.

அடுத்து மகோதரன் அகம்பன் போருக்கு வருகின்றனர். அவரோடு வந்த நூறு வெள்ளம் சேனையும் அழிந்தது. இச் செய்தியைக் கேட்ட இராவணனால் கூட நம்ப முடியவில்லை. அது பாசுபதாஸ்திரத்தால் நிகழ்ந்தது என்றனர். 'அன்னதேல் ஆகும்' என்றான்.

இந்திரசித்தின் பிதம்மாஸ்திரத்தால் இலக்குவன் வானார் வீழ்ந்தபோது இந்திரசித்து வெற்றிச் சங்கு ஊதினான். இராமனும் மயங்கி விழுந்த செய்தியைத் தூதர் உரைத்தனர். இராவணன் வெற்றிவிழாக் கொண்டாடினான். மருத்துமா மலையால் இலக்குவன் முதலியோர் உயிர் பெற்று எழுந்தனர். இச் செய்தியைத் தூதர் வெற்றிவிழா மகிழ்ச்சியில் இருந்த இராவணனிடம் வண்டாகி மாலையில் ஏறிச் சொன்னார்கள்.

இந்திரசித்து கொல்லப்பட்டதைத் தூதர் 'உன் மகன் இன்று ஆயினன்' என்றனர் அவரை இராவணன் கொன்றான்.

மூலபலப் படையைத் திரட்டத் தூதர்களே சென்றனர். மூலபலப் படை அழிந்த போதும் இராவணன் ஐயம்

கொண்டான். மாலியவான் தூதர் பொய் உரையார் என அறிவுறுத்துகிறான்.

இராம இலக்குவர்கள் வீடணன் செய்தியாளனாக விளங்குகிறான்.

இராவணன் ஒற்றர்கள் வேய்கள் தூதர்கள் என்று பல திறத்தாரை அமைத்துச் செய்தி திரட்டுகிறான்.

தோல்காப்பியர் 'ஒற்றினாகிய வேயே' என்று இதனைக் குறிக்கின்றார். திவள்ளுவரும் ஒற்றாடல் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

கம்பராமாயணத்தில் செய்தித் தொடர்பு இவ்வாறு காட்டப்படுகிறது.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. கொள்ளார் தேயம் குறித்த கொற்றம் என்னும் துறை குறித்து எழுதுக.

இது தோல்காப்பியர் கூறும் உழிஞைத்திணையின் முதல் துறையாகும். இதன் பொருள் தான் வெற்றி கொள்வதற்கு முன்பே பகைவர் நாட்டைக் கைப்பற்றியது போலக் கருதித் தனக்கு வேண்டியவருக்கு அதைக் கொடுப்பதாகும். இத்துறைக்கு உரைதரும் நச்சினார்க்கினியர் “இராமன் இலங்கை கொள்வதன் முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது” என்று எழுதுகிறார். இச் செயல் இராமனது வெற்றியை உறுதிப்படுத்துகிறது. இலங்கை மீது இராமனது பற்றின்மையையும் காட்டுகிறது.

குறிப்பு

குறிப்பு

2. போர்க்களத்தில் செய்தித் தொடர்பு பெறும் இடத்தினை விளக்குக.

செய்தித் தொடர்பு இன்றியமையாதது. அதுவும் போர்க் காலங்களில் செய்தித் தொடர்பு மிகமிக இன்றியமையாததாகிறது.

படைகளுக்கு இடையே இத்தொடர்பு மிக விரைவாகவும் பகைவர் அறியா வண்ணமும் நடக்க வேண்டும். இது பற்றி இக் கட்டுரையில் ஆசிரியர் விரிவாக விளக்குகிறார்.

ஒரு திறந்தாரின் செய்தியோ நிகழ்ச்சியோ பகைவர் அறியும் வண்ணம் அமைந்து விடுமானால் அது பகைவருக்கு ஆக்கத்தைத் தரும். அதனால் போர்க் காலத்தும் போரில்லாக் காலத்தும் பிறநாட்டுச் செய்திகள் அறிய ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒற்றர் படை அல்லது உளவுப்படை இயங்கிவரும். அதன் செயற்பாடுகள் போர்க் காலத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெரும்.

இராமன் திறத்தார் நிலையையும் எண்ணங்களையும் செயற்பாடுகளையும் இராவணன் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிவதாகக் கம்பன் கூறுகிறான். அதுபோலவே இராவணன் திறத்து நிகழ்வுகள் இராமஇலக்குவர்க்கு வீடணன் மூலமே கிடைக்கின்றன. இராமஇலக்குவர் வெற்றிக்கு வீடணன் மூலக்காரணமாகிறான்.

இராவணன் தம்பி வீடணன். இவன் இலங்கையைப் பற்றியும் இலங்கை வீரர்கள் பற்றியும் நன்கு அறிந்தவன். எந்த சிரமும் இல்லாமல் இராம இலக்குவர்க்குப் பகைபற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

மாயா சீதையைக் கொண்டு விட்டு அயோத்தி போவதாகச் சொன்ன இந்திரசித்தின் உண்மை நிலையை அறிய வீடணனே வண்டு உருவில் இலங்கை போய் வருகிறான். ஆகவே போர் தொடங்குமுன்னரே இலங்கை இலங்கை பற்றிய எல்லாச் செய்திகளையும் இராமஇலக்குவர் அறிகின்றனர்.

இலக்குவன் இந்திரசித்தைக் கொண்டு தலையொடு வந்தபோது இராமன். “வீடணன் தந்த வென்றி” என்று குறிப்பிடுகின்றான்.

3. இராமனின் கன்னிப்போர் குறித்து விவரி.

கன்னிப்போரென்பது முதற் போர் எனப் பொருள்படும். காப்பிய மாந்தரின் முதல் நிகழ்ச்சிக்கு முதன்மையும் தலைமையும் தந்து காப்பியப் புலவர்கள் பாடுவர். அவ்வாறு அமைந்ததுதான் காகுத்தனின் கன்னிப்போர்.

சீவகன் நிரை மீட்க வேடரோடு போர் புரிகிறான். அதுவே அவன் தொடங்கிய முதற் போராகும். அதைத் திருத்தக்க தேவர் “முதல் விளையாடினானே” என்று பாடுகிறார். திவிட்டன் ஆற்றிய முதற்போரைச் சூளாமணி ஆசிரியர். “கன்னிப் போர்” என்று குறிக்கிறார். கண்ணப்பரின் முதல் வேட்டையைச் சேக்கிழார் தமது பெரியபுராணத்தில் ‘கன்னிவேட்டை’ என்பார். இவ்வழியே கம்பனும் காகுத்தன் செய்யும் முதற்போரைக் ‘கன்னிப்போர்’ என்று இயம்புகிறான். முதற்போர் தாடகையோடு செய்யும் போராகவும் அமைகிறது. இது பெண்ணோடு செய்யும் போராக அமைந்து பெயரும் பொருந்துகிறது.

குறிப்பு

4. முதானந்தம் எனும் துறை கம்பனில் அமைந்துள்ள திறத்தினைச் சான்று காட்டி நிறுவுக.

குறிப்பு

அனுமன் இலங்கையில் பலரைக் கொன்றான். அவர்களுடைய குருதி வெள்ளத்தில் அரக்கியர் பலர் மூழ்கி மாண்டனர் என்று கம்பன் பாடுகிறான். இது முதானந்தம் என்னும் துறையாகும். தொல்காப்பியமும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும் இதை வழிச் செல்வோர் கூற்று என்று குறிப்பிடும். இங்கு இது கவிஞன் கூற்றாகிறது.

இலங்கை மகளிர் அவலமுற்று இறப்பதாகவே கம்பன் காட்டுகிறான்.

“வென்றது பாசத்தாலும் மாயையின் விளைவினாலும்”

என்று கூறுகிறான்.

இந்திர சித்து ‘விசம்பின் ஏகுமேல் வெல்வன்’ என்று வீடணனால் குறிக்கப் பெறுகிறான்.

இந்திர சித்தின் நாகபாசம் கருடன் வருகையால் விடுபடுகிறது.

இராம இலக்குவரோடு போராற்றப் படைத்தலைவர்கள் வருகின்றனர்.

மீண்டும் போர்க்களம் புகுந்த இந்திரசித்து இலக்குவன் ஆற்றலுக்கு நிற்க மாட்டாது விண்ணிடைக் கரந்தான். அயன் படை தொடுத்து அவனை அழிப்பேன் என்ற இலக்குவனை இராமன் தடுக்கிறான்.

இந்திரசித்து நிகும்பலை யாகம் நடத்துகிறான். மகோதரன் போருக்கு வருகிறான்.

5. கூழை தாங்கிய எருமை என்பதனை விளக்குக.

வானரங்கள் நிலைகுலைந்து ஓடுவதைக் கண்ட சக்கிரீவன் இராவணனின் நால்வகைச் சேனைக்கும் முன்னே தான் ஒருவனாக நின்று தடுக்கின்றான். இதைக் 'கூழை தாங்கிய எருமை' எனத் தொல்காப்பியரும் 'எருமை மறம்' எனப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாரும் குறிப்பர். எருமை மறம் தும்பைத் திணையில் வருவதாகும்.

இலங்கையில் நடக்கும் முதற்போர் உழிஞைப் போராக அமைகிறது. முதலில் வானரங்கள் இகல் மதில் குடுமி கொண்டு வெற்றி பெற்றன. பின்னர் அரக்கர்கள் வானரங்களைத் துரத்தி வென்றனர்.

தொல்காப்பிய நெறியிலும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வழியிலும் கம்பன் உழிஞைப்போரை அமைக்கிறான்.

6. கம்பனில் காணப்படும் புறத்திணைகளைக் கட்டுரைக்க.

கம்பனில் காணப்படும் புறத்திணைச் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தரல் வேண்டும்.

பிரிவு - 3 எழுத்தும் சொல்லும்

கூறு : 6

1. முதல் எழுத்துகள் - சார்பெழுத்துகள்:

முன்னுரை

உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் காரணமாக விளங்குவது ஒலி. அந்த ஒலிகளுக்குத் தரப்படுகிற அடையாளங்களே எழுத்துக்களாகும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரை எழுத்துகள் முதல் எழுத்துக்கள் எனவும் சார்பெழுத்துக்கள் எனவும் இரண்டு வகைப்படும்.

1. முதலெழுத்துக்கள் :

‘உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும் முதலே’
உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் ஆக முப்பது எழுத்துக்களும் முதலெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

அவையாவன:

அ, ஆ, இ,ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ. க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

சார்பெழுத்துக்கள்

முதல் எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் என்று அழைக்கப்படும்.

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு.

அஃகிய இ, உ, ஐ, ஔ, மஃகான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.”

அவை உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என பத்தாகும்.

உயிர்மெய்

பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டு மெய்யோடும் வருவதால் உயிர்மெய் இருநூற்றுப் பதினாறாகும்.

குறிப்பு

ஆய்தம்

“குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி

உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே”

(சான்று) எ.:கு, க.:சு, க.:டு, இருப.:து, க.:பு, ப.:றி என வல்லின வகையால் வரும் ஆய்தம் ஆறு.

அவ் + கடிய = அ.:கடிய எனப் புணர்ச்சி விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று.

அ +கான் = அ.:கான் எனச் செய்யுள் விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று.

ஆக முற்றாய்தம் எட்டு.

உயிரளபெடை:

சொல்லுக்கு முதலிலும் நடுவிலும் இறுதியிலும் நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அளபெடுக்கும். அதற்கு உயிரளபெடை என்று பெயர். அளபெடுத்ததற்கு அடையாளமாக நெடிலுக்கு இனமாகிய குற்றெழுத்து பக்கத்தில் வரும். அளபெடுப்பது - அளவு மிகுவது வருவது ஆகும்.

(சான்று) ஆஅ,ஈஇ, ஊ, உ ஏஎ, ஒஒ

இ உ , ஐ ஒளக்கு இனம் என மொழிப்

ஐஇ, ஒளஉ.

மொழி முதலில் அளபெடுத்தது

(சான்று) “ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை

குறிப்பு

ஆஅது மென்னு மவர்”

மொழி இடையில் அளபெடுத்தது

(சான்று) “உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்

செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு”

மொழி இறுதியில் அளபெடுத்தது

(சான்று) ”அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள்

நுகப்பிற்கு

நல்ல படாஅ பறை.”

செய்யுள் ஓசை குன்றாத இடத்தும் இன்னிசைக்காகவும்
சொல்லிசைக்காகவும் அளபெடுப்பதுண்டு. அவை இன்னிசை
அளபெடை

சொல்லிசை அளபெடை எனப் பெயர்பெறும்.

குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக ஒலிப்பது இன்னிசை
அளபெடை.

(உம்) கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்
மற்றாங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லா மழை.”

பெயர்ச் சொல் வினையெச்சச் சொல்லாக வருவது
சொல்லிசை அளபெடை.

(சான்று) “உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்

வரனசைஇ இன்னு முளேன்”

நெட்டெழுத்து ஏழும் மூன்று இடத்தும் அளபெடுக்கும்
என்பதால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்றாகும்.

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையுமானால் குறிலிணையின்
கீழும், குறிலின் கீழும் மொழிக்கு நடுவிலும் கடையிலும்

நின்ற ந, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ∴ ஆகிய பதினொருமுத்தும் அளபெடுக்கும். அதற்கு அறிகுறி எந்த எழுத்து அளபெடுக்கிறதோ அந்த எழுத்தே பக்கத்தில் நிற்பது. ஒற்று அளபெடுப்பதால் இதற்கு ஒற்றளபெடை என்று பெயர்.

குறிலிணைக்கீழ் இடையில் அளபெடுத்ததற்கு
சான்று:.

“இலங்கு வெண்பிறைகு டிசனடி யார்க்குக்
கலங்கு நெஞ்சமிலை காண்.”

குறிலின்கீழ் இடையில் அளபெடுத்தது
(சான்று) “எங்ங் கிறைவனுள னென்பாய் மனனையா
னெங்ங் கெனத் திரிவா ரின்.”

குறிலிணைக் கீழ் கடையில் அளபெடுத்ததற்கு
சான்று:

மடங்ங் கலந்த மனனே களத்து
விடங்ங் கலந்தானை வேண்டும்”

குறிற்கீழ் கடையில் அளபெடுத்ததற்கு உதாரணம் ”
“அங்ங் கனிந்த அருளிடத்தார்க்கு அன்புசெய்து
நங்ங் களங்கறுப்பா நாம்”

பதினொ ரொற்றும் குறிலிணைக்கீழ் இடை, குறிற் கீழ் இடை. குறிலிணைக்கீழ்க் கடை, குறிற்கீழ்க் கடை என்னும் நான்கிடத்தும் அளபெடுப்பதால் ஒற்றளபெடை நாற்பத்து நான்காயிற்று.

ஆய்தம் ஈறாக வாராமையால் அதற்குக் குறிலிணைக் கீழ்க் கடை குறிற்கீழ்க் கடை என்னும் இரண்டிடத்தைக் கழிக்க ஒற்றளபெடை நாற்பத்து இரண்டாகும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

குற்றியலிகரம்:

யகரத்தை முதலாக உடைய சொல் வருமொழியாக வர நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற அறுவகைக் குற்றியலுகரங்களும் திரிந்து குற்றியலிகரங்கள் ஆகும்.

அசைச் சொல் மியாவின் இகரமும் குற்றியலிகரம் ஆகும்.

“யகரம் வரக்குற ளுத்திரி பிகரமும்
அசைச் சொல் மியாவி னிகரமும் குறிய”

நாகு + யாது = நாகியாது.

எ.:கு +யாது = எ.:கியாது

வரகு +யாது=வரகியாது

கொக்கு+யாது= கொக்கியாது

குரங்கு+யாது= குரங்கியாது

தெள்கு+யாது= தெள்கியாது

கேண்மியா என்ற சொல்லில் மியா என்பதன் மகரத்தின்மேல் வந்த இகரம் குற்றியலிகரமாகும்.

ஆக குற்றியலிகரம் முப்பத்து ஏழாம்.

குற்றியலுகரம்:

தனி நெடில் ஏழு, ஆய்தம் ஒன்று, சொல்லுக்கு இடையிலும் கடையிலும் வராத ஒளகாரம், நீங்கிய உயிர் பதினொன்று, வல்லெழுத்து-6, மெல்லெழுத்து - 6,வல்லெழுத்தோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய இடையெழுத்து-5 ஆக 36 எழுத்துக்களுள் ஒன்று ஈற்றின் அயல் எழுத்தாக நிற்க,ஈற்றில் உகரம் ஊர்ந்து வரும் வல்லெழுத்து தன் மாத்திரையில் குறுகும்.

அதற்குக் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

நெடில் தொடர் தவிர மற்ற ஐந்து தொடர்களிலும் ஈற்றயல் எழுத்துக்களுக்கு மேலே ஒன்றோ பலவோ எழுத்துக்கள் வரலாம்.

“நெடிலோ டாய்தம் உயிர்வலி மெலியிடைத்
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்
அஃகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.”

(சான்று)

நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம் : காசு, நீறு
ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்ஃகு, இருபஃது
உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் வரகு, கயிறு
வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்கொக்கு, கச்சு
மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பஞ்சு, சுண்ணாம்பு
இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் : பெய்து, மார்பு
ஆக குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாகும்.

முற்றியலுகரம்:

மெல்லின மெய்யின் மேலும் இடையின மெய்யின் மேலும் ஏறி நிற்கும் உகமும், தனிக் குற்றெழுத்தைத் தொடர்ந்து வரும் வல்லினமெய்யின் மேல் ஏறி நிற்கும் உகரமும் முற்றியலுகரம் ஆகும்.

(சான்று)

நாணு, தும்மு, கதவு, நாலு, பசு, நடு.

ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம்

ஐயும் ஔவும் தனித்து நிற்கும் போது குறுகாது இரண்டு மாத்திரை பெறும். சொல்லுக்கு முதல், இடை, கடைசியில் ஐகாரமும், சொல்லுக்கு முதலில் மட்டும்

குறிப்பு

குறிப்பு

ஒளகாரமும் குறுகும். அப்போது ஒரு மாத்திரை அளவு பெறும்.

“தற்கூட்டு அளபொழி ஐ மூவழியும்

நையும் ஒளவு முதலந் நாகும்”

ஆகவே ஐகாரக் குறுக்கம் மூன்றாகும்

(சான்று) ஐப்பசி, இடையன், குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம் ஒன்றாகும். (உம்) மௌவல்

மகரக் குறுக்கம்:

ணகர, னகர மெய்களில் ஒன்றன் முன்னும் வகர உயிர்மெய்யின் பின்னும் மகர மெய் தன் அரை மாத்திரையில் குறுகிக் கால் மாத்திரை பெறும். அதற்கு மகரக் குறுக்கம் என்று பெயர்.

“ண ன முன்னும் வ.கான் மிசையுமக் குறுகும்”

(சான்று)

“வெருளினு மெல்லாம் வெருளும. தன்றி

மருளினு மெல்லா மருண்ம்”

“திசையறி மீகானும் போன்ம்”

தரும் வளவன்

விளக்கம்:

மருளும் என்பது “மருண்ம்” எனவும்

போலும் என்பது “போன்ம்” எனவும் ளகர லகரம் திரிந்த ணகர னகரமே இங்கு குறிக்கப் பெறுவன.

ஆய்தக் குறுக்கம்:

தனிக்குறில் அடுத்த லகர ளகரம் புணர்ச்சியில் ஆய்தமாகத் திரியும். அது தன் அரை மாத்திரையில் குறுகும். அதற்கு ஆய்தக் குறுக்கம் என்று பெயர்.

“ல ள வீந் றியைபினா மாய்த ம்.கும்”

(உம்) கல்+ தீது= க்.நீது. முள் + தீது= மு்.ஊது

ஆக ஆய்தக் குறுக்கம் இரண்டு.

2. மொழி முதல் எழுத்துக்களும் மொழியிறுதி
எழுத்துக்களும் :

மொழிமுதல் எழுத்துகள்:

தமிழ்மொழியில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை. அதே போல எல்லா எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் வருவதில்லை .

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் மொழி முதல் எழுத்துக்கள் எனப்படும்.

“பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய

ஞங் வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.”

பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் க முதல் ங ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களும் மொழி முதல் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

(சான்று)

அம்மா, ஆடு, இலை, ஈசல், உரல், ஊஞ்சல், எலி, ஏணி, ஐயர், ஒட்டகம், ஒடம், ஒளவை .

கற்கண்டு, சட்டி, தம்பி, நன்றி, படை, மலை, வயல், யவனர், ஞமலி, இங்ஙனம்.

பத்து உயிர் மெய் எழுத்துக்களில் வகரம் எட்டு உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.

(சான்று) வளை, வாழை, விடு, வீடு, வெல், வேல், வையம், வெளவால்.

யகரம் ஆறு உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.

(சான்று) யவனர், யானை, யுகம், யூகம், யோசனை, யௌவனம். 2

குறிப்பு

குறிப்பு

ஞகரம் நான்கு உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.
(சான்று) ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று.

ஙகரம் மூன்று சுட்டுக்கள், யா வினா, எகர வினா
வின்பின் அகரத்தைச் சேர்ந்து நகர மெய் மொழி முதலாகும்.
(சான்று) அங்ஙனம், இயங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம்,
எங்ஙனம்.

க. ச, க ந, ப, ம, என்னும் ஆறு மெய்களும்
பன்னிரண்டு உயிரோடும் மொழி முதலாக வரும்.

மொழி இறுதி எழுத்துக்கள்

பன்னிரண்டு உயிர்களும் தனித்தும், மெய்யோடு கூடியும்
மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்னும்
பதினொரு மெய்களும், குற்றியலுகரமும் மொழியிறுதியில்
வரும்.

ஆக இருபத்து நான்கு எழுத்துக்கள் மொழியிறுதி
எழுத்துக்களாகும்.

“ஆவி ஞுணநமன யரலவ ழளமெய்

சாயு முகர நாலாறு மீறே”

(உம்) தனித்து ஈறாவது ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ

மெய்யோடு கூடி ஈறாவது விள, பலா, கரி, தீ, கடு, பூ, சேள,
தே, தை, பொ,

போ, கௌ.

மெய்கள் ஈறாவது, உரிஞ், மண், பொருந், மரம், பொன், வேய்,
வேர், வேல், தெவ், வீழ், வாள்.

குற்றியலுகரம் ஈறாவது அ.கு.

உயிர்க் குறில்கள் அளபெடையில் ஈறாக வரும்.

(சான்று) பலா அ, தீஇ, பூஉ, சேள, கைஇ, கோ, கௌஉ.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.முதல் எழுத்துகள் குறித்து எழுதுக.

உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் காரணமாக விளங்குவது ஒலி. அந்த ஒலிகளுக்குத் தரப்படுகிற அடையாளங்களே எழுத்துக்களாகும்.

தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தவரை எழுத்துகள் முதல் எழுத்துக்கள் எனவும் சார்பெழுத்துக்கள் எனவும் இரண்டு வகைப்படும்.

முதலெழுத்துக்கள் :

‘உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும் முதலே’
உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் ஆக முப்பது எழுத்துக்களும் முதலெழுத்துக்கள் எனப்படும்.

அவையாவன:

அ, ஆ, இ,ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ. க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

2.சார்பெழுத்துக்களின் வகைகள் யாவை?

சார்பெழுத்துக்கள்

முதல் எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் என்று அழைக்கப்படும்.

“உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு.

அ.கிய இ, உ, ஐ, ஔ, ம.கான்

தனிநிலை பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.”

அவை உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக் குறுக்கம், ஔகாரக் குறுக்கம், மகரக் குறுக்கம், ஆய்தக் குறுக்கம் என பத்தாகும்.

3.குற்றியலுகரம் குறித்து விவரி.

குறிப்பு

குறிப்பு

தனி நெடில் ஏழு, ஆய்தம் ஒன்று, சொல்லுக்கு இடையிலும் கடையிலும் வராத ஒளகாரம், நீங்கிய உயிர் பதினொன்று, வல்லெழுத்து -6, மெல்லெழுத்து -6, வல்லெழுத்தோடு தொடராத வகரம் நீங்கிய இடையெழுத்து -5 ஆக 36 எழுத்துக்களுள் ஒன்று ஈற்றின் அயல் எழுத்தாக நிற்க, ஈற்றில் உகரம் ஊர்ந்து வரும் வல்லெழுத்து தன் மாத்திரையில் குறுகும்.

அதற்குக் குற்றியலுகரம் என்று பெயர்.

நெடில் தொடர் தவிர மற்ற ஐந்து தொடர்களிலும் ஈற்றயல் எழுத்துக்களுக்கு மேலே ஒன்றோ பலவோ எழுத்துக்கள் வரலாம்.

“நெடிலோ டாய்தம் உயிர்வலி மெலியிடைத்
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்
அஃகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.”

(சான்று)

நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம் : காசு, நீறு
ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் எஃகு, இருபஃது
உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் வரகு, கயிறு
வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் கொக்கு, கச்சு
மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் பஞ்சு, சுண்ணாம்பு
இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் : பெய்து, மார்பு
ஆக குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறாகும்.

4. உயிரளபெடை:யினை விளக்கி வரைக.

சொல்லுக்கு முதலிலும் நடுவிலும் இறுதியிலும் நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அளபெடுக்கும். அதற்கு உயிரளபெடை என்று பெயர். அளபெடுத்ததற்கு அடையாளமாக நெடிலுக்கு இனமாகிய குற்றெழுத்து பக்கத்தில் வரும். அளபெடுப்பது - அளவு மிகுவது வருவது ஆகும்.

(சான்று) ஆஅ,ஈஇ, ஊ, உ ஏள, ஒஓ
இ உ , ஐ ஒளக்கு இனம் என மொழிப்
ஐஇ, ஒளஉ.

மொழி முதலில் அளபெடுத்தது

(சான்று) “ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர்”

மொழி இடையில் அளபெடுத்தது

(சான்று) “உறாஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅய் வாழிய நெஞ்சு”

மொழி இறுதியில் அளபெடுத்தது

(சான்று) ”அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள்
நுகப்பிற்கு

நல்ல படாஅ பறை.”

செய்யுள் ஓசை குன்றாத இடத்தும் இன்னிசைக்காகவும்
சொல்லிசைக்காகவும் அளபெடுப்பதுண்டு. அவை இன்னிசை
அளபெடை

சொல்லிசை அளபெடை எனப் பெயர்பெறும்.

குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக ஒலிப்பது இன்னிசை
அளபெடை.

(உம்) கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்
மற்றாங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லா மழை.”

பெயர்ச் சொல் வினையெச்சச் சொல்லாக வருவது
சொல்லிசை அளபெடை.

(சான்று) “உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்

வரனசைஇ இன்னு முளேன்”

குறிப்பு

குறிப்பு

நெட்டெழுத்து ஏழும் மூன்று இடத்தும் அளபெடுக்கும்
என்பதால் உயிரளபெடை

5.மொழி முதல் எழுத்துக்களைக் கட்டுரைக்க.

மொழிமுதல் எழுத்துகள்:

தமிழ்மொழியில் உள்ள எல்லா எழுத்துக்களும்
மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை. அதே போல எல்லா
எழுத்துக்களும் மொழிக்கு இறுதியில் வருவதில்லை .

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் மொழி முதல்
எழுத்துக்கள் எனப்படும்.

“பன்னீ ருயிருங் கசதந பமவய

ஞங் வீ ரைந்துயிர் மெய்யு மொழிமுதல்.”

பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும் க முதல் ங ஈறாகச்
சொல்லப்பட்ட பத்து உயிர்மெய் எழுத்துக்களும் மொழி
முதல் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

(சான்று)

அம்மா, ஆடு, இலை,ஈசல், உரல், ஊஞ்சல், எலி, ஏணி,
ஐயர், ஒட்டகம், ஒடம், ஒளவை .

கற்கண்டு, சட்டி, தம்பி, நன்றி, படை, மலை, வயல்,
யவனர், ஞமலி, இங்ஙனம்.

பத்து உயிர் மெய் எழுத்துக்களில் வகரம் எட்டு
உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.

(சான்று) வளை, வாழை, விடு, வீடு, வெல், வேல், வையம்,
வெளவால்.

யகரம் ஆறு உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.

(சான்று) யவனர், யானை, யுகம், யூகம், யோசனை,
யௌவனம். 2

ஞகரம் நான்கு உயிர்களோடு மொழி முதலில் வரும்.

(சான்று) ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கிற்று.

ங்கரம் மூன்று சுட்டுக்கள், யா வினா, எகர வினா
வின்பின் அகரத்தைச் சேர்ந்து நகர மெய் மொழி முதலாகும்.
(சான்று) அங்ஙனம், இயங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம்,
எங்ஙனம்.

க. ச, க ந, ப, ம, என்னும் ஆறு மெய்களும்
பன்னிரண்டு உயிரோடும் மொழி முதலாக வரும்.

குறிப்பு

கூறு : 7

1. ஒற்றெழுத்து மிகவும் மிகாமையும்

ஒற்றெழுத்து மிகல்:

இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது இடையில்
வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதல் உண்டு. வருமொழி முதலில்
க, ச, த, ப, ஆகிய எழுத்துக்கள் வரும்போது அவ்
வெழுத்துக்கள் மிகுந்து வருதலையே வல்லெழுத்து மிகுதல்
என்பர்.

1. பெயர்ச் சொற்களுக்கு முன்னால் ஒற்று மிகும்

(சான்று) விளக்குறிது

தாராக் கடிது

கிளிக் கால்

கடுக்காய், யானைத்தலை.

2. வேற்றுமை உருபின் பின் ஒற்று மிகும்

(சான்று) சாத்தனைக் கண்டேன்.

3. சுட்டின் முன்னர் ஒற்று மிகும்

(சான்று) அக் கொற்றன், இக் கொற்றன், உக்கொற்றன்

-

4. தெரிநிலை வினைமுற்றின் முன்னர் ஒற்று மிகும்

(சான்று) கூவிறறுக் கோழி

குறிப்பு

5. தெரிநிலை வினை எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்
(சான்று) படிக்கச் சென்றான்

தேடிக் கொண்டான்

6. குறிப்பு வினை எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்
(சான்று) இருளின்றிக் கண்டான்

7. எனவென் எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்
(சான்று) கொள்ளெனக் கொண்டான்

8. உவம உருபின் முன்னர் ஒற்று மிகும்
(சான்று) புலிபோலப் பாய்ந்தான்.

ஒற்றெழுத்து மிகாமை :

இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது இடையில் வல்லெழுத்து மிகாமல் இயல்பாக வருதல் உண்டு. அதற்கு ஒற்று மிகாமை என்று பெயர்.

1. பெயர்ச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) நீ குறியை

2. வினாப் பெயர் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) சாத்தனா கொண்டான்.
(சான்று) ஊர கேள்

4. பன்மைச் சொல் முன்னர் ஒற்று மிகாது
(சான்று) பல குதிரை

5. வினைச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) உண்டி கொற்றா

6. வியங்கோள் வினைச்சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) செல்க போருக்கு

7. வினை எச்சத்தின் பின் பற்று மிகாது
(சான்று) காணிய சென்றார்.

8. பெயர் எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) உண்ட குதிரை

9. உவமச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) பொன்னன்ன குதிரை
10. உரையசைச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) அம்மா கொற்றா.

குறிப்பு

1. ஆகுபெயர் - அன்மொழித்தொகை

ஆகுபெயர்:

ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் பொருளை உணர்த்தாது அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றை உணர்த்துமானால் அது ஆகுபெயராகிறது.

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களும், எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவைப் பெயர்களும், சொல்லும், தானியும், காரணமும், காரியமும், வினைமுதலும் ஆகப் பல்வகைப்படும். ஆகுபெயர்கள்.

இவை தொன்று தொட்டு வழக்கத்தில் இருந்து வருபவையாகும். இவை பதினாறு வகையாகும்.

உதாரணம்

1. பொருளாகு பெயர்

“தாமரை புரையும் காமர் சேவடி”

தாமரை என்னும் சொல் இங்கு முதற்பொருளை (தாமரையை) உணர்த்தாமல் அதன் சினையாகிய மலரை உணர்த்துகிறது. ஆகவே அது பொருளாகு பெயராகிறது.

விளக்கம் “மலா போலும் காமர் சேவடி”

இதுபோலவே எல்லா ஆகுபெயர்களுக்கும் பொருள் உணர்க

2. இடவாகு பெயர்

“அகன் அமர்ந்து செய்யாள் உறையும்”

குறிப்பு

அகன் என்னும் இடப்பெயர் அங்கிருக்கிற மனத்தை உணர்த்துகிறது, இடப்பெயர் இடத்தை உணர்த்தாமல் இடவாகுபெயராக மனத்தை உணர்த்துகிறது.

3. கால ஆகுபெயர்

கார் அறுத்தது.

கார் என்னும் மழைக்காலத்தை உணர்த்தாமல் மழைக்காலத்து விளையும் பயிரை உணர்த்துகிறது.

4. சினையாகு பெயர்

வெற்றிலை நட்தான்.

வெற்றிலை என்னும் சினைப்பெயர், கொடியை உணர்த்துவதால் சினை ஆகுபெயராகிறது.

5. குணவாகு பெயர்

நீலம் சூடினாள்.

நீலம் என்னும் நிறப்பெயர் (குணப்பெயர்) அதனையுடைய குவரை! மலருக்கு ஆயிற்று. இது பண்பாகு பெயர் எனவும் பெயர் பெறும்.

6. தொழிலாகு பெயர்

வற்றலோடு உண்டான்.

வற்றல் என்னும் தொழிற்பெயர் அது பொருந்திய உணவுக்கு ஆகி வருகிறது.

7. எண்ணளவை ஆகுபெயர்

காலாலே நடந்தான்.

கால் என்னும் எண்ணல் அளவைப்பெயர் அது கொண்ட உறுப்பிற்கு ஆயிற்று.

8. எடுத்தளவை ஆகு பெயர்

இரண்டு கிலோ தந்தான்.

இரண்டு கிலோ அளவைப்பெயர் அவ் அளவைக் கொண்ட
பொருள்உணர்த்துகிறது

9. முகத்தளவை ஆகுபெயர்

நாழி உடைந்தது.

நாழி என்னும் முகத்தல் அளவைப் பெயர் அதனை
உடைய கருவியை உணர்த்துகிறது.

10. நீட்டளவை ஆகுபெயர்

கீழைத் தடி விளைந்தது.

தடி என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயர் அதனால்
அளக்கப்பட்ட வயலுக்கு ஆயிற்று.

11. சொல்லாகு பெயர்

இந் நூற்கு உரை செய்தான்.

உரை என்னும் சொல், ஆகுபெயராகி அதன்
பொருளைக் குறிக்கிறது.

12. தானி ஆகுபெயர்

விளக்கு முறிந்தது.

விளக்கு என்னும் தானியின் பெயர் அதற்குத்
தானமாகிய தண்டைக் குறிக்கிறது. விளக்கு முறிந்தது
என்றால் விளக்குத் தண்டு முறிந்தது என்று பொருள்.

13. கருவி ஆகுபெயர்

திருவாசகம் படித்தான்.

வாசகம் என்னும் கருவியின் பெயர் (சொல்) அதன்
காரியமாகிய நூலுக்கு ஆகி வருகிறது.

14. காரிய ஆகுபெயர்

இந் நூல் அணி.

அணி என்னும் கருவியின் பெயர் (சொல்) அதன்
காரியமாகிய நூலுக்கு ஆகி வருகிறது.

15. கருத்தா ஆகுபெயர்

குறிப்பு

குறிப்பு

இந் நூல் திருவள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர் என்னும் கருத்தாவின் பெயர் அவரால் செய்யப்பட்ட நூலுக்காயிற்று.

16. உவமை ஆகுபெயர்

காளை வந்தான்.

காளை இங்கு காளைமாட்டைக் குறிக்காமல் காளை போன்ற மனிதனைக் குறிக்கிறது.

அன்மொழித்தொகை:

வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை ஆகிய ஐந்து தொகை நிலை மொழிகளுக்குப் புறத்தே அவை அல்லாத பிற மொழிகளும் தொக்கு (மறைந்து) வருவது அன்மொழித்தொகை எனப்படும்.

(சான்று)

1. பூங்குழல்

பூவை உடைய குழல் என்று குழலைக் குறிக்குமானால் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பூங்குழல் வந்தாள். இத்தொடரில் பூங்குழல் என்பது பூங்குழலை உடையவளைக் குறிக்கிறது. அதனால் இது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் , தொகையாகும்.

2. பொற்றொடி

பொன்னாலாகிய தொடி எனில் மூன்றாம் வேற்றுமைத்தொகை

பொற்றொடி உடையாள் எனில் மூன்றாம் வேற்றுமைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

3. அணியிலக்கணம்

அணிக்கு இலக்கணம் என்றால் நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை

அணிக்கு இலக்கணம் கூறும் நூல் என நூலை உணர்த்தும்போது நான்காம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகும்.

4. பொற்றாலி

பொன்னினாகிய தாலி என்றால் ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை.

பொன்னினாகிய தாலி உடையாள் (வந்தாள்) என்றால் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

5. கிள்ளிகுடி

கிள்ளியது குடி என்றால் ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை.

கிள்ளியினது குடி இருக்கும் ஊர் என்று பொருள்பட்டால் ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

6. வயிற்றுவலி

வயிற்றில் வலி என்று வலியைக் குறித்தால் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

வயிற்றுவலி வருகிறான் என்றால் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

7. தாழ்குழல்

தாழ்ந்த குழலினை உடையாள் என விரியின் வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

8. செந்தாமரை

செம்மையாகிய தாமரை போன்ற முகம் உடையாள் எனப் பெண்ணைக் குறிக்குமானால் இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

9. துடியிடை

துடிபோலும் இடை எனில் உவமைத்தொகை. துடிபோலும் இடை உடையாளைக் குறிப்பின் இது உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

10. உயிர்மெய்

உயிரும் மெய்யும் எனில் உம்மைத்தொகை. உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறந்த எழுத்தைக் குறிக்குமானால் உம்மைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகும்.

3..வினா-விடை வகைகள்:

வினாக்கள் ஆறு வகைப்படும். அவையாவன:

1. அறிவு வினா

ஆசிரியன் இச் சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது? எனல்.

2. அறியாமை வினா

மாணாக்கன் இச் சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது? எனல்.

3. ஐயுறல் வினா

மரமோ மனிதனோ? எனல்.

4. கொளல் வினா

இந்நூல் கடையில் உள்ளதோ? எனல்.

5. கொடை வினா

உனக்கு உடை இல்லையா? என்பது. இல்லை என்றால் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகக் கேட்கப்படும் வினாவாகும்.

6. ஏவல் வினா

தம்பி உண்டாயா? எனல்.

விடைகள்:

விடைகள் எட்டு வகைப்படும். அவையாவன:

1. சுட்டு விடை

காரைக்குடிக்கு வழி யாது? என வினவின் இது என்பது சுட்டு விடையாகும்.

2. மறை விடை

இது செய்வாயா? என்ற போது “செய்யேன்” என்பது எதிர்மறை விடையாகும்.

3. நேர் விடை

உண்மை பேசுவாயா? என்ற போது “பேசவேன்” என்பது நேர் விடையாகும்.

4. ஏவல் விடை

இது செய்வாயா? என்று கேட்கும் போது “நீ செய்” என்பது ஏவல் விடையாகும்.

5. வினா விடை

இது செய்வாயா? என வினவின் செய்வேனோ? என்பது வினா விடையாகும். வினாவே விடையாக வருவது.

குறிப்பு

குறிப்பு

6. உற்றது உரைத்தல்

இது செய்வாயா? என வினவின் உடம்பு வலித்தது எனல்.

7. உறுவது கூறல்

இது செய்வாயா? என வினவின் உடம்பு வலிக்கும் எனல்.

8. இனமொழி

இதை எழுதுவாயா? எனக் கேட்கும்போது “இதைப் படிப்பேன்” எனல்.

இலக்கண ஆசிரியர்கள் வினாக்களையும் விடைகளையும் இவ்வாறு வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. ஒற்றெழுத்து மிகும் இடங்கள் குறித்து விவரி.

இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது இடையில் வல்லெழுத்து மிகுந்து வருதல் உண்டு. வருமொழி முதலில் க, ச, த, ப, ஆகிய எழுத்துக்கள் வரும்போது அவ் வெழுத்துக்கள் மிகுந்து வருதலையே வல்லெழுத்து மிகுதல் என்பர்.

1. பெயர்ச் சொற்களுக்கு முன்னால் ஒற்று மிகும்

(சான்று) விளக்குறிது

தாராக் கடிது

கிளிக் கால்

கடுக்காய், யானைத்தலை.

2. வேற்றுமை உருபின் பின் ஒற்று மிகும்

(சான்று) சாத்தனைக் கண்டேன்.

3. சுட்டின் முன்னர் ஒற்று மிகும்

(சான்று) அக் கொற்றன், இக் கொற்றன், உக்கொற்றன்

4 .தெரிநிலை வினைமுற்றின் முன்னர் ஒற்று மிகும்

(சான்று) கூவிறறுக் கோழி

5. தெரிநிலை வினை எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்

(சான்று) படிக்கச் சென்றான்

தேடிக் கொண்டான்

6. குறிப்பு வினை எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்

(சான்று) இருளின்றிக் கண்டான்

7. எனவென் எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகும்

(சான்று) கொள்ளெனக் கொண்டான்

8. உவம உருபின் முன்னர் ஒற்று மிகும்

(சான்று) புலிபோலப் பாய்ந்தான்.

2.ஒற்றெழுத்து மிகா இடங்களை விளக்கி வரைக. :

இரண்டு சொற்கள் புணரும்போது இடையில்
வல்லெழுத்து மிகாமல் இயல்பாக வருதல் உண்டு. அதற்கு
ஒற்று மிகாமை என்று பெயர்.

1. பெயர்ச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது

(சான்று) நீ குறியை

2. வினாப் பெயர் முன் ஒற்று மிகாது

(சான்று) சாத்தனா கொண்டான்.

(சான்று) ஊர கேள்

4. பன்மைச் சொல் முன்னர் ஒற்று மிகாது

(சான்று) பல குதிரை

5. வினைச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது

(சான்று) உண்டி கொற்றா

6. வியங்கோள் வினைச்சொல் முன் ஒற்று மிகாது

(சான்று) செல்க போருக்கு

குறிப்பு

குறிப்பு

7. வினை எச்சத்தின் பின் பற்று மிகாது
(சான்று) காணிய சென்றார்.

8. பெயர் எச்சத்தின் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) உண்ட குதிரை

9. உவமச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது
(சான்று) பொன்னன்ன குதிரை

10. உரையசைச் சொல் முன் ஒற்று மிகாது

3.ஆகுபெயர் - விளக்குக.

ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் பொருளை உணர்த்தாது அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றை உணர்த்துமானால் அது ஆகுபெயராகிறது.

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களும், எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவைப் பெயர்களும், சொல்லும், தானியும், காரணமும், காரியமும், வினைமுதலும் ஆகப் பல்வகைப்படும். ஆகுபெயர்கள்.

இவை தொன்று தொட்டு வழக்கத்தில் இருந்து வருபவையாகும். இவை பதினாறு வகையாகும்.

4.அன்மொழித்தொகையின் இலக்கணத்தைச் சுட்டியுரைக்க.

வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உவமைத் தொகை, உம்மைத் தொகை ஆகிய ஐந்து தொகை நிலை மொழிகளுக்குப் புறத்தே அவை அல்லாத பிற மொழிகளும் தொக்கு (மறைந்து) வருவது அன்மொழித்தொகை எனப்படும்.

(சான்று)

பூங்குழல்

பூவை உடைய குழல் என்று குழலைக் குறிக்குமானால் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. பூங்குழல் வந்தாள். இத்தொடரில் பூங்குழல் என்பது பூங்குழலை உடையவளைக் குறிக்கிறது.

5. வினா எத்தனை வகைப்படும்?

வினாக்கள் ஆறு வகைப்படும். அவையாவன:

1. அறிவு வினா

ஆசிரியன் இச் சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது? எனல்.

2. அறியாமை வினா

மாணாக்கன் இச் சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது? எனல்.

3. ஐயுறல் வினா

மரமோ மனிதனோ? எனல்.

4. கொளல் வினா

இந்நூல் கடையில் உள்ளதோ? எனல்.

5. கொடை வினா

உனக்கு உடை இல்லையா? என்பது. இல்லை என்றால் வாங்கிக் கொடுப்பதற்காகக் கேட்கப்படும் வினாவாகும்.

6. ஏவல் வினா

தம்பி உண்டாயா? எனல்.

கூறு 8:

1.தமிழ்ச்சொல் அமைப்பின் சிறப்பு

பெயர், வினை, இடை, உரி வடிவங்கள்:

தொல்காப்பியம் சொல்லுக்கு இலக்கணம் கூறும் போது ஒழுக்க அடிப்படையில் தோன்றிய திணை பற்றிச் சொல்லித் திணைக்கண் தோன்றுவது சொல் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

குறிப்பு

குறிப்பு

மக்கட் சுட்டு உயர்திணை என்றும் அவரல்லாத பிற அ.நிணை என்றும், இரண்டு திணைகளிலும் சொல் பிறக்கும் என்கிறது.

சொல்லால் அறியப்படுவது சொன்மையும் பொருண்மையும் என இரண்டாகும். சொன்மை சொல்லின் வடிவை உணர்த்தும். பொருண்மை, தெரிபு வேறு நிலையல், குறிப்பில் தோன்றல் எனத் தெளிவுபடுத்தும்.

திணை, பால், எண், இடம், காலம், வேற்றுமை - இவற்றைச் சொல் உணர்த்தும்.

திணை

உயர்திணை, அ.நிணை என இரண்டாகும். உயர்திணை-மக்களைக் குறிக்கும். (சான்று) திருவள்ளுவர். அ.நிணை - மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைக் குறிக்கும். (சான்று) மரம்

பால்

பால் என்றால் பகுப்பு என்று பொருள். உயர்திணை மூன்று பாலாகவும், அ.நிணை இரண்டு பாலாகவும் பிரிக்கப்படும்.

உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்.
(சான்று) ஒருவன், ஒருத்தி, பலர்.

அ.நிணை ஒன்றன்பால், பலவின்பால்.

(சான்று) ஆடு, மாடுகள்.

எண்

ஒருமை, பன்மை என இரு வகைப்படும்.

(சான்று) நான், நாங்கள்.

இடம்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று வகைப்படும்.

(சான்று) நான், நீ, அவன்.

காலம்

இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனக் காலம் மூவகைப்படும்.

(சான்று) வந்தேன் - வருகிறேன் - வருவேன்.

தமிழ்ச்சொல் அமைப்பின் சிறப்பு

ஓர் எழுத்து தனித்தோ, பல எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தோ பொருள் தருமானால் அது சொல் எனப்படும்.

(சான்று) ஆ = பசு. ஓரெழுத்தால் ஆகின்ற சொல்.

ஆசிரியர் - பல எழுத்துக்களால் ஆகின்ற சொல்.

நன்னூலார் சொல்லை இருவகைப்படுத்துவர். பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றும். பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகாரம் என உறுப்புக்களாகப் பகுக்கப்படுவது பகுபதம். பகுக்கப்படாதது பகாப்பதம் எனப்படும்.

பகுபதம் (உம்) செய் + த் + ஆன் = செய்தான்.

இதில் செய் - பகுதி , த் - இடைநிலை, ஆன் - விசுதி.

செய்+த் + அன் + அன் = செய்தனன்.

இதில் விசுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வருவது சாரியை எனப்படும்.

பார்த்தனன் = பார் + த் + த் + அன் + அன்.

இதில் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வருவது சந்தி எனப்படும்.

நடந்தாள் = நட + த் + த் + ஆள்

சந்தி த் ந் என விகாரமாயிற்று.

ஒவ்வொரு சொல்லிலும் இவ்வுறுப்புக்கள் எல்லாம் வரும் என்பது இல்லை.

குறிப்பு

குறிப்பு

பெயர், வினை, இடை, உரி வடிவங்கள்

தமிழ்ச் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். பெயர், வினை, இடை, உ.ரி என, பெயர்ச் சொல்லையும் வினைச் சொல்லையும் சார்ந்து இடைச் சொல்லும் உரிச் சொல்லும் வரும்.

பெயர்ச்சொல்

பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என அறுவகைப்படும்.

பொருள் (சான்று) ஒருவன்

இடம் (சான்று) ஊரன்

காலம் (சான்று) வேனிலான்

சினை (சான்று) செங்கண்ணன்

குணம்(சான்று) அறிஞன்

தொழில் (சான்று) ஓதுவான்

பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். காலம் காட்டாது.

வினைச்சொற்கள்

பொருள் முதலாகிய ஆறு பெயர்களுக்கும் முற்றாக வருவன வினைச்சொற்கள். அவை காலம் காட்டும். ஆகவே தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் எனப்படும்.

(சான்று) அவன் செய்தான் பொருட்பெயர் கொண்டுத

நிலம் குளிர்ந்தது இடப்பெயர் கொண்டது

கார் வந்தது காலப்பெயர் கொண்டது

கை குவிந்தது சினைப்பெயர் கொண்டது

பசப்பு பரந்தது குணப்பெயர் கொண்டது

பிறப்பு ஒழிந்தது தொழிற்பெயர் கொண்டது

காலம் காட்டாதவை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்
எனப்படும்.

(சான்று) அவன் நல்லன்

நிலம் நல்லது

கார் நல்லது

கை நல்லது

பசப்பு நல்லது

பிறப்பு நல்லது

இடைச்சொற்கள்

(சான்று) குழையன் - குழை - பெயர், அன் - விசுதி.

நிலத்தினன் - நிலம் + த் + இன் + அன். இதில் பெயர்,
இடைநிலை, சாரியை, விசுதி வந்தன.

உண்ணாய் - உண் + ஆய் வினையும், விசுதியும்
வந்துள்ளன.

நடந்தனன் - நட + த் + த் + அன் + அன்.
வினை, (த் ,நி சந்தி,
இடைநிலை, சாரியை, விசுதி முதலியன வந்தன.

பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து வரும் சந்தி,
இடைநிலை, சாரியை, விசுதி முதலானவை எல்லாம்
இடைச்சொற்களே.

உரிச்சொல்

செய்யுட்குரிய சொற்களாகும். பெயரையும் வினையையும்
சார்ந்து வரும்.

1. ஒரு சொல் பல பொருளை உணர்த்துவன. 2. பல
சொற்கள் ஒரு பொருளை உணர்த்துவன என இருவகைப்படும்.

1.கடி என்னும் சொல் காப்பு, மணம், விரைவு, ஆர்த்தல்
என்னும் பல பொருள் உடையது.

(சான்று) காப்பு - கடி நகர் அடைந்தது

குறிப்பு

குறிப்பு

மணம் - கடி மாலை சூடி
விரைவு - எம்மம்பு கடி விடுதும்
ஆர்த்தல் - கடி முரசு

2. சால, உறு, தவ, நனி என்னும் பல சொற்கள் மிகுதி
என்னும் ஒரு பொருளை உடையன.

(சான்று) சால - பருவந்து சாலப் பல கொல்

உறு - உறு வளி துரக்கும்

தவ - தவச் சேய் நாட்டாராயினும்

நனி - வந்து நனி வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே

2.பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் ஆளும் முறைகள்:

தமிழ்ச் சொற்களுக்கு என்று இயல்பாகவே சில
அமைப்பு முறைகள் உண்டு. எல்லா உயிரெழுத்தும்
மொழிக்கு முதலில் வரும். உயிரோடு இணைந்தன்றி
மெய்யெழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் வாரா.

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் வழங்கும் முறை
குறித்து இலக்கண ஆசிரியர்கள் இலக்கணம் செய்தனர்.

பழங்காலத்தில் வடமொழி மட்டும் தமிழில் கலக்கும்
நிலை இருந்தது. இன்று பல மொழிச் சொற்களும் தமிழில்
வந்து வழங்குகின்றன.

வடசொற்களைத் தமிழில் கையாள்கிறபோது தற்சமம்,
தற்பவம் என இரண்டு முறைகளைப் பின்பற்றினர். சில
வடமொழிச் சொற்கள் வடமொழி உச்சரிப்புக் கெடாமல்
தமிழில் எழுதத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளன. அவை தற்சமம்
எனப்படும்.

வடமொழி தமிழ்

(சான்று) கமலம் கமலம்.

காரணம் காரணம்

சில வடசொற்களின் ஒலிப்பைத் தமிழ்மொழி ஒலிப்புக்கு ஏற்றவாறு மாற்றித் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதுவதைத் தற்பவம் என்பர்.

(சான்று)

பங்கஜம் -பங்கயம்

மாஸம் - மாதம்

தற்பவம் என்னும் முறையைத் தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாளும் போதும் பயன்படுத்தலாம். சாக்ரடீஸ் என்பதைச் சோக்ரதர் என்றும் சேக்ஸ்பியர் என்பதைச் செகப்பிரியர் என்றும் எழுதுவது பிற்காலத்தவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடும். மயக்கம் தரும். (coffee) என்பதைக் காப்பி என்று எழுதுவது தவறில்லை பொருளில் மாற்றம் இல்லை.

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் பயன்படுத்துகிறபோது தமிழ்மரபும் தனித்த இயல்பும் கெடாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் எளிமையும் இனிமையும் உடைய மொழி. அதன் தன்மை திரியாதவாறு சொற்களை மொழி மாற்றம் செய்ய வேண்டும்.

பிறமொழிகள் போலத் தமிழில் மெய் முதலாக வருவதில்லை . ஸ்தலம், ஸ் தூ லம் போன்ற வடசொற்களைத் தமிழில் த லம், தூ லம் என்றே கையாள்கிறோம். ஸ்வதந்திரம் , சுதந்திரம். ஸ்வப்னம் , சொப்பனம். இங்கு எல்லாம் மெய் முதல் உயிர்மெய் முதலாக மாற்றிக் கொள்கிறோம்.

தமிழில் ஒலித்துணையாக வரும் உகரம் பேருதவி புரியக் கூடியது.

லைட்டு, நைட்டு, ஷிப்டு என்று ஒலிப்பது எளிது.

குறிப்பு

குறிப்பு

அ, இ, உ, என்னும் மூன்று உயிர்களும் சில வடசொற்களைத் தமிழ்ப் படுத்துகின்றன.

சத்யம்<சத்தியம்

பக்வம்<பக்குவம்

சக்ரம்<சக்கரம்

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் எடுத்தாளும் போது தமிழின் எளிமை கெடாதவாறு இம் முறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.திணை, பால் குறித்து எழுதுக.

திணை

உயர்திணை,அ.:நிணை என இரண்டாகும். உயர்திணை-மக்களைக் குறிக்கும். (சான்று) திருவள்ளுவர். அ.:நிணை - மக்கள் அல்லாத பிறவற்றைக் குறிக்கும். (சான்று) மரம்

பால்

பால் என்றால் பகுப்பு என்று பொருள். உயர்திணை மூன்று பாலாகவும், அ.:நிணை இரண்டு பாலாகவும் பிரிக்கப்படும்.

உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்.

(சான்று) ஒருவன், ஒருத்தி, பலர்.

அ.:நிணை ஒன்றன்பால், பலவிற்பால்.

(சான்று) ஆடு, மாடுகள்.

2.பெயர்ச்சொல் - விளக்கி வரைக.

பொருட்பெயர்,இடப்பெயர், காலப்பெயர்,சினைப்பெயர், குணப்பெயர், தொழிற்பெயர் என அறுவகைப்படும்.

பொருள் (சான்று) ஒருவன்

இடம் (சான்று) ஊரன்

காலம் (சான்று) வேனிலான்

சினை (சான்று) செங்கண்ணன்
குணம் (சான்று) அறிஞன்
தொழில் (சான்று) ஓதுவான்
பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். காலம் காட்டாது.

குறிப்பு

3.வினைச்சொற்களின் தன்மைகளை விரித்தெழுதுக

பொருள் முதலாகிய ஆறு பெயர்களுக்கும் முற்றாக வருவன வினைச்சொற்கள். அவை காலம் காட்டும். ஆகவே தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கள் எனப்படும்.

(சான்று) அவன் செய்தான் பொருட்பெயர் கொண்டுத

நிலம் குளிர்ந்தது இடப்பெயர் கொண்டது

கார் வந்தது காலப்பெயர் கொண்டது

கை குவிந்தது சினைப்பெயர் கொண்டது

பசப்பு பரந்தது குணப்பெயர் கொண்டது

பிறப்பு ஒழிந்தது தொழிற்பெயர் கொண்டது

காலம் காட்டாதவை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் எனப்படும்.

(சான்று) அவன் நல்லன்

நிலம் நல்லது

கார் நல்லது

கை நல்லது

பசப்பு நல்லது

பிறப்பு நல்லது

4.உரிச்சொல்லின் இயல்புகளைத் தருக.

செய்யுட்குரிய சொற்களாகும். பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து வரும்.

குறிப்பு

1. ஒரு சொல் பல பொருளை உணர்த்துவன. 2. பல சொற்கள் ஒரு பொருளை உணர்த்துவன என இருவகைப்படும்.

1.கடி என்னும் சொல் காப்பு, மணம், விரைவு, ஆர்த்தல் என்னும் பல பொருள் உடையது.

(சான்று) காப்பு - கடி நகர் அடைந்தது

மணம் - கடி மாலை சூடி

விரைவு - எம்மம்பு கடி விடுதும்

ஆர்த்தல் - கடி முரசு

2. சால, உறு, தவ, நனி என்னும் பல சொற்கள் மிகுதி என்னும் ஒரு பொருளை உடையன.

(சான்று) சால - பருவந்து சாலப் பல கொல்

உறு - உறு வளி துரக்கும்

தவ - தவச் சேய் நாட்டாராயினும்

நனி - வந்து நனி வருந்தினை வாழிய நெஞ்சே

5.தற்சமம், தற்பவம் என்பதனை விவரி

பழங்காலத்தில் வடமொழி மட்டும் தமிழில் கலக்கும் நிலை இருந்தது. இன்று பல மொழிச் சொற்களும் தமிழில் வந்து வழங்குகின்றன.

வடசொற்களைத் தமிழில் கையாள்கிறபோது தற்சமம், தற்பவம் என இரண்டு முறைகளைப் பின்பற்றினர். சில வடமொழிச் சொற்கள் வடமொழி உச்சரிப்புக் கெடாமல் தமிழில் எழுதத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளன. அவை தற்சமம் எனப்படும்.

வடமொழி தமிழ்

(சான்று) கமலம் கமலம்.

காரணம் காரணம்

சில வடசொற்களின் ஒலிப்பைத் தமிழ்மொழி ஒலிப்புக்கு ஏற்றவாறு மாற்றித் தமிழ் எழுத்துக்களால் எழுதுவதைத் தற்பவம் என்பர்.

(சான்று)

பங்கஜம் - பங்கயம்

மாஸம் - மாதம்

குறிப்பு

கூறு: 9

1. அல்வழி, வேற்றுமைப் புணர்ச்சிகள்

தமிழ் மொழியில் சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்கு வகையாகும்.

இவற்றில் பெயர்ச்சொற்கள் மட்டும் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என வேற்றுமை உருபுகள் ஆறாகும். தொடரில் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து வருவதற்கு வேற்றுமைத் தொகை என்று பெயர். வேற்றுமை உருபுகள் வெளிப்பட்டு வருமானால் வேற்றுமை விரி என்று பெயர்.

இரண்டு சொற்கள் நிலைமொழியும் வருமொழியுமாக இருந்து தம்முள் ஒன்றுபடப் புணர்வதற்குப் புணர்ச்சி என்று பெயர். அது அல்வழிப் புணர்ச்சி என்றும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி என்றும் இருவகைப்படும்.

வேற்றுமை உருபுகள் சொல்லின் இடையே மறைந்து நின்றோ வெளிப்பட்டு நின்றோ புணர்வதற்கு வேற்றுமைப் புணர்ச்சி என்று பெயர்.

(சான்று)

குறிப்பு

வேற்றுமைத்தொகை-உருபு-வேற்றுமை விரி

நிலங்கடந்தான் (ஐ) நிலத்தைக் கடந்தான்
கல்லெறிந்தான் (ஆல்) கல்லால் எறிந்தான்
கொற்றன் மகன் (கு) கொற்றனுக்கு மகன்
மலை வீழ்ருவி (இன்)மலையின் வீழ்ருவி
சாத்தன் கை (அது)சாத்தனது கை
குன்றக் கூகை (கண்) குன்றத்தின் கண் கூகை.
தொடரில் வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்துவதால்
இவை வேற்றுமைப் புணர்ச்சி எனப்பட்டன.
வேற்றுமை அல்லாத வழியில் சொற்கள் புணர்வதற்கு
அல்வழிப் புணர்ச்சி என்று பெயர்.
தொகை நிலையில் ஐந்தும் தொகாநிலையில்
ஒன்பதுமாக அல்வழிப் புணர்ச்சி பதினான்கு வகைப்படும்.

சான்று

1. வினைத் தொகை - கொல் யானை
2. பண்புத் தொகை - கருங் குவளை
3. உவமைத் தொகை- மதி முகம்
4. உம்மைத் தொகை- இராப் பகல்
5. அன்மொழித் தொகை -பொற்றொடி

தொகாநிலைத் தொடர்கள்

1. எழுவாய்த் தொடர் - வேலன் வந்தான்
2. விளித் தொடர் - வேலா வா
3. பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த வேலன்
4. வினையெச்சத் தொடர் - வந்து போனான்
5. தெரிநிலை வினை முற்றுத் தொடர் - வந்தான்
வேலன்

6. குறிப்பு வினை முற்றுத் தொடர் - பெரியன் வேலன்
7. இடைச் சொற்றொடர் - மற்றொன்று
8. உரிச் சொற்றொடர் - நனி பேதை
9. அடுக்குத்தொடர் - பாம்பு பாம்பு

குறிப்பு

2.திணை, பால், எண், இட இயைபு

இருதிணை:

திணை என்ற சொல்லுக்கு ஒழுக்கம் என்றே பெயர். உயர்ந்த ஒழுக்கம் உடைய மக்களை உயர்திணை என்றனர். அவ்வாறு இல்லாத பிறவற்றை அ.:றிணை என்று கூறினர். (உம்) உயர்திணை - மக்கள் அ.:றிணை - மரம், விலங்கு.

பால்

பால் என்றால் பகுப்பு என்று பொருள். உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்றாகும்.

(சான்று) கந்தன், சாத்தி, மூவர்.

அ.:றிணை ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என இரண்டாகும்.

(சான்று) அது, அவை

எண்

தமிழ்மொழியில் ஒருமை, பன்மை என எண் இரண்டு வகைப்படும்.

(சான்று) மரம், மரங்கள்.

இடம்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என இடம் மூன்று வகைப்படும்.

(சான்று) யான், நீ, அவன்.

குறிப்பு

சொற்கள்

திணை, பால், பால், எண் இட இயைபுகளுக்கு ஏற்ப சொற்கள் பிறக்கும்.

எழுவாய் உயர்திணையாக இருந்தால் பயனிலையும் உயர்திணையாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

(சான்று) இராமன் வந்தான்

இல்லை எனில் திணை வழுவாகும். வழு ஸீ குற்றம்

(சான்று) இராமன் வந்தது

பால்

எழுவாய் எந்தப் பாலில் வருகிறதோ அதே பாலில் தான் பயனிலையும் வரவேண்டும்.

(சான்று) இராமன் எழுதினான்

சாத்தி படித்தாள்

மக்கள் வந்தனர்

இல்லை எனில் வழு

(சான்று) இராமன் எழுதினாள்

சாத்தி படித்தான்

மக்கள் வந்தன

எண்

எழுவாய் ஒருமையாக இருந்தால் பயனிலையும் ஒருமையில் இருக்க வேண்டும். பன்மை எனில் பன்மைப் பயனிலை பெற வேண்டும்.

(சான்று) குதிரை ஓடியது

குதிரைகள் ஓடின

இல்லை என்றால் குற்றமாகும்.

(சான்று)

குதிரை ஓடியன
குதிரைகள் ஓடியது.

இடம்

எழுவாய் தன்மையில் இருந்தால் தன்மைப்
பயனிலையும், முன்னிலையில் இருந்தால் முன்னிலைப்
பயனிலையும், படர்க்கையில் இருந்தால் படர்க்கைப்
பயனிலையும் பெறும்.

(சான்று) நான் வருகிறேன்

நீ வருகிறாய்

அவன் வருகிறான்

இல்லை என்றால் குற்றமாகும்.

(சான்று) நான் வருகிறான்

நீ வருகிறேன்

அவன் வருகிறாய்

ஆகவே தமிழ் மொழியில் திணை, பால், எண்,
இடங்களுக்குத் தக்கபடியே பெயர்ச் சொற்களும் வினைச்
சொற்களும் அமையும் - அமைய வேண்டும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1.வேற்றுமைப் புணர்ச்சி – விளக்குக

வேற்றுமை உருபுகள் சொல்லின் இடையே மறைந்து நின்றோ
வெளிப்பட்டு நின்றோ புணர்வதற்கு வேற்றுமைப் புணர்ச்சி
என்று பெயர்.

(சான்று)

வேற்றுமைத்தொகை- உருபு-வேற்றுமை விரி

நிலங்கடந்தான் (ஐ) நிலத்தைக் கடந்தான்

குறிப்பு

குறிப்பு

கல்லெறிந்தான் (ஆல்) கல்லால் எறிந்தான்
கொற்றன் மகன் (கு) கொற்றனுக்கு மகன்
மலை வீழ்ருவி (இன்) மலையின் வீழ்ருவி
சாத்தன் கை (அது) சாத்தனது கை
குன்றக் கூகை (கண்) குன்றத்தின் கண் கூகை.

தொடரில் வேற்றுமைப் பொருளை உணர்த்துவதால்
இவை வேற்றுமைப் புணர்ச்சி எனப்பட்டன.

2. அல்வழிப் புணர்ச்சி என்றால் என்ன?

வேற்றுமை அல்லாத வழியில் சொற்கள் புணர்வதற்கு
அல்வழிப் புணர்ச்சி என்று பெயர்.

தொகை நிலையில் ஐந்தும் தொகாநிலையில்
ஒன்பதுமாக அல்வழிப் புணர்ச்சி பதினான்கு வகைப்படும்.

3. தொகாநிலைத் தொடர்களைச் சான்றுகளுடன் நிறுவுக.

1. எழுவாய்த் தொடர் - வேலன் வந்தான்
2. விளித் தொடர் - வேலா வா
3. பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த வேலன
4. வினையெச்சத் தொடர் - வந்து போனான
5. தெரிநிலை வினை முற்றுத் தொடர் - வந்தான்

வேலன்

6. குறிப்பு வினை முற்றுத் தொடர் - பெரியன் வேலன
7. இடைச் சொற்றொடர் - மற்றொன்று
8. உரிச் சொற்றொடர் - நனி பேதை
9. அடுக்குத்தொடர் - பாம்பு பாம்பு

4. சொற்கள் பிறக்குமாற்றைச் சுட்டியுரைக்க.

திணை, பால், பால், எண் இட இயைபுகளுக்கு ஏற்ப
சொற்கள் பிறக்கும்.

எழுவாய் உயர்திணையாக இருந்தால் பயனிலையும்
உயர்திணையாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

(சான்று) இராமன் வந்தான்

இல்லை எனில் திணை வழுவாகும். வழு ஸீ குற்றம்

(சான்று) இராமன் வந்தது

குறிப்பு

கூறு: 10

1. இக்கால இலக்கிய வகைகள்:

(அ.) மரபுக் கவிதைகள்:

தொன்று தொட்டு வருவதை நாம் மரபு என்கிறோம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே நம் புலவர் பெருமக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். இயற்கையை - மக்கள் வாழ்க்கையை உள்ளதை உள்ளவாறே பாடினார். உயர்வு நவீர்சி இல்லை. ஆகவே எந்தப் பொருளை எந்தச் சொல்லால் கூற வேண்டுமோ அதை அப்படியே கூறினர். அதுவே மரபாயிற்று. அந்த மரபுகள் கால மாறுதல்களிலும் கூடப் பின்பற்றப்பட்டதால் பழைய இலக்கியங்கள் - கவிதைகள் இன்னும் கூட உயிர்ப்பு உடையனவாக விளங்குகின்றன.

சங்க காலத்தில் தோன்றிய எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்கள் மரபு வழிப் பட்டவை. சங்கமருவிய காலத்து அறநூல்கள்-அகநூல்களிலும் மரபுகள் மதிக்கப்பட்டன. நறுக்குத் தெறித்தாற்போல அறக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த வெண்பா யாப்பு தழுவிக்கொள்ளப்பட்டது. காவியங்கள் வளர்த்த தமிழ் விருத்தமாக விரிந்தது. சைவ, வைணவ, சமண, பௌத்த சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்புமாறு தோன்றிய காவியங்களும் கூட மரபுநிலை பிறழாது திகழ்ந்தன. புராணங்கள், தல புராணங்கள் முதலியவை உயர்வு நவீர்சி அணிகளிலே திளைத்தமையால் காலப்போக்கில் போற்றுவாரற்றுப் போயின.

குறிப்பு

காலந்தோறும் புலவர்கள் தனிப்பாடல்கள் பாடினார்கள். மரபு சிதையாமல் இருந்ததாலேயே அவை நிலைபெற்றன. இன்று மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகளால் தமிழ் வளம் பெறுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமே தமிழ்க் கவிதை உலகில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. எளிமையோடு இனிமையும் கலந்தது. வள்ளலாரும் வேத நாயகமும் அண்ணாமலை ரெட்டியாரும் மரபுக் கவிதைகளை மேன்மைப் படுத்தினர். பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை தமிழ் வாழ்த்துப்பாடினார். செந்தமிழ் நாடெங்கும் இன்பத் தமிழை எளிமையாகப் பரப்பிய பெருமை பாரதியாரைச் சாரும். பாரதிதாசனோ தமிழுக்குப் புதிய ஆக்கத்தைத் தந்தார். பாரதி, பாரதிதாசன் வழியில் பல கவிஞர்கள் - தமிழைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

பாரதியார்:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மகா கவி ஆவார். இவர் கவிதைகளில் தமிழ் உணர்வு, சமுதாய உணர்வு, விடுதலை உணர்வு, பக்தி உணர்வு ஆகியவை ததும்பி நிற்கும். தமிழ்ச் சமுதாய மேம்பாட்டுடன் இந்திய ஒற்றுமையையும் உலக ஒற்றுமையையும் இணைத்துக் கண்டவர். “எங்கள் தமிழ்மொழி என்றென்றும் வாழியவே” என்றும், “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே” என்றும் “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்றும் “பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு எங்கள் பாரதநாடு” என்றும் பாடி மொழிப்பற்றையும் நாட்டுப்பற்றையும் உருவாக்கினார். “சிந்து நதி யின் மிசை நில வினிலே” என்று பாடி தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வித்திட்டார். “காக்கை குருவி எங்கள்

சாதி” என்று உயிரனைத்தையும் போற்றுவதற்கு வழிகாட்டினார். “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா.... உயர்வு தாழ்ச்சி சொல்ல பாவம்” என்று அறிவுரை வழங்கினார். அவரது தெய்வீக ஈடுபாட்டைக் கண்ணன் பாட்டும், கண்ணம்மா பாட்டும் பறைசாற்றும். குயிற் பாட்டு தத்துவ விளக்கம், “பாஞ்சாலி சபதம்” காப்பியச்சுவை காட்டுவது.

பாரதியின் சமுதாய விழிப்புணர்வைப் பாரதிதாசனிடமும் தெய்வீகம் உணர்வைக் கவிமணியிடமும், விடுதலை வேட்கையை வே.இராமலிங்கம் பிள்ளை யிடமும் பின்னர் காண்கிறோம். இவர்கள் தமிழுக்கு மும்மணிகளாகத் திகழ்கிறார்கள்.

பாரதிதாசன்:

புதுவையில் தோன்றிய புரட்சிக் கவிஞராவார். இயற் பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். இவர் கவிதைகளில் தமிழ்ப்பற்றும் சமுதாய உணர்வும் இழையோடும்.

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு” என்பதும்

எல்லோருக்கும் எல்லாம் வேண்டும் என்பது இவரது பரந்த மனத்தின் குறிக்கோளாகும். “ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி ஒப்பொப்பர் ஆய்விடுவார் உணரப்பா நீ” என்றும் “கொலை வாளினை எட்டா மிகுகொடியோர் செயல்அறவே” என்றும், சமுதாய விழிப்புணர்வை உண்டாக்குகிறார். இவரது சீர்த்திருத்தக் கவிதைகள் புரட்சிப் பிழம்புகள். காதற் கவிதைகள் கனிவு நிறைந்தவை. பாண்டியன் பரிசு, எதிர்பாராத முத்தம் இவர் படைத்த சிறு காப்பியங்கள். எங்கும் அழகின் சிரிப்பைக் கண்டவர். இவரது “தமிழியக்கம்” புரட்சிப் படைப்பு, சிந்துக்குத் தந்தை பாரதி என்று பாராட்டியவர்.

குறிப்பு

குறிப்பு

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை:

எளிமையான தோற்றத்தர். இவர் பாடல்களும் எளிமையும், இனிமையும் அமைதியும் தழுவியவை. பாரதிதாசன் புயல் என்றால் இவர் தென்றல் ஆவார். “மலரும் மாலையும்” இவர் தந்த கவிதைத் தொகுப்பு. புத்தர் வரலாறு கூறும் “ஆசிய ஜோதி” இவரது அரிய படைப்பாகும். “மருமக்கள் வழி மான்மியம்” இவர் தந்த சமுதாய அங்கதப் பாட்டாகும். பாரசீகப் பெருங்கவிஞன் உமர் கயாமின் பாடல்களை அழகு தமிழில் அருமையாகத் தருகிறார். “உள்ளத்து உள்ளது கவிதை உண்மை உருவெடுப்பது கவிதை” என்று கவிதையின் இயல்பைக் கூறுகிறார்.

“தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு அங்கே

துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக் குட்டி”

என்று சிறுவர்க்குப் பாட்டு எழுதுகிறார்.

நாமக்கல் கவிஞர்:

“கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தம் ஒன்று வருகுது” என்று விடுதலை உணர்வு பொங்கப் பாடியவர் இவர். சிறந்த காந்தியவாதி. தமிழக அரசின் ஆஸ்தானக் கவிஞராக விளங்கியவர்.

“தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு

தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு”

என்று தமிழினத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடியவர். “அவனும் அவளும்” என்பது இவரது படைப்பு.

கவியரசு கண்ணதாசன்:

பழைய இலக்கியக் கருத்துக்களை எளிமையாகக் கையாண்டு எல்லோருக்கும் தமிழின்பம் வழங்கியவர். தம் பாடல் திறனால் திரை உலகுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். மாங்கனி, ஆதிமந்தி ஆட்டனத்தி, தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி,

இயேசு காவியம் எனப் பல நூல்கள் எழுதியவர். இவரது திரைப்படப் பாடல்களே ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. சந்தம் இவரது கவிதைகளில் சதிராடும். தத்துவக் கருத்துக்கள் மழையெனப் பொழியும், பழம் பாடல்களுக்குப் புது வடிவமும் ஏற்றமும் தந்தவர் இவர்.

பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்:

திரைப்படப் பாடல்களில் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களை வழங்கியவர். எளிய நடை கொண்ட இவர் பாடல்கள் சமுதாயச் சீர்த்திருத்தத்துக்கு வழி காட்டுபவை. “என்னருமைக் காத லிக் கு வெண்ணிலாவே” என்பதும் “ஆரம்பம் ஆவதும் பெண்ணுக்குள்ளே” என்பதும் ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும்” என்பதும் இவருக்குப் பெருமை சேர்த்த பாடல்கள்.

முடிவுரை:

கவிஞர் முடியரசன், சுரதா., ச.து.சு.யோகியார், கொத்தமங்கலம் சுப்பு, சாலை இளந்திரையன், மீரா, சிற்பி, அப்துல் ரகுமான், கவிஞர் வாலி, வைரமுத்து போன்றவர்கள் மரபுக் கவிதை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர்கள். மரபுக் கவிதை ஆக்கங்கள் காலத்தால் சுருங்கவே புதுக் கவிதைகள் தோன்றலாயின.

(ஆ.)புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்:

முன்னுரை:

பழங்காலத்து யாப்புத் தளைகளை அறுத்துக் கொண்டு புதிய வேகத்தில் தோன்றியதே புதுக்கவிதையாகும். வடிவத்தில் முற்றிலும் மாறுபட்டது புதுக்கவிதை. பாரதியாரே இதைத் தோற்றுவித்தவர் ஆவார். வசனகவிதை என்ற பெயரில்

குறிப்பு

குறிப்பு

எழுதினார். சாலை இளந்திரையன் உரைவீச்சு என்கிறார். ஆங்கிலத்தில் Blank Verse என்பர்.

புதுக்கவிதையில் சமுதாய உணர்வும் அங்கத அமைப்பும் மிகுதியாக இருப்பதைக் காணலாம். பரபரப்பு உடையதாகவே புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சி காணப்படுகிறது.

பாரதியாரின் வசனகவிதைகள் புதுக்கவிதையின் தோற்றுவாயாகும். ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தாக்கம் பாரதியார் காலத்திலேயே இருந்ததால் “ஷெல்லிதாசன்” என்ற பெயரில் Sonnet சாயலில் பாரதியாரே எழுதத் தொடங்கினார்.

ஆங்கிலக் கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய “புல்லின் இதழ்கள்” என்ற புதுக்கவிதை யின் தாக்கமே நா காமராசனின் “புல்” என்னும் கவிதையாகும். சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தன் பாரதிக் குப்பின் புதுக்கவிதையினைத் தொடர்ந்தவர் ஆவார். அவர் உணர்ச்சியின்றி பொருண்மைச் சிறப்பினை உரைநடைக் கோவையாக எழுதிய சிலரைக் கேலி செய்தார்.

புதுக்கவிதைக்கு வளர்ச்சிக்கு அடிகோலியவர்கள்:

ந. பிச்சமுர்த்தி இத்துறையில் முதலில் நிற்பவர் ஆவார். பாரதியின் எழுத்துக்கள் இவரைப் புதுக்கவிதை எழுதத் தூண்டின. சமுதாயப் பார்வையோடு குறியீட்டுத் தன்மையை இவர் அதிகம் கையாண்டவர் ஆவார். உவமைகளும், உருவகங்களும் இவர் கவிதைகளில் உள்ளன. “பம்ரம் “தேசப் பறவைகள்” ஆகிய யவை இவரது சிறந்த புதுக்கவிதைகளாகும்.

1930 முதல் 1945 வரை “மணிக்கொடிக் காலம்” என்பர். இக் காலத்துக் கவிஞர்கள் புதுத் துறையை தோற்று விக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடனேயே வந்தனர். ஆனாலும் அது அவர்களுக்கு ஒரு சவாலாகவே இருந்தது.

புதுக் கவிதைப் படைப்புகளைத் தொகுத்து நூலாக்கியவர் சி.சு.செல்லப்பா என்பவர் ஆவார். இவர் “எழுத்து” என்னும் இதழைத் தொடங்கி புதுக்கவிஞர்களுக்கு ஒரு பெரிய வாய்ப்பைத் தந்தார். ஒரு பத்தாண்டை “எழுத்துக்காலம்” எனலாம்.

படிமம், குறியீடு ஆகியவற்றைக் கையாளும் முயற்சியில் கே.இராசகோபாலின் கவிதைகள் அமைந்தன.

கு.இராசகோபாலன், வல்லிக்கண்ணன், பசுவய்யாவின் கவிதைகள் இத்துறையில் வளம் சேர்த்தன.

நடை, கணையாழி, கசடதபற என்னும் இதழ்கள் புதுக்கவிதை இயக்கத்தை வலுப்படுத்தின. நீல.பத்மனாபன் பாலகுமாரன், ஞானக் கூத்தன் போன்றவர்களும் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியவர்களே.

அடுத்து புதுக்கவிதைத்துறை வெற்றிநடை போடலாயிற்று. பலப்பல கவிஞர்கள் புதுக்கவிதை படைப்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். கொள்கைத் தெளிவோடும் கூட்டுறவுச் சிந்தனையோடும் இவர்கள் பாடுபடலாயினர். தெளிந்த உள்ளடக்கம், புதுவகை உத்திகள், உருவகச் சிறப்புக்கள், படிமம், குறியீடு முதலியவற்றுடன் புதுக் கவிதைகள் பொலிவு பெற்றன. நா.வானமாமலை, நா.காமராசன் மீரா. சிற்பி, அப்துல் ரகுமான், மு.மேத்தா, தமிழன்பன், அபி, அக்கினிபுத்திரன், ஞானி, பாலா, ஆகியோர் பல படைப்புக்களைத் தந்தனர். “தாமரை” இதழ் இத்துறையில் ஊக்கம் தந்தது. இவர்கள் இன்றைய சமுதாயச் சிக்கல்களை, சாதி, சமய, பொருளாதார வேறுபாடுகளைக் களைய நினைப்பவர்கள். இவர்களில் பலர் மரபுக் கவிதைகளிலும் வல்லவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பு

குறிப்பு

நா.காமராசனின் “கறுப்பு மலர்கள்” மீராவின் “ஊசிகள்” ஆகியவை சிறப்புடையவை. “தேசப்பிதாவுக்குத் தெருப் பாடகனின் அஞ்சலி” என்னும் மேத்தாவின் புதுக் கவிதை புகழ் பெற்றது. சிற்பியின் “ஒளிப்பறவை” புகழ் பெற்றது. அபியின் “மௌனத்தின் நாவுகள்”என்னும் கவிதை நல்ல படைப்பாகும்.

இன்குலாப் எழுதிய “நீங்கள் என்னைக் கம்யூனிஸ்டு ஆக்கினீர்கள்” “தொங்கு தோட்டம்”, போன்றவை சிந்தனைக்கு விருந்தாகும். “வெளிச்சங்கள்” என்னும் புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு இந்த வானம்பாடிகளின் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்டது.

புதுக்கவிதைகளில் செய்திகளை நேரடியாகச் சொல்லாமல் குறியீட்டு வழியாகச் சொல்லுவது ஒரு சிறப்பாகும். படிமம் புதுக்கவிதையை மரபுக் கவிதையிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. நேரடியாகக் கருத்தைச் சொல்லும் கவிதைகளும் உள்ளன. சுருங்கிய அளவிலும் புதுக்கவிதை அமைகிறது. பாடு பொருள் வரையறை இல்லாமல் எதையும் தலைப்பாகக் கொள்ளுதல், பச்சையாகச் சொல்லுதல், குறியீடுகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துதல், நிறைய எழுத நினைத்தல், தான் சொல்லுவதே சரி என்ற மனப் போக்கு - இவையெல்லாம் புதுக்கவிதைகளின் - கவிஞர்களின் குறைபாடுகள் எனலாம்.

முடிவுரை:

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் புதுக் கவிதைகளுக்கு அதிக வரவேற்பிருக்கிறது. மரபுக் கவிதைகளைக் கேட்கும் கூட்டம் குறைந்தும் வருகிறது. ஆகவே இன்று எல்லோரும்

விரும்பும் கவிதைகள் புதுக்கவிதைகளே. இத்துறைக்கு எதிர்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சி இருக்கும் என்று நம்பலாம்.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1..மரபுக் கவிஞர்களுள் பாரதி பெறுமிடத்தை ஆராய்க.
இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய மகா கவி ஆவார். இவர் கவிதைகளில் தமிழ் உணர்வு, சமுதாய உணர்வு, விடுதலை உணர்வு, பக்தி உணர்வு ஆகியவை ததும்பி நிற்கும். தமிழ்ச் சமுதாய மேம்பாட்டுடன் இந்திய ஒற்றுமையையும் உலக ஒற்றுமையையும் இணைத்துக் கண்டவர். “எங்கள் தமிழ்மொழி என்றென்றும் வாழியவே” என்றும், “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாயுது காதினிலே” என்றும் “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்றும் “பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு எங்கள் பாரதநாடு” என்றும் பாடி மொழிப்பற்றையும் நாட்டுப்பற்றையும் உருவாக்கினார்.

“சிந்து நதி யின் மிசை நில வினிலே” என்று பாடி தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கு வித்திட்டார். “காக்கை குருவி எங்கள் சாதி” என்று உயிரனைத்தையும் போற்றுவதற்கு வழிகாட்டினார். “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா.... உயர்வு தாழ்ச்சி சொல்ல பாவம்” என்று அறிவுரை வழங்கினார். அவரது தெய்வீக ஈடுபாட்டைக் கண்ணன் பாட்டும், கண்ணம்மா பாட்டும் பறைசாற்றும். குயிற் பாட்டு தத்துவ விளக்கம், “பாஞ்சாலி சபதம்” காப்பியச்சுவை காட்டுவது.

2. கவியரசு கண்ணதாசன் குறித்து எழுதுக

பழைய இலக்கியக் கருத்துக்களை எளிமையாகக் கையாண்டு எல்லோருக்கும் தமிழின்பம் வழங்கியவர். தம்

குறிப்பு

பாடல் திறனால் திரை உலகுக்குப் பெருமை சேர்த்தவர். மாங்கனி, ஆதிமந்தி ஆட்டனத்தி, தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, இயேசு காவியம் எனப் பல நூல்கள் எழுதியவர். இவரது திரைப்படப் பாடல்களே ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. சந்தம் இவரது கவிதைகளில் சதிராடும். தத்துவக் கருத்துக்கள் மழையெனப் பொழியும், பழம் பாடல்களுக்குப் புது வடிவமும் ஏற்றமும் தந்தவர் இவர்.

3.பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் - குறிப்பு வரைக

திரைப்படப் பாடல்களில் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களை வழங்கியவர். எளிய நடை கொண்ட இவர் பாடல்கள் சமுதாயச் சீர்த்திருத்தத்துக்கு வழி காட்டுபவை. “என்னருமைக் காத லிக் கு வெண்ணிலாவே” என்பதும் “ஆரம்பம் ஆவதும் பெண்ணுக்குள்ளே” என்பதும் ஆளும் வளரணும் அறிவும் வளரணும்” என்பதும் இவருக்குப் பெருமை சேர்த்த பாடல்கள்.

4.ந. பிச்சமுர்த்தியின் சிறப்புகளைத் தருக.

ந. பிச்சமுர்த்தி இத்துறையில் முதலில் நிற்பவர் ஆவார். பாரதியின் எழுத்துக்கள் இவரைப் புதுக்கவிதை எழுதத் தூண்டின. சமுதாயப் பார்வையோடு குறியீட்டுத் தன்மையை இவர் அதிகம் கையாண்டவர் ஆவார். உவமைகளும், உருவகங்களும் இவர் கவிதைகளில் உள்ளன. “பம்ரம் “தேசப் பறவைகள்” ஆகி யவை இவரது சிறந்த புதுக்கவிதைகளாகும்.

கூறு: 11

குறிப்பு

1 அ. உரைநடை இலக்கியங்கள் தமிழ்க் கட்டுரை இலக்கியம்
- தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பாட்டுக்கு அமைந்த இலக்கண வரம்புகளின்றி
எளிமையாக எழுதவும் பேசவும் பயன்படுவது
உரைநடையாகும். பழங்காலத்தில் ஏட்டுச் சுவடியில்
எழுதியதாலும் நினைவு கூர்வதற்கு எளிமை காரணமாகவும்
செய்யுள் நடையே பெருவழக்காக இருந்தது.

காலங்களில் உரைநடை:

மேனாட்டார் வருகையும் அச்சப்பொறிகளின்
கண்டுபிடிப்பும் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியை வேகப்படுத்தின.

அக்காலத்தில் பாட்டோடு உரைநடையும் கலந்த
நூல்கள் வழக்கில் இருந்ததனை,

“தொன்மைதானே

உரையோடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே”

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா உணர்த்துகிறது. மேலும்
உரையாகவே அமைந்த நூல்கள் ஒரு பொருளின்றிப்
பொய்படத் தொடர்ந்து செல்லும் நூல்கள் பொருளோடு
தொடர்ந்த நகைப்பிற்குக் காரணமாகிய நூல்கள் என
உரைநடை நூல்கள் இருந்ததை இந்நூற்பா விளக்குகிறது.

தமிழின் முதற்காப்பியமாகிய சிலப்பதிகாரம்
'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' என
அழைக்கப்படுகிறது. அடுத்து வருபவை உரையாசிரியர்கள்
எழுதிய உரைநடை நூல்களே. இறையனாரின் களவியலுரை
முதலிடம் பெறுகிறது. இது செய்யுளோசை தழுவிய

குறிப்பு

உடைநடையாகும். வினாவிடை முறையில் அமைந்த உரைநடை என்ற இரண்டுவகை நடைகளும் இதில் காணப்படுகின்றன.

கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கிச் சில நூற்றாண்டுகள் உரையாசிரியர் காலம் என்றே குறிக்கப்பெறுகிறது. இக்காலத்தில் தொல்காப்பியம், சங்கநூல்கள், சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள், நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம், சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, திருக்கோவையார், யாப்பருங்கலக் காரிகை, வீரசோழியம், ஆகிய நூல்களுக்கெல்லாம் உரைகள் எழுதப்பெற்றன. உண்மை காணும் அவாவோடு இந்த உரைகள் அமைந்தன. இந்த உரைகள் இன்றேல் பிற்காலத்தவர்கள் இந்நூல்களை உணர்வதற்குப் பெரிதும் இடர்ப்பட்டிருப்பர்.

நக்கீரர், இளம்பூரணர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், கல்லாடர், தெய்வச் சிலையார், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், நம்பிள்ளை போன்ற உரையாசிரியர்கள் பெரும் புகழ் பெற்றவர்கள்.

கல்வெட்டுக்கள், செப்புப் பட்டயங்கள்:

இலக்கண இலக்கியங்கள் மூலம் வளர்ந்த தமிழ் உரைநடை கல்வெட்டுக்கள், செப்புப் பட்டயங்கள் மூலமும் வளர்ந்தது. இவை சில தனித்தமிழிலும், தமிழும் வடமொழியும் கலந்தும், வடசொற்கள் கலந்த தமிழும் என விளங்குகின்றன. மணிப்பிரவாள நடை தோன்ற இவையும் காரணமாகும்.

மேனாட்டார் வருகை:

மேனாட்டார் தங்கள் மதம் பரப்பத் தமிழகம் வந்தார்கள். அந்தப் பதினேழாம் நூற்றாண்டு உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு

திருப்புமுனையாக, அமைந்தது. அச்சுப் பொறிகள் உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பெருங் காரணமாக அமைந்தது. கி.பி.1517 இல் தம்பிரான் வணக்கம் என்ற நூல் அச்சிட்டு வெளிவந்தது. அதுவே இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த முதல் உரைநடை நூலாகும்.

சீகன்பால்கு ஐயர் சமயநூல்களாகப் பதினெட்டு உரைநடை நூல்களை வெளியிட்டார்.

வீரமாமுனிவர் உரைநடையை மேலும் எளிதாக்கும் பொருட்டு தமிழ் எழுத்து வடிவங்களிலே சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தார். உரைநடையை இலக்கியத்துக்கும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைத் தமது “பரமார்த்த குரு கதை” மூலம் தெளிவுபடுத்தினார். அங்கதச்சுவை ததும்பும் அரிய நூலாகும் இது.

மாதவச் சிவஞான முனிவர் தம் உரைநூல்கள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் சமயத்துறையிலும் தர்க்கத் துறையிலும் சிறந்த உரைகளாக விளங்கின.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு உரைநடையில் வளர்ச்சி கண்ட காலமாகும். வள்ளலாரின் மனுமுறை கண்ட வாசகம், சீவகாருண்ய ஒழுக்கம் போன்ற நூல்கள் நீண்ட தொடரமைப்பும் மணிப்பிரவாள நடையுமாக விளங்கின.

ஆறுமுகநாவலர் சிறுசிறு சொற்றொடராக எழுதினார். குறியீடுகளைத் தமிழில் முதன்முதலில் பயன்படுத்தியவர் இவரே. வேதநாயகம் பிள்ளை, பரிதிமாற் கலைஞர், போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களே. காண்டவராயரின் பஞ்சதந்திர மொழிபெயர்ப்பும் வீராசாமி செட்டியாரின் விநோதரசமஞ்சரியும் உரைநடையில் வந்த கதை நூல்களாகும். அக்காலப் பத்திரிக்கைகளும் உரைநடையை வளர்த்தன.

குறிப்பு

குறிப்பு

இருபதாம் நூற்றாண்டை உரைநடைக்காலம் என்றே குறிப்பிடலாம். எல்லாத்துறைகளிலும் உரைநடை சிறந்து விளங்கியது.

வ.வே.சு.ஐயர் அவர்கள் இதழ்கள் மூலம் சிறுகதையை வளர்த்தார். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் பேச்சு வழக்கு கலந்த உரைநடையைத் தந்தார். பாரதியார் கவிதையின் அழகுகளை உரைநடையில் காட்டினார்.

தேசபக்தன், நவசக்தி போன்ற இதழ்களின் ஆசிரியராகிய திரு.வி.க. இன்றைய உரைநடைக்கு வழிகாட்டினார். முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை போன்ற நூல்கள் எழுதிய இவர் பத்திரிகைத் தமிழுக்கு வித்திட்டார். மறைமலை அடிகள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தந்தை ஆவார். முல்லைப் பாட்டாராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி, அம்பிகாபதி அமராவதி, கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள், குமுதவல்லி அல்லது நாகநாட்டரசி என்று பல செந்தமிழ் நூல்களை எழுதினார்.

பண்டிதமணி மு.கதிரேசச் செட்டியார் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் உட்பட பல தமிழ் உரைநடை நூல்களை வழங்கியுள்ளார். வையாபுரிப் பிள்ளை இலக்கிய உலகம் இலக்கிய தீபம் போன்ற ஆராய்ச்சி நூல்களை வழங்கியுள்ளார்.

உ.வே.சாமிநாத ஐயர் சுயசரிதையையும் ஆராய்ச்சி முன்னுரைகளும் எழுதிப் புகழ் பெற்றார்.

இரா.இராகவையங்கார், கா.சு.பிள்ளை, சதாசிவ பண்டாரத்தார், மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, கா.அப்பாத்துரை, மா.இராசமாணிக்கம், சி.இலக்குவனார், தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம் போன்றோர் தொடக்க கால உரைநடை ஆசிரியர்களாவர்.

இலக்கிய, இலக்கண ஆய்வுநூல்கள்,புதினங்கள் பலப்பல எழுதிப் புகழ்பெற்றவர் மு.வரதராசன்.

அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி போன்றவர்கள் நளிமான உரைநடையை எழுதியவர்கள்.

குறிப்பு

முடிவுரை:

தமிழ்ப் புலவர்களால் காலம் காலமாக வளர்க்கப்பெற்றது உரைநடை அது இன்று அறிவு நூல்கள், பயண நூல்கள் இதழியல், மொழியியல் என்று எல்லாத்துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் செம்மை வாய்ந்ததாக விளங்குகிறது.

1 ஆ. சிறுகதைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்:

கதை என்பது தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் ஒரு செல்வமாகும். இராமாயணம், மகா பாரதம் போன்ற இதிகாசங்களிலும், பெருங்காப்பியங்களிலும் கதைகள் இடம் பெறுவதைக் காண்கிறோம். மேனாட்டார் தொடர்பில் தமிழில் உரைநடை நல்ல வளர்ச்சி கண்டது. அதன் காரணமாகப் பத்திரிகைகளும், அதன் பயனாகச் சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கிய வகைகள் விரைந்த வளர்ச்சியைப் பெற்றன.

“சுவையான நிகழ்ச்சி, கவர்ச்சியான ஒரு காட்சி நன்றாகப் பின்னப்பட்ட சிறு நிகழ்ச்சிகள். ஒருவரின் தனிப்பண்பு, ஒரு அனுபவம், வாழ்க்கையின் ஒரு கூறு, அறவுணர்ச்சியால் ஏற்பட்ட ஒரு சிக்கல்-இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று நல்ல சிறுகதைக்கு அடிப்படையாக அமையலாம். “சிறுகதைகளில் நீண்ட வருணனைகளுக்கு இடமில்லை” “கதைமாந்தரின் பண்பை விளக்குவதற்கோ, கதை

குறிப்பு

நிகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தற்கோ ஏற்ற அளவிற்கு உரையாடல் அமையலாம்” என்பர் செட்ஜ்விக்.

“அரைமணி முதல் 2 மணி அளவில் படித்து முடிக்கக் கூடியதாகச் சிறுகதை அமைய வேண்டும்” என்பர் எட்கர் ஆலன்போ.

தமிழில் பஞ்சதந்திரக் கதைகளும் மதன காமராசன் கதையும் விக்கிரமாதித்தன் கதையும் பழமையானவை.

சிறுகதையில் சொற்சுருக்கமும் கதைக் கட்டுக்கோப்பும் மிக இன்றியமையாதவை. “எடுத்தது கண்டார் இற்றது கேட்டார்” என்றவாறு கதை விறு விறுப்புடன் இறுதிவரை சுவையுடன் செல்ல வேண்டும். தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு எல்லாமே கட்டுக்கோப்புடன் விளங்க வேண்டும். நடை எளிமையும் இனிமையும் கலந்ததாக இருத்தல் நன்று. கதை முடியும் போது ஒரு முழுமை - நிறைவு மனத்தில் தோன்ற வேண்டும்.

வீரமாமுனிவர் பரமார்த்த குரு கதையைத் தமிழில் எழுதினார். வீராசாமி செட்டியார் விநோத ரசமஞ்சரி என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பைத் தந்தார்.

கி.பி.19 ஆம் நூற்றாண்டில் மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை பிரதாப் முதலியார் சரித்திரம் எழுதினார். இது கதைகள் அடங்கிய முதல் நாவலாகும். அடுத்து சுகுணசுந்தரி கதையை எழுதினார்.

மறைமலையடிகளார் கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் என்னும் நூலை இயற்றினார். இது கடிதத் தொகுப்பு என்றாலும் சிறுகதை போலத் தோற்றமளிப்பது. வ.வே.சு.ஐயரின் “மங்கையர்க்கரசியின் காதல்” சிறந்த கதைத் தொகுப்பாகும். பாரதியார் சிறந்த சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன்:

இவரைச் சிறுகதை மன்னர் என்பர். புதிய கரு, புதிய வடிவம், புதுப்புது உத்திகள் புதிய நடையில் எண்ணற்ற சிறுகதைகள் எழுதினார். வாழ்வின் இருண்ட பகுதிகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். அங்கதச் சுவை நிரம்பியது இவர் கதைகள். இவரது கடவுளும் கந்தசாமியும், பொன்னகரம், சாபவிமோசனம் துன்பக் கேணி போன்ற கதைகள் வாழ்க்கைச் சித்திரங்களாம்.

கு.ப.ராசகோபாலன்:

கற்பனையும், மனோதத்துவமும் இவர் கதைகளில் சிறந்து நிற்கும். “விடியுமா” என்ற கதை இவரது சிறந்த படைப்பாகும். காணாமலே காதல், புனர்ஜன்மம் போன்றவை இவரின் சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

கல்கி:

சிறுகதை, நாவலில் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பெற்றவர் கல்கி எனப்படும் ரா. கிருஷ்ண முர்த்தியாவார். இவர் ஆசிரியராக இருந்த ஆனந்த விகடன், கல்கி, பத்திரிகைகளில் எண்ணற்ற கதைகளை எழுதிக் குவித்தவர். நகைச் சுவையுடன் கதை சொல்லும் பண்பாளர். வீணை பவானி, மயில் விழி மான், ஒற்றை ரோஜா போன்றவை இவரது சிறந்த படைப்புகளாகும்.

இராஜாஜி:

சமுதாய முன்னேற்றம் கருதிய கதைகள் இவருடையவை. எளிய நடையைக் கையாள்பவர்.

குறிப்பு

குறிப்பு

கி.வா.ஜ.:

இவரின் பவள மல்லிகை ஒரு உயர்ந்த படைப்பு. பி.எஸ். ராமையா மணிக்கொடி பத்திரிகை மூலமும் தினமணிக் கதிர் மூலமும் பல நல்ல கதைகளைத் தந்தவர் ஆவார்.

கல்லறை மோகினி, கேளாத கானம் முதலியன சோமுவின் அரிய படைப்புகளாகும்.

ஏழைகளின் நெஞ்சக் குமுறலைக் காட்டுவதில் விந்தன் வல்லவர். மு.வரதராசனாரின் “விடுதலையா” “குறட்டை ஒலி” என்னும் கதைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும்.

ந.பிச்சமூர்த்தி:

கற்பனை கலந்த கதைகளைப் படைப்பார். அவரது முள்ளும் ரோஜாவும், கொலு பொம்மை என்பவை சிறந்த சிறுகதைகளாகும்.

பெண் எழுத்தாளர்களில் லக்ஷ்மி, வசுமதி ராமசாமி, ராஜம் கிருஷ்ணன், கல்கி மகள் ஆனந்தி, கு.ப.சேது அம்மாள், கோமகள், இந்திரா முதலியோர் சிறந்தவர்கள்.

ரா.கி.ரங்கராஜனின் பல்லக்கு, நிலா நனையுமா என்ற கதைகள் சிறப்புடையவை ஆகும்.

ஜெயகாந்தன்:

நாவலாசிரியர் போலவே சிறுகதைகளிலும் சிறந்த எழுத்தாளர் ஆவார். யாருக்காக அழுதான், ஒரு பிடி சோறு, இனிப்பும் கரிப்பும் முதலிய கதைகள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும்.

கோ.வி.மணிசேகரன் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதிக் குவித்தவர். காளையார் கோயில் ரதம், உயிரும்

ஒளியும் போன்ற சரித்திர சமூகச் சிறுகதைத் தொகுதிகள் சுவை நிறைந்தவை.

ந. பிச்சமூர்த்தி மணிக்கோடி எழுத்தாளர் ஆவார். இவர் எழுதிய மோகினி முதலிய கதைகள் சிறந்தனவாகும்.

தி.ஜானகிராமனின் கொட்டுமேளம் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

லா.ச.ராமாமிருதம் சிந்தனைச் செறிவோடு கதை எழுதுபவர் ஆவார்.

நா.பார்த்தசாரதி எழுதிய மூவரை வென்றான் என்ற கதைத் தொகுதி சுவை நிறைந்தது.

ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் பொதிந்தவை டி.கே.சீனிவாசனின் கதைகள். பம்பாய்ச் சூழ்நிலையைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை மாயாவியின் கதைகள்.

அகிலன்:

கலைமகள் இதழில் வெளிவந்த “எரிமலை” அகிலனின் சிறந்த சிறுகதையாகும்.

சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள் அறிஞர் அண்ணாவின் இடையவை.

காலங்கள் தோறும் சிறுகதைகள் தோன்றி வருகின்றன. இன்றைய நாளிதழ், மாத இதழ்கள் போன்றவை சிறுகதைத் துறையை வளர்த்து வருகின்றன.

1. இ. தமிழ்ப் புதினங்களின் வளர்ச்சி

பழங் காலத்தில் காப்பியம் பெற்ற இடத்தை இன்று புதினம் பெற்றுச் சிறப்படைகிறது. வாழ்க்கையே காப்பியம் ஆகியது அன்று. புதினமாகிறது இன்று.

குறிப்பு

குறிப்பு

நல்ல எழுத்தாளர்கள் பலர் வாழ்விலே நடக்கின்ற சுவையான நிகழ்ச்சிகளை ஒருவர் வாழ்விலே நடப்பதாகக் கோவைப்படுத்திப் புதினமாக எழுதுவர். கிளைகள் படர்ந்த ஆலமரத்தின் நிலையே புதினம் என்றால் அதன் ஓர் இலையைச் சிறுகதை எனலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேல்நாட்டிலிருந்து பல புதுமைகள் தமிழகம் வந்தன. அவற்றுள் ஒன்றுதான் புதினம் என்ற இலக்கிய வகையாகும். ஆங்கில அறிவு பெற்ற வேதநாயகம் பிள்ளை அவர்கள் இந்த வகையைத் தமிழகத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். அவருடைய “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்” தான் தமிழில் வந்த முதல் நாவலாகும். 1878 இல் வெளிவந்தது. நம் நாட்டு இயல்புக்கு ஏற்ப நீதி மொழிகள் நிறைந்தது.

வாழ்க்கையை உள்ளவாறு காட்டும் பாங்கு நடப்பியல் (Realism) எனப்படுவதை முதன்முதலில் தமிழில் ராஜம் ஐயர் (1872-1898) எழுதிய “கமலாம்பாள் சரித்திரம்” என்னும் நாவலில் காண்கிறோம்

அதே முறையில் எழுதப்பட்டது மாதவையாவின் “பத்மாவதியின் சரித்திரம்” இதில் பல நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிக் கிடக்கின்றன. பத்மாவதியின் மேல் அவள் கணவனுக்கு ஏற்படும் ஐயமே நீண்ட சிக்கலாய் வளர்ந்து முடிகிறது. “விஜயமார்த்தாண்டம்” என்னும் நாவலில் மறவர் சமுதாயமும் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்களும், வழக்கறிஞர்களும் நீதிபதிகளும் பல கோணங்களில் காட்டப்படுகிறார்கள்.

“முத்து மீனாட்சி” என்னும் நாவல் புரட்சியானது. இளமையில் விதனவயான வள் ஒரு த் தி த ன் படும் துன்பங்களைத் தானே - எடுத்துரைக்கும் முறையில் இது அமைந்துள்ளது. இவற்றின் வாயிலாக . மாதவையா, தமிழ் நாவல் துறையில் உள்ளீடு (Content) வடிவு (Form) ஆகிய இருவகையிலும் புதுமை வளர்த்தவர் எனலாம்.

கல்கி:

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வரலாற்றுப் புதினங்கள் எழுதிச் சிறப்புச் செய்தவர் கல்கி. புதினங்களை விறுவிறுப்போடும் வேகத்தோடும் எழுதிப் படிப்போர்க்கு ஆர்வத்தை ஊட்டியவர். எதிர்பார்ப்பு என்னும் பெரிய உத்தியைக் கையாண்டு மக்களிடம் ஆவலைத் தூண்டியவர். பல்லவர் காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட சிவகாமியின் சபதம், பார்த்திபன் கனவு, இராஜராஜசோழன் காலத்திய பொன்னியின் செல்வனும் இவருக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தன. தியாகபூமி, மகுடபதி, அலையோசை போன்றவை அவரது சிறப்பான சமூக நாவல்களாகும். தெளிந்த எளிய நடை அவருடைய தமிழ் நடையாகும். பிற நாவல்கள் கள்வனின் காதலி (திரைப்படமாகவும் வந்தது) வீணை பவானி, சோலைமலை இளவரசி, சுதந்திரப் போராட்டப் பின்னணியில் எழுந்தவை “அலையோசை” “அமரதாரா” போன்றவை.

இவர் வரலாற்றுப் புதினங்களின் தந்தை ஆவார்.

குறிப்பு

குறிப்பு

சாண்டில்யன்:

மலைவாசல், ஜீவபூமி, கன்னிமாடம், யவனராணி, கடல்புறா போன்ற நாவல்களை எழுதியவர். வர்ணனைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தவர்.

கோ.வி.மணிசேகரன்:

கலிங்கத்துப்பரணியை அடியொற்றிச் செம்பியன் செல்வியைத் தந்தார். களப்பிரர் காலத்தை ஒட்டி முகிலில் முளைத்த முகம், விஜயநகர வேந்தர் காலச் சூழலில் “பொற்காலப் பூம்பாவை” போன்றவை இவர் படைத்தவை.

அகிலன்:

நாவல் உலகில் தனக்கென ஒரு முத்திரையைப் பதித்தவர் அகிலன் ஆவார். “வேங்கையின் மைந்தன்” சோழர் காலச் சூழலில் பிறந்த நாவலாகும். நெஞ்சின் அலைகள், கயல்விழி, வெற்றித் திருநகர், சித்திரப்பாவை போன்றவை பிற நாவல்கள்.

ஜெகசிற்பியன்:

திருச்சிற்றம்பலம், மகரயாழ் மங்கை, பத்தினிக்கோட்டம் போன்ற நாவல்கள் எழுதியவர்.

அரு.ராமநாதன்:

வீரபாண்டியன் மனைவி, அசோகன் காதலி போன்ற வரலாற்று நாவல்கள் எழுதியவர். ஆர்வத்தைத் தூண்டும் நடை இவருடைய நடை.

விக்கிரமன்:

நந்திபுரத்து நாயகி. காஞ்சி சுந்தரி போன்ற நாவல்களைப் படைத்தவர்.

சோமு:

கடல் கண்ட கனவு, வெண்ணிலவுப் பெண்ணரசி என்ற நாவல்களின் ஆசிரியர்.

நா. பார்த்த சாரதி:

பாண்டிமாதேவி என்னும் நாவலை எழுதியவர். அதில் வரும் மகாமண்டலேசுவரர் மறக்க முடியாத பாத்திரமாகும். “குறிஞ்சி மலர்” அழியாத நாவலாகும். கபாடபுரம், ஆன்மாவின் ராகங்கள் இவர் எழுதியபிற இவர்கள் எல்லோரும் வரலாற்றைப் பின்னணியாக வைத்துக் கொண்டு கற்பனை பூட்டிய தமிழ் ரதத்தில் பவனி வந்தவர்கள். காலத்தால் அழியாத எழுத்தோவியங்களைப் படைத்தவர்கள். ஞாலத்து மக்களுக்குத் தமிழ் ஆர்வத்தை ஊட்டிய பெருமக்கள்.

சமுதாய நாவல்கள்:

தூய எளிய தமிழ்நடையில் சமுதாய நாவல்களை எழுதிக் குவித்தவர் மு.வரதராஜன் (மு.வ.) அவர்கள். பாவை, அந்த நாள், அல்லி, கயமை, மலர்விழி, கரித்துண்டு, நெஞ்சில் ஒரு முள், அகல் விளக்கு, கள்ளோ காவியமோ, பெற்ற

குறிப்பு

குறிப்பு

மனம், போன்றவை அவர் எழுதியவை. பெயருக்கேற்ப கள்ளின் மயக்கத்தைத் தருவது அவருடைய கள்ளோ காவியமோ என்ற நாவல்.

விந்தன்:

வாழ்வியல் உண்மைகளைக் கொண்டு இவர் படைத்த நாவல் “பாலும் பாவையும்”,

கொத்தமங்கலம் சுப்பு:

இவர் எழுதிய நாவல் “தில்லானா மோகனாம்பாள்” திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தது. மோகனா, சண்முகசுந்தரம், வைத்தி போன்றவர்கள் நாவலில் வரும் அழியாத பாத்திரங்களாகும்.

ர.சு.நல்லபெருமாள்:

“கல்லுக்குள் ஈரம்” என்னும் நாவலைப் படைத்தவர். (திரைப்படமாகவும் எடுக்கப்பெற்றது)

ஜெயகாந்தன்:

சிறு கதை களிலும், நாவல்களிலும், தனக்கென ஒரு பாணியை அமைத்துக் கொண்டவர் ஜெயகாந்தன். எதிர்ப்புக்களைக் கண்டு அஞ்சாது எழுதியவர். பாரிஸீக்குப்போ, ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள், ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம் போன்றவை இவருடைய படைப்புகளாகும்.

ராஜம் கிருஷ்ணன்:

குறிஞ்சித் தேன் போன்ற சிறந்த நாவல்கள் எழுதிய பெண் எழுத்தாளர்.

லஷ்மி:

பெண்மனம், காஞ்சனையின் கனவு என்று பல நாவல்கள் எழுதியவர். ஈர்ப்பாற்றலோடு நாவல் எழுதும் வல்லமை படைத்தவர்.

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்:

கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ.என்பவர் பிரபலமான மொழி பெயர்ப்பு ஆசிரியர் ஆவார். காண்டேகர் நாவல்களைத் தமிழில் தருகிறார். இருமனம், சுகம் எங்கே, கிரௌஞ்சுவதம் முதலானவை சிறப்பானவை.

ஆரணி குப்புசாமி முதலியார் ரெய்னால்ட்ஸ் நாவல்களைத் தமிழில் கொண்டு வந்தவர்.வடுவூர் K. துரைசாமி ஐயங்கார் ஆங்கில நாவல்களைத் தழுவித் தமிழ்நாட்டு இடங்களையும் சூழலையும் புகுத்தி நாவல்கள் எழுதினார். மேனகா, திகம்பரசாமியார். இது திரைப்படமாகவும் ஆக்கப் பெற்றது.

ரங்கராஜீவின் இராஜாம்பாள், சந்திரகாந்தா என்னும் நாவல்கள் புகழ்பெற்றவை.

மர்ம நாவல்கள்:

பொன்னுசாமி பிள்ளை, டி.டி.சாமி என்பவர்கள் மர்ம நாவல்கள் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர்கள்.

வேங்கடரமணி:

தேசபக்தன், முருகன் ஓர் உழவன் என்னும் நாவல்கள் எழுதினார்.

குறிப்பு

குறிப்பு

வை.மு. கோதைநாயகி அம்மாள்:

பெண்ணின் மன ஆழத்தை விளக்கு வதாகவும், வாழ்வின் துன்பங்களைக் காட்டுவனவாகவும் நாவல்கள் எழுதிப் புகழ் படைத்தவர்.

மறைமலை அடிகள்:

தனித்தமிழ்த் தந்தை மறைமலை அடிகளார் ரெய்னால்ட்ஸ் நாவல் ஒன்றைக் “குமுதவல்லி நாகநாட்டரசி” எனத் தமிழில் தந்தார்.

அத்தனை பேரும் நாவல் என்னும் இலக்கிய வகையைத் தமிழில் செழிப்புறச் செய்த சான்றோர்களாவர்.

1.ஈ. தமிழ் நாடகங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்:

தமிழ் மொழியை “முத்தமிழ்” எனக் குறிக்கிறோம். அது இயல், இசை, நாடகம் என மூவகைப்படும். நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் என வரும் தொல்காப்பியத் தொடர் தமிழ் நாடக வழக்கினை உணர்த்துவதாகும்.

தமிழ் நாட்டில் பழங்காலத்திலிருந்தே சிறப்புடன் நாடகக் கலை இருந்து வந்திருக்கிறது. நாடகங்கள் ஆடலும் பாடலும் கலந்தவை. ஆகையால் பாடலில் வல்ல பாணர்களும், ஆடலில் வல்ல விறலியர், கூத்தர், பொருநர் முதலியோரும் இருந்தார்கள். அவர்கள் பெயரால் ஆற்றுப்படை நூல்கள் அமைவதும் அவர்கள் சிறப்பைக் காட்டுவதாகும்.

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளை விளக்கிய இடத்தில் “பண்ணைத் தோன்றிய” என்று குறிப்பிடுகிறார். கலையரங்குகளில் வெளிப்படும் மெய்ப்பாடுகள் என்பது

கருத்து. நாட்டியக் கலையைக் கொண்டு மெய்ப்பாடுகளை விளக்கினார் என்பது வெளிப்படை. நாட்டியக் கலையோடு தொடர்பு கொண்டு வளர்ந்தது நாடகக் கலை.

சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலும் “கதை தழுவி வரும் கூத்துக்கள்” பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. அரசர்க்கு உரிய நாடகங்கள் வேத்தியல் என்றும், பொது மக்கட்கு உரியவை பொதுவியல் என்றும் பெயர் பெற்றன. சிலப்பதிகார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் நாடக நூல்கள், நாடகம் பற்றிய இலக்கண நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்களைக் குறிக்கிறார்.

சங்க காலத்துக்குப் பிறகும் நாடகக்கலை, கோவில் திருவிழாக்கள் மூலமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

பல்லவர்களும் பிற்காலச் சோழர்களும் நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கு உதவினார்கள். 16,17 ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு குறத்தி குறி கூறுவதாக அமையும் குறவஞ்சி நாடகங்கள், உழவர் வாழ்க்கையைக் காட்டும் பள்ளு நாடகங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. இவை செய்யுள் நாடகங்கள்.

கீர்த்தனை நாடகங்கள்:

18 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த அருணாசலக் கவிராயரின் இராமநாடகம், கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் இயற்றிய நந்தனார் சரித்திரம் முதலானவை சிறப்புடையவை.

நொண்டி நாடகம்:

தீய வழியில் நடந்து, ஒழுக்கம் கெட்டு பரத்தையர் தொடர்பால் நொந்து துன்புற்று நொண்டியாகி ஒருவன் வருந்துவதாகக் கற்பனை செய்து பாடுவது நொண்டி நாடகமாகும். திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம் ஐயனார் நொண்டி

குறிப்பு

குறிப்பு

நாடகம் போன்றவையும் உள்ளன. இவற்றின் நோக்கம் தீயவழியில் நடந்தவர்களைத் திருத்துவதாகும். இவை சிந்து என்னும் பாவால் இயற்றப்பட்டன.

19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கியமாய்ப் படிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் சுந்தரம் பிள்ளையால் (1855-1897) “மனோன்மணியம்” இயற்றப் பட்டது. ஆங்கிலத்தில் லார்டு லிட்டன் எழுதிய “மறைவழி” என்னும் கதையைத் தழுவியது. எனினும் தமிழில் அமைந்த முதல் நாடக நூலாகும்.

20 ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்தில் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நீதி புகட்டும் புராணக் கதைகளை நாடகமாக்கித் தந்தார். பலருக்கு நடிப்புக் கலையையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். வ.மு.ளு.சகோதரர்கள் அவருடைய மாணவர்களே. இந்த நாடகங்கள் செய்யுளும் உரைநடையும் கலந்து அமைந்தவை.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் அரை நூற்றாண்டுக் காலம் நாடகத்திற்கெனவே உழைத்தவர். நாடகங்களை இயற்றியும் அறிஞர்களை நடிக்கச் செய்தும் தாமே நடித்தும் நாடகக்கலைக்குச் சிறப்புச் செய்தார்.

இக்கால நாடகங்கள்:

பல நாவல்களை நாடகமாக்கிப் புகழ்பெற்றவர் கந்தசாமி முதலியார் என்பவர். நாவலின் வரிகளையே நாடகத்திலும் பயன்படுத்தினார்.

தெ.பொ.கிருஷ்ணசாமிப் பாவலர் விடுதலையை ஒட்டி “கதரின் வெற்றி” “பம்பாய் மெயில்”, முதலிய நாடகங்களைத் தந்தவர்.

வீர பாண்டிய கட்டபொம்மன் வரலாறு “முதல் முழக்கம்” என்ற பெயரில் ரா.வேங்கடசாமி அவர்களால் நாடகமாக்கப்பட்டது.

“குமாஸ்தாவின் பெண்”, கவி காளமேகம், ராஜா பர்த்ருஹரி முதலிய நாடகங்களை T.K. முத்துசாமி இயற்றினார்.

S.D.சந்திரத் தின் “கவியின் கனவு” என்னும் நாடகம் தே சீய நாடகமாகும்.

கலைஞர் கருணாநிதி:

மந்திரிகுமாரி (திரைப்படமாக ஆக்கப்பட்டது) மணிமகுடம், பூம்புகார் (திரைப்படமாக ஆக்கப்பட்டது) முதலிய நாடகங்களைச் சிறப்பாக எழுதினார்.

நாட்டிய நாடகங்களும் புதியனவாக இயற்றப்பட்டன.

பாரதியாரின் “பாஞ்சாலி சபதம்” இசை நாடகமாகவே நடிக்கப்பட்டது.

T.K.S.சகோதரர்கள்:

நாடகக்கலைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள். பிரம்மாண்டமான காட்சி ஜோடனைகளோடு நாடகங்களை நடத்தியவர்கள். பெரும்புகழ் பெற்றவர்கள். சிவகாமியின் சபதம், ஓளவையார் முதலிய நாடகங்களை நடத்தினர்.

அறிஞர் அண்ணா:

வேலைக்காரி, ஓர் இரவு (இவை திரைப்படங்களாக வந்தன சந்திரமோகன், நீதிதேவன் மயக்கம் முதலான நாடகங்கள் எழுதியும் தாமே நடித்தும் “நாடகக் கலைக்குப் புகழ்” சேர்த்தார்.

பிற்காலத்தில் நாடகங்களின் இடத்தைத் திரைப்படங்கள் பிடித்துக் கொண்டன. வானொலியும் நாடகங்களை ஒலி பரப்பியது.

குறிப்பு

குறிப்பு

மக்களுக்கு நல்லறிவை, நல்லொழுக்கத்தைப் புகட்டுவதிலும், கலையுணர்வைப் பெருக்குவதிலும் நாடகங்கள் உதவின.

பயிற்சி வினாக்கள்:

- 1.. திரு.வி.க வின் இலக்கியப் பணி குறித்து விளக்குக.
தேசபக்தன், நவசக்தி போன்ற இதழ்களின் ஆசிரியராகிய திரு.வி.க. இன்றைய உரைநடைக்கு வழிகாட்டினார். முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை போன்ற நூல்கள் எழுதிய இவர் பத்திரிகைத் தமிழுக்கு வித்திட்டார்.
2. கல்கி:யின் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டினை விவரி

தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வரலாற்றுப் புதினங்கள் எழுதிச் சிறப்புச் செய்தவர் கல்கி. புதினங்களை விறுவிறுப்போடும் வேகத்தோடும் எழுதிப் படிப்போர்க்கு ஆர்வத்தை ஊட்டியவர். எதிர்பார்ப்பு என்னும் பெரிய உத்தியைக் கையாண்டு மக்களிடம் ஆவலைத் தூண்டியவர். பல்லவர் காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட சிவகாமியின் சபதம், பார்த்திபன் கனவு, இராஜராஜசோழன் காலத்திய பொன்னியின் செல்வனும் இவருக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தன. தியாகபூமி, மகுடபதி, அலையோசை போன்றவை அவரது சிறப்பான சமூக நாவல்களாகும். தெளிந்த எளிய நடை அவருடைய தமிழ் நடையாகும். பிற நாவல்கள் கள்வனின் காதலி (திரைப்படமாகவும் வந்தது) வீணை பவானி, சோலைமலை இளவரசி, சுதந்திரப் போராட்டப் பின்னணியில் எழுந்தவை “அலையோசை” “அமரதாரா” போன்றவை.

இவர் வரலாற்றுப் புதினங்களின் தந்தை ஆவார்.

- 3.. சிறுகதையின் இலக்கணத்தைச் சுட்டியுரைக்க.

குறிப்பு

கதை என்பது தமிழ் நாட்டில் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் ஒரு செல்வமாகும். இராமாயணம், மகா பாரதம் போன்ற இதிகாசங்களிலும், பெருங்காப்பியங்களிலும் கதைகள் இடம் பெறுவதைக் காண்கிறோம். மேனாட்டார் தொடர்பில் தமிழில் உரைநடை நல்ல வளர்ச்சி கண்டது. அதன் காரணமாகப் பத்திரிகைகளும், அதன் பயனாகச் சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கிய வகைகள் விரைந்த வளர்ச்சியைப் பெற்றன.

“சுவையான நிகழ்ச்சி, கவர்ச்சியான ஒரு காட்சி நன்றாகப் பின்னப்பட்ட சிறு நிகழ்ச்சிகள். ஒருவரின் தனிப்பண்பு, ஒரு அனுபவம், வாழ்க்கையின் ஒரு கூறு, அறவுணர்ச்சியால் ஏற்பட்ட ஒரு சிக்கல்-இவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்று நல்ல சிறுகதைக்கு அடிப்படையாக அமையலாம். “சிறுகதைகளில் நீண்ட வருணனைகளுக்கு இடமில்லை” “கதைமாந்தரின் பண்பை விளக்குவதற்கோ, கதை நிகழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தற்கோ ஏற்ற அளவிற்கு உரையாடல் அமையலாம்” என்பர் செட்ஜ்விக்க.

“அரைமணி முதல் 2 மணி அளவில் படித்து முடிக்கக் கூடியதாகச் சிறுகதை அமைய வேண்டும்” என்பர் எட்கர் ஆலன்போ.

4.நொண்டி நாடகம் குறித்து விளக்குக

தீய வழியில் நடந்து, ஒழுக்கம் கெட்டு பரத்தையர் தொடர்பால் நொந்து துன்புற்று நொண்டியாகி ஒருவன் வருந்துவதாகக் கற்பனை செய்து பாடுவது நொண்டி நாடகமாகும். திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம் ஐயனார் நொண்டி நாடகம் போன்றவையும் உள்ளன. இவற்றின் நோக்கம் தீயவழியில் நடந்தவர்களைத் திருத்துவதாகும். இவை சிந்து என்னும் பாவால் இயற்றப்பட்டன.

குறிப்பு

5.மேனாட்டார் வருகையும் உரைநடை வளர்ச்சியும் குறித்துக் கட்டுரைக்க

மேனாட்டார் தங்கள் மதம் பரப்பத் தமிழகம் வந்தார்கள். அந்தப் பதினேழாம் நூற்றாண்டு உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக, அமைந்தது. அச்சுப் பொறிகள் உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பெருங் காரணமாக அமைந்தது. கி.பி.1517 இல் தம்பிரான் வணக்கம் என்ற நூல் அச்சிட்டு வெளிவந்தது. அதுவே இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த முதல் உரைநடை நூலாகும்.

சீகன்பால்கு ஐயர் சமயநூல்களாகப் பதினெட்டு உரைநடை நூல்களை வெளியிட்டார். வீரமாமுனிவர் உரைநடையை மேலும் எளிதாக்கும் பொருட்டு தமிழ் எழுத்து வடிவங்களிலே சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தார். உரைநடையை இலக்கியத்துக்கும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதைத் தமது “பரமார்த்த குரு கதை” மூலம் தெளிவுபடுத்தினார். அங்கதச்சுவை ததும்பும் அரிய நூலாகும் இது.

கூறு: 12

1. இக்கால இலக்கியக் களங்கள்:

திரைப்படம்:

முன்னுரை:

தமிழகத்தில் இன்று வலிமை வாய்ந்த ஒரு பொழுது போக்குச் சாதனமாக விளங்குவது திரைப்படமே ஆகும். திரைப்படம் பாமரர் முதல் படித்தவர் வரை எல்லோரையும்

கவர்கிறது. திரைப்படத்தின் மூலம் சொல்லப்படும் கருத்து மக்கள் மனத்தில் அழியா இடம் பெற்றுவிடுகிறது.

பழைய காலம்:

மேலைநாடுகளில் முதன்முதலில் ஊமைப் படங்கள் தோன்றின. சைகைகள் மூலம் கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். சார்லி சாப்ளின், லாரல் ஹார்டி போன்றவர்கள் நடித்தனர். பின்னர் திரைப்படம் பேசும்படமாயிற்று.

ஆதியில் தமிழகத்தில் புராணக் கதைகளே படமாக எடுக்கப்பெற்றன. முழுவதும் பாடலாகவே இருக்கும். நடிகர்கள் பாடத் தெரிந்தவர்களாக இருந்தார்கள். மக்களும் விடிய விடியப் பார்க்கின்ற மாதிரி நீளமான படங்களாக இருந்தன.

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் நாடகங்களும் திரைப்படங்களும் மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் கருவிகளாக விளங்கின. வீர பாண்டியக் கட்டபொம்மன், கப்பலோட்டிய தமிழன் போன்றவை இவ்வகையில் சிறந்து நின்றன. பாரதியாரின் பாடல்களும், கனல் கக்கும் வசனங்களும் மக்களுக்கு வீர உணர்ச்சியைத் தந்தன.

தீண்டாமை ஒழிப்பு, விதவை மணம் போன்ற சமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் திரைப்படங்களிலே இடம் பெற்றன. சகோதர பாசம் (பாசமலர்) உயர்ந்த காதல் (லைலா மஜ்னூ, அம்பிகாபதி அமராவதி) கடமை உணர்வு (ஏழை படும் பாடு) முதலான பண்புகளை வலியுறுத்துவனவாகப் படங்கள் வந்து மக்கள் மனத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றன.

அறிஞர் அண்ணாவின் வேலைக்காரி, ஓர் இரவு போன்ற படங்களும் கலைஞர் கருணாநிதியின் பராசக்தி, மனோகரா, மந்திரிகுமாரி போன்ற படங்களும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அனல் பறக்கும் வசனங்களுடன் வெளிவந்தன. இவர்கள் தமிழ்மொழிக்கு வசனத்தால் சிறப்புச்

குறிப்பு

குறிப்பு

செய்தவர்கள் ஆவர். மக்களுக்குத் தமிழ் மொழி மீது ஓர் அடங்கா ஆர்வத்தை உண்டாக்கினர். இந்தப் படங்கள் திரை உலகின் திருப்பு முனையாக அமைந்தன. குடிப்பழக்கத்தின் தீமையை உணர்த்தவே நல்லதம்பி என்று ஒரு படம் எடுத்து நடித்தார் கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன். நகைச்சுவையின் வற்றாத பேருற்றாக விளங்கியவர் அவர். இன்றும் திரைப்படங்களில் நகைச்சுவைக்கெனத் தனிக் கதைகள் இணைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு பாடல் கூட இல்லாமல் ஒரு படம் எடுத்து (அந்த நாள்) வெற்றியை நாட்டியவர் ஏ.வி.எம்.

இன்று சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கமாகவே திரைப்படமாகிவிட்டது.

திரைப்படத்தின் களம்:

மக்கள் சமுதாயமே திரைப்படத்தின் களமாகும். சமுதாயத்தில் மக்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் திரைப்படங்கள் காட்டுகின்றன. எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகின்றன. விடுதலைக் காலத்தில் அடக்குமுறைகளையும் விடுதலை வேட்கையையும் களமாகச் கொண்டன. பின்னர் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளைப் பேசுவனவாகப் படங்கள் வந்தன. சமூகத்தில் ஜாதிப்போராட்டங்கள் அவற்றால் விளையும் தீமைகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. அதிகார வர்க்கத்தின் கொடுமைகள் அரசியல் ரீதியாக விளக்கப்படுகின்றன. மேட்டுக்குடி, தாழ்ந்த குலம் என்று பொருளாதார சம்பந்தமாகவும் படங்கள் வெளிப்படுகின்றன. காதலும் மோதலும் படங்களின் கதியாக அமைந்து விடுகின்றன.

திரைப்படத்தின் கதை:

திரைப்படத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது நல்ல கதையாகும். கதை இல்லாத ஆட்ட பாட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதில்லை. நல்ல கதை மக்களுக்கு நல்ல உணர்ச்சியை எழுச்சியைத் தருகிறது. திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கும் வேட்கையை உண்டாக்குகிறது. புராண வரலாற்றுக் கதைகளுக்கு எப்பொழுதும் மக்கள் மனத்தில் இடம் உண்டு. பின்னர் வந்தன சமூகத் திரைப்படங்கள். கதைப்பஞ்சம் வந்த போது பிறமொழிப்படங்கள் தமிழில் தழுவப்பட்டன. குறிப்பாக வங்கமொழிக் கதைகள் தமிழ் நாட்டிற்கு உகந்ததாயின. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், இந்தி, ஆங்கில மொழிப் படங்கள் தமிழக மக்களால் பார்க்கப்பட்டன.

காம உணர்வைத் தூண்டுகிற மாதிரி படங்கள் வந்த போது அவற்றைத் தணிக்கை செய்ய அரசு ஒரு குழுவை அமைத்தது. இதுவே திரைப்படத்தின் ஆற்றலை விளக்கப் போதுமானதாகும்.

திரைப்படத்தில் வசனம்:

முதலில் சாதாரண மக்களின் அன்றாடப் பேச்சுடன் திரைப்படம் வெளியாகியது. பின்னர் எதுகை மோனையோடு பேச்சு வந்த போது அது வசனம் என்ற தகுதியைப் பெற்றது. அண்ணா, கருணாநிதி, எஸ்.டி.சுந்தரம், ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி, கண்ணதாசன் போன்றோர் சிறந்த வசன கர்த்தாக்களாக விளங்கினர். திரைப்படப் பாடல்களும், வசனங்களும் தனித்தனியே நூல் வடிவிலும் வந்தன.

சிறந்த சிறுகதைகள் படமாகின. சிறை, உதிரிப்பூக்கள் போன்றவை வெற்றி பெற்றன. சிறந்த நாவல்கள் படமானதற்கு அளவே இல்லை. பாவை விளக்கு, பார்த்திபன் கனவு,

குறிப்பு

குறிப்பு

மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன், தில்லானா மோகனாம்பாள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள் போன்றவை தரம் வாய்ந்தவை.

திரைப்படத்தில் இசை:

ஆதியில் இசை மயமாகவே இருந்தன புராணப் படங்கள். பின்னர் இசையும் உரைநடையுமாக வந்தன. சமூகப் படங்கள். கீர்த்தனைகளாக இருந்த இசை பிறகு மெல்லிசையாக மாறிற்று. கவியரசு கண்ணதாசன், உடுமலை நாராயண கவி, பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் போன்றோர் சிறந்த பாடலாசிரியர்களாக விளங்கினர். இளையராஜா, ஏ.ஆர்.ரகுமான், தேவா போன்றோர் சிறந்த இசை அமைப்பாளர்களாக விளங்கிவருகின்றனர். மதுரமாகப் பாடல்களைப் பாடியவர்களுக்கு அளவே இல்லை. அவர்கள் நாத வெள்ளத்தில் தமிழக மக்களை ஆழ்த்தினர். திரைப்படப் பாடலை இசைக்காத இளைஞனை இன்று தமிழகத்தில் காண்பது அபூர்வம். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் திரைப்படங்களின் மூலமாகப் புத்துயிர் பெற்றன.

மக்களுடைய வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்த திரைப்படத்துறையை அரசும் கௌரவிக்கிறது. நல்ல திரைப்படங்கள், நல்ல கலைஞர்கள், நல்ல காட்சிகளைச் சிறப்புற எடுத்தவர்கள், நடிகர்கள், நடிகைகள், பாடலாசிரியர்கள், இசைப் பாடகர்கள், இசை அமைப்பாளர்கள் என்று எல்லாத் துறையினருக்கும் பரிசும் பட்டமும் அளித்து அரசு போற்றுகிறது.

இவற்றால் திரைப்படங்கள் சிறந்த இலக்கியக் களமாக விளங்குவதை நாம் அறிகிறோம்.

இக்கால இலக்கியக் களங்களில் வானொலி, தொலைக்காட்சி:

குறிப்பு

தகவல்களை அறிவிப்பதிலும் அறிந்து கொள்வதிலும் மக்கள் எப்போதுமே ஆர்வம் காட்டி வந்துள்ளனர். முரசு அறைந்து திருமணச் செய்தியை நகருக்கு அறிவித்ததைச் சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் கூறுகிறது. போர்ச் செய்தியையும் மன்னர்கள் முரசறைந்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பழக்கப்படுத்தப்பட்ட பறவைகள் மூலமும் செய்திகள் சென்று இருக்கின்றன. மார்க்கோனி ரேடியோ கண்டுபிடித்ததும் உலக முழுவதற்கும் செய்திகள் பரவின. செய்திகள் மட்டும் அல்லாமல் மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா அறிவையும் இன்பத்தையும் தரத்தக்க இலக்கியக் களமாக ரேடியோ அமைந்தது.

தமிழகத்தில் திருச்சி, சென்னை வானொலி நிலையங்கள் முதலில் தோன்றின. பின்னர் மதுரையிலும் நிலையம் அமைந்தது. நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் தமிழக மக்களைக் கவர்ந்தன. பொழுது புலர்ந்தது முதல் இரவு 11 மணி வரையும் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாயின. மங்கல இசை முதலில் தொடங்கும். 5 அல்லது 10 நிமிடங்களுக்கு ஒன்றாக நிகழ்ச்சிகள் தொடரும். தமிழில், ஆங்கிலத்தில் இந்தியில் செய்திகள் ஒரு நாளில் பலமுறை அறிவிக்கப்படும். பெரியோரது ஆசி உரைகள், அனுபவ மொழிகள், நாட்டு நடப்புகள், இசை, திரையிசை, நாடகம், சினிமா என்று பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு ரேடியோ களமாக அமைகிறது. இப்போது கல்வி ஒலிபரப்புக்களும் ரேடியோவில் வருவது ரேடியோவின் பயன்பாட்டைப் பெரிது படுத்தியுள்ளது. உழவும் தொழிலும் வளம்பெற வேண்டிய செய்திகளை அந்த அந்தத்துறை

குறிப்பு

நிபுணர்களைக் கொண்டு வானொலி நிலையம் ஒலி பரப்பும். அது மக்களுக்குப் பலவகையிலும் உதவி செய்வதாகும். நாட்டின் எந்தப் பகுதியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியானாலும் அது நேரடி ஒலி பரப்பின் மூலம் வீட்டில் இருந்தே கேட்கத் தக்கதாகி விடுகிறது. ரேடியோ நாடகங்கள் என்ற நிகழ்ச்சி மூலம் நடிகர்கள், பாடல் ஆசிரியர்கள், வசன கர்த்தாக்கள், பல்வகைக் கலைஞர்கள் என்று பல தரப்பினரும் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இசைக்கலை, நாடகக்கலை, பேச்சுக்கலை எனப்பலதுறை வளர்ச்சிக்கும் ரேடியோ வழிகாட்டியது. ஆனால் இன்று புதுவரவாகத் தொலைக்காட்சி வந்த பின்னர், ரேடியோவின் பயன்பாடு இரண்டாம் தரமாகி விட்டது.

ரேடியோவில் கேட்ட எல்லாவற்றையும் தொலைக்காட்சியில் மக்கள் பார்க்கத் தொடங்கினர். இன்று தொலைக்காட்சி இல்லாத வீடே- நாடே இல்லை எனலாம். அவ்வளவிற்குத் தொலைக்காட்சியின் பயன் பெருகியிருக்கிறது. சிறுவர் முதல் வயோதிகர் வரை அத்தனை பேருக்கும் இன்பம் தருவதாக, அறிவு தருவதாகத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் அமைகின்றன.

செல்வர்கள் தங்களுக்கென ஒரு வழியை (Channel) அமைத்துக் கொண்டு செயற்கைக் கோளோடு தொடர்புபடுத்தி நிகழ்ச்சிகளைக் காலைமுதல் இரவு வரை ஒளிபரப்புகின்றனர் அரசு நடத்தும் நிகழ்ச்சிகள் - DD-1,DD-5 என்ற சானல்களில் ஒளிபரப்பாகின்றன. சன், ராஜ், ராஜ், ஜெயா, விஜய் என்று தனியார் சானல்களும் நிகழ்ச்சிகளைப் பரப்புகின்றன. உலகளாவிய அளவிலும் பி.பி.சி, ஸ்டார் மூவிஸ், ஸ்டார் +, ஸ்டார் ஸ்போர்ட்ஸ்,ஈ.எஸ்.பி. என். என்ற சானல்களும் மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. அறிவியல் பூர்வமாகவும்,

கண்டுபிடிப்புக்கள் பற்றியும் சானல்கள் மக்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

பொழுதுபோக்குக்காகப் பயன்படலாம் என்று எண்ணப்பெற்ற ரேடியோ, தொலைக்காட்சி போன்றவை இன்று மக்கள் வாழ்க்கையின் அங்கமாகவே மாறிவிட்டன. எவ்வாறு ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு பூஜை அறை இன்றியமையாததோ அதுபோல ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் அமைந்து விடுகிறது.

பல சானல்களில் பலப்பல கதைத்தொடர்கள் ஒளிபரப்பாகின்றன. அவை பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சானல் உரிமையாளர்கள் பரிசுகளும் அறிவிக்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் பல சினிமாப் படங்களும் ஒளிபரப்பாகின்றன. ஆகவே திரையரங்குகளில் சினிமா போய்ப் பார்க்கிற பழக்கம் பெருமளவிற்குக் குறைந்துள்ளது. வீட்டிலேயே சினிமா பார்க்கலாம். இசைக் கச்சேரிகளைக் கேட்கலாம். இன்றைய ராசி பலனையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். காற்றழுத்தம், மழை பற்றிய செய்திகள், புயல் அறிவிப்பு, வெப்பநிலை, வியாபாரச்சந்தைக்கு வரும் புதிய பொருள்கள் பற்றிய அறிவிப்புகள் என்று மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லாச் செய்திகளையும் தரும் நிலையில் தொலைக்காட்சி அமைகிறது.

இலக்கிய நூல்கள், நாள், வார, மாத, இதழ்கள் எவ்வாறு சமுதாய மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படுகின்றனவோ அது போல வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் பயன்படுகின்றன என்று துணிந்து கூறலாம்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இக்கால இலக்கியக் களமாக இதழ்கள்:

“காலை எழுந்ததும் படிப்பு” என்று பாரதி சொன்னது இன்று பத்திரிகை படிப்பவர்களுக்குப் பொருந்துவதாக இருக்கிறது. அன்றாடச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளுவதற்கு மக்கள் இப்போது பேரார்வம் காட்டுகின்றனர். பத்திரிகைகள் பல கால அளவுகளில் வெளிப்படுகின்றன. நாளேடுகள், வார, மாத இதழ்கள் போன்றவை, இக்கால இலக்கியக் களமாக விளங்குவதை இங்கு காண்போம்.

நாளிதழ்கள்

தினமணி, தினமலர், தினகரன், தினத்தந்தி என்ற பெயர்கள் தினந்தோறும் வருவதைக் குறிக்கின்றன. சுதேசமித்திரன், திராவிடன், தமிழ்நாடு, விடுதலை, ஜனசக்தி, முரசொலி, நாத்திகம், நவமணி, நவசக்தி, மக்கள் குரல், தினச்சுடர், தினக்கதிர் போன்று பிற இதழ்களும் உள்ளன. இவை அன்றாடச் செய்திகளைத் தருவதோடு இலக்கியக் களமாகவும் விளங்குகின்றன. The Hindu, IndianExpress என்று ஆங்கில இதழ்களும் வெளி வருகின்றன. மாலையில் வரும் நாளிதழ்கள் மாலைமுரசு, மாலை மலர், மதுரை மணி போன்றவை. பெரும்பாலும் எல்லா இதழ்களும் சமுதாய நிகழ்ச்சி பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களைத் தலையங்கங்களில் தருகின்றன - வாசகர் குரலுக்கும் பத்திரிகைகளில் இடம் உண்டு.

தினமணி

தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறது. தமிழண்ணல் போன்றவர்கள் எது சரி என்று சொற்கள் பற்றிய இன்றியமையாத கருத்துக்களை

மக்கள் அறிவதற்காக எழுதிவருகின்றனர். இது பொதுமக்களுக்கு நீடித்த பயனைத் தருவதாகும். நூல் பதிப்புரை என்ற பகுதியில் புதிதாக வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம் மதிப்புரையும் இடம்பெறுகின்றன. இதனால் வியாபாரம் பெருகுகிறது. இது இதழ் ஆற்றும் சமுதாயத் தொண்டாகும். ஞாயிறு தினமணிக்கதிர் வெள்ளிமணி போன்ற இலவச இணைப்புக்கள் கதை, கட்டுரைகளைத் தாங்கிச் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை பயன்பெறுமாறு அமைகின்றன.

குறிப்பு

தினமலர்

செய்தித் தலைப்புக்கள் தந்து செய்திகளை வெளியிடுவதில் இணையற்றது. “ஆன்மீகம் அறிவோமா” “இவர்கள் கூறுகிறார்கள்”. உலகம் இவ்வளவு தான் (உலகச் செய்திகள்) ஊர்தோறும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், வானிலை பற்றிய குறிப்பு, விலைவாசிகள், விளம்பரங்கள் என்று எல்லாப் பிரிவினர்க்கும் வேண்டிய செய்திகளை உடையதாக நாளேடு விளங்குகிறது. சிறுவர் மலர், வார மலர் என்று இலவச இணைப்புக்களும் உண்டு. கதைகள், படக்கதைகள், போட்டிகள், என்று சிறுவர்க்கு அறிவு வளர்ப்பனவாக இவை அமைகின்றன. மக்களை மகிழ்வுறுத்துவது சினிமா என்பதால் சினிமா பற்றிய செய்திகள் ஞாயிறுமலரில் வருகின்றன. இராசி பலன் பார்க்க ஆவலோடு காத்திருப்பவர்களும் உண்டு.

தினத்தந்தி

கடினமான தமிழ்நடை இல்லாமல் எல்லோரும் படித்தறியத் தக்க வகையில் எளிய நடையோடு விளங்குவது, படங்கள் நிறைந்த பத்திரிகை. நிறைந்த மக்களுக்குச் செய்தியைக் கொண்டு சேர்ப்பது இதன் தொண்டாகும்.

குறிப்பு

இப்போது யோகத்தை நம்புகிற மக்கள் நிறைய இருப்பதால் ஒரு பக்கம் லாட்டரி ரிசல்ட்டாகவே இருக்கும். அது தரும் வாசகம் விழுந்தால் வீட்டுக்கு விழாவிட்டால் நாட்டுக்கு.

நாளிதழ்கள் செய்திக்கு முதலிடம் தருமே தவிர தமிழ் மொழி நடைக்குச் சிறப்புத் தருவதில்லை. அதனால் பெரும்பாலும் பேச்சுவழக்கே பயன்படுத்தப்படும்.

வார இதழ்கள்

இவை ஆற்றும் பணி பெரியது. சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், தலையங்கங்கள், துணுக்குகள், மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்கள் போன்றவை புகழ்பெற்ற பத்திரிகைகளின் உள்ளடக்கமாகும். குமுதம், ஆனந்தவிகடன், குங்குமம், கல்கி, கல்கண்டு, இதயம் பேசுகிறது, சாவி, ராணி, தேவி, முத்தாரம், ஜீனியர் விகடன், தராசு போன்றவை தொடர்ந்து வருகின்ற சிறந்த வார இதழ்களாகும். காலத்திற்கேற்ற வகையில் சிறந்த புதிய பகுதிகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றன. படித்தவர் வீடு தோறும் ஏதாவது இதழ் இருப்பதைக் காணலாம்.

விகடத்துக்கு என்றே தோன்றிய ஆனந்தவிகடன் இன்று அவள் விகடன், சுட்டி விகடன் என்று பல இதழ்களாக வளர்ந்து வெளிவருகிறது. வாரந்தோறும் முன்னர் முத்திரைக் கதைகளை வெளியிட்டுத் தங்கம் பரிசு கொடுத்தது விகடனின் சாதனையாகும். கல்கி, விகடன், குமுதம் போன்ற இதழ்களில் வெளிவந்த சமுதாயப் புதினங்கள், வரலாற்றுப் புதினங்கள் மிகமிகச் சிறப்புடையவை. பல ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து வந்த பெருமை அவற்றிற்கு உண்டு. பத்திரிகைகளும்

வளர்ந்தன. சமுதாய மக்களும் பயன்பெற்றனர்.
கவிதைகளுக்கும் புதுக் கவிதைகளுக்கும்
அங்கே இடமிருந்தன. எழுத்தாளர்களும் வளர்ந்தனர் -
வாழ்ந்தனர்.

குறிப்பு

மாத இதழ்கள்

இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த இதழ்களாக இவை
வெளிவந்தன. குறிப்பாகக் “கலைமகளை”க் குறிக்கலாம்.
கட்டுரைகளுக்கு - கதைகளுக்கு என்று தோன்றிய இதழ் இது
என்றே கூறலாம். சிறந்த தொடர்கதைகளை வெளியிட்டுப்
புகழ் பெற்றது இந்த இதழ்.

மாத இதழ்களில் தொடர்கதைகளாக வந்தவை பின்னர்
நூல்களாக வெளிவந்தன. சில திரைப்படங்கள் ஆகவும்
மாறின.

இப்போது பெண்களுக்கென்றும் விளையாட்டுக்கு என்றும்
வணிகத்துக்கு என்றும் சோதிடத்துக்கு என்றும் India Today
என்றும் ஆங்கில இதழ்களும் தமிழ் இதழ்களும் மாத
இதழ்களாக வந்து சமுதாயப் பணியும் இலக்கியப் பணியும்
ஒருங்கே ஆற்றுகின்றன.

முடிவுரை

அரசியல், மருத்துவம், சட்டம், வணிகம், கல்வி,
தொழில், சோதிடம், அறிவியல், திரைப்படம்... முதலிய
அனைத்துத் துறைகளைச் சார்ந்ததாகவும், அனைத்துத்
துறைகளுக்கும் உதவக் கூடியதாகவும் இதழ்கள் அமைந்து
சமுதாய நலம் காக்கின்றன என்று கூறலாம்.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்

1. திரைப்படத்தின் கதைக்களம் குறித்து விளக்குக.

திரைப்படத்திற்கு அடிப்படையாக அமைவது நல்ல கதையாகும். கதை இல்லாத ஆட்ட பாட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதில்லை. நல்ல கதை மக்களுக்கு நல்ல உணர்ச்சியை எழுச்சியைத் தருகிறது. திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கும் வேட்கையை உண்டாக்குகிறது. புராண வரலாற்றுக் கதைகளுக்கு எப்பொழுதும் மக்கள் மனத்தில் இடம் உண்டு. பின்னர் வந்தன சமூகத் திரைப்படங்கள். கதைப்பஞ்சம் வந்த போது பிறமொழிப்படங்கள் தமிழில் தழுவப்பட்டன. குறிப்பாக வங்கமொழிக் கதைகள் தமிழ் நாட்டிற்கு உகந்ததாயின. தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், இந்தி, ஆங்கில மொழிப் படங்கள் தமிழக மக்களால் பார்க்கப்பட்டன.

காம உணர்வைத் தூண்டுகிற மாதிரி படங்கள் வந்த போது அவற்றைத் தணிக்கை செய்ய அரசு ஒரு குழுவை அமைத்தது. இதுவே திரைப்படத்தின் ஆற்றலை விளக்கப் போதுமானதாகும்.

2. திரைப்படத்தில் வசனம் பெறுமிடத்தை ஆராய்க.

முதலில் சாதாரண மக்களின் அன்றாடப் பேச்சுடன் திரைப்படம் வெளியாகியது. பின்னர் எதுகை மோனையோடு பேச்சு வந்த போது அது வசனம் என்ற தகுதியைப் பெற்றது. அண்ணா, கருணாநிதி, எஸ்.டி.சுந்தரம், ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி, கண்ணதாசன் போன்றோர் சிறந்த வசன கர்த்தாக்களாக விளங்கினர். திரைப்படப் பாடல்களும், வசனங்களும் தனித்தனியே நூல் வடிவிலும் வந்தன.

சிறந்த சிறுகதைகள் படமாகின. சிறை, உதிரிப்பூக்கள் போன்றவை வெற்றி பெற்றன. சிறந்த நாவல்கள் படமானதற்கு அளவே இல்லை. பாவை விளக்கு, பார்த்திபன் கனவு,

மதுரையை மீட்ட சுந்தரபாண்டியன், தில்லானா மோகனாம்பாள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள் போன்றவை தரம் வாய்ந்தவை

3.இதழ்களில் தினமணி பெறுமிடத்தை ஆராய்க.

தமிழ் அறிஞர்களின் கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறது. தமிழண்ணல் போன்றவர்கள் எது சரி என்று சொற்கள் பற்றிய இன்றியமையாத கருத்துக்களை மக்கள் அறிவதற்காக எழுதிவருகின்றனர். இது பொதுமக்களுக்கு நீடித்த பயனைத் தருவதாகும். நூல் பதிப்புரை என்ற பகுதியில் புதிதாக வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய அறிமுகம் மதிப்புரையும் இடம்பெறுகின்றன. இதனால் வியாபாரம் பெருகிறது. இது இதழ் ஆற்றும் சமுதாயத் தொண்டாகும். ஞாயிறு தினமணிக்கதிர் வெள்ளிமணி போன்ற இலவச இணைப்புக்கள் கதை, கட்டுரைகளைத் தாங்கிச் சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை பயன்பெறுமாறு அமைகின்றன.

4.தமிழகத்தில் வானொலி நிலையங்கள் ஆற்றிய தமிழ்பணிகளை விரித்தெழுதுக.

தமிழகத்தில் திருச்சி, சென்னை வானொலி நிலையங்கள் முதலில் தோன்றின. பின்னர் மதுரையிலும் நிலையம் அமைந்தது. நிலையத்தின் செயற்பாடுகள் தமிழக மக்களைக் கவர்ந்தன. பொழுது புலர்ந்தது முதல் இரவு 11 மணி வரையும் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பாயின. மங்கல இசை முதலில் தொடங்கும். 5 அல்லது 10 நிமிடங்களுக்கு ஒன்றாக நிகழ்ச்சிகள் தொடரும். தமிழில், ஆங்கிலத்தில் இந்தியில் செய்திகள் ஒரு நாளில் பலமுறை அறிவிக்கப்படும். பெரியோரது ஆசி உரைகள், அனுபவ மொழிகள், நாட்டு நடப்புகள், இசை, திரையிசை, நாடகம், சினிமா என்று பல நிகழ்ச்சிகளுக்கு ரேடியோ களமாக அமைகிறது. இப்போது

குறிப்பு

குறிப்பு

கல்வி ஒளிபரப்புக்களும் ரேடியோவில் வருவது ரேடியோவின் பயன்பாட்டைப் பெரிது படுத்தியுள்ளது. உழவும் தொழிலும் வளம்பெற வேண்டிய செய்திகளை அந்த அந்தத்துறை நிபுணர்களைக் கொண்டு வானொலி நிலையம் ஒலி பரப்பும். அது மக்களுக்குப் பலவகையிலும் உதவி செய்வதாகும். நாட்டின் எந்தப் பகுதியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியானாலும் அது நேரடி ஒலி பரப்பின் மூலம் வீட்டில் இருந்தே கேட்கத் தக்கதாகி விடுகிறது. ரேடியோ நாடகங்கள் என்ற நிகழ்ச்சி மூலம் நடிகர்கள், பாடல் ஆசிரியர்கள், வசன கர்த்தாக்கள், பல்வகைக் கலைஞர்கள் என்று பல தரப்பினரும் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றனர். இசைக்கலை, நாடகக்கலை, பேச்சுக்கலை எனப்பலதுறை வளர்ச்சிக்கும் ரேடியோ வழிகாட்டியது.

5.மக்கள் வாழ்வியலில் தொலைக்காட்சி பெறுமிடத்தைக் கட்டுரைக்க.

பொழுதுபோக்குக்காகப் பயன்படலாம் என்று எண்ணப்பெற்ற ரேடியோ, தொலைக்காட்சி போன்றவை இன்று மக்கள் வாழ்க்கையின் அங்கமாகவே மாறிவிட்டன. எவ்வாறு ஒரு வீட்டிற்கு ஒரு பூஜை அறை இன்றியமையாததோ அதுபோல ஒரு தொலைக்காட்சிப் பெட்டியும் அமைந்து விடுகிறது.

பல சானல்களில் பலப்பல கதைத்தொடர்கள் ஒளிபரப்பாகின்றன. அவை பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக சானல் உரிமையாளர்கள் பரிசுகளும் அறிவிக்கிறார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் பல சினிமாப் படங்களும் ஒளிபரப்பாகின்றன. ஆகவே திரையரங்குகளில் சினிமா போய்ப் பார்க்கிற பழக்கம் பெருமளவிற்குக் குறைந்துள்ளது. வீட்டிலேயே சினிமா பார்க்கலாம். இசைக் கச்சேரிகளைக் கேட்கலாம். இன்றைய ராசி பலனையும்

தெரிந்து கொள்ளலாம். காற்றழுத்தம், மழை பற்றிய செய்திகள், புயல் அறிவிப்பு, வெப்பநிலை, வியாபாரச்சந்தைக்கு வரும் புதிய பொருள்கள் பற்றிய அறிவிப்புகள் என்று மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லாச் செய்திகளையும் தரும் நிலையில் தொலைக்காட்சி அமைகிறது

குறிப்பு

கூறு: 13

1.தமிழும் சமயங்களும்

தமிழகத்தில் சமயங்களைப் பரப்ப வந்த மேல் நாட்டவர்களும் பிறரும் தமிழ்மொழி கற்றுத் தமிழ் வாயிலாகவே தங்கள் கொள்கைகளைப் பரப்பினர். அதனால் தமிழ் மொழியில் இலக்கிய இலக்கண வளமும் பெருகியது.

சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம், கிறித்துவம், இசுலாமியம் முதலான சமயங்களுக்குரிய நூல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குவது தமிழக குரிய தனிச்சிறப்பாகும். ஒவ்வொரு சமயமும் ஒவ்வொரு கடல்போல. அவ்வச் சமயத்தாரின் சிறந்த கொள்கைகளால் அவ்வக் காலத்தில் தமிழக மக்கள் பண்பாட்டுச் சிறப்புடன் திகழ்ந்தனர். அது சமயங்களால் தமிழகம் பெற்ற நன்மையாகும்.

அ. சைவசமயமும் தமிழும்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் களப்பிரர் ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. அதை இருண்ட காலம் எனக் குறிப்பிடுவர். தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியும் தமிழரின் பழம்

குறிப்பு

பெருமையும் குன்றியது. புறச் சமயங்களான சமண பௌத்தம் செல்வாக்குப் பெற்றன.

ஆறாம் நூற்றாண்டில் பாண்டியன் நின்றசீர் நெடுமாறன் களப்பிரரை வென்றான். தொண்டை மண்டலத்தில் பல்லவராட்சி ஏற்பட்டது. அது முதல் சைவ வைணவ சமயங்கள் மறுமலர்ச்சி பெற்றன. இக்காலம் சமய காலம் எனப் பட்டது.

நாயன்மார்களில் திருநாவுக்கரசரும் திருஞான சம்பந்தரும் 7 ஆம் நூற்றாண்டில் எண்ணற்ற பாடல்கள் பாடினார்கள். இப்போது ஏழாயிரம் பாடல்கள் கிடைக்கின்றன. அடுத்த நூற்றாண்டில் சுந்தரர் பாடிய பாடல்களில் ஆயிரம் பாடல்கள் கிடைக்கின்றன. இவை தேவாரம் என்ற பெயரில் சிறந்த பக்தி இலக்கியமாகத் திகழ்கின்றன. இவை பண்ணோடு பாடப் பெற்றன.

திருஞான சம்பந்தர்

பிள்ளைப் பருவத்திலேயே இறைவனைப் பாடியவர். ஆடல், பாடல் கலைகளை வழிபாட்டுக்கு உரியவை ஆக்கியவர். கோயில்களைப் பாடும் போது இயற்கை அழகுகளை எடுத்துரைத்துள்ளார். “கோயிலை வலம்வரும் மகளிர் நடமிடும் ஓசையையும் அதற்கேற்ப முழங்கும் முழவு ஓசையையும் கேட்ட பெண் குரங்குகள் மரமேறி மேக முழக்கமா மழையா என வானம் பார்க்கும் திருவையாறு” எனப் பாடுகிறார்.

பதிகந்தோறும் இராவணன் கயிலை மலையைத் தூக்க முயன்று துன்பப்பட்டதையும் சிவபக்தன் ஆனதையும், பிரமனும் திருமாலும் தேடிக் காணமுடியாத பெருமை உடையவன் சிவன் என்பதையும் சமண பௌத்தத் துறவிகளின் போலி வாழ்க்கையைக் கடிந்தும் பாடுவார். சமண பௌத்தர்

இல்லறத்தைப் பழித்தும் துறவறத்தைப் போற்றியும் கூறுவர்.
பெண்களைப் பெருமைப்படுத்தியவர் ஞானசம்பந்தர்.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை
இருந்ததே.”

என்னும் பாடல் சைவர்களின் திருமணங்களில் இடம்
பெறுவதாகும்.

அடியார்களுக்கு எல்லா நாளும் நல்ல நாள் என்னும்
கொள்கை உடையவர்.

திருநாவுக்கரசர்

வடமொழியும் தமிழும் நன்கு கற்றவர். சைவக்
குடும்பத்தில் பிறந்து சமணராக விளங்கியவர். பின்னர்
தமக்கையாரால் சைவ சமயத்திற்கே வந்து திருத்தொண்டு
செய்தவர். திருத்தாண்டகம் என்னும் செய்யுள் வகையில்
பாடல்கள் பாடினார். இவரைத் தாண்டக வேந்தர் எனப்
பிற்காலத்தார் அழைத்தனர்.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” என்று பாடி அரசன்
ஆணையை மறுத்தார். நாவுக்கரசர் பாடல்களில் பக்தியின்
உருக்கம் இருக்கும். பணிவும் குழைவும் இருக்கும்.

சுந்தரர்

இவரை இறைவன் திருமண நாளில் தடுத்தாட்
கொண்டார். வேளாளர் குடும்பத்தைச் சார்ந்த சங்கிலியாரையும்
பரத்தையர் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பரவையாரையும் திருமணம்
செய்து கொண்டார். “பரவை என்னும் என் காதலிக்கும்
எனக்கும் பற்றாக உள்ள பெருமானே” என்று தம் பாடலில்
குறிப்பிடுகிறார். துறவையும் உலக வெறுப்பையும் விடுத்து

குறிப்பு

குறிப்பு

உலக வாழ்க்கையில் பெறும் இன்பங்கள் பற்றிப் பாடியவர். சம்பந்தரின் பாடல்கள் போல இவர் பாடல்களும் இசையமைப்பு உடையவை.

“வீரத்தின் மிடுக்கு இல்லாத செல்வனை வீமன், அருச்சுனன் என்று புகழ்வதாற் பயனில்லை கொடுக்க மனம் இல்லாதவனைப் பாரியே என்று புகழ்ந்தாலும் கொடுப்பார் இல்லை. சிவபெருமானைப் பாடிப் பயன்பெறுங்கள்” என்று புலவர்களுக்குக் கூறுகிறார்.

மாணிக்க வாசகர்

எட்டாம் நூற்றாண்டில் இவர் பாடிய பாடல்கள் திருவாசகம் எனப்படும். திருக்கோவையாரும் இவர் பாடியதே. திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார் என்னும் மொழி இவர் பாடல்களின் கனிவைக் காட்டுவதாகும். பெண்கள் ஆடிப் பாடும் பாடல் வடிவங்களிலும் இவர் பக்திப் பாடல் களைத் தந்துள்ளார். அவை திருவம்மாளை, திருப்பொற்சுண்ணம், திருக்கோத்தும்பி, திருத்தெள்ளேணம், திருச்சாழல், திருப்பொன்னாசல் போன்றவையாகும். பாவைப்பாட்டு மகளிர் பாடுவதற்கு உரியதாகும். அதைத் திருவெம்பாவை என்று பாடுகிறார். மார்கழி நீராடல் குறிக்கப்பெறுகிறது. இறைவனை வணங்கி நல்ல கணவர் பெறுவதற்காக நோன்பு நோற்பதாக இப்பாடல் அமைகிறது.

“ஆதியும் அந்த மும் இல்லா அரும் பெருஞ்சோதி” என்று இறைவனைப் பாடுகிறார்.

ஒன்பதாம் திருமுறை

சைவ சமய குரவராகிய இந்நால்வர் பாடியவை எட்டுத் திருமுறைகளாகின்றன. திருமாளிகைத் தேவர் கருவூர்த்தேவர்

போன்ற ஒன்பது பேர் பாடிய பாடல்கள் “திருவிசைப்பா”
என்னும் ஒன்பதாம் திருமுறை ஆகிறது.

பெரிய புராணம்

சேக்கிழார் பாடிய பெரியபுராணம் 63 நாயன்மார்களின்
வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். பக்திச் சுவை நனி சொட்டச்
சொட்டப் பாடிய கவி வலவ என்று பிற்காலத்தார் இவரைப்
பாராட்டுகின்றனர்.

பத்தாம் திருமுறை

திரு மூலர் பாடிய 3000 பாடல்களாகும். இவை
திருமந்திரம் எனப்படும். சுருங்கிய சொற்களில் ஆழ்ந்த
பொருள்களைத் தரும் பாடல்கள் இவை. தத்துவக்
கருத்துக்கள், யோக நெறி, சித்த வைத்தியக் கருத்துக்கள்
எனப் பலவும் இப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.

“அன்பு சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமானது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.”

மக்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே இறைவனுக்குச் செய்யும்
தொண்டாகும் என்பார். இவ்வாறு இவர் பாடல்கள் அரிய
பெரிய உண்மைகளைத் தாங்கி உள்ளன.

பதினொராந் திருமுறை

பன்னிருவர் பாடிய 40 நூல்கள் பதினொராந் திருமுறை
எனப்படும். அத்தனையும் இறைவன் புகழைப் பாடுவனவாகும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

பன்னிரண்டாம் திருமுறை:

பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகும். இவை தவிர இறைவன் புகழ் பேசுவனவாக கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், தலபுராணங்கள், சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் முதலியன விளங்குகின்றன.

காலத்துக்குக் காலம் தோன்றிய குமரகுருபரர், பகழிக் கூத்தர், அருணகிரிநாதர், இராமலிங்க அடிகள், தாயுமானவர், சிவப்பிரகாசர் போன்றோரும் இறைப் பணி செய்த சான்றோராவர். இறைவன் புகழ்பாடி இவர்கள் எல்லோரும் மக்களின் உள்ளங்களைச் சிவமயமாக்கிய பெருந்தகைகள் ஆவர். சைவ மடங்களும் தோன்றிய சமயத்தைக் காத்தன.

ஆ. வைணவ சமயமும் தமிழும்:

தொல்காப்பியர் கால முதற் கொண்டே திருமால் வழிபாடு தமிழகத்தில் இருந்திருக்கிறது. “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. முல்லைநில மக்களின் தெய்வம் திருமால். பின்னர் எல்லா நில மக்களாலும் வழிபடப்பட்டார். சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்கள் இதை உணர்த்துகின்றன. பரிபாடலில் திருமால் பற்றிய பாக்கள் உள்ளன.

சங்க காலத்தில் இருந்த திருமால் வணக்கம் சமண பௌத்தக் காலத்தில் குறைந்து பின்வந்த ஆழ்வார்கள் காலத்தில் மேலோங்கியது. ஆழ்வார்களும் ஆழ்வார் வழிக் குரவர்களும் வைணவத்துக்குச் செய்த தொண்டு தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் செய்த தொண்டாகவே கருதப்படும்.

பன்னிரு ஆழ்வார்களும் தங்கள் ஊனினும் உயிரினும் திருமாலையே உவந்தனர். இவர்கள் 108 வைணவத் தலங்கள் தோறும் சென்று திருமாலைப் பாடினர். இவை நாலாயிர

திவ்யப் பிரபந்தம் எனப்பட்டது. இதைத் தொகுத்தவர் நாதமுனிகள் ஆவார்.

குறிப்பு

முதல் ஆழ்வார்கள் மூவர்:

பொய்கையார், பூதத்தார், பேயார் ஆகிய மூவரும் ஆழ்வார் முதலிகள் எனப்பெயர்பெற்றனர். இவர்கள் பாடியவை முறையே முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் திருவந்தாதி எனப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் அந்தாதித்தொடை அமைந்த நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இவர்கள் காலம் கி.பி.6ஆம் நூற்றாண்டென்பர். “அன்பே

தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக

இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா-நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்”

என்கிறார்பூதத்தாழ்வார்.

திருமழிசை ஆழ்வார்:

இவர் திருமாலை,

“அன்பாவாய் ஆரமும் ஆவாய் அடியேனுக்கு
இன்பாவாய் எல்லாமும் நீயாவாய்”

என்று பாடுகிறார்.

பிற சமயத்தாரைச் சாடுகிறார்.

“நிற்கின்ற தெல்லாம் நெடுமா லென்று ஓராதார்
கற்கின்ற தெல்லாம் கடை” என்றும்

“அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர்

சிறியார் சிவப்பட்டார்” என்றும் கூறுகிறார்.

குறிப்பு

பெரியாழ்வார்:

இறைவனுக்கே பல்லாண்டு பாடியதால் பெரியாழ்வார் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் பாடியவை திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழியும் கண்ணனை வளர்க்கும் தாய் யசோதையாகத் தன்னைப் பாவித்துக் கொண்டு பெரியாழ்வார் பாடும் பாடல்கள் தாய்மையின் பிழிவாகும். பிற்காலப் பிள்ளைத் தமிழுக்கு வித்திட்டவர் இவரே.

ஆண்டாள்:

பெரியாழ்வாரின் திருமகள் தந்தை தொகுத்த பூமாலையைச் சூடிக் கொடுத்ததால் இவர் சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் எனப்பட்டார். இவர் பாடியவை நாச்சியார் திருமொழியும் திருப்பாவையுமாகும். திருமால் தன் கைத்தலம் பற்றுவதாகக் கனாக் கண்டேன் தோழி நான் என்று பாடுகிறார்.

நம்மாழ்வார்:

திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி என்ற நூல்கள் இவர் பாடியவை. இவற்றை வைணவ சமயத்தார் நான்கு வேதமாகப் போற்றுவர். திருவாய் மொழிக்கு எழுந்த உரைகளை "பகவத் விஷயம்" என்பர்.

மதுரகவி ஆழ்வார்:

இவர் நம்மாழ்வாரின் சீடர் இவர் பாடிய பிரபந்தம் "கண்ணிருண் சிறுத்தாம்பு" என்பது இப்பதினோரு பாடலிலும் ஆசிரியனையே தெய்வமாகக் கருதிப் பாடுகிறார்.

திருமங்கையாழ்வார்:

இவர் இயற்றியவை ஆறு நூல்கள். சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம்,

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, பெரிய திருமொழி ஆகும். இவற்றைத் திருவாய் மொழிக்கு ஆறு அங்கங்களாகக் கருதுகின்றனர். இவர் பாடல்களில் இயற்கை வருணனை மிகுதி.

குறிப்பு

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்:

இவரது இயற்பெயர் விப்பிரநாராயணர். திருமால் அடியார்களின் அடிப்பொடியாகத் தம்மைக் கருதுபவர். அதனால் இவரைத் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் என அழைத்தனர்.

“பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண் அச்சுதா அமரரேறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும் இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திர லோக மாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே.” என்று அருமையாகப் பாடியுள்ளார்.

திருப்பாணாழ்வார்:

பாணர் மரபினர். இசைப்பாடல்கள் பாடிய வர். “அமலனாதிபிரான்” எனத் தொடங்கும் 10 பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். இவை திருமாலின் மேனி அழகில் ஈடுபட்டுப் பாடியவை.

குலசேகராழ்வார்:

இவர் சேர அரசர் “பெருமாள் திருமொழி” இவர் பாடியது. கண்ணனின் இளமைக் குறும்புகளைக் காணாத தாய் தேவகி புலம்புவது போலவும் இராமனைப் பிரிந்த தசரதன் புலம்புவது போலவும் இவர் பாடிய பாடல்கள் அருமையானவை. எந்தப்

பிறப்பானாலும் திருவேங்கடமலையில் பிறக்க அருள்புரி என்று திருமாலை வேண்டுகிறார்

குறிப்பு

கம்பராமாயணமும், வில்லிபாரதமும் திருமால் பெருமையை இயம்புவன. ராம் என்ற இரண்டு எழுத்தால் பாவம் தொலையும் என்கிறார் கம்பர். கண்ணனின் ஒப்பற்ற தன்மையைப் பாடுகிறார் வில்லிபுத்தூரார்.

பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் பாடிய அஷ்டப் பிரபந்தம் சிறந்த சிற்றிலக்கியமாகும். அழகர் கலம்பகம், திருவேங்கடக் கலம்பகம், முக்கூடற்பள்ளு, பாகவதம், குருகூர்ப் பள்ளு முதலிய சிற்றிலக்கியங்களும் திருமால் பெருமையை எடுத்து இயம்புவன.

ஆழ்வார்கள் நூலுக்குத் தமிழும் வடமொழியும் கலந்த மணிப்பிரவாள நடையில் உரைகள் தோன்றின. இவை கற்பார்க்கு இன்பம் நல் கும் இனிய உரைகளாகும். ஆகவே இவை ஆறாயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி என எழுத்தெண்ணிக் காக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆழ்வார்கள் தோற்றத்தால் திருமாலைப் பரவும் வைணவ சமயம் தமிழகத்தில் தழைத்தது.

இ. சமணமும் தமிழும்

இலக்கணங்கள்:

கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் புகுந்த சமயம் சமணம். மணத்தின் வாழ்விடங்களாகத் திகழ்ந்தவை காஞ்சியும் மதுரையும். லோச்சனார், நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத் தண்டனார் போன்ற சங்கப் புலவர்கள் சமணர்கள். கொல்லாமை, துறவு, துன்பம் பொறுத்தல் போன்ற மணக் கொள்கைகள் தமிழ் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

“உற்ற நோய் தோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை

அற்றே தவத்திற் குரு” என்பர் வள்ளுவர்.

அதனால் இச் சமயம் தமிழகத்தில் வேரூன்றியது. அவர்கள் தமிழ்மொழிக்குத் தந்த இலக்கியக் கொடையும் பெரிது. அதை இங்கு பார்ப்போம்.

சமணர் தமிழ்ச் சங்கம்:

சமணர் பற்றிய செய்திகளைச் சங்க காலத்தில் பார்க்க முடிவதில்லை. ஆனால் சங்கமருவிய காலத்தில் சமணர் இயற்றியனவாகப் பல நூல்கள் உள்ளன. சமணப் பள்ளிகளில் கல்விப் பணியும் செய்தனர் உடல்நோயையும் உளநோயையும் ஒருங்கே போக்கினர். அதனால்தான் அலாதி, சிறுபஞ்சமூலம் போன்ற நூல்கள் மருத்துவப் பெயர்களோடு விளங்குகின்றன. மதுரையில் “வச்சிரநந்தி சங்கம்” என்று அமைத்துத் தமிழ்த் தொண்டு செய்து வந்தனர். மதுரை அருகே உள்ள ஆனைமலை இவர்கள் பாழ்விடமாக இருந்தது. தேவார காலத்துக்கு முன்னே இவர்கள் செல்வாக்கோடு இருந்தார்கள்.

குறிப்பு

குறிப்பு

இலக்கணங்கள்:

அறநூல்கள், காப்பியங்கள், இலக்கணங்கள் எனப்பட நூல்களைச் சமணர்கள் இயற்றியுள்ளனர். அவ்வகையில் தமிழ் மொழிக் குப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் தந்தது தொல்காப்பியம். பழமையான இலக்கண நூல். இந் நூலுக்குப் பாயிரம் செய்த பனம்பாரனார் தொல்காப்பியரை பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோன் என்று குறிப்பிடுகிறார். படிமை என்பது சமண சமயத்தைக் குறிப்பதாகும். யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, நேமிநாதம், நன்னூல், நம்பியகப் பொருள், வெண்பாப் பாட்டியல் முதலான நூல்கள் சமணர் இயற்றியவையே.

காப்பியங்கள்:

காலத்தால் முந்தியது சிலப்பதிகாரம். ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் முந்தியது, இயற்றிய இளங்கோ அடிகள் சமணரே என்பர். கவுந்தி அடிகள் என்னும் சமணத் துறவியைக் காப்பியத்தில் படைத்து அவர் மூலமாகச் சமயக் கொள்கைகளை வெளிப்படுத்து கிறார். ஆயினும் பல சமயங்களையும், சமயக் கடவுள்களையும் நடுவுநிலைமையோடு போற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

சீவக சிந்தாமணி யும் சமணக் காப்பியமே. இயற்றியவர் திருத்தக்கதேவர். இவர் விருத்த யாப்பு என்னும் புது வகையினைக் கையாண்டார். இதுவே பிற்காலக் காப்பியங்களுக்கெல்லாம் யாப்பாக அமைந்தது.

அடுத்தது வளையாபதி காப்பியம். இந்நூலில் "துக்கம் துடைக்கும் துகளறு காட்சியர் நிக்கந்த வேடத்து இருடி கணங்களை" என்னும் தொடர் சமணரைக் குறிப்பதாகும்.

குறிப்பு

சீவக சிந்தாமணியும் சமணக் காப்பியமே. இயற்றியவர் திருத்தக்கதேவர். இவர் விருத்த யாப்பு என்னும் புது வகையினைக் கையாண்டார். இதுவே பிற்காலக் காப்பியங்களுக்கெல்லாம் யாப்பாக அமைந்தது.

பல்லவ மன்னன் முதலில் சமணனாக இருந்தான். சமணம் அரசியல் செல்வாக்கோடு வாழ்ந்தது. ஆழ்வார்கள் நாயன்மார்கள் காலத்தில் இச் செல்வாக்கு சரிந்தது.

அடுத்தது வளையாபதி காப்பியம். இந்நூலில்

”துக்கம் துடைக்கும் துகளறு காட்சியர்

நிக்கந்த வேடத்து இருடி கணங்களை” என்னும் தொடர் சமணரைக் குறிப்பதாகும்.

சிறுகாப்பியங்கள்:

சூளாமணி, யசோதர காவியம், உதயணகுமார காவியம், நீலகேசி, நாக குமார காவியம், ஆகிய ஐந்தும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்களாகும். அத்தனையும் சமணக் காப்பியங்களே. தோலாமொழித்தேவர் இயற்றியது சூளாமணி. இதன் கதை இந்து சமயக் கதையோடு ஒத்திருக்கும்.

யசோதர காவியம் 330 விருத்தப் பாக்களால் இயன்றது. உதயணன் கதையை விருத்தப்பாவால் கூறுவது உதயணகுமார் காவியம். நீலகேசி-பௌத்த சமயக் காப்பியமாகிய குண்டலகேசிக்கு எதிராக எழுந்த நூல்.

இவை தவிர கொங்குவேள் இயற்றிய பெருங்கதையும் சமணக் காப்பியமாகும்.

நீதிநூல்கள்:

நாலடியார், பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி முதலியவை சமணசமய நீதிநூல்களாகும். திருக்குறளோடு சமமாகக் கருதத் தக்கது நாலடியார். இதை

குறிப்பு

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி என்னும் பழமொழி விளக்கும்.

புராணங்கள்:

மேருமந்தர புராணம், ஸ்ரீ புராணம், மா புராணம் போன்றவையும் சமணரால் இயற்றப்பட்டவை ஆகும்.

மேரு, மந்தரன் என்ற இருவர் வரலாற்றைக் கூறுவது மேருமந்தர புராணமாகும்.

நிகண்டுகள்:

இக்காலத்து அகராதிகள் போலப் பழங்காலத்தில் சொற்களுக்குப் பொருள் காண உதவியவை நிகண்டுகளாகும். திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு முதலாகியவையும் சமணரால் இயற்றப்பட்டவையே.

விருத்தம், அந்தாதி, கலம்பகம், பிள்ளைத் தமிழ் போன்ற சிற்றிலக்கியங்களையும் படைத்துள்ளனர். நரி விருத்தம், திருக்கலம்பகம், திருநூற்றந்தாதி போன்றவை சமணர் இயற்றியவையே.

ஸ்ரீபுராணம், கத்ய சிந்தாமணி போன்ற உரைநடை நூல்களும் சமணரால் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவையே மணிப்பிரவாள நடைக்கு வழிவகுத்தன.

இளம்பூரணர், குணசாகரர் போன்றவர்கள் சிறந்த உரையாசிரியர்களாவர். இவர்கள் சமணர்களே.

முடிவுரை:

இன்பத்தை வெறுத்தவர்கள் சமணர்கள். அதனால் இசை நாடகத்தைத் துறந்தனர். ஆனால் அறனெறியைச் சிறிதும் மறந்தாரில்லை . மக்கட் சமுதாயத்தை அறவழியில் கடைத்தேற்றுவதே அவர்கள் குறிக்கோளாகும். தமிழ் மொழிக்கு எல்லா இலக்கியத்துறைகளிலும் ஏற்றம்

விளைவித்தனர். ஆகவே சமணசமயம் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரியது.

குறிப்பு

ஈ. பௌத்தமும் தமிழும்::

தமிழ் நாட்டில் சைவ சமயமும் வைணவ சமயமும் பக்தி மார்க்கத்தைப் பரப்புவதற்கு முன்னர் சமண பௌத்த சமயங்கள் செல்வாக்கோடு திகழ்ந்தன. கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் வடநாட்டை ஆண்ட அசோகன் காலத்தில் பௌத்த சமயம் தமிழ்நாட்டில் பரவியது என்பர். அவன் மூவேந்தரையும் தன் நண்பர்களாகக் குறிக்கின்றான். இங்கு வந்த பௌத்தர்கள் தங்கள் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பினர். பௌத்தக் கொள்கைகளான உயிர்க்கு இரங்கல், சாதி வேறுபாடு இன்மை, அறநெறி நிறறல் முதலியன தமிழ் மக்களிடையே பேரார்வத்தை ஏற்படுத்தின. இவர்களும் தம் மதம் பரப்பத் தமிழ்மொழி இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்றனர். கற்றுத் தெளிந்த பின்னர் தமிழில் பல நூல்கள் இயற்றித் தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்த்தனர்.

பௌத்தப் பள்ளிகள்:

தமிழ் நாடெங்கணும் பௌத்தப் பள்ளிகளையும் விகாரைகளையும் அமைத்துத் தம் சமயத்திற்குத் தொண்டாற்றினர். பூதமங்கலம், போதிமங்கை, காவிரிப்பூம்பட்டினம், பொன்பற்றி, மதுரை, நாகப்பட்டினம்), முதலிய இடங்களில் பெருமளவில் வாழ்ந்தனர்.

சங்க இலக்கியங்கள்:

சங்க இலக்கியங்களில் புத்தமதக் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. மதுரைக் காஞ்சியில் புத்தப்பள்ளிகள்

குறிப்பு

பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. சங்ககாலப் புலவராகிய இளம்போதியார் புத்த சமயத்தினர் ஆவார். அறவணவடிகள், மணிமேகலை, சீத்தலைச் சாத்தனார், சங்கமித்திரர், புத்தமித்திரர் போன்றவர்கள் பௌத்தர்களே.

காஞ்சியில் வாழ்ந்ததின்நாகர், தருமபாலர் போன்றவர்களே நாலந்தாப் பல்கலைக் கழகத்தின் தலைவர்களாக விளங்கினார்கள். சீனம் சென்ற போதி தருமர், வச்சிரபோதி போன்றவர்களும் காஞ்சியில் வாழ்ந்த பெருமக்களே. கல்வியிற் சிறந்த காஞ்சிமாநகர் என அது பெயர் பெற்றிருந்தது.

பௌத்த சமயக் காப்பியங்கள்:

பெருங்காப்பியங்களில் மணிமேகலையும் குண்டலகேசியும் பௌத்த சமயக் காப்பியங்கள் ஆகும். கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் மணிமேகலையை இயற்றினார். மஹாயான புத்த சமயம் சார்ந்தது இந்நூல். புத்த சமயக் கொள்கைகளைப் போதிக்கவே இந்நூல் எழுந்தது, இதற்கு மணிமேகலை துறவு என்றே பெயரிட்டார் சாத்தனார்.

“வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது

புனைவன நீங்கின் புலால் புறத்திடுவது” என்பன புத்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்துவனவாகும்.

மக்களுக்கு வேண்டிய அறத்தையும் இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது. ”மன்னுயிர்க் கெல்லாம் உண்டியும், உடையும் உறையுளும் அல்லது கண்டதில்லை ” என்கிறது.

நாதகுத்தனார் இயற்றியது குண்டலகேசி. இது விருத்தத்தாலும் கலிப்பாவாலும் அமைந்தது. சமண வைதிக

சமயக் கருத்துக்களைத் தக்க முறையில் மறுக்கிறது.
நிலையாமையை வலியுறுத்தும் பாடல் ஒன்று.

“பாளையாம் தன்மை செத்தும் பாலனாம் தன்மை
செத்தும் காளையாம் தன்மை செத்தும் காமுறும் இளமை
செத்தும்

மீளுமிவ் வியல்பு மின்னே மேல்வரு மூப்புமாகி நாளுந்
நாம் சாகின்றோமால் நமக்கு நாம் அழாதது என்னே”

விம்பசாராக் கதை:

புத்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த விம்பசாரன் பற்றிய நூல்
இப்போது கிடைக்கவில்லை. திருப்பதிகம் என்றும் சித்தாந்தத்
தொகை என்றும் பௌத்த நூல்கள் இருந்தனவாகக்
குறிப்புக்கள் உள்ளன.

இலக்கண நூல்கள்:

புத்தமித்திரனார் எழுதிய இலக்கண நூல் வீர
சோழியம் ஆகும். ஐந்திலக்கணங்களையும் இந்நூல் கூறும்.
வீர சோழன் என்னும் மன்னனால் ஆதரிக்கப்பெற்றவர்
இப்புலவர். அதனால் மன்னின் பெயரையே நூலுக்கு
வைக்கிறார். இந்நூல் 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது
என்பர்.

இவ்வாறு தமிழ் மொழிக்கும் சமுதாயத்துக்கும் பல
சிறப்புக்களைத் தந்த பௌத்த சமயம் பின்னர் வந்த சைவ,
வைணவ சமயங்களால் நலிவுற்று மறைந்தது. ஆயினும்
மணிமேகலை போன்ற காப்பியங்களால் பௌத்தக்
கருத்துக்கள் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் எனலாம்.

குறிப்பு

குறிப்பு

உ. இசுலாமும் தமிழும்

மாலிகாபூர் என்ற தளபதி கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னாட்டை வென்று முகமதிய ஆட்சியை நிறுவினான், அது முதல் தமிழ் நாட்டில் இஸ்லாம் பரவியது. அச்சமயம் சார்ந்தவர்கள் தமிழ் கற்றுப் பெரும்புலவர்களாய் விளங்கினர். இவர்களில் சிறந்தவர்கள் உமறுப்புலவர், சவ்வாதுப்புலவர், வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர், குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, சதாவதானி செய்குதம்பிப் பாவலர் முதலியோராவர். இவர்கள் படைத்தவை தனிப்பாடல்கள், பேரிலக்கியம், சிற்றிலக்கியம் ஆகும். சமயச் சார்பான நூல்களில் அரபுச் சொற்கள் கலந்துள்ளன.

சீறாப்புராணம்:

இயற்றியவர் உமறுப்புலவர். சீறா என்றால் வாழ்க்கை வரலாறு என்று பொருள். இவர் எட்டயபுரம் அரசவைக் கவிஞராக விளங்கியவர். வள்ளல் சீதக்காதியால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். அவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை சீறாப்புராணம் எனப்பாடினார். மூன்று காண்டங்களில் 5026 பாடல்களில் வரலாறு அமைகிறது.

உமறுப்புலவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் சீதக்காதிக் கோவை, முதுமொழி மாலை என்பன. தமிழ் இலக்கியங்கள் போலவே சீறாப்புராணத்தில் நாட்டுப் படலம், நகரப் படலம் என அமைக்கிறார். குறவர் - குறத்தியர், பரண், தினைப்புனம், யாழ்ப்பாறை, மா, பலா, வாழை எல்லாம் நாட்டுப் படலத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நகரப் படலம் என மெக்காவைப் பாடுகிறார். மதுரையைப் பாடுவது போலவே அது அமைகிறது. அவரது தமிழ் நூல்களின் தோய்வு தெரிகிறது. உவமை,

உருவகங்களைக் கையாளுகிறார். அவரது கடவுள் வாழ்த்து அருமையான பாடலாக விளங்குகிறது.

“திருவினும் திருவாய்ப் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவாய்ச் சிறந்த
மருவினும் மருவாய் அணுவினுக்கு அணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும்
பொருவினும் பொருவா வடிவினும் வடிவாய்ப்
கருவினும் கருவாய்ப் பெருந்தவம் புரிந்த
கருத்தனைப் பொருந்துதல் கருத்தே”

குறிப்பு

குணங்குடி மஸ்தான் பாடல்கள் (1788-1835):

இவரது பாடல்கள் இஸ்லாமியக் கருத்துக்கள் கொண்டவை எனினும் சமரச நோக்கம் உடையவை, அவரைப் போற்றி ஐயாசாமி முதலியார் என்பவர் குணங்குடி நாதர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி என்றும் சரவணப்பெருமானையர் நான்மணிமாலையாக 40 பாடலும் பாடினார்கள்.

தாயுமானவரைப் போலவே கருத்தும், சந்த இனிமையும் உருக்கமும் நிறைந்த பாடல்களைப் பாடினார். இறைவனைத் தலைவியாகக் கருதி,

“என்னை விட்டால் மாப்பிள்ளை மார் எத்தனையோ உன்றனுக்கே

உன்னை விட்டால் பெண் எனக்கு உண்டோ மனோன்மணியே” என்று “மனோன்மணிக் கண்ணியில்’ பாடுகிறார்.

சவ்வாது புலவர்:

தனிப் பாடல்கள் பல பாடியவர்.

குறிப்பு

வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்:

வண்ணம் என்னும் சந்தப் பாப் பாடுவதிலே வல்லவர். அதனால் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் என அழைக்கப் பெற்றார். முகைதீன் புராணம் பாடியவர். நாகூர் தர்காவின் சாதுவைப் போற்றிப் பாடினார்.

செய்குதம்பிப் பாவலர்:

சதாவதானி என்னும் சிறப்புப் பெற்றவர். சொல்வேந்தர். நினைவுக் கலைஞர்.

நாகைக் கோவை, கோட்டாற்றுப் பிள்ளைத் தமிழ், திருநாகூர்த் திரிபந்தாதி, இன்னிசைமாலை முதலிய நூல்கள் இயற்றியவர்.

இவர் மறைந்த போது கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

“ஓரவதானம் ஒரு நூறு செய்திந்தப்

பாரில் புகழ்படைத்த பண்டிதனைச்-சீரிய

செந்தமிழ்ச் செல்வனைச் செய்குதம்பிப் பாவலனை

எந்தநாள் காண்போம் இனி”

என்று இரங்கற்பா பாடுகிறார்.

முகம்மது உசேன்:

பெண்புத்தி மாலை என்ற நூல் இயற்றினார். பெண்களுக்கு வேண்டிய அறிவுரைகளைக் குறள் வெண்பாக்களால் பாடியுள்ளார்.

பனைக்குளம் அப்துல் மஜீத்:

கவிப் பூஞ்சோலை, இலக்கியப்பூங்கா, தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள் என்ற நூல்கள் இயற்றியவர்.

அராபிய பாரசீக இலக்கிய அமைப்புக்களைத் தழுவித் தமிழிலும் இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பல இலக்கியங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

குறிப்பு

அவையாவன:

(1) படைப்போர் : அது முகமதியருக்கும் ஏனையோர்க்கும் நடந்த

போரைப் பற்றிக் கூறியது.

(2) முன்ஜாத்து : அல்லாவிடம் அருள் வேண்டிப் பாடுவது

(3) கிஸ்ஸா : கதையாகக் கூறுவது

(4) மசாலா : வினா-விடையாக அமைவது

(5) நாமா : வரலாறு கூறுவது

இந்த ஐந்து வகை இலக்கியங்களையும் புத்திலக்கியம் என்பர்.

இவ்வாறு முகம்மதியப் புலவர்கள் இலக்கியங்கள் படைத்துத் தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கம் தேடித் தந்தனர். பாரசீக - அரேபிய உருதுச் சொற்கள் பலப்பல தமிழில்கலந்தன. இன்றும் நம்மிடையே இஸ்லாமிய அறிஞர் பலர் புலமை சான்றவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

ஊ. கிறிஸ்துவமும் தமிழும்

தமிழ் நாட்டில் பிறந்த மதங்கள் சைவமும் வைணவமும். புகுந்த மதங்கள் சமணமும் பௌத்தமும். அவைபோலவே பின் வந்த மதங்கள் கிறித்துவமும் இஸ்லாமும். எல்லாச் சமயங்களும் இலக்கியங்களைத் தந்து தமிழ்மொழியைச் செழிக்கச் செய்தன. இக்கட்டுரையில் கிறித்துவ சமயத்தால் தமிழ் பெற்ற சிறப்பினைப் பார்ப்போம்.

குறிப்பு

உலக மதங்களில் கிறித்துவமும் ஒன்று. அதைச் சார்ந்த ஆங்கிலேயர், போர்ச்சுகக்கீசியர், டச்சுக்காரர், பிரெஞ்சுக்காரர்கள் போன்றவர்கள் வாணிகத்தின் பொருட்டு நம் நாட்டுக்கு வந்தனர். தங்கள் சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்ப வேண்டுமெனில் இங்கு உள்ள மொழிகளைக் கற்க வேண்டுமென அறிந்தனர். நம் மொழிகளில் புலமை பெற்றனர். அவர்கள் சமயத்தொண்டு தமிழ்த் தொண்டாகவும் மலர்ந்தது.

பதினாறு பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் சேவியர், பிரிட்டோ - என்பவர்கள் கிறித்துவக் கொள்கைகளை, செபங்களை, வழிபாட்டு முறைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்கள்.

தத்துவ போதகர்:

அக்காலத்தில் ஐரோப்பியப் பாதிரியார் தெனொபிலி என்பவர் பிராமணக் கோலம் பூண்டு மதுரையில் தங்கிக் கிறித்துவ சமயத் தொண்டாற்றினார். புலாலுணவைக் கைவிட்டு வடமொழி கற்று மந்திரங்களும் ஒதினார். தன் பெயரைத் தத்துவ போதகர் என ஆக்கிக் கொண்டார். “ஆத்ம நிர்ணயம்” ஞானோபதேச காண்டம் முதலான உரைநடைகளை கிறிஸ்துவமும் தமிழும்

வீரமாமுனிவர்:

கான்ஸ்டன்டைன் ஜோசப் பெஸ்கி என்பது இவரது இயற்பெயர். சுப்ரதீபக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். திருக்குறளும் சிந்தாமணியும் கம்பராமாயணமும் அவர் மனத்தைக் கவர்ந்தன. சிந்தாமணி போலக் காப்பியம் செய்ய நினைத்தார். அதன் பயன் ஏசுநாதரை வளர்த்த சூசையப்பர் வரலாற்றை தேம்பாவணி என்னும் காப்பியமாகப் படைத்தார்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கித்தேரியம்மை அம்மாளை, அடைக்கலமாலை, தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் இயற்றித் தமிழுக்கு அணி செய்தார். சதுரகராதி என்னும் பெயரில் முதன்முதலில் தமிழுக்கு அகராதி தந்தவர் இவரே. பரமார்த்த குரு கதை இவரெழுதிய நகைச்சுவை கலந்த உரைநடையாகும். இவரை உரைநடையின் தந்தை என்பர். எ.எ.ஓ.ஓ. என்ற எழுத்துக்கள் முதலில் வேறுபாடின்றி இருந்தன. அவற்றை மாற்றி இன்றைய எழுத்து முறையைத் தந்தவரும் இவரே. தம் பெயரையும் தமிழ் முறைப்படி வீரமாமுனிவர் என மாற்றிக் கொண்டதோடு மது, மாமிசம் சாப்பிடாமலும் இருந்தார். தமிழின் பல துறைகளுக்கு இவர் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்.

குறிப்பு

சீகன்பால்கு ஐயர்:

தமிழ் நாட்டில் முதன்முதலாக பிராடஸ்டன்ட் மதத்தை பரப்பிய குரு இவரே ஆவார். இவர் பைபிளின் சில பகுதிகளைத் தமிழ்ப் படுத்தியுள்ளார். தமிழ் இலத் தீன் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு என்னும் அரிய நூலை இயற்றியுள்ளார்.

எல்லிஸ் துரை:

திருக்குறள் முதல் பதின்மூன்று அதிகாரங்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் உரை எழுதியுள்ளார்.

குறிப்பு

போப்பையர்:

தமிழின் சிறப்பை உலகறியச் செய்த பெருமக்களுள் டாக்டர் போப் தலைசிறந்தவர் ஆவார். தமிழ் நாட்டில் அறுபதாண்டுகளும் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் இருபதாண்டுகளுமாகத் தமிழ்ப்பணி செய்தவர். திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். புறநானூறு, நாலடியார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற நூல்களின் சில செய்யுட்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். தமிழ் மக்களின் நீதிச் சிறப்பை மேனாட்டாருக்குக் காட்டிய பெருமகன் இவர். தமது கல்லறையில் தமிழ் மாணவன் என்று பொறிக்கச் செய்தவர்.

கால்டுவெல்:

திருநெல்வேலியில் அமர்ந்து சமயப் பணி ஆற்றியவர். அயர்லாந்து நாட்டினர். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்னும் அரிய நூலை இயற்றினார். இதன் மூலமாக தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துளு எல்லாம் ஒரு குடும்ப மொழிகள் என்பதை நிறுவினார்.

இராபர்ட் டி நொபிலி:

இத்தாலி நாட்டுக்காரர் தமிழ்நாட்டுத் துறவிபோல வாழ்ந்தார். தத்துவ போதக சாமி“ எனத் தம் பெயரை அழைத்துக் கொண்டார். முதலில் தமிழ் உரைநடை எழுதிய பெருமை இவரைச் சாரும். ஏசுநாதர் சரித்திரம், கடவுள் நிர்ணயம், ஆத்தம நிர்ணயம், முதலான நூல்களை எழுதினார்.

தமிழ்நாட்டுக் கிறித்துவர்கள்:

இவர்களும் தமிழுக்கு அரும் பெரும் பணியாற்றியவர்கள் ஆவர்.

முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை:

மாயூரத்தில் பணிபுரிந்தவர். நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகள் என்று இசைக்கும் தமிழுக்கும் தொண்டாற்றினார். தமிழில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்று முதன்முதலில் நாவல் (புதினம்) எழுதியவர் இவரே. “பெண்கல்வி” உரைநடை நூல். நீதியையும் நேர்மையையும் வலியுறுத்துபவர்.

வேதநாயக சாஸ்திரியார்:

தஞ்சையில் சமயப் பணி ஆற்றியவர். பெத்லகேம் குறவஞ்சி, ஞான உலா, ஞானக்கும்மி போன்றவை இவர் இயற்றிய நூல்களாகும்.

ஆபிரஹாம் பண்டிதர்:

இசைத்தமிழுக்குப் புத்துயிர் கொடுத்தவர். தஞ்சையில் மருத்துவராக வாழ்ந்தவர். மேனாட்டு இசை, தமிழிசை இரண்டையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தவர்.

H.A.கிருஷ்ண பிள்ளை:

ஜான் பனியன் என்பவர் எழுதிய The Pilgrims Progress என்னும் நூலைத் தழுவித் தமிழில் இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்று நூலியற்றினார். 4000 விருத்தப் பாக்கள் கொண்டது. இவ்வாறாகக் கிறித்துவ சமயம் தமிழுக்குப் பெருஞ் சிறப்புச் செய்தது.

குறிப்பு

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1.திருஞான சம்பந்தரின் சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணி குறித்து எழுதுக

பிள்ளைப் பருவத்திலேயே இறைவனைப் பாடியவர். ஆடல், பாடல் கலைகளை வழிபாட்டுக்கு உரியவை ஆக்கியவர். கோயில்களைப் பாடும் போது இயற்கை அழகுகளை எடுத்துரைத்துள்ளார். “கோயிலை வலம்வரும் மகளிர் நடமிடும் ஓசையையும் அதற்கேற்ப முழங்கும் முழவு ஓசையையும் கேட்ட பெண் குரங்குகள் மரமேறி மேக முழக்கமா மழையா என வானம் பார்க்கும் திருவையாறு” எனப் பாடுகிறார்.

பதிகந்தோறும் இராவணன் கயிலை மலையைத் தூக்க முயன்று துன்பப்பட்டதையும் சிவபக்தன் ஆனதையும், பிரமனும் திருமாலும் தேடிக் காணமுடியாத பெருமை உடையவன் சிவன் என்பதையும் சமண பௌத்தத் துறவிகளின் போலி வாழ்க்கையைக் கடிந்தும் பாடுவார். சமண பௌத்தர் இல்லறத்தைப் பழித்தும் துறவறத்தைப் போற்றியும் கூறுவர். பெண்களைப் பெருமைப்படுத்தியவர் ஞானசம்பந்தர்.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்

எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை

கண்ணில் நல்ல. துறும் கழுமல வளநகர்ப்

பெண்ணின் நல்லாளொடும் பெருந்தகை

இருந்ததே.”

என்னும் பாடல் சைவர்களின் திருமணங்களில் இடம் பெறுவதாகும்.

அடியார்களுக்கு எல்லா நாளும் நல்ல நாள் என்னும்
கொள்கை உடையவர்.

2.சமணர்கள் தமிழுக்குப் படைத்தளித்த இலக்கணங்கள்:
குறித்து விவரி

அறநூல்கள், காப்பியங்கள், இலக்கணங்கள் எனப்பல
நூல்களைச் சமணர்கள் இயற்றியுள்ளனர். அவ்வகையில் தமிழ்
மொழிக் குப் பெருஞ்சிறப்புச் செய்துள்ளனர். தொல்காப்பியர்
தந்தது தொல்காப்பியம். பழமையான இலக்கண நூல். இந்
நூலுக்குப் பாயிரம் செய்த பனம்பாரனார் தொல்காப்பியரை
பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோன் என்று குறிப்பிடுகிறார். படிமை
என்பது சமண சமயத்தைக் குறிப்பதாகும். யாப்பருங்கலம்,
யாப்பருங்கலக் காரிகை, நேமிநாதம், நன்னூல், நம்பியகப்
பொருள், வெண்பாப் பாட்டியல் முதலான நூல்கள் சமணர்
இயற்றியவையே.

3.பெளத்த சமயக் காப்பியங்களை விளக்கி வரைக

பெருங்காப்பியங்களில் மணிமேகலையும்
குண்டலகேசியும் பெளத்த சமயக் காப்பியங்கள் ஆகும்.
கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் மணிமேகலையை
இயற்றினார். மஹாயான புத்த சமயம் சார்ந்தது இந்நூல்.
புத்த சமயக் கொள்கைகளைப் போதிக்கவே இந்நூல்
எழுந்தது, இதற்கு மணிமேகலை துறவு என்றே பெயரிட்டார்
சாத்தனார்.

“வினையின் வந்தது வினைக்கு விளைவாயது
புனைவன நீங்கின் புலால் புறத்திடுவது” என்பன
புத்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்துவனவாகும்.

மக்களுக்கு வேண்டிய அறத்தையும் இந்நூல்
வலியுறுத்துகிறது. ”மன்னுயிர்க் கெல்லாம் உண்டியும்,
உடையும் உறையுளும் அல்லது கண்டதில்லை ” என்கிறது.

குறிப்பு

குறிப்பு

நாதகுத்தனார் இயற்றியது குண்டலகேசி.இது விருத்தத்தாலும் கலிப்பாவாலும் அமைந்தது. சமண வைதிக சமயக் கருத்துக்களைத் தக்க முறையில் மறுக்கிறது. நிலையாமையை வலியுறுத்தும் பாடல் ஒன்று.

“பாளையாம் தன்மை செத்தும் பாலனாம் தன்மை செத்தும்
காளையாம் தன்மை செத்தும்
காமுறும் இளமை செத்தும்

மீளுமிவ் வியல்பு மின்னே மேல்வரு மூப்புமாகி
நாளும் நாம் சாகின்றோமால் நமக்கு நாம்
அழாதது என்னே”

4.சீறாப்புராணம்: - கட்டுரைக்க

இயற்றியவர் உமறுப்புலவர். சீறா என்றால் வாழ்க்கை வரலாறு என்று பொருள். இவர் எட்டயபுரம் அரசவைக் கவிஞராக விளங்கியவர். வள்ளல் சீதக்காதியால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். அவர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை சீறாப்புராணம் எனப்படினார். மூன்று காண்டங்களில் 5026 பாடல்களில் வரலாறு அமைகிறது.

உமறுப்புலவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள் சீதக்காதிக் கோவை, முதுமொழி மாலை என்பன. தமிழ் இலக்கியங்கள் போலவே சீறாப்புராணத்தில் நாட்டுப் படலம், நகரப் படலம் என அமைக்கிறார். குறவர் - குறத்தியர், பரண், தினைப்புனம், யாழ்ப்பறை, மா, பலா, வாழை எல்லாம் நாட்டுப் படலத்தில் இடம் பெறுகின்றன. நகரப் படலம் என மெக்காவைப் பாடுகிறார். மதுரையைப் பாடுவது போலவே அது அமைகிறது. அவரது தமிழ் நூல்களின் தோய்வு தெரிகிறது. உவமை, உருவகங்களைக் கையாளுகிறார். அவரது கடவுள் வாழ்த்து அருமையான பாடலாக விளங்குகிறது.

“திருவினும் திருவாய்ப் பொருளினும் பொருளாய்த்
தெளிவினும் தெளிவாய்ச் சிறந்த
மருவினும் மருவாய் அணுவினுக்கு அணுவாய்
மதித்திடாப் பேரொளி அனைத்தும்
பொருவினும் பொருவா வடிவினும் வடிவாய்ப்
கருவினும் கருவாய்ப் பெருந்தவம் புரிந்த
கருத்தனைப் பொருந்துதல் கருத்தே”

5. .ஜி, யு. போப்பின் தமிழ்ப் பணிகளைச் சட்டியுரைக்க.

தமிழின் சிறப்பை உலகறியச் செய்த பெருமக்களுள் டாக்டர் போப் தலைசிறந்தவர் ஆவார். தமிழ் நாட்டில் அறுபதாண்டுகளும் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் இருபதாண்டுகளுமாகத் தமிழ்ப்பணி செய்தவர். திருக்குறளையும் திருவாசகத்தையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். புறநானூறு, நாலடியார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை போன்ற நூல்களின் சில செய்யுட்களை மொழிபெயர்த்துள்ளார். தமிழ் மக்களின் நீதிச் சிறப்பை மேனாட்டாருக்குக் காட்டிய பெருமகன் இவர். தமது கல்லறையில் தமிழ் மாணவன் என்று பொறிக்கச் செய்தவர்.

கூறு: 14

பிற்காலக் காப்பியங்கள்:

கம்பராமாயணம்:

தமிழ் இலக்கியங்களுக்குள் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் இலக்கியம் கம்பராமாயணம் ஆகும். இக் காப்பிய நாயகர்களின் புகழும் தரமும் திறமும் இவையெனத் தெரிந்த சக்ரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியார் கங்கையும

குறிப்பு

குறிப்பு

காவேரியும் ஓடும் வரையில் சீதா ராம சரிதம் பாரத நாட்டில் ஆண் பெண் குழந்தைகள் அனைவரையும் தாய்போல் பக்கத்திலிருந்து காக்கும் என்று தன் சக்ரவர்த்தித்திருமகன் என்ற நூலின் முன்னுரையில் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். பாரதநாட்டில் 'ராமாயணம்' என்றாலே ஆதிகாவியம் எனப்படும் வான்மீக ராமாயணத்தையே நினைப்பது வழக்கம். பழமையான இந்தமரபை உணர்ந்தமையாலும். தன்னுடைய காப்பிய நோக்கத்தின் உள்ளுறையின் அமைப்பைக் கருதியமையாலும் கம்பர் காப்பியத்துக்கு 'இராமாவதாரம்' என்று பெயரிட்டார். ஆனால் காலப்போக்கிலே அந்தப் பெயரைப் பின்தள்ளிவிட்டு 'இராமாயணம்' என்ற பெயரே நிலைபெற்றது. வான்மீகத்தினின்று வேறுபடுத்தி உணர்ந்துகொள்வதற்காக கம்ப ராமாயணம் எனத் தமிழர் வழங்கலாயினர்.

காப்பிய அமைப்பு முறைமை:

இக்காப்பியம் பால காண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்தகாண்டம் என்னும் பிரிப்பு முறையைக் கொண்டதாகும். இந்த ஆறுகாண்டங்களிலும் 113 படலங்கள் காணப்படுகின்றன. மொத்தப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 10, 500 ஆகும்.

காப்பியச் சிறப்பு:

இந்நூல் நடையின் நின்றையர் நாயகன் ஆகிய இராமனின் சிறப்பினைக் குறிப்பதாகும். தெய்வநிலையில் இருந்த பரம்பொருள் மண்ணில் மனிதனாய் அவதாரம் எடுத்த வரலாற்றைக் இக்காப்பியம் எடுத்துரைக்கின்றது. இந்நூல் வலியுறுத்தும் ஓர் இல், ஒரு வில், ஒரு சொல் என்பன மனித சமூகம் முழுமையும் பின்பற்றவேண்டிய நடைமுறை ஆகும். பிறனில் விழைவோர் கிளையோடும் கெடுவர் என்பது இக்காப்பியத்தின் உயிரான கொள்கை ஆகும்.

இலக்கியச் சிறப்பு:

கல்வியில் பெரியவர் கம்பன் என்னும் பெயரினைக் கம்பனுக்கு ஏற்படுத்தித் தந்த காப்பியம் கம்பராமாயணம் ஆகும். கற்பனைச் செறிவுடன் கூடிய கவிதைகள் இக்காப்பியத்தின் தனிச் சிறப்பு எனலாம். கம்பர் இராமாயணம் பாடத் தான் மேற்கொண்ட களத்தினைக்

நடையில் நின்று உயர் நாயகன் தோற்றத்தின்

இடை நிகழ்ந்த இராம அவதாரப் பேர்த்

தொடை நிரம்பிய தோம் அறு மாக்கதை

சடையன் வெண்ணெய் நல்லூர் வயின் தந்ததே.

எனக் குறிப்பார்,

கவிதையும் கோதாவரியும்:

கவிதையினைக் கோதாவரி நதியுடன் ஒப்பிட்டுக் கம்பர் வடித்த கவிதை இணையற்ற சிறப்புடையதாம். அக் கவிதை,

புவியினுக்கு அணியாய், ஆன்ற

பொருள் தந்து, புலத்திற்று ஆகி,

அவி அகத் துறைகள் தாங்கி,

ஐந்திணை நெறி அளாவிச்

சவி உறத் தெளிந்து, தண் என்று

ஒழுக்கமும் தழுவிச் சான்றோர்

கவி எனக் கிடந்த கோதா

வரியினை வீரர் கண்டார்.

என்பதாகும்.

குறிப்பு

குறிப்பு

கவி இனிமை:

ஆரண்யத்தில் சூர்ப்பனகை நடந்து வரும் அழகினை
வருணிக்கும் கம்பன் பாடலின் அழகுநயம் சொல்லில்
அடங்காச் சிறப்புடையதாகும். அப்பாடல்

பஞ்சி ஒளிர் விஞ்சு குளிர்பல்லவம் அனுங்கச்

செஞ்செவிய கஞ்சம் நிமிர் சீறடியள் ஆகி,

அம் சொல் இள மஞ்சை என, அன்னம் என, மின்னும்

வஞ்சி என, நஞ்சம் என வஞ்ச மகள் வந்தாள்.

என்பதாகும். கும்பகர்ணன் உறங்குகின்ற போது அவனைப்
போருக்கு அனுப்புவதற்காக அரக்கர்கள் எழுப்புகின்றனர்.
அதனைக் குறிப்பிடும் கம்பன் பாடல் அழகிய ஓசைநயம்
நிறைந்ததாகும். அப்பாடல்,

உறங்குகின்ற கும்பகன்!

உங்கள் மாய வாழ்வு எலாம்

இறங்குகின்றது, இன்று காண்;

எழுந்திராய்! எழுந்திராய்

கறங்கு போல வில் பிடித்த

கால தூதர் கையிலே

உறங்குவாய், உறங்குவாய்!

இனிக் கிடந்து உறங்குவாய்!

என்பதாகும்.

இராமநாமத்தின் சிறப்பு:

இராமநாமம் மும்மைசால் உலகிற்கெல்லாம்
மூலமந்திரமாய் தம்மையே தமார்க்கு நல்கும் பதமாய்

இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்தாய் அமையும் என்பர்
கம்பர். அத்தகைய பாடல்,

மும்மை சால் உலகுக்கு எல்லாம்
மூல மந்திரத்தை, முற்றும்
தம்மையே தமார்க்கு நல்கும்
தனிப் பெரும் பதத்தை, தானே
இம்மையே எழுமை நோய்க்கும்
மருந்தினை, 'இராமன்' என்னும்
செம்மை சேர் நாமம் தன்னைக்
கண்களின் தெரியக் கண்டான்.

என்பதாகும்.

கம்பன் காட்டும் நன்றியுணர்வு:

போர்க்களத்தில் நிற்கும் சும்பகர்ணனை இராமனின்
தூதனாய்ச் செல்லும் வீடணன் இராமன் பக்கம் வந்துவிடுமாறு
அழைக்கிறான். அப்போது வாழ்வின் நிலையாமையைச்
சொல்லிக் சும்பகர்ணன் கூறும் கூற்று நன்றியுணர்விற்கோர்
நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

'நீர் கோல வாழ்வை நச்சி,
நெடிது நாள் வளர்த்துப் பின்னைப்
போர்க் கோலம் செய்து விட்டாற்கு
உயிர்கொடாது, அங்குப் போகேன்;
தார்க் கோல மேனி மைந்த!
என் துயர் தவிர்த்தி ஆகின்,
கார் கோல மேனியானைக்

குறிப்பு

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி:

குறிப்பு

கம்பராமாயணம் வலியுறுத்தும் நீதி ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்பதாகும். கதையின் நாயகனாகிய இராமபிரான் சீதையைத் திருமணம் செய்த பொழுதே இம்மையில் இரு மாதரை சிந்தையாலும் தொடமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து கொடுக்கிறான். கம்பன் இதனை,

வந்து எனைக் கரம் பற்றிய வைகல்வாய்

இந்த இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச்

சிந்தையாலும் தொடேன் என்ற செவ்வரம்

தந்தவாறு திருச்செவி சாற்றுவாய்

என எடுத்துக் காட்டுவான்.

சகோதரப்பாசம்:

தாய் கைகேயின் வரத்தினால் கானகம் செல்லும் இராமன் ஆரண்யத்தில் குகனையும் வானரக்கூட்டத்தின் தலைவனாகிய சுக்ரீவனையும் அரக்கர் இனத்தினைச்சேர்ந்த வீடணனையும் சகோதரனாக ஏற்றுக் கொள்கிறான். இத்தகைய உயர்ந்த பண்பாட்டினைக் குறிக்கும் பாடல்.

குகனொடும் ஐவர் ஆனேம்

முன்பு; பின், குன்று சூழ்வான்

மகனொடும், அறுவர் ஆனேம்;

எம் உழை அன்பின் வந்த

அகன் அமர் காதல் ஐய!

நின்னொடும் எழுவர் ஆனேம்;

புகலருங் கானம் தந்து,

புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை.

என்பதாகும்.

கம்ராமாயணத்தின் சிறப்புகளைச் சொல்லப்புகின் அது விரியும். சுருங்கச் சொன்னால் கம்பராமாயணம் தமிழ் அன்னையின் மணிமகுடத்தில் ஒளிரும் வைரம் எனில் அஃது மிகையன்று. அதனால்தான் கண்ணதாசன்

காலமெனும் ஆழியிலும்

காற்று மழை ஊழியிலும்

சாகாது கம்பனவன் பாட்டு

அது தலைமுறைக்கு எழுதி வைத்த சீட்டு

என்று புகழ்ந்துரைத்தார்.

பெரியபுராணம்:

பெரியபுராணம் பக்திநனி சொட்டச் சொட்ட சேக்கிழாரால் பாடப்பெற்றதாகும். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை, அதனைத் தொடர்ந்து நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டத் திருவந்தாதி என்பனவற்றை அடிப்படையான வைத்து சேக்கிழார் இக்காப்பியத்தைப் பாடியருளினார். இந்நூல் தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரையும் தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மரையும் சேர்த்து எழுபத்து இரண்டு பேரின் வரலாற்றைச் சொல்கிறது. இவர்கள் அனைவரும் தமிழ்நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதால் இக்காப்பியம் வரலாற்றினை அடிப்படையாக வைத்துப் எழுதப்பெற்றது என்ற சிறப்பினையும் தன்னகத்தே கொண்டமைந்ததாகும்.

உலகளாவிய பார்வை:

உலக இலக்கியங்கள் யாவற்றிலும் தமிழுக்கென்று தனித்த சிறப்பு உண்டு. தமிழ் இலக்கியங்கள் உலகளாவிய பார்வை கொண்டவை ஆகும். பெரியபுராணமும் இத்தகைய உலகளாவிய சிந்தனையையே முன்வைக்கிறது, இறைவன்

குறிப்பு

குறிப்பு

உயிர்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்தற்கும் ஓதுதற்கும் அரியவன். அங்ஙனம் அரியவனாயினும் தன்னை யாவரும் எளிதில் கண்டு தரிசித்து உய்ய வேண்டும் என்னும் கருணையினால் மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன் உலாவுதற்கு இடமாய்க் கங்கை நீர்நிறைந்த

சடையை உடையவனாய் அளவில்லாத ஒளியுரு உடையனாய் திருத்தில்லையில் திருச்சிறும்பலத்தினிடத்தே ஆனந்தத் திருக்கூத்து ஆடுகின்றவனாயும் உள்ளான். உலகம் எங்கும் நீக்கமின்றி மலர்கின்ற சிலம்பணிந்த இறைவனுடைய திருவடிகளை வாழ்த்தி வணக்கம் செய்வோம் என்பதாய் முதல் பாடல் தொடங்குகிறது.

உலகு எலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்

நிலவு உலாவிய நீர் மலி வேணியன்;

அலகுஇல் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்;

மலர் சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

மன்னனின் ஆட்சிமுறைமை:

சேக்கிழார் மாநிலத்தினை ஆளும் மன்னன் எத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்டவனாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதனைப் பெரியபுராணத்திவ் வடித்துக் காட்டுகிறார். மன்னன் நிலத்தின் வாழும் பல உயிர்களையும் காவல் செய்யும்போது, அதற்கு இடையூறாகத் தன்னாலும், தன் பரிசனங்களாலும், பகைவர்களாலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் வரும் ஐந்து பயங்களையும் தீர்த்துத் தருமத்தைப் பிறழாமற் பாதுகாக்கின்றவனாய் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகையவனே மாநிலங்காவலன் என்ற பெயருக்கு உரிமையுடையவன் ஆவான். இத்தகைய கூற்றானது தமிழர்தம் ஆட்சிமுறைமை குறித்த சிந்தனையை விளக்கி நிற்கிறது

“மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்

தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தால்

ஊனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மால்
ஆனபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ?”

பகுதி I
தமிழ் தாள் - II

குறிப்பு

நீதிமுறைமை:

இன்றைய நீதிமன்றங்கள் வழக்கு விசாரணையின் போது ஒருவர் தன் தரப்பின் உண்மையை நிரூபிக்க பத்திரம், அனுபவ உரிமை, பிறரின் சாட்சி என்பனவற்றைக் கேட்கின்றன. இத்தகைய சிறந்த நீதிமுறைமை தமிழரிடம் இருந்தது என்பதனைச் சுந்தரர் வழக்கில் திருவெண்ணெய்நல்லூர் அறம்கூறும் அவையத்தார் கேட்டதாய்ப் பாடுவார் சேக்கிழார் பெருமான். அவர்கள் இறைவனிடம் நிரூபிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஆட்சி - ஆவணம் - அயலார்களது காட்சி என்ற மூன்றுவகைகளுள் ஒன்றினைக் காட்டவேண்டும் என்று சொல்ல முன்னே மணப்பந்தரில் கோபத்தால் சுந்தரர் கிழித்தது படியோலையே, மூலவோலையை நீதிசபைமுன் காட்டுதற்காகச் சேமமாய் வைத்துள்ளேன் என்கிறார். இது தமிழரின் நீதிமுறைமைக்குச் சிறந்த சான்றாம்.

ஆட்சியில் ஆவணத்தில் அன்றி மற்று அயலார்
தங்கள்

காட்சியில் மூன்றில் ஒன்று காட்டுவாய்' என்ன.
'முன்னே

மூட்சியில் கிழித்த ஓலை படி ஓலை, மூல ஓலை

மாயை வல்லான மாட்சியில் காட்ட வைத்தேன்
என்றனன்

Self-Instructional
Material

குறிப்பு

தமிழுக்குச் சிறப்பு:

தன்னுடன் வழக்காடிய சுந்தரரை ஆட்கொள்ளும் இறைவன் தனக்குப் பிடித்தது தமிழ் அருச்சனைப்பாட்டே ஆகும். ஆதலால் என்னை பித்தன் என்றே பாடு என்கிறார். சுந்தரரும் பாடுகிறார். இது ஆண்டவனாலே விரும்பப்படும் மொழி தமிழே என்பதனை விளக்கி நிற்கும்.

மற்று நீ வன்மை பேசி வன் தொண்டன் என்னும் நாமம்

பெற்றனை; நமக்கும் அன்பில் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க

அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும்; ஆதலால் மண் மேல் நம்மைச்

சொல் தமிழ் பாடுக' என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்.

இல்லற மாண்பு:

தமிழரின் தனிப்பெரும் சிறப்பு அவர்கள்தம் இல்லற மாண்பே ஆகும். பெரியபுராணத்தில் வரும் திருநீலகண்டர் இன்பத்துறையில் எளியர் ஆகிறார். ஒருநாள் தன் கணவன் தன்னைவிட்டு பிறிதோர் பெண்ணிடம் சென்று வருவதனை அறிந்த அவர்தம் மனைவியார் இறைவன் திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணை எம்மைத் தொடக்கூடாது என்கிறார். என்னை என்று கூறாது எம்மை என்று பன்மையில் கூறியமையால் இனிமேல் வேறு பெண்களையும் தொடமாட்டேன் என்று உறுதியோடு வாழ்கின்றார் திருநீலகண்டர். கற்புடைய மனைவியாரும் தமது நாயகருக்கு வேண்டுவனவாகிய எல்லாப் பணிவிடைகளையும் அழகு பெறச்செய்து தமது மேனி அவரது மேனியில் தீண்டாமலும், இவ்வாழ்க்கையிற் பொருந்தும் செய்கைகளைச் சோர்வுபடாது காத்தும் செய்துவந்தார். தமது வீட்டைவிட்டு வெளியிலே நீங்காது, அவ்வொரு வீட்டினுள்ளே இருவரும் தனித்தனி வாழ்வார்களாகி அன்பு செலுத்தும் மெய்யுறு புணர்ச்சி ஒன்றுமட்டும் இல்லாது வாழும் தன்மையை அயலார் ஒருவரும் தெரியாதவாறு வாழ்ந்து வந்தார்கள். இது தமிழரின் பண்பட்ட வாழ்க்கை முறையினை எடுத்துக் காட்டும்.

மூண்ட அப் புலவி தீர்க்க அன்பனார் முன்பு
சென்று

பூண் தயங்கு இளமென் சாயல் பொன் கொடி
அனையார் தம்மை

வேண்டுவ இரந்து கூறி மெய் உற அணையும்
போதில்,

‘தீண்டுவீர் ஆயின் எம்மைத் திரு நீல கண்டம்’
என்றார்.

குறிப்பு

பகைவனுக்கு அருளல்:

உலக உயிர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறை பகைவர்களுக்கு அருளும் பண்பாட்டையே ஆகும். இத்தகைய உயரிய மரபினைப் பெரியபுராணம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்னும் இறையடியார்பால் பொறாமை கொள்ளும் முத்தநாதன் பலமுறை அவருடன் போரிட்டுத் தோற்றுப் போகிறான். எனவே வஞ்சனையால் வெல்லக் கருதி சிவனடியார்பால் வேஷம் இட்டுக் கொண்டு வந்து இருவரும் தனித்து இருக்கும் பொழுது கத்தியால் குத்தி விடுகிறான். அதனைக் கண்ட மெய்க்காப்பளனாகிய தத்தன் மிக விரைவில் அவ்விடத்திற் கூடி வாளினாலே அவனை வெட்ட முற்பட்டான்; மிகவும் இரத்தம் பெருகுதலால் விழுகின்றவராகிய நாயனார், தாம் தரையில் வீழ்கின்ற அந்த காலத்தும் தமது நீண்ட கையினால் “தத்தா! நமரேகாண்” என்று சொல்லி அவன் செய்கையைத் தடுத்து வீழ்ந்தார். இது பகைவனுக்கும் அருளும் நன்னெஞ்சினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனமங்கு வைத்த
தத்தன்

இறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாளினால் எறிய
லுற்றான்;

குறிப்பு

நிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையால்
அறைப்படு மறவிற் “தத்தா! நமர்“ எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

ஞானசம்பந்தரின் பக்திச் சிறப்பு:

தமிழ் நிலத்தில் சைவத்தினை மீண்டும் தழைக்கச் செய்த பெருமையுடையோர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் திருஞானசம்பந்தர். அவர் மூன்று வயதுக் குழந்தையாய் இருந்த பொழுது அவர்தம் தந்தையார் சீர்காழிப் படித்துறையில் அவரை அமரச் செய்து குளத்தில் மூழ்கிக் குளித்தார். தந்தையைக் காணாது ஞானசம்பந்தர் அழுதார். இதனை சேக்கிழார் வேதத்தின் நெறிகள் தழைத்து ஓங்கவும் அவற்றுள்ளே மிக்க சைவத் துறைகள் விளங்கவும்; பூதங்களின் தொடர் வழிவழி பொலிவுறவும் தூய திருவாய் மலர்ந்து அழுதார் எனக் குறிப்பார்.

.வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்

பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத

சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்

பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

மனமே திருக்கோயில்:

பக்தி என்பது ஆடம்பரங்களால் வருவது அல்ல. தன்னுடைய பெருமையினை வெளிக்காட்டுவதற்காகச் செய்யப்படுவதும். அல்ல. அது உள்ளத்தில் இருந்து மலர்வது. அத்தகைய அன்புடையவர் எளியவர் ஆயிடினும் இறைவன் அவர்களையே ஏற்றிப் போற்றுகிறான் என்று குறிப்பிடுகிறது பெரியபுராணம். அதனால்தான் இறைவன் அரசன் கட்டிய கோயிலுக்குச் செல்லாமல் பூசலார் தன் மனத்திற்குள் கட்டிய கோயிலுக்கு வருகிறான். இதனை இறைவன் திருவாக்காகவே உரைக்கும் பெரியபுராணம். திருநின்றவூரில் உள்ள பூசல் என்கின்ற அன்பன் நீண்ட நாட்களாக நினைந்து நினைந்து

குறிப்பு

செய்த நன்மையால் நீடும் கோயிலிலே நாளை நாம் புகுவோம். ஆதலால் நீ இங்கு இக் கோயிலிற் பொருந்திய செய்கையை நாளைக்கழித்து வைத்துக்கொள்வாயாக என்று அருளிச் செய்து கொன்றை சூடிய நீண்ட சடையினையுடைய இறைவர் தொண்டரது கோயிலின் தாவரத்தைக் கொண்டருள எழுந்தருளினர் என்ற கூற்றானது பக்தியின் உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

நின்றவூர்ப் பூச லன்ப னெடிதுநா ணினைந்து
செய்த

நன்றுநீ டால யத்து நாளைநாம் புகுவோ நீயிங்

கொன்றிய செயலை நாளை யொழிந்துபின்
கொள்வா” யென்று

கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர்
கோயில்கொண் டருளப் போந்தார்

பெண்மையைப் போற்றல்:

பாண்டியநாட்டில் சமணத்தை ஒழித்து சைவத்தினை மலரச்செய்த பெருமை மங்கையர்க்கரசியாரையே சாரும். தற்காத்து தற்கொண்டான் பேணி தகைசான்ற சொற்காத்து சமயத்தையம் மீட்டெடுத்த மங்கையர்க்கரசியாரை தெய்வம் எனப் போற்றுவார் சேக்கிழார். மங்கையர்க்கெல்லாம் ஒப்பற்ற அரசியும் எமது தெய்வமும் சோழர்களது திருக்குலத்தின் கொழுந்து போல்பவரும் வளையலையணிந்த மானியாரும் செங்கமலத்தில் வீற்றிருக்கும் திருமடந்தை போல்பவரும் பாண்டி நாட்டை ஆளும் பாண்டியர்களது குலத்துக்கு நேர்ந்த பழியினைத் தீர்த்த தெய்வத்தன்மையுடைய பாவைபோல்பவரும் ஆகிய பெரிய தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த இடரை எங்களுடைய பெருமானாராகிய சீகாழித் தலைவரது திருவருளினாலே நீக்கித் தமது பொங்கும் ஒளியைத் தரும் திருநீற்றினைப் பரவச் செய்தவரை போற்றுவார் போற்றலாமே என்பது சேக்கிழார் திருவாக்காம்.

மங்கையர்க்குத் தனியரசி, யெங்க டெய்வம்,

வளவர்திருக் குலக்கொழுந்து,வளைக்கை மானி

குறிப்பு

செங்கமலத் திருமடந்தை, கன்னி நாடாள்

தென்னர்குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப் பாவை,

எங்கள்பிரான் சண்பையர்கோ னருளி னாலே □

யிருந்தமிழ்நா டுற்றவிடர் நீக்கித் தங்கள்

பொங்கொளிவெண் டிருநீறு பரப்பி னாரைப்

போற்றுவார் கழலெம்மாற் போற்ற லாமே.

வரலாற்றுச் செய்தி:

சோழன் கோச்செங்கணான் தொண்ணூற்றாறு
மாடக்கோயில்களைக் கட்டியதாக வரலாறு
குறிப்பிடுகிறது. அத்தகைய வரலாற்றுச் செய்தியை பெரிபுராணம்
குறிப்பிடுகிறது.

திருவார்ந்த செம்பொன்னி னம்பலத்தே நடஞ்செய்யும்

பெருமானை யடிவணங்கிப் பேரன்பு தலைசிறப்ப

உருகாநின் றுளங்களிப்பத் தொழுதேத்தி யுறையுநாள்

வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார்

இறைவனை மறவாத நிலை:

பெரியபுராணம் குறிப்பிடும் அடியார்களுள் ஒருவராகிய சாக்கிய நாயனார் சமணசமயத்தினைச் சார்ந்தவர். எனினும் சிவபெருமான்பால் பற்றுக் கொண்டவர். எனவே சமணர்கள் அறிய சிவனை வழிபாட்டால் அவர்களால் தொல்லை ஏற்படும் என்பதனால் தினந்தோறும் சிவபெருமான்மேல் கல்லெறியும் வழக்கத்தினை மேற்கொண்டார். ஆனால் தன் மனத்தினுள் மலரால் அருச்சிப்பதாய் நினைத்துக் கொண்டார். அடியார்களின் செயலினை விட உள்ளன்பினையே ஏற்றுப் போற்றும் சிவபெருமான் அதனை மலராகவே ஏற்றுக்கொண்டார். எந்த நிலைமையில் ஒருவன் நின்றானாயினும், என்னை

வேடத்தைக் கொண்டானாயினும், நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய சங்கரனுடைய திருவடியை மறவாதிருத்தலே உண்மையாகிய உறுதிப் பொருள் என்பதனை இச்செயல் உணர்த்தி நிற்கிறது,

எந்நிலையி னின்றாலு மெக்கோலங் கொண்டாலும்

மன்னியசீர்ச் சங்கரன்றாண் மறவாமை பொரு” ளென்றே

துன்னியவே டந்தன்னைத் துறவாதே தூயசிவந்

தன்னைமிகு மன்பினான் மறவாமை தலைநிற்பார்,

இவ்வாறு பெரியபுராணம் முழுமையும் பக்திச் சிறப்பும் பண்பாட்டுச் செழுமையும் வரலாற்றுப் பின்புலமும் நிறைந்திருப்பதை பயிலும்போதும் காணமுடிகிறது.

இணையம்:

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமே கம்ப்யூட்டர் (கணினி) யுகமாக அமைகிறது. எந்தத் துறையிலும் கணினியின் இன்றியமையாமை உணரப்படுகிறது. இணைப்புக்கள் (Networks) பல விந்தைகள் சாதனைகள் புரிகின்றன. தொலைக்காட்சி இணைப்பு, ரெயில்வே இணைப்பு, தபால் தந்தி இணைப்பு என்று எல்லா இணைப்புகளும் பொதுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்றன. பல இடங்களில் அமைந்த இவை ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டவை. ரயில்வே இணைப்பு பல இடங்களில் அமைந்த நிலையங்களை ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்திப் பிணைக்கிறது. அது பொதுத் தேவையான பயணம் என்பதை நிறைவேற்றுகிறது. அதுபோலவே பிற இணைப்புக்களும் பயன்படுகின்றன.

இணைப்பு என்பதன் மூலம் கணினிகள் பங்கேற்றுச் செய்திகளைச் சிறிய தூரங்களுக்கு அல்லது உலகிற்குத்

குறிப்பு

குறிப்பு

தருகின்றன. Around the World in eighty days என்பது பழைய நாவல். Around the world in eighty seconds என்பது கணினி மொழியாகும். அவ்வளவுக்கு கணினி செயற்படுகிறது.

இந்த இணையங்களை நன்றாகப் பயன்படுத்துவது என்பது வணிக அபிவிருத்திக்கும், திறமையோடு பொருள்களை உற்பத்தி பண்ணுவதற்கும் விலையைக் குறைத்து வியாபாரத்தைப் பெருக்குவதற்கும் உதவுவதாகும். ஒரு குழுவில் அமைந்துள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த இணைப்பு உதவுகிறது. சிறிய அலுவலகங்கள் கொண்ட குழுக்களையும் பெரிய நிறுவனங்கள் கொண்ட அமைப்புக்களையும் இணைக்கின்ற மாதிரி இந்த இணைப்புக்கள் விளங்குகின்றன.

இணையம் (Internet) என்பது பலப் பல இணைப்புக்களைக் கொண்ட இணைப்பாகும். அது உலகளாவிய பல ஆயிரம் வியாபார நிறுவனங்களை - பல்கலைக் கழகங்களை - ஆராய்ச்சி அமைப்புக்களைக் கொண்டதும், இணைப்பதும் ஆகும். தொடர்பு கொண்ட பல கோடி மக்களுக்கு இவ்வாறு பயன்படுகிறது. ஐம்பது நாடுகளில் உள்ள பல லட்சம் மக்கள் இன்று இன்டர்நெட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாடோறும் இப் பயன்பாடு பெருகிக் கொண்டே போகிறது. ஒவ்வொரு ஆறு மாதத்திலும் பயன் படுத்து வோர் எண்ணிக்கை இரட்டிப்பாகி வருகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். கணினி மூலம் செய்திகள் மிக விரைவில் பரவுகின்றன. “பெருவழி மூலம் தகவல் 'Information Super highway' என்று இதனைக் குறிப்பர்.

இந்த இணையத்தின் பெருஞ்சிறப்பு என்னவென்றால் இதை நிர்வகிப்பவர், நெறிப்படுத்துவர் என்று எவருமில்லை என்பது தான். சிறிய குழுவின் இணைப்பும் பெரிய அளவில் பயன்தரத் தக்கதாக அமைந்து விடுகிறது.

இன்று இணையம் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பெருமளவில் மாற்றியுள்ளது. நமக்குக் கைக்கு எட்டிய தொலைவில் உலகச் செய்திகளைக், கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது. நம்முடைய தகவல்களை-கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிற வாய்ப்பை நமக்குத் தருகிறது. உலக நாடுகளின் வியாபாரப் பெருக்கத்திற்கும் மக்களுடைய வாய்ப்புக்கள் பெருகுவதற்கும் இணையம் பேருதவி புரிகிறது. இவ்வாறு ஒரு பெருஞ் சக்தியாக அது விளங்குகிறது.

குறிப்பு

பயிற்சி வினாக்கள்:

1. கவிதையும் கோதாவரியும் கம்பன் கவிதையில் பொருந்தி நிற்பதை விவரி

கவிதையினைக் கோதாவரி நதியுடன் ஒப்பிட்டுக் கம்பர் வடித்த கவிதை இணையற்ற சிறப்புடையதாம். அக் கவிதை,

புவியினுக்கு அணியாய், ஆன்ற

பொருள் தந்து, புலத்திற்று ஆகி,

அவி அகத் துறைகள் தாங்கி,

ஐந்திணை நெறி அளாவிச்

சவி உறத் தெளிந்து, தண் என்று

ஒழுக்கமும் தழுவிச் சான்றோர்

கவி எனக் கிடந்த கோதா

வரியினை வீரர் கண்டார்.

என்பதாகும்.

2.கம்பன் கவியின்பத்தைச் சான்று காட்டி நிறுவுக:

குறிப்பு

ஆரண்யத்தில் சூர்ப்பனகை நடந்து வரும் அழகினை வருணிக்கும் கம்பன் பாடலின் அழகுநயம் சொல்லில் அடங்காச் சிறப்புடையதாகும். அப்பாடல்

பஞ்சி ஒளிர் விஞ்சு குளிர்பல்லவம் அனுங்கச்

செஞ்செவிய கஞ்சம் நிமிர் சீறடியள் ஆகி,

அம் சொல் இள மஞ்சை என, அன்னம் என, மின்னும்

வஞ்சி என, நஞ்சம் என வஞ்ச மகள் வந்தாள்.

என்பதாகும். கும்பகர்ணன் உறங்குகின்ற போது அவனைப் போருக்கு அனுப்புவதற்காக அரக்கர்கள் எழுப்புகின்றனர். அதனைக் குறிப்பிடும் கம்பன் பாடல் அழகிய ஓசைநயம் நிறைந்ததாகும். அப்பாடல்,

உறங்குகின்ற கும்பகன்!

உங்கள் மாய வாழ்வு எலாம்

இறங்குகின்றது, இன்று காண்;

எழுந்திராய்! எழுந்திராய்

கறங்கு போல வில் பிடித்த

கால தூதர் கையிலே

உறங்குவாய், உறங்குவாய்!

இனிக் கிடந்து உறங்குவாய்!

என்பதாகும்.

3.பெரியபுராணம் காட்டும் பகைவனுக்கு அருளல் குறித்து விவரி

உலக உயிர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிமுறை பகைவர்களுக்கு அருளும் பண்பாட்டையே ஆகும். இத்தகைய உயரிய மரபினைப் பெரியபுராணம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்னும் இறையடியார்பால் பொறாமை கொள்ளும் முத்தநாதன் பலமுறை அவருடன் போரிட்டுத் தோற்றுப் போகிறான். எனவே வஞ்சனையால் வெல்லக் கருதி

குறிப்பு

சிவனடியார்போல் வேஷம் இட்டுக் கொண்டு வந்து இருவரும் தனித்து இருக்கும் பொழுது கத்தியால் குத்தி விடுகிறான். அதனைக் கண்ட மெய்க்காப்பாளனாகிய தத்தன் மிக விரைவில் அவ்விடத்திற் கூடி வாளினாலே அவனை வெட்ட முற்பட்டான்; மிகவும் இரத்தம் பெருகுதலால் விழுகின்றவராகிய நாயனார், தாம் தரையில் வீழ்கின்ற அந்த காலத்தும் தமது நீண்ட கையினால் “தத்தா! நமரேகாண்” என்று சொல்லி அவன் செய்கையைத் தடுத்து வீழ்ந்தார். இது பகைவனுக்கும் அருளும் நன்னெஞ்சினை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனமங்கு வைத்த தத்தன்

இறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாளினால் எறிய லுற்றான்;

நிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையால்

அறைப்படு மறவிற் “தத்தா! நமர்” எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

4. தமிழர்தம் இல்லற மாண்பினை பெரியபுராணம் வழி கட்டுரைக்க.

தமிழரின் தனிப்பெரும் சிறப்பு அவர்கள்தம் இல்லற மாண்பே ஆகும். பெரியபுராணத்தில் வரும் திருநீலகண்டர் இன்பத்துறையில் எளியர் ஆகிறார். ஒருநாள் தன் கணவன் தன்னைவிட்டு பிறிதோர் பெண்ணிடம் சென்று வருவதனை அறிந்த அவர்தம் மனைவியார் இறைவன் திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணை எம்மைத் தொடக்கூடாது என்கிறார். என்னை என்று கூறாது எம்மை என்று பன்மையில் கூறியமையால் இனிமேல் வேறு பெண்களையும் தொடமாட்டேன் என்று உறுதியோடு வாழ்கின்றார் திருநீலகண்டர். கற்புடைய மனைவியாரும் தமது நாயகருக்கு வேண்டுவனவாகிய எல்லாப் பணிவிடைகளையும் அழகு பெறச்செய்து தமது மேனி அவரது மேனியில் தீண்டாமலும், இல்வாழ்க்கையிற் பொருந்தும் செய்கைகளைச் சோர்வுபடாது காத்தும் செய்துவந்தார். தமது வீட்டைவிட்டு வெளியிலே நீங்காது, அவ்வொரு வீட்டினுள்ளே இருவரும் தனித்தனி வாழ்வார்களாகி அன்பு செலுத்தும் மெய்யுறு புணர்ச்சி ஒன்றுமட்டும் இல்லாது வாழும் தன்மையை அயலார் ஒருவரும் தெரியாதவாறு

குறிப்பு

வாழ்ந்து வந்தார்கள்.இது தமிழரின் பண்பட்ட வாழ்க்கை முறையினை எடுத்துக் காட்டும்.

முண்ட அப் புலவி தீர்க்க அன்பனார் முன்பு சென்று

பூண் தயங்கு இளமென் சாயல் பொன் கொடி அனையார்
தம்மை

வேண்டுவ இரந்து கூறி மெய் உற அணையும் போதில்,

தீண்டுவீர் ஆயின் எம்மைத் திரு நீல கண்டம்' என்றார்.

5. இணையம் என்பது குறித்து எழுதுக.

இணையம் (Internet) என்பது பலப் பல இணைப்புக்களைக் கொண்ட இணைப்பாகும். அது உலகளாவிய பல ஆயிரம் வியாபார நிறுவனங்களை - பல்கலைக் கழகங்களை - ஆராய்ச்சி அமைப்புக்களைக் கொண்டதும், இணைப்பதும் ஆகும். தொடர்பு கொண்ட பல கோடி மக்களுக்கு இவ்வாறு பயன்படுகிறது. ஐம்பது நாடுகளில் உள்ள பல லட்சம் மக்கள் இன்று இன்டர்நெட்டைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நாடோறும் இப் பயன்பாடு பெருகிக் கொண்டே போகிறது. ஒவ்வொரு ஆறு மாதத்திலும் பயன் படுத்து வோர் எண்ணிக்கை இரட்டிப்பாகி வருகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள்.கணினி மூலம் செய்திகள் மிக விரைவில் பரவுகின்றன. “பெருவழி மூலம் தகவல்'Information Super highway' என்று இதனைக் குறிப்பர்.

இந்த இணையத்தின் பெருஞ்சிறப்பு என்னவென்றால் இதை நிர்வகிப்பவர், நெறிப்படுத்துவர் என்று எவருமில்லை என்பது தான். சிறிய குழுவின் இணைப்பும் பெரிய அளவில் பயன்தரத் தக்கதாக அமைந்து விடுகிறது.

மாதிரி வினாத்தாள் - I

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தொலைதூரக் கல்வி இயக்கம்

10621A பகுதி I- தமிழ் - தாள் - II

பகுதி - அ

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

1. தேம்பாவணி என்பதன் பொருள் யாது?
2. வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயரைத் தருக.
3. அன்னை தந்தை இலான் எனத் தேம்பாவணி யாரைக் குறிப்பிடுகிறது?
4. நீலபத்மநாபன் தனது எந்தப் படைப்பிற்காக சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றார்?
5. தேடிப்போனபோது சிறுகதையின் கதைத்தலைவன் பெயரைச் சுட்டுக.
6. நூழிலாட்டு என்றால் என்ன?
7. முதலெழுத்துக்களைச் சுட்டியுரைக்க.
8. ஆகுபெயர் - குறித்துரைக்க
9. முதல் மூன்று திருமுறைகளைப் பாடியவர் யார்?
10. கம்பர் தனது நூலுக்கு வைத்த பெயர் யாது?

பகுதி - ஆ

II. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. (5 X 5 = 25)

11(அ) இறைவன் பொறை, மிடி, தாழ்வு கொண்டதன் காரணம் யாது?

(அல்லது)

(ஆ) சாந்தி கேட்ட வேத உரையை விளக்குக

12 (அ) வானவீதியில் சிறுகதையின் கதைப் பொருளைத் தொகுத்துரைக்க.

(அல்லது)

(ஆ) கம்பன் காட்டும் தார்நிலை குறித்து எழுதுக

13 (அ) சார்பெழுத்துக்களின் வகைகளை விவரி

(அல்லது)

(ஆ) பெயர்ச்சொல் - விரித்தெழுதுக

14 (அ) மரபுக் கவிதையில் பாரதி பெறுமிடத்தை நிறுவுக

(அல்லது)

(ஆ) கல்கியின் புதினங்கள் குறித்து விவரி

15(அ) முதல் ஆழ்வார்கள் - குறித்துரைக்க.

(ஆ) ஜி. யு. போப்பின் தமிழ்ப்பணி குறித்து எழுதுக.

பகுதி - இ

III. எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடை தருக. (3 X 10 = 30)

16. தேம்பாவணியின் சிறப்புக்களைத் தொகுத்துரைக்க.

17.நீலபத்மநாபனின் சிறுகதைகளில் காணப்படும் சமுதாயச் செய்திகளைத் தருக.

18.பதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்துக் கட்டுரைக்க.

19.இதழ்கள் தமிழுக்கு ஆற்றிவரும் பணிகளை விரித்தெழுதுக.

20.பௌத்தமும் தமிழும் குறித்து விவரி

மாதிரி வினாத்தாள் - II

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தொலைதூரக் கல்வி இயக்கம்

10621A பகுதி I- தமிழ் - தாள் - II

பகுதி - அ

I.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக: (10 X 2 = 20)

- 1.தேம்பாவணி யாருடைய வரலாற்றைக் கூறுகிறது?
2. உரைநடையின் தந்தை எனப்படுபவர் யார்?
- 3.அஞ்சுவார் அவர்முன் உலகாள்பவர்- இத்தொடர் இடம்பெற்ற நூல் எது?
- 4.நீலபத்மநாபன் தனது எந்தப் படைப்பிற்காகத் தமிழக அரசின் விருது பெற்றார்?
- 5.அன்புள்ள கல்பனாவிற்கு சிறுகதை உணர்த்தும் பொருள் யாது?.
- 6.பாசிநிலை என்றால் என்ன?
- 7.தற்சமம் என்பதனைச் சுட்டியுரைக்க.
- 8.அன்மொழித்தொகை – குறித்துரைக்க
- 9.திருப்பாவை பாடியவர் யார்?
- 10.மணிமேகலை எச்சமயக் காப்பியம்?

பகுதி - ஆ

II.அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. (5 X 5 = 25)

11(அ) சாந்தி இறைவனை உளமுருகி வேண்டியன யாவை?

(அல்லது)

- (ஆ) புண்ணுக்கு மருந்தாய் பாவம் தீர்க்க வந்த காலம் - விளக்குக
- 12 (அ) விமோசனம் சிறுகதையின் கதைப் பொருளைத் தொகுத்துரைக்க.
(அல்லது)
- (ஆ) கம்பன் காட்டும் இந்திரசித்து போர்முறைமை குறித்து எழுதுக
- 13 (அ) வல்லெழுத்துகள் மிகும் இடங்களைச் சுட்டியுரைக்க.
(அல்லது)
- (ஆ) குற்றிலுகரத்தின் வகைகளை விரித்தெழுதுக
- 14 (அ) பாரதிதாசனின் தமிழ்ப்பணி குறித்தெழுதுக
(அல்லது)
- (ஆ) புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள் குறித்து விவரி
- 15(அ)) குணங்குடி மஸ்தான் படைப்புகளின் சிறப்புகளைத் தருக.
(ஆ) இணையப் பயன்பாடு குறித்து எழுதுக.

பகுதி - இ

III.எவையேனும் மூன்றனுக்குக் கட்டுரை வடிவில் விடை தருக. (3 X 10 = 30)

- 16.தேம்பாவணியின் கவிதைச் சிறப்புகளை சான்று காட்டி நிறுவுக.
- 17.நீலபத்மநாபனின் படைப்புத்திறனை நும் பாடப்பகுதி சிறுகதைகளின் வழி ஆராய்க.
- 18.கம்பன் காட்டும் புறத்திணைகள் குறித்துக் கட்டுரைக்க.
- 19.வானொலி தமிழுக்கு ஆற்றிவரும் பணிகளை விரித்தெழுதுக.
- 20.சைவமும் தமிழும் குறித்து விவரி